

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

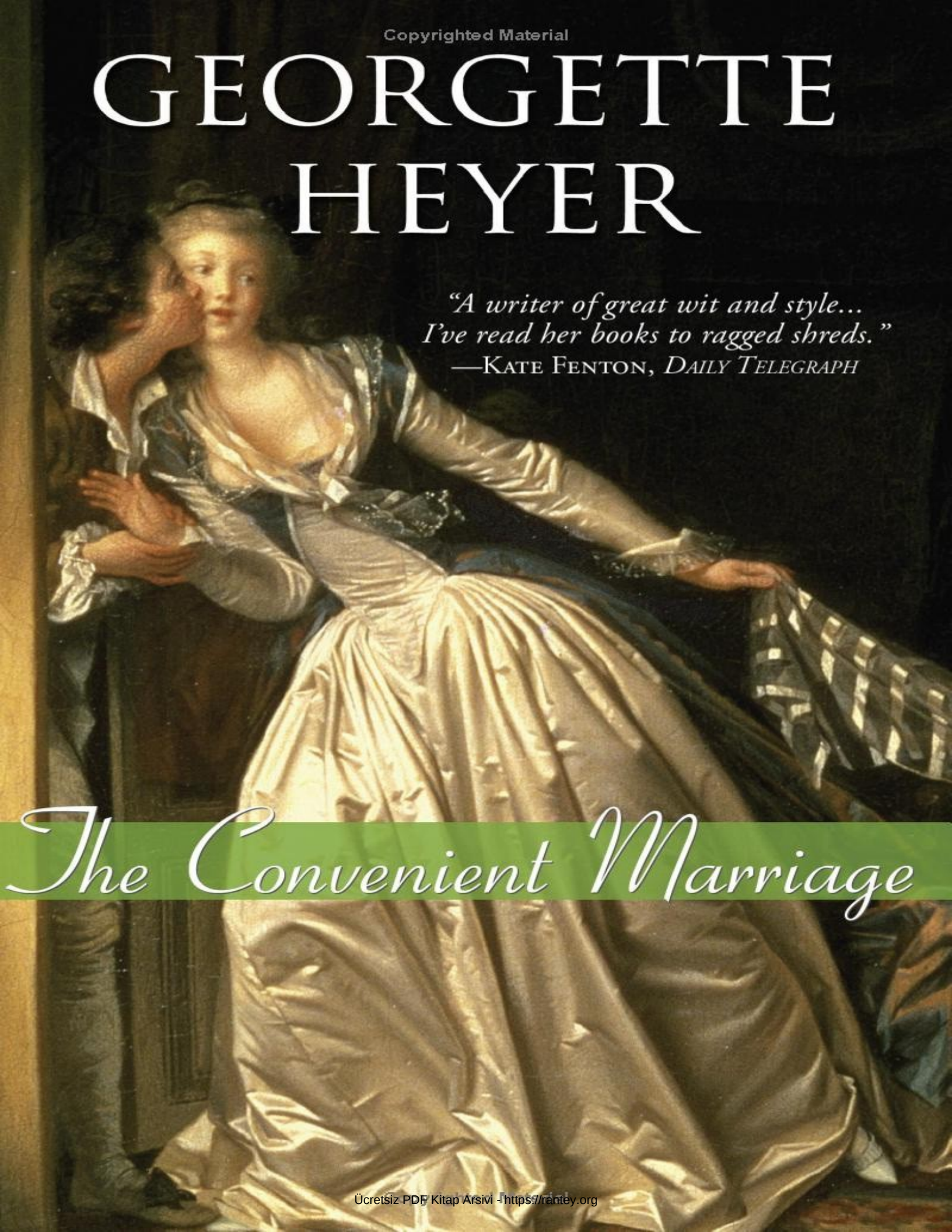
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GEORGETTE HEYER

*"A writer of great wit and style...
I've read her books to ragged shreds."*

—KATE FENTON, *DAILY TELEGRAPH*

The Convenient Marriage

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

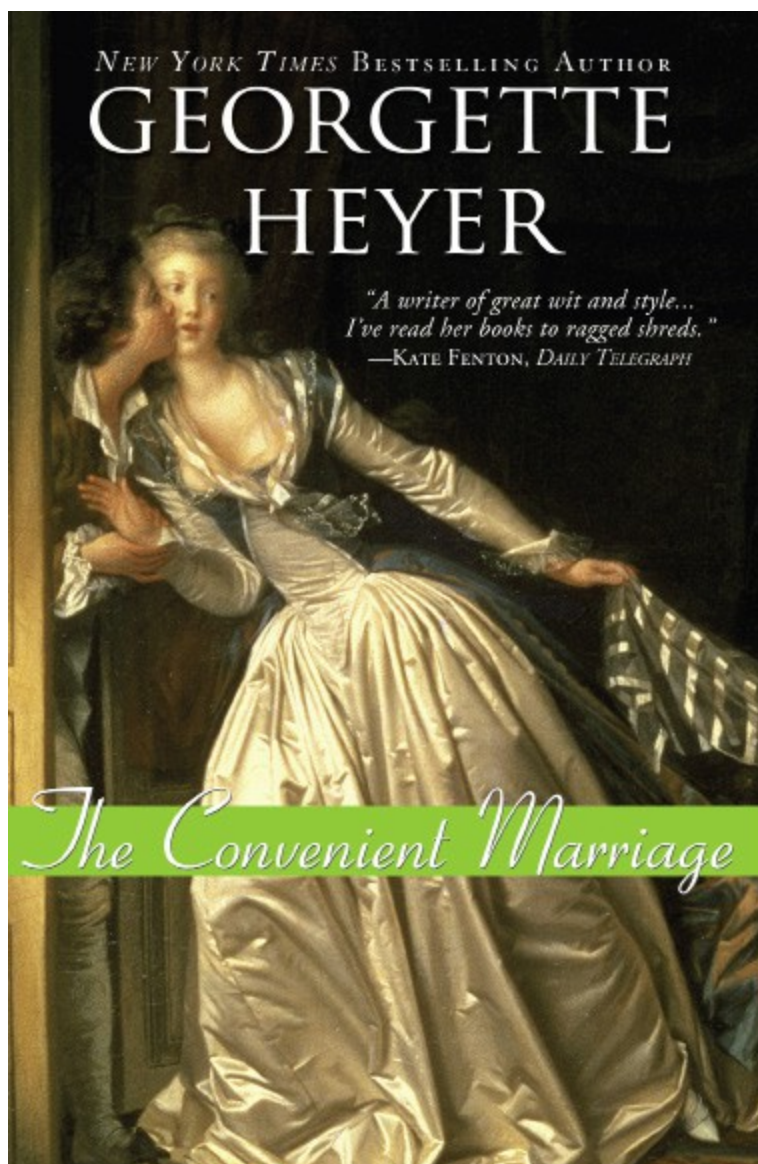
Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

The Convenient Marriage

Georgette Heyer

SOURCEBOOKS CASABLANCA™
AN IMPRINT OF SOURCEBOOKS, INC.*
NAPEVILLE, ILLINOIS

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Telif Hakkı

Telif Hakkı© 1934 Georgette Heyer

Kapak ve iç tasarım© 2008 by Sourcebooks, Inc. Kapak

fotoğrafi © Bridgeman Sanat Kütüphanesi

Sourcebooks ve kolofon Sourcebooks, Inc. şirketinin tescilli ticari markalarıdır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncısı Sourcebooks, Inc. şirketinin yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere hiçbir elektronik veya mekanik yöntemle -eleştirel makaleler veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç- hiçbir şekilde çoğaltılamaz.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar kurgusaldır veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Sourcebooks Casablanca, an imprint of Sourcebooks, Inc. tarafından yayımlanmıştır.

P.O. Box 4410, Naperville, Illinois 60567-4410

(630) 961-3900

Faks: (630) 961-2168

www.sourcebooks.com

Kongre Kütüphanesi Yayın Verileri Kataloqlaması

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Ön Kapak](#)

[Başlık](#)

[Sayfası Telif](#)

[Hakkı Bir](#)

[İki Üç](#)

[Dört](#)

[Beş](#)

[Altı](#)

[Yedi](#)

[Sekiz](#)

[Doku](#)

[z On](#)

[Onbir](#)

[Oniki](#)

[On Üç On](#)

[Dört On Beş](#)

[On Altı On](#)

[Yedi YirmiOn](#)

[Sekiz On](#)

[Dokuz](#)

[Yirmi bir Yirmi](#)

[iki Yazar](#)

[Hakkında Arka](#)

[Kapak](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

Bir

Leydi Winwood'un yalanlaması üzerine, sabah ziyaretçisi Bayan Winwood'u ya da aslında genç hanımlardan herhangi birini endişeyle sordu. Kulağına gelen söylentiler karşısında, Winwood hanımlarının kendilerini geri çekmeleri çok kışkırtıcı olurdu. Ama kapıcı kapıyı sonuna kadar açtı ve Bayan Winwood'un evde olduğunu söyledi.

Bayan Maulfrey, son derece şık şehir arabasının arabacısına kendisini beklemesini söyleyerek loş salona girdi ve hızlı adımlarla, "Bayan Winwood nerede?" diye sordu. Beni anons etme zahmetine girmenize gerek yok.

Görünüşe göre bütün genç hanımlar küçük salondaydı. Bayan Maulfrey başını salladı ve yüksek topuklarını şaklatarak koridorda yürüdü. Merdivenleri çıkarken, çok geniş paniers à coudes üzerine yayılmış armazine etekleri, her iki yanındaki trabzanlara sürtündü. Merdivenin çok dar, halının da son derece perişan olduğunu ilk kez düşünmüyordu. Bu eski moda mobilyaların bir parçası olduğu için utanabilirdi; ama kuzen olduğunu iddia etse de, kendi kendine itiraf etti, Winwood'un Winwood'u değildi.

Kapıcının genç hanımların kullanımına tahsis edilen arka oturma odasını adlandırdığı küçük salon, bir çift merdivenin yukarısındaydı ve Bayan Maulfrey tarafından iyi biliniyordu. Eldivenli eliyle kapının panellerinden birine vurdu ve vuruşunun yankılanması üzerine içeri girdi.

Üç Bayan Winwood pencere kenarında toplanmış, sanatsız ve hoş bir görüntü sergiliyorlardı. Soluk sarı saten bir sopanın üzerinde Bayan Winwood ve Bayan Charlotte oturmuş, kollarını birbirlerinin bellerine dolamışlardı. Birbirlerine çok benziyorlardı ama Bayan Winwood'un daha güzel olduğu düşünülüyordu. Klasik profili kapıya dönüktü, ama Bayan Maulfrey'nin hışırtılı girişiyle birlikte etrafına bakındı ve ziyaretçiye bir çift

Eriyen mavi gözleri ve tatlı, kemerli ağzı o anda hafif bir şaşkınlık ifadesi oluştuyordu. Pudrasız ve mavi bir şeritle tutturulmuş bir tutam sarı bukle yüzünü çevreliyor ve omuzlarına doğru düzenli bukleler halinde dökülüyordu.

Bayan Charlotte ailenin güzelinin yanında pek iyi görünmüyordu ama o da meşhur düz burnu ve aynı mavi gözleriyle gerçek bir Winwood'du. Kız kardeşininki kadar güzel olmayan bukleleri varlığını sıcak ütülere borçluydu, gözleri daha sığ bir maviydi ve rengi solgunlaşmaya meyilliydi; ama çok güzel bir genç kız olduğu kabul ediliyordu.

Üçünün en küçüğü olan Bayan Horatia'nın burnu dışında soyunu belli eden hiçbir şeyi yoktu. Saçları koyu renkti, gözleri koyu griydi ve neredeyse siyah ve oldukça kalın olan kaşları oldukça düzdü ve ona ciddi, neredeyse çatık bir ifade veriyordu. Hiçbir özenli eğitim kaşlarında bir kavis yaratamazdı. Kız kardeşlerinden yarım baş daha kısaydı ve on yedi yaşındayken daha fazla uzamayacağını üzümlere kabul etmek zorunda kalmıştı.

Bayan Maulfrey odaya girdiğinde Horatia sopanın yanındaki alçak bir tabureye oturmuş, çenesini ellerinin arasına almış, korkunç bir şekilde kaşlarını çatmıştı. Belki de, diye düşündü Bayan Maulfrey, bu sadece o akıl almaz kaşların bir oyunuydu.

Üç kız kardeş de hafif çemberler üzerine işlenmiş muslinden sabahlıklar giymiş, bellerine de tiffany kuşaklar takmışlardı. Taşralı, diye düşündü Bayan Maulfrey, saçaklı ipek mantosuna memnun bir seğirme vererek.

"Canlarım!" diye haykırdı. 'Duyar duymaz geldim! Hemen söyle bana, doğru mu? Rule teklif etti mi?'

Kuzenini karıştırmak için zarif bir tavırla ayağa kalkan Bayan Winwood'un yüzü düğün gibi oldu ve rengi soldu. "Evet," dedi belli belirsiz. "Ne yazık ki bu çok doğru, Theresa.

Bayan Maulfrey'nin gözleri saygıyla doldu. "Ah, Lizzie!" diye nefes aldı. 'Kural! Bir Kontes! Duyduğuma göre yılda yirmi bin dolar alıyormuş, belki de daha fazla!

Bayan Charlotte onun için bir sandalye hazırladı ve sesinde azarlayıcı bir tonla şöyle dedi: 'Lord Rule'un çok uygun bir beyefendi olduğuna inanıyoruz. Her ne kadar

Biri,' diye ekledi Bayan Winwood'un elini şefkatle sıkarak, 'ne kadar kibar olursa olsun, sevgili Lizzie'mize layık olabilir!

"Tanrım, Charlotte!" dedi Bayan Maulfrey sert bir sesle, "Rule piyasadaki en büyük ödül ve bunu sen de biliyorsun. Bu duyduğum en inanılmaz talih eseri. Yine de söyleyeyim, Lizzie, bunu hak ediyorsun. Evet, hak ediyorsun ve senin adına çok sevindim. "Yerleşimleri bir düşünsene!

Bayan Charlotte, "Yerleşim düşüncesi bana çok kaba geliyor, Theresa," dedi. 'Annem Lord Rule'la bir şeyler ayarlayacaktır kuşkusuz, ama Lizzie'nin Lord Rule'un servetinin büyüklüğü gibi iğrenç konularla ilgilenmesi beklenemez.

Bütün bu süre boyunca çenesini ellerinin arasına alarak oturmaya devam eden en küçük Bayan Winwood birden başını kaldırdı ve sarsıcı bir söz söyledi. Kekelemekten titreyen derin ve küçük bir sesle, "S-s-şey!" dedi.

Bayan Charlotte acı çekmiş görünüyordu; Bayan Winwood ise solgun bir gülümseme takındı. "Gerçekten de korkarım Horry haklı," dedi üzüntüyle. "Talih işte. Tekrar sopanın üzerine çöktü ve sabit bir şekilde pencereden dışarı baktı.

Bayan Maulfrey o sabit mavi gözlerin yağlarla dolu olduğunu fark etti. "Neden, Lizzie!" dedi. "Görkemli bir teklif yerine karanlık bir haber aldın sanırsın!

"Theresa!" diye mırıldandı Bayan Charlotte, iki kolunu kardeşine dolayarak. 'Bu sana yakışıyor mu? Bay Heron'u unutmuş olabilir misin?

Bayan Maulfrey Bay Heron'u unutmuştu. Çenesi hafifçe düştü ama hemen toparlandı. 'Elbette Bay Heron,' dedi. 'Çok üzücü ama - Rule, bilirsin! Zavallı Bay Heron'un çok değerli bir yaratık olmadığını söylemiyorum, ama sadece bir teğmen, sevgili Lizzie, ve yakında Amerika'daki o korkunç savaşa geri dönmek zorunda kalacağını söyleyebilirim - bunu düşünmek bile istemiyorum, aşkım!

Elizabeth boğuk bir sesle, "Hayır," dedi. "Aklından bile geçirme.

Horatia'nın kara bakışları düşünceli bir şekilde ikinci kız kardeşinin üzerinde durdu. "Charlotte'un R-Rule'a sahip olmasının çok iyi bir şey olacağını düşünüyorum," dedi.

"Horry!" diye soludu Charlotte.

Bayan Maulfrey hoşgörüyü, "Tanrım, canım, neler söylüyorsun!" dedi. "Elizabeth Rule'un istediği bu.

Horatia başını sertçe salladı. "Hayır, sadece bir Winwood," dedi o gergin haliyle. 'Hepsi yıllar önce ayarlandı. L-Lizzie'yi yarım düzineden fazla gördüğüne inanmıyorum. Bunun bir anlamı olamaz.

Bayan Charlotte kız kardeşinin elini bıraktı ve titreyerek konuştu: 'Hiçbir şey - hiçbir şey beni Lord Rule'la evlenmeye ikna edemez, bana evlenme teklif etse bile! Evlilik fikri bana çok iğrenç geliyor. Uzun zamandır annemin hizmetçisi olmaya karar verdim. Derin bir nefes aldı. "Eğer beni evliliği düşünmeye ikna edebilecek bir beyefendi varsa, seni temin ederim, sevgili Horry, bu Lord Rule'dan çok daha başkası olurdu.

Bayan Maulfrey bu açıklamayı yorumlamakta hiç zorluk çekmedi. "Ben kendi adıma çapkınlardan hoşlanırım," diye ekledi. "Ve Rule son derece yakışıklı! Horatia inatla, "Sanırım," dedi, "annem bana Charlotte.'

Elizabeth başını çevirdi: 'Anlamıyorsun, Horry canım. Annem böyle tuhaf bir şey yapamaz.'

"Teyzem seni buna zorluyor mu, Lizzie?" diye sordu Bayan Maulfrey, hoş bir merakla.

Elizabeth ciddiyle, "Hayır, hayır!" diye cevap verdi. 'Annemin şefkatini bilirsin. O tamamen düşünceli, tamamen duyarlı! Beni mutluluğum için böylesine felaket bir adım atmaya iten tek şey, aileme karşı olan görevimin bilincinde olmam.

"İpotekler," dedi Horatia şifreli bir şekilde. "Pelham, sanırım?" dedi Bayan Maulfrey.

"Tabii ki Pelham," diye yanıtladı Charlotte biraz da acıyla. 'Her şey onun suçu. Yıkım yüzümüze bakıyor.

"Zavallı Pelham!" dedi Elizabeth, olmayan kardeşi için iç çekerek. "Korkarım çok savurgan biri.

Bayan Maulfrey, "Anladığım kadarıyla kumar borçları yüzünden," dedi. "Teyzem senin porsiyonlarının bile..." Cümleyi nazikçe yarım bıraktı.

Elizabeth kızardı ama Horatia şöyle dedi: 'P-Pel'i suçlayamazsın. Bu kanımızda var. Birimiz Rule ile evlenmeli. Lizzie en büyüğümüz ve en güzelimiz,

ama Charlotte çok iyi olur. Lizzie, Edward Heron'la sözlendi. Elizabeth alçak sesle, "Söz vermedim, canım," dedi. "Biz sadece - 'Yüzbaşılığı alabilseydi, belki annem de razı olurdu,' diye umuyordu. Bayan Maulfrey büyük bir sağduyuyla, "Öyle olduğunu varsaysak bile, aşkım," dedi,

"Size soruyorum, Rule Kontu ile kıyaslandığında bir Alay Yüzbaşısı nedir? Ve duyduğuma göre genç adamın serveti çok yetersizmiş, peki onun terfisini kim satın alacak?

Horatia hiç yılmadan, "Edward bana, eğer başka bir işle uğraşma şansı olursa bir şansımız olabileceğini söyledi," dedi.

Bayan Winwood hafifçe ürperdi ve bir elini yanağına götürdü. "Yapma Horry!" diye yalvardı.

"Bunun bir anlamı yok," diye açıkladı Bayan Maulfrey. 'Duygusuz olduğumu söyleyeceğini biliyorum, sevgili Lizzie, ama hiç de öyle değil. Genç adamın maaşıyla nasıl geçineceksin? Her Gey çok üzücü ama bir de dolduracağın pozisyonu, sahip olacağın mücevherleri düşün!

Bu olasılık Bayan Winwood'u tiksindirmiş gibi görünüyordu ama hiçbir şey söylemedi. Üç kız kardeşin duygularını ifade etmek Horatia'ya kalmıştı. "Kaba!" dedi. "Sen, biliyorsun, Theresa.

Bayan Maulfrey kızardı ve sert eteklerini düzeltmeye koyuldu. 'Elbette bunun Lizzie'ye uymayacağını biliyorum, ama harika bir eşleşme olduğunu inkar edemezsin. Teyzem ne hissediyor?

"Çok müteşekkirim," dedi Charlotte. 'Pelham'ın bizi içine düşürdüğü durumu düşününce hepimiz öyle olmalıyız.

"Pelham nerede?" diye sordu Bayan Maulfrey.

"Tam olarak emin değiliz," diye yanıtladı Elizabeth. 'Belki de şimdi Roma'da olduğunu düşünüyoruz. Zavallı Pel kayıtsız bir muhabirden başka bir şey değil. Ama çok yakında ondan haber alacağımıza eminim.

Bayan Maulfrey, "Sanırım düğününüz için eve gelmesi gerekecek," dedi. 'Ama Lizzie, bana söylemelisin! Rule adreslerini ödedi mi? Böyle bir Gey hakkında en ufak bir fikrim yoktu, gerçi doğal olarak bunun bir Çekilde ayarlandığını duymuştum. Ama o çok -' Görünüşe göre söylemek üzere olduğu şeyi daha iyi düşündü ve sözünü kesti. 'Ama bu ne burada ne de orada, ve onun büyüleyici bir koca olacağını söyleyebilirim. Ona cevabını verdin mi, Lizzie?

Elizabeth neredeyse duyulur duyulmaz bir sesle, "Henüz değil," dedi. 'Benim de bundan haberim yoktu, Theresa. Elbette onunla tanıştım. Pelham evdeyken Almack'ın evindeki bağış balosunun ilk iki dansında benimle birlikte ayağa kalkmıştı. Çok cana yakın biriydi -her zaman öyleydi- ama bana evlenme teklif edeceği aklımın ucundan bile geçmezdi. Dün annemin yanına sadece bana adresini vermek için izin istemek üzere gitti. Henüz açıklanmış bir şey yok, anlamalısınız.

"Her şeyin en doğrusu!" diye onayladı Bayan Maulfrey. 'Ah, aşkım, hiç duyarlılığım olmadığını, sadece Rule'un biriyle konuşmasını hayal ettiğimi söylersen elimden bir şey gelmez! Bay Maulfrey'le evlenmemiş olsaydım gözlerimi verirdim - ya da verirdim,' diye düzeltti kendini. Ve,' diye ekledi, 'şehirdeki diğer bütün genç bayanlar da öyle! Canlarım, ona atılan keplere inanamazsınız!

"Theresa, senden bu iğrenç şekilde konuşmamı rica etmeliyim!" dedi Charlotte.

Horatia kuzenine ilgiyle bakıyordu. 'Neden "Rule'un adreslerini sadece birine verdiğini düşün" diyorsun? Onun oldukça yaşlı olduğunu sanıyordum.

"Eski mi?" dedi Bayan Maulfrey. 'Kural mı? Öyle bir şey yok canım! Otuz beşten bir gün bile fazla değil, namım üzerine bahse girerim. Ve ne bacak ama! Nasıl bir hava! En ilgi çekici gülümseme!'

"Ben buna yaşlı derim," dedi Horatia sakince. "Edward sadece yirmi iki yaşında.

Bundan sonra söylenecek fazla bir şey yok gibiydi. Bayan Maulfrey, kuzenlerinin şu anda verebileceği bütün haberleri topladığını düşünerek onlardan ayrılmayı düşünmeye başladı. Elizabeth'in kendisini bekleyen muhteşem manzara karşısındaki belirgin sıkıntısına üzülmeyle birlikte, bunu anlayamıyordu ve Teğmen Heron'un alayına ne kadar çabuk dönerse o kadar iyi olacağını düşünüyordu. Bu yüzden kapı açılıp da yaşlı belirsiz bir kadın içeri girdiğinde, Elizabeth'e sesinde bir titremeye Bay Heron'un aşağıda olduğunu ve kendisiyle konuşmak istediğini söylediğinde, Elizabeth dudaklarını büzdü ve olabildiğince onaylamaz bir ifadeyle baktı.

Elizabeth'in rengi dalgalandı ama sopadan kalktı ve sessizce, "Teşekkür ederim, Laney," dedi.

Bayan Lane, Bayan Maulfrey'nin onaylamamasını biraz paylaşıyor gibiydi. Elizabeth'e küçümseyici bir tavırla baktı ve şöyle dedi: "Sevgili Bayan Winwood, sizce yapmalı mısınız? Sence annenin hoşuna gider mi?"

Elizabeth nazik ve ağırbaşlı bir tavırla cevap verdi: 'Annemden izin aldım, sevgili Laney, Bay Heron'a mülkümde yaklaşan değişiklikten bahsetmek için. Theresa, Lord Rule'un bu nazik teklifinden resmen açıklanana kadar söz etmeyeceğini biliyorum.

"Çok asil bir yaratık! Kapı Bayan Winwood'un arkasından usulca kapanırken Charlotte içini çekti. "Kadın cinsinin başına gelenleri düşünmek ne kadar da alçaltıcı!"

"Edward da hasta," dedi Horatia pratik bir şekilde. Delici gözleri kuzeninin üzerindeydi. 'Theresa, eğer bu konuda konuşursan pişman olacaksın. Bir şeyler yapılmalı.

Charlotte boş bir sesle, "En tatlı Lizzie'miz sunağa gönüllü bir kurban olarak gittiğinde ne yapılabilir ki?" dedi.

"Denemeler! Kurban!" diye haykırdı Bayan Maulfrey. 'Tanrım, seni dinlemek için Rule'un bir dev olduğunu düşünmek gerekir! Sabrımı taşırdın, Charlotte. Grosvenor Meydanı'nda bir ev, bana çok güzel olduğu söylenen Meering, yedi millik bir park ve üç loca kapısı!

"Harika bir pozisyon olacak," dedi küçük soluk soluğa. 'Ama bunu sevgili Bayan Winwood'dan daha iyi kim doldurabilir? İnsan her zaman onun kaderinde yüksek bir yer olduğunu hissetmiştir.

"Pho!" dedi Horatia küçümseyerek ve parmaklarını şıklattı. "Bu Rule'un büyük pozisyonu için!"

"Bayan Horatia, size yalvarıyorum, bu kaba hareketi yapmayın!"

Charlotte kız kardeşini desteklemeye geldi. 'Parmaklarını şaklatmamalısın Horry, ama tamamen haklısın. Lord Rule gelinine bir Winwood almakla kendisi için çok iyi yapıyor.

Bu arada Bayan Winwood, Bay Heron'un gelişinin yarattığı heyecanı yatıştırmak için merdivenlerde bir an durakladıktan sonra evin zemin katındaki kütüphaneye indi.

Burada onu, kendisinden daha heyecanlı bir durumda olan genç bir adam bekliyordu.

Şu anda Amerika'da bulunan 10. Piyade Birliği'nden Bay Edward Heron, İngiltere'de acemi birliğinde görevliydi. Bunker's Hill Savaşı'nda yaralanmış ve kısa bir süre sonra evine gönderilmişti; yarası, en azından bir süreliğine yurtdışındaki çatışmalarda daha fazla yer almasını engelleyecek kadar ciddiydi. İyileştikten sonra, büyük bir üzüntüyle, İç Hizmet için görevlendirildi.

Kendisi ile Bayan Winwood arasındaki tanışıklık çok eskilere dayanıyordu. Mülkleri Vikont Winwood'unkilerle birlikte yürüyen bir taşra beyefendisinin küçük oğlu olarak Bayan Winwood'u neredeyse doğduğu andan itibaren tanımıştı. Yoksul olmasına rağmen mükemmel bir aileden geliyordu ve oldukça büyük bir servete sahip olsaydı, Elizabeth için parlak olmasa da uygun bir eş olarak görülebilirdi.

Bayan Winwood kütüphaneye girdiğinde adam pencerenin yanındaki koltuğundan kalktı ve yüzünde endişeli bir ifadeyle ona doğru geldi. Cana yakın bir genç adamdı ve kırmızı alay giysileri içinde çok iyi görünüyordu. Uzun boyu, iyi omuzları ve uzun süre acı çektiği için hâlâ solgun olan samimi, açık bir yüzü vardı. Sol kolunu biraz sert bir şekilde taşıyordu ama sağlığının mükemmel olduğunu ve alayına yeniden katılmaya hazır olduğunu beyan etti.

Bayan Winwood'un yüzüne bakınca, kısa notunun yarattığı endişenin yersiz olmadığını anladı. Ellerini sıkıca kavrayarak aceleyle, "Ne oldu?" diye sordu. Elizabeth! Korkunç bir şey mi?"

Dudakları titredi. Ellerini çekti ve birini sandalyenin arkalığını kavramak için uzattı. "Ah, Edward, en kötüsü!" diye fısıldadı.

Solgunlaştı. 'Notunuz beni telaşlandırdı. Yüce Tanrım, ne oldu?"

Bayan Winwood mendilini ağzına bastırdı. "Lord Rule dün annemle birlikteydi - tam da bu odada. Gözlerini yalvarırcasına onun yüzüne kaldırdı. "Edward, her şey sona erdi. Lord Rule bana evlenme teklif etti.

Gölge odaya korkunç bir sessizlik çöktü. Bayan Winwood, Bay Heron'un önünde başını eğmiş, sandalyenin arkalığına biraz yaslanmış .

Bay Heron kıpırdamadı, ama biraz sonra boğuk bir sesle: "Ve siz - ?" dedi. Ama bu bir soru sayılmazdı; kadının ne söylemiş olması gerektiğini bildiği için mekanik bir şekilde söylemişti.

Umutsuz bir jest yaptı. "Ne diyebilirim ki? Bizim aramızın nasıl olduğunu çok iyi biliyorsun.

Ondan bir adım uzaklaştı ve odada bir aşağı bir yukarı yürümeye başladı. "Kural!" dedi. "Çok mu zengin?

Elizabeth umutsuzca, "Çok zengin," dedi.

Bay Heron'un boğazında kelimeler düğümlendi, incinmiş, öfkeli, tutkulu kelimeler, ama hiçbirini söyleyemedi. Hayat ona en acımasız darbesini indirmişti ve söyleyecek tek şey bulabildiği, kendisine aitmiş gibi görünmeyen uyuşuk bir sesle, "Anlıyorum," oldu. Elizabeth'in sessizce ağladığını fark etti ve hemen yanına gelerek ellerini tuttu ve onu bir kanepeye çekti. "Ah, aşkım, ağlama!" dedi, sesinde bir tutukluk vardı. "Belki de çok geç değildir: bir şeyler yapabiliriz - bir şeyler yapmalıyız! Ama inanmadan konuşuyordu, çünkü Rule'un servetine karşı koyacak hiçbir şeyi olmayacağını biliyordu. Kollarını Elizabeth'e doladı ve yanağını onun buklelerine yaslarken, gözyaşları onun neşeli kırmızı paltosuna düştü.

Kısa bir süre sonra kendini geri çekti. 'Ben de seni mutsuz ediyorum,' dedi.

Bunun üzerine onun yanına diz çöktü ve yüzünü ellerinin arasına sakladı. Elleri için hiçbir çaba göstermedi, sadece şöyle dedi: 'Annem çok nazik davrandı. Sana kendim söylememe izin verildi. Bu - bu bir veda olmalı, Edward. Seni görmeye devam edecek gücüm yok. Oh, seni her zaman kalbimde taşıyacağımı söylemem yanlış mı olur?

"Gitmene izin veremem!" dedi bastırılmış bir şiddetle. "Tüm umutlarımız - planlarımız - Elizabeth, Elizabeth!

Kadın konuşmadı ve biraz sonra adam yüzünü kaldırdı, şimdi kızarmış ve bitkin bir haldeydi. "Ne yapabilirim ki? Hiçbir şey yok mu?"

Yanındaki kanepeye dokundu. "Bir şeyler düşünmeye çalışmadığımı mı sanıyorsun?" dedi üzüntüyle. "Ne yazık ki, her zaman bizimkinin gerçekleşmesi imkânsız bir hayalden başka bir şey olmadığını hissetmedik mi?

Tekrar oturdu, kolunu dizine dayadı ve kendi düzgün çizmesine baktı. "Kardeşin arıyor," dedi. "Borçlar.

Başını salladı. 'Annem bana bilmediğim o kadar çok şey anlattı ki. Durum düşündüğümde de kötüymüş. Her şey ipotekli, Charlotte ve Horatia'yı da düşünmek gerek. Pelham Paris'te beş bin gine kaybetti.

"Pelham hiç kazanmaz mı?" diye sordu Bay Heron umutsuzca.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Çok şanssız olduğunu söylüyor.

Başını kaldırdı. "Elizabeth, eğer bu seni incitiyorsa özür dilerim, ama Pelham'ın bencil ve düşüncesiz davranışlarına kurban edilmen -

"Oh, sus!" diye yalvardı. 'Biz Winwood'ların içindeki Ölümcül Eğilimi biliyorsun. Pelham buna engel olamaz. Babam bile! Pelham mirasa konduğunda onu çoktan harcanmış buldu. Annem bana her şeyi açıkladı. O çok üzgün, Edward. Gözyaşlarımızı birbirine karıştırdık. Ama Lord Rule'un teklifini kabul etmenin aileme karşı bir görev olduğunu düşünüyor ve ben de bu gerçeği nasıl hissetmem?

"Kural!" dedi acı acı. 'Senden on beş yaş büyük bir adam! Onun kadar ünlü bir adam. Eldivenini ayaklarının dibine atması yeter, sen de - Tanrım, bunu düşünmeye dayanamıyorum! Kıvranan parmakları pomadlı bukleleri arasında tahribat yarattı. "Neden seçimini senden yana kullanmak zorunda?" diye inledi. "Yeterince başkaları yok mu?

"Sanırım," dedi çekingen bir tavırla, "Ailemizle ittifak kurmak istiyor. Onun çok gururlu olduğunu söylüyorlar ve bizim adımız da gururlu bir ad. Tereddüt etti ve renklenerek şöyle dedi: 'Fransa'da moda olduğu gibi bir mantık evliliği olacak. Lord Rule ne beni ne de ben onu seviyormuşum gibi davranamayız. Şöminenin rafındaki yaldızlı saat saati çalarken başını kaldırıp baktı. "Sana veda etmeliyim," dedi umutsuz bir sakinlikle. 'Anneme söz verdim - sadece yarım saat. Edward -' Birden onun kucağına doğru büzüldü - 'Ah, aşkım, beni hatırla!' diye hıçkırdı.

Üç dakika sonra kütüphanenin kapısı çarpıldı ve Bay Heron saçları dağınık, eldivenleri ve şapkası elinde, koridoru geçerek ön kapıya doğru yürüdü.

"Edward! Heyecan verici fısıltı merdiven başından geliyordu. Harap olmuş yüzüne ve vahşi görünümüne aldırmadan yukarı baktı.

En genç Bayan Winwood korkuluğun üzerinden eğildi ve bir parmağını dudaklarına götürdü. 'Edward, yukarı gel! Seninle konuşmam gerek!

Tereddüt etti ama Horatia'nın buyurgan bir hareketi onu merdivenlerin dibine getirdi. "Ne var?" diye sordu sertçe.

"Yukarı gel!" diye tekrarladı Horatia sabırsızca.

Merdivenleri yavaşça çıktı. Elinden tutuldu ve sokağa bakan büyük çekilme odasına götürüldü.

Horatia kapıyı kapattı. "Çok yüksek sesle konuşma! Annemin yatak odası yan tarafta. Ne dedi o?"

Bay Heron ağır bir sesle, "Leydi Winwood'u görmedim," diye cevap verdi. 'Aptal! L-Lizzie!'

Sıkıca: 'Sadece hoşça kal' dedi.

"Olmayacak!" dedi Horatia kararlılıkla. 'Dinle, Edward! Bir planım var!'

Ona baktı, gözlerinde bir umut parıltısı vardı. "şeyi yaparım!" dedi. "Sadece söyle bana!

"Bu senin yapacağın bir şey değil," dedi Horatia. "Ben yapacağım!" "Sen mi?" dedi adam kuşkuyla. "Ama ne yapabilirsin ki?"

'Bilmiyorum ama deneyeceğim. Başarılı olacağından emin değilim ama belki olabilir.

"Ama nedir?" diye ısrar etti.

"Söylemeyeceğim. Sadece çok üzgün görüldüğünüz için söyledim.

Bana güvensen iyi olur, Edward.'

"Biliyorum," diye ona güvence verdi. 'Ama -'

Horatia onu şöminenin üzerindeki aynanın önünde durması için çekti. "O zaman saçını düzelt," dedi sertçe. 'Şuna bir bak. Şapkanı da ezmişsin. İşte! Şimdi git Edward, annem seni duymadan önce.

Bay Heron kendini kapıya doğru itilirken buldu. Döndü ve Horatia'nın elini tuttu. 'Horry, ne yapabileceğini bilmiyorum ama Elizabeth'i bu maçtan kurtarabilirsen -'

İki gamze ortaya çıktı; gri gözler parıldadı. "Biliyorum. Sen benim en minnettar hizmetkarım olacaksın. Olacağım!"

"Bundan daha fazlası!" dedi ciddiyetle.

"Sus, annem duyacak!" diye fısıldadı Horatia ve onu odadan dışarı itti.

OceanofPDF.com

İki

Cambridge'deki Queens' College'dan yeni mezun olan Bay Arnold Gisborne, akrabaları tarafından Rule Kontu'nun sekreterliğini elde ettiği için çok şanslı sayılıyordu. Kendisi de bu durumdan oldukça memnundu, soylu bir evde çalışmak kamusal kariyer için iyi bir basamaktı ama ciddi bir genç olduğu için ulusun işleriyle daha yakından ilgilenen birinin hizmetinde olmayı tercih ederdi. Rule Lordu, harekete geçirilebildiği zamanlarda, zaman zaman Üst Mecliste yerini alıyor ve bir önergeyi desteklemek için hoş, tembel sesini yükselttiği biliniyordu, ancak Bakanlıkta yeri yoktu ve kendisini Politikalarla meşgul etmek için en küçük bir istek göstermiyordu. Eğer konuşacaksa, Bay Gisborne'dan konuşmasını hazırlaması istenirdi; Bay Gisborne da bunu enerji ve coşkuyla yapar, hayalinde kendi gür sesiyle söylediği sözleri canlandırırđı. Lordum güzel el yazısıyla yazılmış sayfalara bakar ve şöyle derdi: 'Takdire şayan, sevgili Arnold, oldukça takdire şayan. Ama benim tarzıma pek uygun değil, ne ? Ve Bay Gisborne, lordumun bakımlı elinin en değerli dönemlerinde tüy kalem kullanışını izlerdi. Lordum onun üzüntüsünün farkında olarak başını kaldırır ve o sevimli gülümsemesiyle şöyle derdi 'Senin için üzülüyorum Arnold, inan bana. Ama biliyorsun ki ben çok geveze bir adamım. Böyle enerjik duygularımı dile getirdiğimi duymak Lordları şok eder. Bu hiç de iyi olmazdı.

"Lordum, size gösterişli bir adam gözüyle bakılmasından hoşlandığınızı söyleyebilir miyim?" diye sordu.

Bay Gisborne saygıyla karışık bir ciddiyetle.

'Elbette Arnold. Ne istersen söyleyebilirsin,' diye yanıtladı lord hazretleri dostça.

Ama bu izne rağmen Bay Gisborne başka bir şey söylemedi. Zaman kaybı olurdu. Lordum bir şeyler söyleyebilirdi,

Ama her zaman sıkılmış gri gözlerindeki o hafif eğlence ifadesiyle ve her zaman en hoş tavırla. Bay Gisborne kendi geleceğini hayal etmekle yetiniyor ve bu arada patronunun işlerini vicdanlı bir titizlikle yönetiyordu. Kont'un yaşam tarzını onaylayamazdı, çünkü o bir Dekan'ın oğluydu ve sıkı bir şekilde yetiştirilmişti. Lordumun Opera Binası'ndan La Fanciola ya da Leydi Massey gibi güzel kadınlarla meşgul olması onu önce küçümseyen, sonra da on iki ay boyunca Lordumun sekreterliğini yaptıktan sonra pişmanlık duymasına neden olan bir onaylamama duygusuyla doldurdu.

Kont'u ilk gördüğünde, bu tembel, hafif alaycı zarif adamdan hoşlanmayı, hatta ona tahammül etmeyi öğrenebileceğini düşünmemişti, ama sonuçta her ikisini de yapmakta en ufak bir zorluk yaşamamıştı. Bir ayın sonunda, lord hazretlerinin dantelli ve kokulu paltolarının son derece güçlü bir yapıyı gizlediği gibi, yorgun göz kapaklarının da arkasındaki beyin kadar keskin olabilen gözlerin üzerine sarktığını keşfetmişti.

Lordumun cazibesine boyun eğerek, onun kaprislerini onaylamasa bile en azından hoşgörüyle karşıladı.

Kont'un evlilik hayatına girme niyeti onu şaşırtmıştı. Lord Hazretleri South Street'teki Leydi Winwood'u ziyaret ettikten iki gün sonraki sabaha kadar böyle bir planın varlığından haberi yoktu. O sırada kütüphanedeki masasında otururken, Rule geç bir kahvaltıdan sonra içeri girdi ve elindeki kalemi görünce yakındı: 'Her zaman çok meşgulsün Arnold. Sana bu kadar çok iş mi veriyorum?

Bay Gisborne masasındaki koltuğundan kalktı. "Hayır, efendim, yeterli değil.

"Doymak bilmiyorsun, sevgili oğlum. Bay Gisborne'un elindeki bazı kâğıtlara baktı ve içini çekti. "Şimdi ne var?" diye sordu teslimiyetle.

Bay Gisborne, "Meering'den gelen bu hesapları görmek isteyebileceğinizi düşündüm, efendim," diye önerdi.

"Hiç de değil," diye yanıtladı lord hazretleri, büyük omuzlarını şömineye yaslayarak.

"Pekala, efendim. Bay Gisborne elindeki kâğıtları yere bıraktı ve belli belirsiz konuştu: "Bugün Mecliste katılmak isteyeceğiniz bir Tartışma olduğunu unutmuş olamazsınız, değil mi?

Lord Hazretleri'nin dikkati dağılmıştı; uzun saplı bir sınav gözlüğüyle kendi çizmesini (çünkü ata binmek için giyinmişti) inceliyordu, ama hafif şaşkın bir sesle: "Hangisini, Arnold?" dedi.

Bay Gisborne savunmacı bir tavırla, 'Katılacağınızdan emindim, lordum,' dedi.

"Korkarım ki kupalarınızın içindeydiniz, sevgili dostum. Şimdi söyle bana, gözlerim beni yanıltıyor mu, yoksa bir ima mı var - en ufak bir ima - gerçekten, korkarım buna ayak bileğinde bir torbalanma demeliyim?"

Bay Gisborne, lord hazretlerinin parlayan çizmesine üstünkörü baktı. "Gözlemlemiyorum, efendim.

"Gel, gel, Arnold!" dedi Kont nazikçe. "Dikkatini bana ver, sana yalvarıyorum!"

Bay Gisborne lordun gözlerindeki şaşkın parıltıyla karşılaştı ve kendine rağmen sırtıttı. "Efendim, gitmeniz gerektiğine inanıyorum. Alt Meclis'te önemli bir konu var -"

"O anda kendimi huzursuz hissettim," diye düşündü Kont, hâlâ bacaklarını düşünerek. "Ayakkabıcıyı tekrar değiştirmem gerekecek. uzun şeridinin ucuna bıraktı ve aynada kravatını düzenlemek için döndü. "Ah! Hatırlat bana Arnold, saat üçte Leydi Winwood'u bekleyeceğim. Bu gerçekten çok önemli.

Bay Gisborne bakakaldı. "Evet, efendim?"

'Evet, oldukça önemli. Sanırım yeni alışkanlık, ceket dos de puce - yoksa bu iş için kasvetli bir düşünce mi? Mavi kadifenin daha uygun olacağına inanıyorum. Ya perrique à bourse? Catogan peruğunu tercih ediyorsunuz belki ama yanıyorsunuz sevgili oğlum, yanıldığınıza eminim. Ön taraftaki buklelerin dizilişi ağırlık izlenimi veriyor. Ağır olmamı istemeyeceğinizden eminim. Elinin üzerine düşen dantel fırfırlardan birine bir fiske vurdu. "Size söylemedim, değil mi? Evlenmeyi düşündüğümü biliyor olmalısın Arnold.

Bay Gisborne'un şaşkınlığı açıkça görülüyordu. "Siz mi, efendim?" dedi şaşkınlıkla.

"Ama neden?" diye sordu lord hazretleri. "İtiraz mı ediyorsunuz?" "İtiraz ediyorum, efendim! I? Ben sadece şaşırdım.

"Kız kardeşim," diye açıkladı lord hazretleri, "bir eş almamın zamanının geldiğini düşünüyor.

Bay Gisborne, Kont'un kız kardeşine büyük saygı duyuyordu ama onun tavsiyelerinin Lord Hazretleri'nin gözünde bir değeri olduğunu henüz öğrenmemişti. "Gerçekten de efendim," dedi ve çekingen bir tavırla ekledi: "Bayan Winwood mu?

"Bayan Winwood," diye onayladı Kont. "Saat üçte South Street'te bulunmayı unutmamamın ne kadar önemli olduğunun farkındasınızdır - saat üç mü demiştim?

Bay Gisborne kuru bir sesle, "Bunu size hatırlatacağım, efendim," dedi.

Kapı açıldı ve mavi elbiseli bir uşak içeri girdi. "Lordum, bir hanımefendi aradı," dedi tereddütle.

Bay Gisborne dönüp baktı, çünkü Rule'un yurt dışındaki eğlenceleri ne olursa olsun, sevgilileri Grosvenor Meydanı'nda onu beklemiyordu.

Kont kaşlarını kaldırdı. "Korkarım - çok korkarım - biraz aptal olduğunuzu söyleyebiliriz, dostum," dedi. "Ama belki de beni zaten inkâr etmişsinizdir?

Uşak telaşlı görünüyordu ve cevap verdi: 'Hanımefendi, Bayan Winwood'un sizinle konuşmak istediğini Lord Hazretlerine söylememi buyurdu.

Bir an sessizlik oldu. Bay Gisborne dudaklarına yükselen ünlemi güçlükle kontrol etti ve şimdi masasının üzerindeki kâğıtları düzenlemeye koyuldu.

Kont'un, hizmetkârının şaşkınlığı yüzünden aniden kısılan gözleri yeniden yumuşak ve ifadesizdi. "Anlıyorum," dedi. "Bayan Winwood nerede?

"Küçük salonda, lordum.

"Pekâlâ," dedi lord hazretleri. "Beklemenize gerek yok.

Uşak selam verdi ve dışarı çıktı. Lordumun bakışları düşünceli bir şekilde Bay Gisborne'un profilinde durdu. "Arnold," dedi usulca. Bay Gisborne başını kaldırdı. "Çok mu ketumsun, Arnold?" dedi Lord Hazretleri.

Bay Gisborne onun bakışlarını tam olarak karşıladı. "Evet, efendim. Elbette.

"Eminim öylesinizdir," dedi lord hazretleri. "Hatta belki de biraz sağır? Bay Gisborne'un dudakları kıpırdadı. "Zaman zaman, inanılmaz derecede sağır, efendim.

"Sormama gerek yoktu," dedi Kont. "Siz sekreterlerin prensisiniz, sevgili dostum.

'Buna gelince, efendim, çok nazıksınız. Ama kesinlikle sormanıza gerek yoktu.

"Benim beceriksizliğim," diye mırıldandı lord hazretleri ve dışarı çıktı.

Mermer döşeli geniş koridoru geçerken, Abigail olduğu belli olan genç bir kadının düz bir sandalyenin kenarına oturduğunu ve korkmuş bir tavırla retikülünü tuttuğunu gördü. Demek ki Bayan Winwood pek de sahipsiz gelmemişti.

Uşaklardan biri fırlayıp küçük salona açılan maun ağacından yapılmış büyük kapıyı açtı ve lordum içeri girdi.

Görmeyi umduğu kadar uzun boylu olmayan bir hanımefendi kapıya sırtını dönmüş, uzak duvarda asılı duran yağlıboya bir tabloyu inceliyordu. Adam içeri girince kadın hızla döndü ve ona kesinlikle Bayan Winwood'a ait olmayan bir yüz gösterdi. Bir an için kontrol etti ve şaşkınlıkla ona baktı.

Sade hasır şapkanın altındaki yüz de şaşkınlık gösteriyordu. "Siz Lord Rule musunuz?" diye sordu kadın.

Adam eğleniyordu. "Ben hep öyle düşünmüşümdür," diye cevap verdi.

"Ben de sizi oldukça yaşlı sanmıştım!" dedi kadın içtenlikle. "Bu," dedi lord hazretleri büyük bir ciddiyetle, "kaba bir davranıştı. "Öyle mi?

"Görünüşüm konusunda kendinizi tatmin etmek için mi beni görmeye geldiniz? Kızgın bir şekilde kızardı. "Lütfen beni affedin!" diye yalvardı, kekeleyerek. "Bu benim için çok kabaydı, sadece görüyorsunuz, şaşırmıştım. sadece bir an için."

"Eğer şaşırdıysanız, hanımefendi, gururumun okşanmasından başka ne olabilir ki?" dedi Kont. 'Ama eğer beni incelemeye gelmediyseniz, sizin için ne yapma onuruna sahip olduğumu söyleyebilir misiniz?

Parlak gözler kararlılıkla onunkilere baktı. "Tabii ki benim kim olduğumu bilmiyorsunuz," dedi ziyaretçi. 'Korkarım sizi biraz kandırdım. L-Lizzie olmadığımı bilerseniz beni kabul etmeyeceğinizden korktum. Ama Bayan Winwood olduğumu söylemek pek de yalan sayılmazdı,' diye ekledi endişeyle. 'Çünkü öyleyim, biliyorsunuz. Ben Horry Winwood'um.

"Horry?" diye tekrarladı.

'Horatia,' diye açıkladı. 'İğrenç bir isim, değil mi? Bu isim bana Bay W-Walpole yüzünden verildi. O benim vaftiz babam, anlarsınız ya.

"Mükemmel," diye eğildi lord hazretleri. 'Bu kadar kalın kafalı olduğum için beni bağışlayın, ama inanır mısınız? - Hâlâ hiçbir şey bilmiyorum.

Horatia'nın bakışları duraksadı. "Bunu size açıklamak çok zor," dedi. 'Ve sanırım korkunç bir şekilde şok oldunuz. Ama hizmetçimi getirdim, efendim.

Lord Hazretleri güven verici bir ifadeyle, 'Bu, durumu çok daha az şok edici kılıyor,' dedi. 'Ama otursanız bu çok zor meseleyi bana açıklamak çok daha kolay olmaz mı? Pelerininizi almama izin verir misiniz?

"Teşekkür ederim," dedi Horatia, elindekini bırakarak. Ev sahibine dostça bir gülümseme verdi. 'Düşündüğüm kadar zor bir şey değil. Siz gelmeden önce moralim oldukça bozuktu. Görüyorsunuz, annem benim burada olmamdan en ufak bir rahatsızlık duymuyor. Ama yapacak başka bir şey düşünemedim. Ellerini birbirine kavuşturdu ve derin bir nefes aldı. "Kız kardeşim L-Lizzie yüzünden. Onun için teklifte bulundunuz, değil mi?

Biraz şaşırmış olan Kont başıyla selam verdi. Horatia aceleyle: "Acaba - çok rica etsem - onun yerine beni alabilir misiniz?" dedi.

Kont onun karşısındaki sandalyeye oturmuş, dalgın dalgın gözlük camını sallıyor, bakışları nazik bir ilgi ifadesiyle onun yüzüne sabitlenmişti. Gözlük aniden sallanmayı bıraktı ve düşmesine izin verildi. Horatia endişeyle ona bakarken gözlerinde şaşkın bir ifade gördü ve aceleyle devam etti: Elbette Charlotte olması gerektiğini biliyorum, çünkü o daha büyük, ama hiçbir şeyin onu sizinle evlenmeye ikna edemeyeceğini söyledi.

Dudakları titredi. "Bu durumda," dedi, "Bayan Charlotte'un evlenme şerefini talep etmediğim için şanslıyım.

"Evet," diye kabul etti Horatia. "Bunu söylemek zorunda kaldığım için üzgünüm ama korkarım Charlotte, Lizzie'nin iyiliği için bile olsa böyle bir fedakârlık yapma fikrinden çekiniyor. Rule'un omuzları hafifçe sarsıldı. Horatia kuşkuyla, "Söylememem gereken bir şey mi söyledim?" diye sordu.

'Tam tersine,' diye cevap verdi. 'Konuşmanız çok yararlı, Bayan Winwood.

Horatia suçlayıcı bir tavırla, "Bana gülüyorsunuz," dedi. "Çok aptal olduğumu düşündüğünüzü sanıyorum efendim, ama gerçekten de durum çok ciddi.

"Bence çok hoşsunuz," dedi Rule. 'Ama bazı yanlış anlamalar var gibi görünüyor. Bayan Winwood'un adreslerimi kabul etmeye istekli olduğu izlenimine kapılmıştım.

"Evet," diye onayladı Horatia. 'İstiyor elbette, ama bu onu çok mutsuz ediyor. Ben de bu yüzden geldim. Umarım sorun etmezsiniz.

" de değil," dedi lord hazretleri. 'Ama ailenizin üyelerine bu nahoş ışık altında görünüp görünmediğimi öğrenebilir miyim?

"Hayır!" dedi Horatia ciddiyetle. 'Annem senden son derece memnun ve ben de seni zerre kadar nahoş bulmuyorum. Ve eğer Lizzie'nin yerine bana evlenme teklif edecek kadar nazık olursan seni çok seveceğim.

"Ama neden," diye sordu Rule, "sizin için teklifte bulunmamı istiyorsunuz?

Horatia'nın kaşları burnunun köprüsü üzerinde birbirine yaklaştı. "Kulağa çok tuhaf geliyor olmalı," diye itiraf etti. 'Gördüğünüz gibi, Lizzie Edward Heron'la evlenmek zorunda. Belki de onu tanımıyorsunuzdur?

"Sanırım o zevke sahip değilim," dedi Kont.

'Şey, o bizim çok özel bir arkadaşımız ve L-Lizzie'yi seviyor. Ama küçük oğulların nasıl olduğunu bilirsiniz ve zavallı Edward henüz bir Yüzbaşı bile değil.

"Anladığım kadarıyla Bay Heron orduda mı?" diye sordu Kont. Evet, Onuncu Ayak. Ve eğer L-Lizzie için teklif etmemiş olsaydınız Eminim annem onunla sözleşme yapmasına izin verirdi.

Rule ciddi bir tavırla, "Bu benim için çok üzücü," dedi. "Ama en azından hatamı telafi edebilirim.

Horatia hevesle: "Oh, onun yerine beni mi alacaksınız?" dedi.

"Hayır," dedi Rule, belli belirsiz bir gülümsemeyle. 'Bunu yapmayacağım. Ama kız kardeşinle evlenmeyeceğime söz veriyorum. Bana bir takas teklif etmene gerek yok, zavallı çocuğum.

"Ama öyle!" dedi Horatia şiddetle. 'İçimizden biri seninle evlenmeli!

Kont bir süre ona baktı. Sonra yavaşça kalktı ve bir sandalyenin arkasına yaslanarak durdu.

"Sanırım bana her şeyi açıklamalısın," dedi. 'Bu sabah normalden daha donuk görünüyorum.

Horatia kaşlarını çattı. "Peki, deneyeceğim," dedi. 'Görüyorsun ya, şok edici derecede fakiriz. Charlotte bütün suçun Pelham'da olduğunu söylüyor, belki de öyledir, ama onu suçlamanın bir yararı yok, çünkü elinden bir şey gelmiyor. Kumar oynuyor, biliyorsun. Kumar oynar mısın?'

"Bazen," diye yanıtladı lord hazretleri.

Gri gözleri parlıyordu. Horatia beklenmedik bir şekilde, "Ben de öyle," dedi. "Gerçekte değil elbette, ama Pelham'la birlikte. Bana o öğretti. Charlotte bunun yanlış olduğunu söylüyor. O da böyle biri, biliyorsun ve bu onu zavallı Pel'e karşı çok sabırsız yapıyor. Lizzie'nin feda edilmesi gerektiğinde benim de biraz sabırsızlandığımı söylemeliyim. Annem de üzgün ama hepimizin çok minnettar olmamız gerektiğini söylüyor. Rengi değişti ve oldukça sert bir sesle, "Yerleşimleri önemsemek çok kaba, ama siz çok zenginsiniz, değil mi?" dedi.

Lord Hazretleri sakinliğini koruyarak, "Çok," dedi. "Evet," diye başını salladı Horatia. "Şey - görüyorsunuz ya!

"Anlıyorum," diye kabul etti Rule. "Sen Kurban olacaksın.

Oldukça utangaç bir şekilde ona baktı. "Bu senin için bir şey ifade etmiyor, değil mi? L-Lizzie gibi bir güzel olmadığımı dışında. Ama burnum var, efendim.'

Rule Burun'u inceledi. 'Kuşkusuz, Burun sizde,' dedi.

Horatia yüzündeki lekeleri temizlemeye kararlı görünüyordu. "Ve belki de kaşlarıma alışılabilirsin?

Rule'un gözlerinin arkasında bir gülümseme belirdi. "Sanırım, oldukça kolay.

Üzüntüyle şöyle dedi: 'Biliyorsun, kemer yapmazlar. Ve size söylemeliyim ki, boyumun uzamasından ümidimizi tamamen kestik.

Lord Hazretleri, 'Öyle olsaydı kesinlikle yazık olurdu,' dedi.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Horatia şaşırmıştı. "Sizi temin ederim ki bu benim için büyük bir sınav. Bir nefes aldı ve güçlkle ekledi: 'Kekeme olduğumu fark etmişsinizdir.

Kont nazıkçe, "Evet, fark etmiştim," diye cevap verdi.

Horatia küçük, endişeli bir sesle, "Eğer buna katlanamayacağınızı düşünüyorsanız, efendim, sizi anlayışla karşılarım," dedi.

"Hoşuma gitti," dedi Kont.

Horatia, "Bu çok tuhaf," diye hayret etti. "Ama belki de beni rahatlatmak için böyle söylediniz?

"Hayır," dedi Kont. "Doğru olduğu için söyledim. Bana kaç yaşında olduğunu söyleyecek misin?"

"Bunun bir önemi var mı? Horatia korkuyla sordu.

"Evet, sanırım önemli," dedi lord hazretleri.

"Olabilir diye korkuyordum," dedi. "On yedi yaşına girdim. "On yedi yaşına girdim!" diye tekrarladı lord hazretleri. "Canım, bunu yapamazdım. "Çok mu gencim?"

"Çok gençsin, çocuğum.

Horatia cesurca yutkundu. "Yaşlanacağım," diye cüret etti. "Sizi zorlamak istemem ama oldukça mantıklı biri olduğumu düşünüyorum.

"Kaç yaşında olduğumu biliyor musun?" diye sordu Kont.

"Hayır, ama kuzenim Bayan Maulfrey otuz beş yaşından gün almadığınızı söylüyor.

"Bu size biraz yaşlı görünmüyor mu?" diye sordu.

Horatia nazıkçe, "Belki biraz eski, ama kimse senin o kadar olduğunu düşünmez," dedi.

Bunun üzerine bir kahkaha attı. "Teşekkür ederim," diye eğildi. "Ama bence otuz beş yaş, on yedi yaş için kötü bir koca olur.

Horatia ciddiyetle, "Lütfen bunu düşünmeyin, efendim!" dedi. "Sizi temin ederim, kendi adıma bunu hiç düşünmüyorum. Aslında, sanırım sizinle evlenmeyi çok isterim.

"Öyle mi?" dedi. "Beni çok onurlandırdınız hanımefendi. Adam ona doğru geldi ve kadın ayağa kalktı. Adam onun elini tuttu ve bir an dudaklarına götürdü. "Şimdi benden ne yapmamı istiyorsunuz?"

"Çok özel bir şey var," diye sır verdi Horatia. "Bunu sana sormak istemezdim ama bir pazarlık yapıyoruz, değil mi?"

"Öyle mi?" dedi lord hazretleri.

"Ama öyle olduğumuzu biliyorsun! Horatia dedi ki. "Benim ailemle evlenmek istiyorsun, değil mi?"

"Öyle olduğunu düşünmeye başlıyorum," dedi lord hazretleri.

Horatia kaşlarını çatı. "Lizzie'ye bu yüzden teklifte bulunduğunuzu gayet iyi anlıyorum.

"Öyleydi," diye onu temin etti.

Kadın tatmin olmuş görünüyordu. 'Ve bir eşin sana müdahale etmesini istemiyorsun. Karışmayacağıma söz veriyorum.'

Lord Hazretleri oldukça esrarengiz bir şekilde ona baktı. "Peki karşılığında?

Daha da yaklaştı. "Edward için bir şey yapabilir misin?" diye yalvardı.

"Onun için tek bir şey olduğuna karar verdim, o da bir Patron!

"Peki ben Patron olacak mıyım?" diye sordu Lord

Hazretleri. "Çok mu önemlersiniz?

Kont'un ağzının kenarındaki bir kas seğirdi, ama sesinde sadece bir titreme şüphesiyle cevap verdi: "Zayıf çabalarımın en iyisi için sizi memnun etmekten mutluluk duyacağım hanımefendi.

Horatia ciddiyle, "Çok teşekkür ederim," dedi. 'O zaman Lizzie'yle evlenebilirler, görüyorsun. Sen de anneme benimle evlenmek istediğini söyleyeceksin, değil mi?

"Tam olarak ifade edemeyebilirim," dedi Kont, "ama konuyu ona açıklamak için çaba göstereceğim. Ama bana yaptığınız ziyareti ifşa etmeden bu takası nasıl teklif edeceğimi tam olarak anlayamıyorum.

Horatia neşeyle, "Bunu düşünmene gerek yok!" dedi. 'Ona kendim söyleyeceğim. Sanırım artık gitsem iyi olacak. Kimse nerede olduğumu bilmiyor ve belki de merak edebilirler.

"Önce pazarlığımıza içelim, ne dersin?" dedi Kont ve küçük, yaldızlı bir el çanı alıp çaldı.

Zile bir uşak cevap verdi. "Bana -" Kont Horatia'ya baktı- "ratafia ve iki bardak getireceksin," dedi. "Arabam da on dakika içinde kapıda olacak.

"Eğer - eğer araba benim içinse," dedi Horatia, "South Street'e sadece bir adım var, efendim.

"Ama sizi taşımama izin vermenizi tercih ederdim," dedi Lord Hazretleri.

Kâhya ratafia'yı kendisi getirdi ve ağır gümüş tepsiyi masanın üzerine koydu. Başıyla onayladı ve üzgün bir şekilde gitti. Lordumun bir bardak ratafia içtiğini kendi gözleriyle görmek isterdi.

Kont iki bardak doldurdu ve birini Horatia'ya verdi. "Pazarlık!" dedi ve kahramanca içti.

Horatia'nın gözleri neşeyle parladı. "Birlikte çok iyi anlaşıcağımıza eminim!" dedi ve kadehi dudaklarına götürdü.

Beş dakika sonra lord hazretleri tekrar kütüphaneye girdi. 'Ah - Arnold,' dedi. "Senin için yapacak bir şey buldum.

"Evet, efendim?" dedi Bay Gisborne, ayağa kalkarak.

Rule, "Bana bir yüzbaşılık vermelisiniz," dedi. '10. Piyade Alayı'nda bir yüzbaşılık, sanırım, ama eminim bunu öğreneceksiniz.

Bay Gisborne, "10. Piyade Alayı'nda bir yüzbaşılık mı?" diye tekrarladı.

"Kimin için, efendim?" "Adı neydi?" diye merak etti lord hazretleri. "Hawk - Hernshaw -

Heron. Bence Heron'du. Bay Edward Heron için. Bay Edward Heron'u tanıyor musunuz?

"Hayır, efendim, bilmiyorum.

"Hayır," diye iç geçirdi Rule. 'Ben de öyle. Bu bizim için çok garip bir durum ama sana çok güveniyorum Arnold. Bu Edward Heron hakkında her şeyi öğreneceksin.

Bay Gisborne, 'Deneyeceğim, efendim,' diye cevap verdi.

"Korkarım size çok zahmet verdim," diye özür diledi lord hazretleri, ayrılmaya hazırlanırken. Kapıda arkasına baktı. 'Bu arada Arnold, sanırım küçük bir yanlış anlamaya kapılmış olabilirsin. Elimi kabul etme onurunu bana bahşeden en genç Bayan Winwood'dur.

Bay Gisborne irkildi. "Bayan Charlotte Winwood, efendim? Sanırım en küçük Bayan Winwood okuldan yeni çıktı.

"Kesinlikle Bayan Charlotte Winwood değil," dedi Kont. "Bayan Charlotte'u benimle evlenmeye hiçbir şeyin ikna edemeyeceğini çok iyi biliyorum.

Bay Gisborne boş bir sesle, "Aman Tanrım, lordum!" dedi.

'Teşekkür , Arnold. Beni rahatlattınız,' dedi lord hazretleri ve dışarı çıktı.

OceanofPDF.com

Üç

En genç Bayan Winwood'un South Street'e dönüşüne iki kız kardeşi de dinlenme odasının penceresinden tanık oldular. Onun yokluğu kesinlikle fark edilmişti ama kapıcı oldukça telaşlı olan mürebbiyeye Bayan Horatia'nın hizmetçisiyle birlikte dışarı çıktığını söyleyebildiği için büyük bir endişe duyulmamıştı. Horatia'nın bu davranışı tuhaftı ve çok asiydi, ama hiç kuşkusuz sadece bir tuhafiyecinin vitrininde gözüne kestirdiği kokelya kurdeleleri ya da elbisesi için basma bir yama almak için dışarı çıkmıştı. Elizabeth'in yumuşak, sakın sesiyle ortaya attığı teori buydu ve elinde salata sosuyla sopanın üzerine uzanmış olan Leydi Winwood'u tatmin etti.

Birbirine mükemmel bir şekilde uyan, ısıtılı koşum takımlarıyla çekilen bir şehir arabasının ortaya çıkması, bu gösterişli aracın 20 numaranın kapısına yanaşacağı anlaşılan kadar kısa süreli bir ilgiden fazlasını uyandırmadı.

Charlotte haykırdı: 'Tanrım, kim olabilir? Anne, bir ziyaretçi! Charlotte yüzünü pencereye dayadı ve şöyle dedi: "Panoda bir arma var ama ayırt edemiyorum - Lizzie, sanırım bu Lord Rule!

"Olamaz!" Elizabeth elini kalbine bastırarak çırpındı.

Bu sırada uşak aşağı fırlamış ve arabanın kapısını açmıştı.

Charlotte'un gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bu Horry!" diye nefes nefese kaldı.

Leydi Winwood salata sosunu sıkıca kavradı. "Charlotte, sinirlerim!" dedi soluk bir sesle.

"Ama anne, öyle!" diye ısrar etti Charlotte.

Elizabeth'in içinde bir önsezi vardı. "Ah, ne yapıyor olabilir?" dedi, bir sandalyeye çökerek ve beti benzi atarak. "Umarım hiçbir şey, korkunç bir şey değildir!

Merdivenlerde aceleci ayak sesleri duyuldu; kapı aceleyle açıldı ve Horatia kızarmış, parlak gözlü ve şapkasını kurdelesinden sallayarak önlerinde durdu.

Leydi Winwood'un elleri Medici eşarbını karıştırdı. "Canım, cereyan!" diye inledi. "Zavallı başım!

"Dua et Horry, kapıyı kapat!" dedi Charlotte. "Annemin sinirlerinin ne kadar bozuk olduğunu bildiğin halde nasıl böyle zıplayabiliyorsun?

"Ah, özür dilerim!" dedi Horatia ve kapıyı dikkatle kapattı. "Unutmuşum. L- Lizzie, her şey ayarlandı ve sen Edward'la evleneceksin!

Leydi Winwood ayağa kalkmak için harekete geçti. 'Yüce Tanrım, çocuk saçmalıyor!

Horatia, ne - ne yapıyordun?"

Horatia pelerini bir kenara fırlattı ve annesinin sopasının yanındaki tabureye oturdu. "Lord Rule'u görmeye geldim!" diye duyurdu.

"Biliyordum!" dedi Elizabeth, Cassandra'nın sesiyle.

Leydi Winwood gözlerini kapatarak minderlerinin üzerine çöktü. Charlotte, onun endişe verici katılığını gözlemleyerek haykırdı: 'Doğal olmayan kız! Sevgili annemizi hiç mi düşünmüyorsun? Lizzie, hartshorn!'

Hartshorn, salata sosu ve şakaklara sürülen biraz Macar Suyu, acı çeken Lady Winwood'u hayata döndürdü. Gözlerini açtı ve konuşacak gücü kendinde buldu: "Çocuk ne dedi?

Charlotte, annesinin zayıf elini sevgiyle sıkarak, "Anne, kendini telaşlandırma, yalvarırım!" dedi.

"Telaşlanmana gerek yok, anne," dedi Horatia pişmanlıkla. "Lord Rule'u görmeye gittiğim doğru, ama -

"O halde her şey sona erdi!" dedi Leydi Winwood kaderci bir tavırla. "Borçlular Hapishanesi'ne girmeye hazırlansak iyi olur. Eminim kendim için üzülmiyorum, çünkü günlerim sayılı, ama benim güzel Lizzie'm, en tatlı Charlotte'um -'

"Anne, keşke beni dinleseydin!" diye söze girdi Horatia. "Lord Rule'a her şeyi açıkladım ve -

"Tanrı aşkına!" dedi Elizabeth. "Edward değil mi?

Evet, Edward. Tabii ki ona Edward'dan bahsettim. Ve o seninle evlenmeyecek, Lizzie, ama onun yerine Edward'ın veliahtı olacağına söz verdi -'

Leydi Winwood yine salata suyuna başvurdu ve böyle bir felaketi hak etmek için ne yaptığıнын kendisine söylenmesini istedi.

"Charlotte'u onunla evlenmeye hiçbir şeyin ikna edemeyeceğini anlattım, ama o buna aldırmış etmedi.

"Öleceğim," dedi Charlotte kararlılıkla, "ölümden!" "Ah, Horry canım!" diye iç geçirdi Elizabeth, gözyaşları ve kahkahalar arasında.

"Ve ben de ona," diye tamamladı Horatia muzaffer bir edayla, "benimle evlenip evlenmeyeceğini sordum. Ve evlenecek de!

Akrabalarının konuşacak hali yoktu. Leydi Winwood bile durumun salata sodasının onarma gücünü aştığını düşünmüş olacak ki, en küçük çocuğuna şaşkın şaşkın bakarken sodanın elinden kayıp yere düşmesine izin verdi.

Sesini ilk bulan Charlotte oldu. "Horatia, Lord Rule'a evlenme teklif etme nezaketsizliğini, münasebetsizliğini, cüretini gösterdiğini mi söylüyorsun?

"Evet," dedi Horatia kararlılıkla. "Yapmak zorundaydım.

"Ve - ve -" Charlotte kelimeleri bulmaya çalıştı - "Lizzie'nin yerine seninle evlenmeyi kabul etti mi?

Horatia başını salladı.

"Stammer'ı fark etmiş olamaz," dedi Charlotte.

Horatia çenesini kaldırdı. "Onunla S-stammer hakkında konuştum ve hoşuna gittiğini söyledi!

Elizabeth sandalyesinden kalktı ve Horatia'yı kollarının arasına aldı. "Ah, neden olmasın? Sevgilim, sevgilim, benim için kendini feda etmene asla izin veremem!

Horatia kucaklaşmaya katlandı. "Doğruyu söylemek gerekirse Lizzie, onunla evlenmek isterdim. Ama istemediğinden emin olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum. Kız kardeşinin yüzünü aradı. "Edward'ı gerçekten daha mı çok seviyorsun?

"Ah, aşkım!

Horatia, "Şey, ben bunu anlayamıyorum," dedi.

"Lord Rule'un ciddi olduğu sanılmasın," dedi Charlotte kesin bir tavırla. Emin olun, Horry'nin sadece bir çocuk olduğunu düşünüyor.

"Hayır, istemiyor!" dedi Horatia ateşlenerek. "Ciddiydi ve öğleden sonra saat üçte anneme söylemeye gelecek.

"Yalvarırım kimse benden Lord Rule'un karşısına çıkmamı beklemesin!" dedi Leydi Winwood. "Yerin dibine girmeye hazırım!

"Gelecek mi?" diye sordu Charlotte. 'Horry'nin uygunsuzluğu ne gibi telafi edilemez zararlara yol açmış olabilir? Kendimize şunu sormalıyız: Lord Rule, üyelerinden birinin alçakgönüllülük ve kadınlara özgü her türlü duyguya karşı böylesine ölü gibi davrandığı bir aileyle dostluk kurmak ister mi?

"Charlotte, bunu söylememelisin!" dedi Elizabeth alışılmadık bir sertlikle. "Biricik sevgilimizin düşüncesiz bir çocuktan başka ne olduğunu düşünebilir ki?

'Bunu ummalıyız,' dedi Charlotte ağır bir sesle. 'Ama Edward Heron'a olan bağlılığınızı ifşa ettiyse korkarım her şey sona ermiş demektir. Sevgili Horry'yi tanıyan ve ona değer veren bizler onun kusurlarını fark etmiyoruz ama hangi beyefendi ailenin güzeline yerine onunla evlenmek ister ki?

"Bunu ben de düşünmüştüm," diye itiraf etti Horatia. 'Korkunç kaşlarıma kolayca alışacağını düşündüğünü söylüyor. Sana bir şey söyleyeceğim Charlotte! Boyum biraz daha uzarsa çok yazık olacaktı.

"Lord Rule'un bir Winwood'un sırtından kendini eğlendiriyor olabileceğini düşünmek ne kadar utanç verici!" dedi Charlotte.

Ama görünüşe göre Lord Rule eğlenmiyordu. Saat üçte South Street 20 numaranın merdivenlerinden çıktı ve Leydi Winwood'u sordu.

Leydi Winwood, Kont'un karşısına çıkmayı dramatik bir şekilde reddetmesine rağmen, kokulu tuzlar ve terzisinden tam zamanında gelen tobine çizgili yeni bir polonezle güçlendirilmiş olarak onu dinlenme odasında beklemeye ikna edilmişti.

Lord Hazretleriyle görüşmesi yarım saat sürmüş, bu sürenin sonunda uşak Bayan Horatia'ya dinlenme odasında bulunmasının istendiğini bildirmek üzere gönderilmişti.

"Aha!" diye bağırdı Horatia, Charlotte'a hınzırca bir bakış fırlatarak ve ayağa fırlayarak.

Elizabeth onun ellerini tuttu. Horry, çok geç değil! Eğer bu anlaşma sana ters geliyorsa, Tanrı aşkına konuş, ben de kendimi

Lord Rule'un cömertliği!

'İğrenç mi? Saçmalık!" dedi Horatia ve dans ederek dışarı çıktı.

"Horry, Horry, en azından kuşağını düzeltmeme izin ver!" diye haykırdı Charlotte. Elizabeth, "Çok geç," dedi. Ellerini göğsünde kavuşturdu. "Eğer yapabilseydim

emin olun ki bu Kardeşlik Sevgisi Sunağı'nda bir İdam değildir!"

"Ne düşündüğümü bilmek istiyorsan," dedi Charlotte, "Horry kendinden çok memnun.

Horatia, çekilme odasının kapısını açtığı anda annesini gerçekten de ayaklarının üzerinde buldu, kokulu tuzlar ateşin yanındaki ormolu masanın üzerinde unutulmuştu. Rule odanın ortasında durmuş kapıyı izliyordu, bir eli, üzerinde parlayan büyük kare bir safirle sandalyenin arkasına dayanmıştı.

Mavi kadife ve altın bağcıklar içinde, binici kıyafetiyle görüldüğünden çok daha görkemli ve yaklaşılmaz görünüyordu ve Horatia bir an için onu şüpheyle inceledi. Sonra onun gülümsediğini gördü ve rahatladı.

Leydi Winwood ona doğru yürüdü ve onu kucakladı. "Canım benim!" dedi, görünüşe bakılırsa üstesinden gelmişti. 'Lordum, değerli çocuğum size kendi dudaklarıyla cevap versin. Horatia aşkım, Lord Rule evlenme teklif etme onurunu sana bahsetti.

"Geleceğini söylemiştim anne!" dedi Horatia iflah olmaz bir sesle.

"Horatia - sana yalvarıyorum!" diye yalvardı uzun süredir acı çeken hanımefendi. "Reveransın, aşkım!

Horatia itaatkâr bir şekilde yaptı. Kont ayağa kalkan Horatia'nın elini tuttu ve derin bir saygıyla eğildi. Gözlerinin içi gülerek ona baktı: "Madam, bu küçük el bende kalabilir mi?" dedi.

Leydi Winwood titrek bir iç çekti ve mendiliyle sempatik bir gözyaşını sildi.

"Çok güzel!" diye onayladı Horatia. 'Gerçekten de öyle, efendim. Benim için teklifte bulunma zevkini bana bahşetmeniz çok yakışıklı bir davranış.

Leydi Winwood endişeyle tuzluklarını aradı ama lord hazretlerinin güldüğünü görünce fikrini değiştirdi. "Bebeğim...! "Gördüğünüz gibi, lordum, hiç bozulmamış." dedi hoşgörülle.

Leydi Winwood yeni tanışan çifti yalnız bırakmadı ve Kont da aynı doğrulukla yanlarından ayrıldı. Leydi Winwood Horatia'yı sevgiyle kucaklamadan önce ön kapı arkasından ancak kapanmıştı. "Sevgili çocuğum!" dedi. 'Çok ama çok şanslısın! Ne kadar cana yakın bir adam! Bu ne incelik!

Charlotte başını kapıya doğru uzattı. 'İçeri girebilir miyiz, anne? Gerçekten Horry için teklifte bulundu mu?'

Leydi Winwood tekrar gözlerini ovuşturdu. 'İsteyebileceğim her şey onda var! Ne kadar zarif! Böyle bir ton! Elizabeth, Horatia'nın elini tutmuştu ama Charlotte pratik bir şekilde, 'Kendi adıma, onun çok düşkün olduğunu düşünüyorum,' dedi. Düşüncesi ne kadar iğrenç olsa da, sanırım Yerleşimler...?

"Cömert olan tek şey o!" diye iç geçirdi Leydi Winwood.

'O zaman sana mutluluklar dilerim Horry,' dedi Charlotte. 'Yine de seni bir beyefendinin karısı olmak için çok genç ve dikkatsiz bulduğumu söylemeliyim. Ve Theresa Maulfrey'nin bu garip iş hakkında gevezelik etmekten kaçınacak kadar uygun duygulara sahip olması için dua ediyorum.

İlk başta Bayan Maulfrey dilini tutabilecek gibi görünmüyordu. Nişanın duyurulması üzerine, kuzenlerinin de bildiği gibi, bütün hikâyeyi duymak için heyecanla South Street'e geldi. Elizabeth'in dikkatli bir şekilde anlattığı 'bir hata' hikâyesinden hiç memnun olmadığı belliydi ve gerçeği öğrenmek istiyordu. Leydi Winwood bir kez daha ayağa kalkarak, meselenin kendisi ve Horatia'yla tanışıp ondan hemen etkilenen Lord Hazretleri tarafından ayarlandığını açıkladı.

Bayan Maulfrey bununla yetinmek zorunda kaldı ve Elizabeth'e, karşılığında bir teğmen almak için bir kont kaybettiği için, Charlotte'a da okuldan bir kız çocuğu sezonun eşini bulurken evde kalmış olduğu için başsağlığı diledikten sonra, arkasında rahatlama duygusu ve güçlü bir menekşe kokusu bırakarak ayrıldı.

Charlotte karanlık bir sesle Horatia'nın skandal yaratacak evliliğinden bir hayır gelmeyeceğini düşündü.

Ama Charlotte karamsarlığında yalnızdı. Gözleri parlayan Bay Heron, Horatia'nın iki elini de hararetle kavrayarak ona yürekten teşekkür etti ve mutluluklar diledi. Bay Heron, South Street'teki son derece seçkin bir davette Lord Rule'la tanışma onuruna erişmişti ve Lord Hazretleri de

Genç adamı bir kenara çekip onunla geleceği hakkında konuşmak için. Bay Heron, Kont'un gerçekten de çok iyi bir adam olduğunu söylemekte tereddüt etmedi ve onun ünü ya da ilerlemiş yaşı hakkında başka bir şey söylemedi. Eski talibiyle karşılaşmak için cesaretini toplamak zorunda kalan Elizabeth de bu çetin sınavın dehşetinden kurtulmuştu. Lordum Elizabeth'in elini öptü ve elini bırakırken hafif, ama hiç de hoş olmayan bir ses tonuyla, "Umarım artık bir dev değilimdir, Bayan Winwood," dedi.

Elizabeth kızardı ve başını öne eğdi. "Ah - Horry!" diye içini çekti, dudaklarında titreyen bir gülümseme vardı. "Gerçekten de lordum, siz asla öyle biri olmadınız.

"Ama size bir özür borçluyum hanımefendi," dedi ciddiyetle, "sizi "fena halde mutsuz" ettiğim için.

"Eğer özür dilemekten bahsedeceksek, efendim! Siz, tüm nezaketinizle! Gözlerini onun yüzüne dikti ve Bay Heron için yaptıklarından dolayı ona teşekkür etmeye çalıştı.

Görünüşe göre teşekkür edilmesini istemiyordu; tembel gülüşüyle bunu bir kenara bıraktı ve bir şekilde devam edemedi. Adam birkaç dakika onun yanında kaldı ve kadın onu gözlemlemek için boş zaman buldu. Daha sonra Bay Heron'a ciddi ciddi Horry'nin çok mutlu olabileceğini düşündüğünü söyledi.

Bay Heron gülerek, "Horry mutlu," diye cevap verdi.

'Ah evet, ama görüyorsun canım, Horry sadece bir çocuk. Hissediyorum - endişe duyuyorum, senden saklamayacağım. Lord Rule bir çocuk değil. Kadın kaşlarını çattı. 'Horry böyle şeyler yapar! Keşke ona karşı nazik ve sabırlı olabilse!

"Neden canım," dedi Bay Heron, onu alaya alarak, "kendini zorlamana gerek olduğunu sanmıyorum. Lord Hazretleri çok naziktir ve yeterince sabırlı olacağından hiç şüphem yok.

'Tamamen nazik,' diye tekrarladı. 'Gerçekten de öyle, ama yine de - biliyor musun Edward, sanırım ondan korkabilirim? Bazen, dikkat edersen, dudaklarını kapatırken öyle bir numara yapıyor ki, bütün yüzüne bir hava veriyor, esneklikten yoksun diyebilirim, insanın onun hakkında bildiklerine oldukça yabancı. Ama keşke Horry'yi sevmeye başlasa!'

Bayan Winwood'dan başka hiç kimse bu tür sorgulamalara girme eğiliminde değildi, en azından Leydi Winwood tanıdıklarının kıskançlığının tadını çıkarıyordu. Herkes onu kutlamak istiyordu; herkes onun ne kadar büyük bir zafer kazandığını biliyordu. O sırada Arlington Sokağı'nda kalmakta olan Bay Walpole bile,

sabah ziyaretine gelmiş ve birkaç ayrıntı öğrenmişti. Bay Walpole'un yüzünde onaylayan bir gülümseme vardı, ama vaftiz kızının bir Muhafazakârla evlenmesinden üzüntü duyuyordu. Ama Bay Walpole çok ciddi bir Whig'di ve o bile Leydi Winwood'un Rule'un siyasi görüşlerini dikkate almamakta haklı olduğunu düşünüyor gibiydi. Parmaklarının uçlarını birleştirdi, güvercin ipekli çoraplı bir bacağını diğerinin üzerine geçirdi ve Leydi Winwood'un söylediği her şeyi iyi yetiştirilmiş havasıyla dinledi. Uzun yıllardır tanıdığı Bay Walpole'a büyük değer veriyordu ama ona söylediklerine dikkat ediyordu. Hiç kimse bu ince, anlayışlı beyefendiden daha iyi kalpli olamazdı, ama bir lokma skandal için keskin bir burnu ve hicivli bir kalemi vardı. Horatia'nın kaçacağını bir duysa, Leydi Ossory ile Leydi Aylesbury'nin haberi bir sonraki postayla ellerine geçerdi.

Neyse ki Rule'un Elizabeth'e yaptığı teklifin dedikodusu Twickenham'a ulaşmamıştı ve Leydi Winwood'un, Horatia'nın en sevdiği kişi olan Elizabeth'ten önce evlendiğini görmek isteyip istemediğini merak etmenin ötesinde, endişeli anneyi telaşlandıracak hiçbir şey söylemedi. Bunun üzerine Leydi Winwood ona gizlice, henüz hiçbir şey açıklanmamış olmasına rağmen Elizabeth'in de yuvadan ayrılacağını söyledi. Bay Walpole çok ilgiliydi, ama Bay Edward Heron'u duyunca dudaklarını biraz büzdü. Elbette iyi bir aileden geliyordu (Bay Walpole'un bunu bildiğine güvenin!) ama küçük Lizzie'si için daha önemli birini isteyebilirdi. Bay Walpole genç arkadaşlarının iyi eşler bulmasını çok severdi. Gerçekten de Horatia'nın nişanlanmasından duyduğu memnuniyet ona Twickenham'daki o felaket gününü unutturmuştu; Horatia küçük Gotik Şatosu'nun ihtişamının kendisine sergilenmesine layık olmadığını göstermişti ve onun elini okşayarak çok yakında gelip Strawberry'de bir syllabub içmesi gerektiğini söylemişti. Horatia, "altmışına merdiven dayamış ve gözlerden uzak yaşıyor olabilir aşkım, ama iyi düşüncesi daha önemli olan kimse yoktur" diyerek, ona nazikçe teşekkür etti ve iğrenç derecede şımarık olan ve insanın peşinden havlayan küçük köpeği Rosette'e hayranlık duymasının ve onu okşamasının beklenmeyeceğini umdu.

Bay Walpole onun evliliği düşünmek için çok genç olduğunu söyledi. Leydi Winwood ne yazık ki doğru diye iç geçirdi: sevgilisini daha saraya gelmeden kaybediyordu.

Bu akıllıca olmayan bir açıklamaydı, çünkü Bay Walpole'a, yapmayı çok sevdiği gibi, çocukken babasının onu Birinci George'un elini öpmeye nasıl götürdüğünü anlatma fırsatı verdi. Horatia, Bay Walpole anekdotunun ortasında annesini sahte bir ilgi ifadesi takınması için bırakarak dışarı çıktı.

Topografik olarak South Street'ten neredeyse bir taş atımı uzaklıkta olmasına rağmen, bambaşka bir mahallede Rule'un nişanlandığı haberi farklı duygular yarattı. Hertford Sokağı'nda yakışıklı bir dulun sarayının bulunduğu ince bir ev vardı ama Leydi Winwood'un ziyaret ettiği türden bir yer değildi. Zengin bir tüccarın yadigârı olan Caroline Massey, kibarlar dünyasındaki konumunu, Sir Thomas'ın Şehir'le olan ilişkisini unutturarak ve kendi saygın doğumuna ve hatırı sayılır yakışıklılığına güvenerek elde etmişti. Sir Thomas'ın serveti, her ne kadar itibarsız bir şekilde elde edilmiş olsa da, aynı zamanda yararlıydı. Dul eşinin şehrin en iyi yerinde çok güzel bir evde yaşamasını, cömert ve hoş bir şekilde eğlenmesini ve onu sosyeteye sokacak kadar yumuşak huylu bir haminin sponsorluğunu sağlamasını mümkün kılmıştı. Bu haminin himayesi Leydi Massey için uzun zamandır gerekli olmaktan çıkmıştı. En iyi kendisinin bildiği bir şekilde (çeşitli kızgın hanımlar söyledi), bir şahsiyet haline gelmeyi başarmıştı. Birileri onunla sürekli görüşüyordu ve birkaç kapı ona karşı inatla kapalı kalsa bile, bunun bir anlam ifade etmemesi için yeterli bir takipçisi vardı. Bu takipçilerin çoğunlukla erkeklerden oluşması onu rahatsız edecek bir şey değildi; kadınlarla birlikte olmayı arzulayan bir kadın değildi, ancak kuzeni olduğuna inanılan solgun ve çekingen bir hanımefendi sürekli onunla birlikte yaşıyordu. Bayan Janet'in varlığı geleneklere karşı bir sopaydı. Yine de doğrusunu söylemek gerekirse, bazı aristokrat hanımların boğazına takılan şey Leydi Massey'nin ahlakı değildi. Herkesin kendine göre bir ilişkisi vardı ve dedikodular güzel Massey ile Lord Rule arasında bir yakınlaşma olduğunu fısıldasa bile, Leydi aşk maceralarını sağduyulu bir şekilde yürüttüğü sürece sadece Leydi Winwood gibi katı ahlakçılar dehşet içinde ellerini havaya kaldırırlardı. Şehrin ölümcül lekesi Leydi Massey'i her zaman modanın en iç çemberinden dışlayacaktı. O iyi biri değildi. Kin gütmekten, hatta iyi yetiştirilmiş omuzlarını acıyarak silkerek söylenmişti ama lanetleyiciydi. Leydi Massey,

Bunun farkındaydı, o neredeyse tanımlanamaz çıtanın bilincinde olduğunu ne bir sözle ne de bir bakışla belli ediyordu; Seçilmişlerden biri olmanın onun için neredeyse bir saplantı olduğunu, boyun eğmiş kuzeni bile bilmiyordu.

Bunu tahmin eden tek bir kişi vardı ve o da bu durumdan alaycı bir eğlence çıkarıyor gibiydi. Robert, Baron Lethbridge, genellikle arkadaşlarının zayıflıklarından eğlence çıkarırdı.

Rule Kontu'nun Winwood'a yaptığı ikinci ziyaretten iki gün sonra bir akşam Leydi Massey, Hertford Caddesi'nde bir kâğıt partisi düzenledi. Bu partilere katılım her zaman yüksek olurdu, çünkü bu partilerde iyi bir oyun oynanacağından emin olunabilirdi ve kileri (kibar olmayan ama bilgili Sir Thomas sayesinde) mükemmel bir şekilde dolu olan büyüleyici bir ev sahibesi vardı.

Birinci kattaki salon büyüleyici bir daireydi ve ev sahibesini çok güzel gösteriyordu. Kısa bir süre önce Paris'ten çok güzel yaldızlı mobilyalar satın almış, bütün eski perdelerini indirtmiş ve yerlerine saman rengi ipekten yenilerini koydurmuştu; böylece daha önce gül pembesi olan oda şimdi sapsarı parlıyordu. Kendisi de ipek brokardan, büyük askılı bir elbise ve işlemeli çelenklerle süslü bir jupon giymişti. Saçları, Bertin'de tanesine elli louis ödediği kıvrık tüyler pudralı dikleşmenin orasına burasına ustaca yerleştirilmiş kokulu güllerle süslü bir puf au sentiment ile süslenmişti. Bu saç biçimi birçok hevesli hanımın kıskançlığına neden olmuş ve Bayan Montague-Damer'ın yüzünü oldukça kızartmıştı. O da bir Fransız modası edinmişti ve bunun çok beğenileceğini umuyordu. Ama bu zarif pouf au sentiment, kendi chien couchant'ını oldukça gülünç göstermiş ve gecenin keyfini kaçırmıştı.

Salondaki toplantı mütevazı toplantıydı; kılıksız insanların Leydi Massey'nin evinde yer yoktu, ama Leydi Amelia Pridham gibi ucubeleri, şu anda bile önünde ropdöşambrlarını düzenleyen sarışın saten giysili, şişman ve özgür konuşan o kadını hoş karşılayabilirdi. Leydi Amelia'nın Hertford Sokağı'na gelmesini yadırgayanlar vardı ama Leydi Amelia son derece iyi huylu olmasının yanı sıra, derin bir basset bulabileceğinden emin olduğu her eve giderdi.

Basset gecenin oyunuydu ve yaklaşık on beş kişi büyük yuvarlak masaya oturmuştu. Lord Lethbridge bankayı tuttuğunda

şaşırtıcı duyurusunu yapmayı seçti. Kanepeye uzanırken sesinde belli belirsiz kötü niyetli bir tonla şöyle dedi: 'Bu gece Rule'u göremiyorum. Şüphesiz damat adayı South Street'te dans ediyordur.

Karşısındaki Leydi Massey önündeki kartlardan hızla başını kaldırdı ama bir şey söylemedi.

Mavi saç pudrasıyla kaplı kocaman bir merdiven şapkası ve zayıf, sağlıksız bir şekilde solgun bir yüzü olan bir Macaroni bağırdı: "Bu da ne?"

Lord Lethbridge'in sert ela gözleri bir süre Leydi Massey'nin yüzünde oyalandı. Sonra hafifçe dönerek ürkmüş Macaroni'ye baktı. Gülümseyerek şöyle dedi: 'Bu haberle karşına çıktığımı mı söylüyorsun, Crosby? Herkesten çok senin bilmen gerektiğini düşünmüştüm. Saten giysili kolu masanın üzerine uzanmış, kâğıt destesini beyaz eliyle kavırıyordu. Masanın üzerindeki devasa avizenin mumlarının ışığı boğazındaki danteldeki mücevherleri yakalıyor ve gözlerinin tuhaf bir şekilde parlamasına neden oluyordu.

"Sen neden bahsediyorsun?" diye sordu Makarnacı, oturduğu yerden yarı kalkarak.

"Ama Rule, sevgili Crosby!" dedi Lethbridge. "Kuzenin Rule, biliyorsun.

"Rule ne olacak?" diye sordu Leydi Amelia, üzüntüyle roulette'larından birini masaya iterek.

Lethbridge'in bakışları tekrar Leydi Massey'nin yüzüne kaydı. 'Neden, sadece evlenmek üzere olduğu için,' diye cevap verdi.

Büyük bir ilgi vardı. Birisi şöyle dedi: 'Yüce Tanrım, bekar kalmasının güvenli olduğunu sanıyordum! Vay canına! Kim bu talihli güzel, Lethbridge?'

Lethbridge, 'Şanslı ve güzel olan en genç Bayan Winwood,' dedi. 'Anladığınız gibi bir romantizm. Sanırım daha okuldan çıkmadı.

Makarnacı, Bay Crosby Drelincourt, kravat yerine taktığı saçma sapan fiyongu mekanik bir şekilde düzeltti. "Pho, bu bir masal!" dedi huzursuzca. "Nereden duydun?"

Lethbridge ince, oldukça çekik kaşlarını kaldırdı. 'Oh, küçük Maulfrey'den aldım. Yarın gazetede olacak.

"Çok ilginç," dedi bordo kadife giymiş iri yarı bir beyefendi, "ama oyun, Lethbridge, oyun!"

"Oyun," diye eğildi Lord Hazretleri ve masanın üzerindeki kâğıtlara bir göz gezdirdi.

Kanepeyi kazanmış olan Leydi Massey aniden elini uzattı ve önünde duran Kraliçe'nin köşesine bir çentik attı. "Paroli!" dedi hızlı ve kararsız bir sesle.

Lethbridge iki kart açtı ve ona alaycı bir bakış gönderdi. 'As kazanır, kız kaybeder,' dedi. "Şansınız tamamen tükendi leydim.

Küçük bir kahkaha attı. "Sizi temin ederim ki bunu dikkate almıyorum. Bu gece kaybedersin, yarın kazanırsın. Bir aşağı bir yukarı gider.

Oyun devam etti. Daha sonra şirket küçük sohbet grupları halinde durup çok güzel içeceklerden yedikten sonra Rule'un nişanlandığı hatırlandı. Leydi Amelia, bir elinde bir bardak sıcak negus, diğerinde tatlı bir bisküvi ile Lethbridge'e doğru ilerlerken, dobra dobra şöyle dedi: 'Sen bir köpeksin, Lethbridge. Ne oldu da onunla dışarı fırladın, dostum?

"Neden olmasın?" dedi lord hazretleri soğukkanlılıkla. "Hepinizin ilgisini çekeceğini düşündüm.

Leydi Amelia negusunu bitirdi ve odanın diğer ucundan ev sahibesine doğru baktı. 'Dikkat dağıtıyor,' diye yorum yaptı. "Rule'u almayı düşündü mü?

Lethbridge omuz silkti. 'Neden bana soruyorsunuz? Hanımefendinin güvendiği biri değilim.

'H'm! Her şeyi bilmek gibi bir hünerin var, Lethbridge. Aptal yaratık. Rule o kadar da aptal değil. Alaycı gözleri Bay Drelincourt'u aradı ve az sonra onu ayrı bir yerde durmuş, dudak altlarını çekiştirirken buldu. Kadın kıkırdadı. "Kötü anladın, ha?

Lord Lethbridge onun bakışlarının yönünü takip etti. "İtiraf edin, sizi biraz eğlendirdim leydim.

"Tanrım, bir sivrisinek gibisin, sevgili dostum. Küçük Bay Paget'in merakla dirseğinin dibinde durduğunu fark etti ve yelpazeyle onun kaburgalarına vurdu. "Crosby'nin şansı için şimdi ne veriyorsun?

Bay Paget titredi. "Ya da güzel ev sahibemizin, hanımefendi!

Büyük beyaz omuzlarını silkti. "Ah, eğer aptal kadının işlerine burnunu sokmak istiyorsan - !" dedi ve uzaklaştı.

Bay Paget dikkatini Lord Lethbridge'e çevirdi.

"Yemin ederim, lordum, allığın altında bembeyaz oldu! Lethbridge enfiye çekti. "Çok zalimsiniz lordum, yemin ederim öyleydi!

"Öyle mi düşünüyorsunuz?" dedi lord hazretleri neredeyse tatlı bir sesle.

'Oh, kesinlikle, efendim, kesinlikle! Hiç şüphesiz Rule'dan umutluydu. Ama bu asla olmaz, biliyorsunuz. Lord hazretlerinin aşırı gururlu olduğuna inanıyorum.

"Aşırı derecede," dedi Lethbridge, sesinde öyle bir kuruluk vardı ki, Bay Paget uygunsuz bir şey söylediğini düşünerek rahatsız oldu.

Bu fikre öylesine kapılmıştı ki, bir süre sonra bu konuyu Sir Marmaduke Hoban'a açtı, o da kahkahalarla güldü ve: "Ne kadar da uygunsuz!" diyerek kadehini doldurmaya gitti.

Lord Rule'un kuzeni ve varis adayı Bay Crosby Drelincourt bu haberi tartışmak istemiyordu. Partiden erken ayrıldı ve Jermyn Sokağı'ndaki evine, en kasvetli önsezilerin kurbanı olarak gitti.

Kayıtsız bir gece geçirdi ve nihayet alışılmadık derecede erken bir saatte uyandı ve London Gazette'yi istedi. Uşağı, Bay Drelincourt'un ilk uyandığında kendini şımartmayı adet edindiği bir fincan çikolatayla birlikte gazeteyi getirdi. Bay Drelincourt gazeteyi eline aldı ve telaşlı parmaklarıyla açtı. Duyuru, tartışmasız bir şekilde gözlerinin içine bakıyordu.

Bay Drelincourt gece şapkası bir gözünün üzerinde, bir tür şaşkınlıkla baktı. "Çikolatanız, efendim," dedi uşağı ilgisizce.

Bay Drelincourt bir anlık sersemliğinden sıyrıldı. "Götürün şu lanet şeyleri!" diye bağırdı ve gazeteyi yere fırlattı. "Kalkıyorum!

"Evet, efendim. Mavi sabah kıyafetini giyecek misin?" Bay Drelincourt ona küfretti.

Bay Drelincourt'un öfkesine alışık olan uşak hiç oralı olmadı ama efendisi çoraplarını çekerken bir fırsatını bulup gazeteye göz attı. Gördükleri dudaklarına belli belirsiz, buruk bir gülümseme getirdi. Bay Drelincourt'u tıraş etmek için bir ustura hazırlamaya gitti.

Bu haber Bay Drelincourt'u derinden sarsmıştı, ama alışkanlıklar güçlüydü ve tıraş olduğu zaman üzerinde yeterince hakimiyet kurmuştu.

Kendisi için çok önemli olan kıyafet konusuyla ilgilenmeye başladı. Kişiliğine gösterdiği özenin sonucu kesinlikle . Sonunda sokağa çıkmaya hazır olduğunda, çok kısa bir yeğin üzerine uzun kuyruklu ve kocaman gümüş düğmeli mavi bir ceket ve dizden rozetlerle tutturulmuş bir çift çizgili pantolon giymişti. Fiyonk kravat yerine kullanılıyordu, çorapları ipekti, ayakkabıları gümüş tokalı ve o kadar yüksek topukluydu ki yürürken eğilmek zorunda kalıyordu; peruğu önde bir noktaya kadar taranmış, kulaklarının üzerinde güvercin kanatları şeklinde kıvrılmış ve arkada siyah ipek bir torbanın içine hapsedilmiş bir kuyruğa indirilmişti. Bu yapının üzerinde küçük yuvarlak bir şapka bulunuyordu ve tuvaletini tamamlamak için bir dizi toka ve mühür takmış, püsküllerle süslü uzun, bulutlu bir baston taşıyordu.

Güzel bir sabah olmasına rağmen Bay Drelincourt bir sandalye çağırdı ve kuzeninin Grosvenor Meydanı'ndaki evinin adresini verdi. Peruğunu çatıya sürtmek için başını eğerek dikkatlice sedana bindi; adamlar direkleri aldılar ve nefis yükleriyle kuzeye doğru yola çıktılar.

Bay Drelincourt, Grosvenor Meydanı'na vardığında başkanların parasını ödedi ve Rule'un evinin büyük kapısına giden merdivenleri tırmandı. Ziyaretçinin boyalı yüzüne kapıyı kapatmak istemiş gibi görünen kapıcı tarafından içeri alındı. Bay Drelincourt, Rule'un ev halkının gözdesi değildi, ama bir tür ayrıcalıklı kişi olduğu için istediği gibi gelip gidiyordu. Kapıcı ona lordun hâlâ kahvaltıda olduğunu söyledi, ama Bay Drelincourt bu bilgiyi bembeyaz elinin havalı bir hareketiyle bir kenara bıraktı. Kapıcı onu bir uşağa teslim etti ve memnuniyetle, bunun burnu iyi kırılmış bir burun olduğunu düşündü.

Bay Drelincourt kuzenini nadiren bekler, bakışlarını odalarının ince oranlarına ve düzenlemelerinin takdirle bakmadan edemezdi. Rule'un mallarını bir bakıma kendi malları gibi görmeye başlamıştı ve onun evine girdiğinde, evin kendisine ait olacağı günü düşünmeden edemiyordu. Ancak bugün bu hayale kapılmaktan kolayca vazgeçebildi ve uşağı küçük bir odaya kadar takip etti.

Evin arka tarafındaki kahvaltı salonuna kafasında derin bir yaralanma hissinden başka bir şey olmadan gitti.

Lordum, brokar ipekten bir sabahlık giymiş, önünde bir kadeh ve bir bonfile masaya oturmuştu. Sekreteri de oradaydı ve görünüşe göre lord hazretleri için gelen bir dizi davetiyeyle başa çıkmaya çalışıyordu, çünkü Bay Drelincourt içeri girerken umutsuzca şöyle dedi "Ama efendim, bu gece Bedford Majesteleri'ne söz verdiğinizizi unutmamalısınız!

"Keşke," dedi Rule ağlamaklı bir sesle, "bu düşünceden kurtulsan, sevgili Arnold. Bu fikre nereden kapıldığını anlayamıyorum. Hiç hoş olmayan bir şey hatırlamıyorum. Günaydın, Crosby. Bay Gisborne'un elindeki mektupları daha iyi görebilmek için bardağını kaldırdı. "Pembe kâğıtlı olan, Arnold. Pembe kâğıda yazılmış olanları çok severim. Nedir o?

Bay Gisborne onaylamaz bir sesle, "Bayan Wallchester'da bir kart partisi, efendim," dedi.

"İçgüdülerim asla hata yapmaz," dedi lord hazretleri. 'Pembe olan olacak. Crosby, gerçekten ayakta durmana gerek yok. Kahvaltıya mı geldin? Oh, gitme, Arnold, gitme.'

"İzin verirsiniz, Rule, sizinle özel olarak görüşmek istiyorum," dedi Bay Drelincourt, sekretere en küçük bir selam bile vermemişti.

"Çekinme, Crosby," dedi lord hazretleri nazikçe. 'Eğer söz konusu olan paraysa Arnold her şeyi bilmek zorunda.

Bay Drelincourt çok sinirlenerek, "Öyle değil," dedi.

Bay Gisborne kapıya doğru ilerleyerek, "İzninizle, efendim," dedi.

Bay Drelincourt şapkasını ve bastonunu bıraktı ve masadan bir sandalye çekti. "Kahvaltı olmaz, hayır!" dedi biraz huysuzca.

Kont sabırla onu inceledi. "Peki, şimdi ne var, Crosby?" diye sordu.

"Buraya geldim," dedi Bay Drelincourt, "sizinle bu konu hakkında konuşmaya geldim - bu nişan hakkında.

Rule, soğuk bifteğe , 'Bunda özel bir şey yok,' diye gözlemledi.

"Hayır, kesinlikle!" dedi Crosby, sesinde biraz öfke vardı. "Sanırım bu doğru?

"Ah, çok doğru," dedi Lord Hazretleri. "Beni rahatlıkla kutlayabilirsin, sevgili Crosby.

'Buna gelince - neden, kesinlikle! Elbette, çok mutlu olmanı dilerim,' dedi Crosby, sinirlenerek. 'Ama bana bundan hiç söz etmediniz. Bu beni oldukça şaşırttı. İlişkimizin tekil doğası düşünüldüğünde bunu son derece tuhaf bulmalıyım, kuzen.

"The - ? Lordum şaşırmış görünüyordu.

'Gel, Rule, gel! Varisiniz olarak niyetlerinizden haberdar olmak için bazı haklara sahip olmam beklenebilir.

"Özürlerimi kabul edin," dedi lord hazretleri. 'Kahvaltı etmek istemediğine emin misin, Crosby? Hiç de görünmüyorsun, sevgili dostum. Aslına bakarsanız, neredeyse size bu maviden başka bir saç tozu önermek istiyorum. Büyüleyici bir renk, Crosby: Hayran olmadığımı sanma, ama yüzüne yansıyan solgunluk -'

'Eğer solgun görünüyorsam, kuzen, bunun suçunu bugünkü gazetede çıkan olağanüstü ilana atmalısın. Beni şoke etti; şoke olduğumu inkar edemem.

"Ama Crosby," dedi lord hazretleri ağlamaklı bir sesle, "benden uzun yaşayacağından gerçekten emin ?

Bay Drelincourt, sözlerini düşünemeyecek kadar hayal kırıklığına kapılmış bir halde, "Doğanın akışı içinde bunu bekleyebilirim," diye cevap verdi. "Size on yıl verebilirim, unutmamalısınız.

Rule başını salladı. "Bunun üzerine bir şey inşa etmen gerektiğini sanmıyorum," dedi. "Biliyorsun, ben son derece sağlıklı bir soydan geliyorum.

"Çok doğru," diye kabul etti Bay Drelincourt. 'Bu tüm akrabalarınız için bir mutluluk.

"Anlıyorum," dedi Lord Hazretleri ciddiyetle.

"Lütfen beni yanlış anlama, Marcus!" diye yalvardı kuzeni. 'Ölümünün bende en derin yas duygusundan başka bir şeye neden olabileceğini düşünmemelisin, ama bir erkeğin geleceğe bakması gerektiğini kabul edersin.

"Ne kadar uzak bir gelecek!" dedi lord hazretleri. "Bu beni kesinlikle melankolik hissettiriyor, sevgili Crosby.

Crosby, "Hepimiz bunun uzak bir ihtimal olduğunu ummalıyız," dedi, "ama insan hayatının ne kadar belirsiz olduğunu gözlemlememiş olamazsınız. Sadece gençleri düşünmek

Frittenham, gençliğinin baharında, arabasının devrilmesi sonucu öldü! Boynunu kırdı, biliyorsun, ve hepsi bir bahis için.'

Kont elindeki bıçak ve çatalı bıraktı ve akrabasına biraz eğlenerek baktı. "Bir düşünsenize!" diye tekrarladı. "İtiraf etmeliyim ki Crosby, söylediklerin bir sonraki yarışma daha da heyecan katacak. Ayakkabılarımın yerine senin geçeceğini görmeye başladım - bu arada kuzen, bu konularda çok bilgilisin, yalvarırım bana onları nasıl bulduğunu söyler misin? Bay Drelincourt'un bakması için bir ayağını uzattı.

Bay Drelincourt hiç tereddütsüz şöyle dedi: "A la d'Artois, Joubert's'ten. Ben pek sevmem ama çok güzeller - gerçekten çok güzeller.

Lord Hazretleri, "Yazık ki yapmıyorsunuz," dedi, "çünkü anladığım kadarıyla her an onlara girmeniz gerekebilir.

"Oh, hiç de değil, Rule! Hiç de değil!" diye itiraz etti Bay Drelincourt kibarca.

'Ama insan hayatının ne kadar belirsiz olduğunu düşün, Crosby! Biraz önce kendin de söyledin. Her an bir at arabasından atılabilirim.

"En ufak bir niyetim olmadığına eminim -

"Ya da," diye devam etti Rule düşünceli bir şekilde, "kasabada bolca bulunduğunu duyduğum acımasız hırsızlardan birine kurban gitmek.

"Elbette," dedi Bay Drelincourt biraz sert bir sesle. 'Ama tahmin etmiyorum

- 'Eşkîyalar da,' diye düşündü lord hazretleri. "Zavallı Layton'ı bir de

Bir ay önce Hounslow Heath'de omzundan vurulmuş. O ben olabilirdim, Crosby. Hala ben olabilirim.'

Bay Drelincourt hışımına ayağa kalktı. 'Görüyorum ki bu işi şakaya vurmaya kararlısınız. Yüce Tanrım, ölmeni istemiyorum! Bunu duyduğuma çok üzülürüm. Ama herkes evlenme fikrinden tamamen vazgeçmişken bu ani evlenme kararı beni şaşırttı, vallahi şaşırttı! Anladığım kadarıyla oldukça da genç bir hanımsınız.

'Sevgili Crosby, neden çok genç bir bayan demiyorsun? Yaşını bildiğinden eminim.'

Bay Drelincourt burnunu çekti. 'İtiraf etmeliyim ki buna pek inanmadım kuzen. Bir okul öğrencisi ve sen otuzunu aşmışsın! Umarım pişman olacak kadar yaşamazsın.

"Emin misiniz?" dedi Lord Hazretleri, "Bu mükemmel sığır etinden biraz almayacak mısınız?"

Kuzeninın içinden artistik bir ürperti geçti. "Sabahın bu saatinde asla - kesinlikle asla - et yemem!" dedi Bay Drelincourt ısrarla. 'Bana en iğrenç gelen şeylerden biri bu. Elbette insanların bu tuhaf evliliğe nasıl güleceğini biliyor olmalısınız. On yedi ve otuz beş! Şerefim üzerine, bu kadar gülünç görünmek istemezdim! Öfkeli bir kahkaha attı ve kinle ekledi: "Emin olun, kimsenin genç hanımın bu olaydaki rolünü merak etmesine gerek yok! Winwood'ların nasıl olduğunu hepimiz biliyoruz. Kendisi için çok iyi şeyler yapıyor, gerçekten çok iyi!"

Earl sandalyesinde arkasına yaslandı, bir eli pantolonunun cebindeydi, diğer eli ise boş boş test kadehiyle oynuyordu. "Crosby," dedi nazikçe, "eğer bu sözü bir daha tekrarlarsan korkarım - çok korkarım - kesinlikle benden önce ölürsün."

Rahatsız edici bir sessizlik oldu. Bay Drelincourt kuzenine baktı ve ağır göz kapaklarının altındaki o sıkılmış gözlerin gülümsemesini tamamen kaybettiğini gördü. Gözlerinde hiç de hoş olmayan bir parıltı vardı. Bay Drelincourt boğazını temizledi ve sesi biraz titreyerek şöyle dedi: 'Sevgili Marcus - ! Emin olun, hiçbir şey demek istemedim! Birini nasıl da kaldırıyorsun!'

"Beni affetmelisiniz," dedi Lord Hazretleri, ağzında hâlâ o ürkütücü suratsızlık vardı.

'Oh, kesinlikle! Bunu hiç düşünmedim,' dedi Bay Drelincourt. 'Bunu unutulmuş say kuzen, nedenine gelince, beni yanlış anladın, hem de çok yanlış anladın, biliyorsun.'

Kont bir süre ona bakmaya devam etti; sonra yüzündeki asıklık gitti ve aniden güldü.

Bay Drelincourt şapkasını ve bastonunu alıp tam çıkmak üzereydi ki kapı hızla açıldı ve içeri bir hanım girdi. Orta boylu, vive bergère olarak bilinen tarzda, beyaz çizgili elma yeşili kambrik bir elbise giymişti ve başında kurdeleli çok şık bir hasır şapka vardı. Bir koluna doladığı atkısı ve uzun saplı güneşliği tuvaletini tamamlıyordu ve Bay Drelincourt'un bir bakışta gördüğü gibi elinde London Gazette'nin bir nüshasını taşıyordu.

Son derece yakışıklı bir kadındı, konuşan gözleri iğne gibi keskin ve sıcak bir gülümsemeye sahipti ve Kont'a çarpıcı bir benzerlik gösteriyordu.

Eşikte durdu ve hızlı bakışlarıyla Bay Drelincourt'u süzdü. "Oh - Crosby!" dedi, açık bir memnuniyetsizlikle.

Rule ayağa kalktı ve onun elini tuttu. "Sevgili Louisa, sen de mi kahvaltıya geldin?" diye sordu.

Onu kardeşçe öptü ve enerjiyle cevap verdi: 'İki saat önce kahvaltı ettim, ama bana biraz kahve verebilirsin. Görüyorum ki yeni gidiyorsun, Crosby. Lütfen seni tutmayayım. benim, neden bu tuhaf giysileri giyiyorsun, güzel yaratığım? Ve bu saçma peruk sana yakışmıyor, sözümde güven!'

Bay Drelincourt kuzeniyle yeterince baş edemeyeceğini düşünerek sadece başıyla selam verdi ve ona günaydın diledi. O odadan çıkar çıkmaz Leydi Louisa Quain elindeki gazete nüshasını Rule'un önüne fırlattı. 'O iğrenç küçük kurbağanın neden geldiğini sormaya gerek yok,' dedi. 'Ama sevgili Marcus, bu çok kışkırtıcı! Çok saçma bir hata yapılmış! Gördünüz mü?

Rule kendi kullanmadığı fincanına kahve doldurmaya başladı. "Sevgili Louisa, saatin henüz on bir olmadığına ve Crosby'nin yanımda olduğunun farkında mısın? Gazeteyi okumak için ne kadar zamanım olabilir ki?

Kadın fincanı adamın elinden aldı ve adamın kahvaltısıyla birlikte bira içmeye nasıl devam edeceğini anlayamadığını belirtti. 'İkinci bir ilan vermeniz gerekecek,' diye onu bilgilendirdi. 'Nasıl böyle aptalca bir hata yaptıklarını aklım almıyor. Canım, kız kardeşlerin isimlerini karıştırmışlar! İşte burada! Kendiniz okuyabilirsiniz: "Saygıdeğer Horatia Winwood, en küçük kızı -" Gerçekten, eğer bu kadar can sıkıcı olmasaydı, eğlendirici olurdu! Ama nasıl oldu da "Elizabeth "in yerine "Horatia "yı koydular?

"Görüyorsunuz," dedi Rule özür dileyerek, "Arnold ilanı gazeteye gönderdi.

"Bay Gisborne'un bu kadar büyük bir aptal olduğuna asla inanmazdım!" dedi hanımefendi.

Rule daha da özür dileyerek, "Ama belki de açıklamam gerekir, sevgili Louisa, o benim otoriteme sahipti," dedi.

İlanı tiksinti ve eğlence karışımı bir duyguyla inceleyen Leydi Louisa gazeteyi elinden bıraktı ve sandalyesinde dönerek şaşkınlık içinde kardeşine baktı. "Tanrım, Rule, ne demek istiyor olabilirsin?" diye sordu. "Horatia Winwood'la evlenmeyeceksin!

Lord Hazretleri sakince, "Ama öyleyim," dedi.

'Rule, sen delirdin mi? Bana Elizabeth için teklifte bulunduğunu söylemiştin!

Lord hazretleri, "İsimler konusundaki korkunç hafızam!" diye hayıflandı.

Leydi Louisa açık elini masanın üzerine indirdi. "Saçmalık!" dedi. "Senin hafızan da benimki kadar iyi!

"Canım, bunu düşünmek istemezdim," dedi Kont. "Hafızan bazen çok iyi oluyor.

"Ah!" dedi kadın onu eleştirel bir gözle inceleyerek. 'Pekala, en iyisi bu işi temiz bir şekilde halletmek. O çocukla gerçekten evlenmek istiyor musun?

Lord Hazretleri, "Benimle evlenmeyi kesinlikle istiyor," dedi.

"Ne?" diye soluk soluğa kaldı Leydi Louisa.

"Görüyorsunuz ya," diye açıkladı Kont, "Charlotte olması gerektiği halde, Elizabeth'in hatırı için bile böyle bir fedakârlıkta bulunmaya niyeti yok.

"Ya siz aklınızı kaçırdınız ya da ben!" dedi Leydi Louisa teslimiyetle. "Neden söz ettiğinizi ve Horatia'yla evlenmeyi nasıl düşünebildiğinizi anlamıyorum; Horatia hâlâ okulda olmalı, çünkü onu hiç görmediğime eminim - o muhteşem güzellikteki Elizabeth'in yerine -

"Ah, ama ben kaşlara alışıcağım," diye araya girdi Rule. "Ve onun da burnu var.

"Kural," dedi hanımefendi tehlikeli bir sessizlikle, "beni kışkırtmayın! Bu çocuğu nerede gördünüz?"

Ağzında gezinen bir gülümsemeyle ona baktı. "Sana söylesem, Louisa, muhtemelen bana inanmayı reddedersin.

Gözlerini kaldırdı. "Onunla evlenme fikri ne zaman aklına geldi?" sordu.

"Oh, ben ," diye cevap verdi Kont. "Bu benim fikrim değildi.

"Kimin o zaman?

'Horatia'nın, canım. Açıkladığımı sanıyordum.'

"Marcus, kız sana evlenme mi teklif etti?" dedi Leydi Louisa alaycı bir tavırla.

"Elizabeth'in yerine," diye başını salladı Lord Hazretleri. "Gördüğünüz gibi Elizabeth, Bay Heron'la evlenecek.

"Bay Heron da kim?" diye bağırdı Leydi Louisa. 'Böyle bir saçmalık duymadım! İtiraf et, beni kandırmaya çalışıyorsun.

'Hiç de değil, Louisa. Durumu hiç anlamıyorsun. Onlardan biri benimle evlenmeli.'

"Buna inanabilirim," dedi kuru bir sesle. 'Ama Horatia hakkındaki bu saçmalık?

Bunun gerçeği nedir?"

"Sadece Horatia kız kardeşinin yerine bana kendini teklif etti. Ve bu - ama size söylememe gerek yok - tamamen sizin kulaklarınız için.

Leydi Louisa'nın hayrete düşmek gibi bir alışkanlığı yoktu ve şimdi de sonuçsuz konuşmalar yapmıyordu. "Marcus, bu kız bir fingirdek mi?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdi. 'Öyle değil Louisa. Onun bir kadın kahraman olmadığından hiç emin değilim.

"Seninle evlenmek istemiyor mu?

Kont'un gözleri parladı. "Oldukça yaşlıyım, biliyorsunuz, gerçi kimse bana bakınca bunu düşünmez. Ama benimle evlenmeyi çok istediğini söyledi. Hafızam beni yanıltmıyorsa, birlikte çok iyi anlaşıcağımıza dair kehanette bulunmuştu.

Leydi Louisa onu izlerken birdenbire şöyle dedi: "Rule, bu bir aşk maçı mı?"

Kaşları kalktı; belli belirsiz eğlenmiş görünüyordu. "Sevgili Louisa! Benim yaşımda mı?" 'O zaman Güzel'le evlen,' dedi. "O daha iyi anlayacaktır.

'Yanılıyorsun, canım. Horatia gayet iyi anlıyor. Bana karışmamayı taahhüt ediyor.

'On yedi yaşında! Bu aptallık, Marcus.' Ayağa kalktı, eşarbını üzerine çekti. "Onu kendim göreceğim.

"Yap," dedi içtenlikle. "Bence - ama önyargılı olabilirim - onu çok sevimli bulacaksınız.

"Eğer onu öyle bulursan," dedi, gözleri yumuşayarak, "onu seveceğim - şaşı olsa bile!

"Şaşı değil," dedi lord hazretleri. "Kekeme.

OceanofPDF.com

Dört

Leydi Louisa Quain'in sormak isteyip de sormadığı soru şuydu: "Caroline Massey'e ne oldu?" Ağabeyinin güzel Massey'le olan ilişkisini gayet iyi biliyordu ve genel olarak açık konuşmaktan da korkmuyordu. Kendi kendine, söyleyebileceği hiçbir şeyin onun davranışları üzerinde etkili olamayacağını söylüyor, ama bu konuyu açacak ahlaki cesareten yoksun olduğunu da itiraf ediyordu. Rule'un güvenine fazlasıyla sahip olduğuna inanıyordu, ama Rule onunla aşk maceralarını hiç konuşmamıştı ve yasak bölgeye girdiği takdirde son derece tatsız bir tersleme yapabilirdi.

Her ne kadar kendi etkisinin bu olayla pek ilgisi olduğunu düşünmese de, Crosby'yi evlenmeye teşvik eden kendisiydi. Dayanamadığı bir şey varsa o da Crosby'yi Rule'un yerinde görme ihtimaliydi. Bayan Winwood'u uygun bir gelin olarak gösteren de oydu. Elizabeth'ten hoşlanıyordu ve onun sadece güzelliğine değil, aynı zamanda tatlı mizacına da değer veriyordu. Böylesine çekici bir eşe sahip olmak Rule'u Massey ile olan iğrenç ilişkisinden vazgeçirebilirdi. Ama şimdi Rule kiminle evlendiğini umursuyormuş gibi görünmüyordu ve bu da gelininin onun üzerindeki gelecekteki etkisi için çok kötü bir işaretti. Hem de on yedi yaşında bir çocuk! Daha umut verici olamazdı.

Leydi Winwood'u bekledi ve Horatia ile buluştu. Daha sonra South Street'ten bambaşka bir ruh haliyle ayrıldı. O kara kaşlı çocuk, okuldan gelen yapmacık bir kız değildi. Tanrım! diye düşündü leydisi, onu nasıl bir dansa götürecek! Bu planladığından çok daha iyiydi. Elizabeth'in uysallığı bu amaca Horatia'nın çalkantısı kadar iyi cevap veremezdi. Neden, dedi kendi kendine, o iğrenç Massey denen yaratık için bir an bile huzur bulamayacak ve hiç zamanı olmayacak!

Rule'un kız kardeşini bu kadar sevindiren huzursuz geleceği öngörmesi mümkün görünmüyordu. Hertford Sokağı'ndaki ziyaretlerine devam etti ve dudaklarından ayrılıkla ilgili hiçbir ima geçmedi.

Leydi Massey, nişanlandığının açıklanmasından iki gün sonra onu güllü ve gümüşlü odasında kabul etti. Dantel ve satenden bir gecelik giymiş ve brokarlı bir sopanın üzerine uzanmıştı. Hiçbir hizmetçi onu anons etmedi; o da hakkı olan biri gibi odaya girdi ve kapıyı kapatırken esprili bir şekilde şunları söyledi "Sevgili Caroline, yeni bir kapıcın var. Ona kapıyı yüzüme kapatmasını mı söyledin?"

Elini ona doğru uzattı. "Öyle mi yaptı, Marcus?"

"Hayır," dedi lord hazretleri. "Hayır. O rezil kader henüz benim başıma gelmedi. Kadının elini tuttu ve dudaklarına götürdü. Kızın parmakları onunkileri kavradı ve onu kendine doğru çekti. "Çok resmi olduğumuzu sanıyordum," dedi gülümseyerek ve onu öptü.

Elini tutmaya devam etti ama yarı şaşkın, yarı kederli bir ifadeyle şöyle dedi "Belki de resmi olmalıyız - şimdi, lordum.

"Demek kapıcıya kapıyı yüzüme kapatmasını söyledin?" diye iç geçirdi Lord Hazretleri.

"Evlenmedim. Ama sen evleneceksin, değil mi Marcus?" "Evet,"

diye itiraf etti Rule. "Şu anda değil, biliyorsun.

Gülümsedi, ama kısa bir süre için. 'Bana söyleyebilirdin,' dedi.

Enfiye kutusunu açtı ve parmağıyla başparmağını içine daldırdı. "Tabii ki yapabilirim," dedi, kızın eline sahip olarak. "Yeni bir karışım, hayatım," dedi ve bir tutamını kızın beyaz bileğine bırakıp kokladı.

Kadın elini çekti. "Bana söyleyemez miydin?" diye tekrarladı.

Enfiye kutusunu kapattı ve ona baktı, hâlâ güler yüzlüydü, ama gözlerinin arkasında onu duraklatan bir şey vardı. Küçük bir öfke onu sarstı; gayet iyi anlıyordu: onunla evliliğini tartışmayacaktı. Sesini hafifletmeye çalışarak, "Sanırım bunun beni ilgilendirmediğini söyleyeceksiniz," dedi.

"Ben asla kaba biri değilim Caroline," diye itiraz etti lord hazretleri yumuşak bir sesle.

Kendini engellenmiş hissetti ama gülümsedi. "Kesinlikle hayır. İngiltere'deki en düzgün konuşan adam olduğunuzu duymuştum. Yüzüklerini inceledi, ışığı yakalamak için elini hareket ettirdi. "Ama evlenmeyi düşündüğünüzü bilmiyordum. Kadın

Ona doğru bir bakış fırlattı. "Görüyorsun ya," dedi sahte bir ciddiyetle, "beni sevdiğini sanıyordum - sadece beni!

"Bunun benim evliliğimle ne ilgisi var?" diye sordu lord hazretleri. Tamamen senin ayaklarının altındayım, canım. Şimdiye kadar gördüğüm en güzel ayaklar.

"Ve anladığım kadarıyla çok kişi görmüşsünüz," dedi belli bir kurulukla. "Düzinelerce," dedi lord hazretleri neşeyle.

Bunu söylemek istememişti ama dilini tutamadan kelimeler ağzından döküldü. "Ama ayaklarımın dibinde olmana rağmen Marcus, başka bir kadın için teklifte bulundun.

Kont, şömine rafının üzerindeki Dresden harlequin'i incelemek için kadehini kaldırmıştı. "Eğer bunu bir Kändler için aldıysan, aşkım, korkarım ki sana dayatılmış," dedi.

'Bana verildi,' dedi sabırsızlıkla.

"Ne kadar şaşırtıcı!" dedi lord hazretleri. "Onun yerine size çok güzel bir çift dans figürü göndereceğim.

"Çok nazıksın Marcus, ama biz senin evliliğinden söz ediyorduk," dedi sinirlenerek.

"Ondan bahsediyordunuz," diye düzeltti. "Konuyu değiştirmeye çalışıyordum.

Sopadan kalktı ve ona doğru sabırsız bir adım attı.

"Sanırım," dedi nefes nefese, "güzel Massey'i böyle bir onura layık görmediniz?

"Doğrusunu söylemek gerekirse, canım, alçakgönüllülüğüm, güzel Massey'nin benimle evlenmeyi düşüneceğini tahmin etmemi yasakladı.

"Belki de yapmazdım," diye cevap verdi. "Ama sanırım sebebiniz bu değildi. "Evlilik," dedi Lord Hazretleri düşünceli bir ifadeyle, "çok sıkıcı bir mesele.

Biliyorum.'

"Öyle mi lordum? Soylu Rule Kontu ile evlilik bile mi?"

"Benimle bile," diye kabul etti Rule. Ona baktı, gözlerinde tam olarak gülümseme olmayan meraklı bir ifade vardı. "Görüyorsun ya canım, senin deyimimle, beni sevmek zorundasın - sadece beni.

Kadın irkilmişti. Pudrasının altından yanaklarına hafif bir kızarıklık yayıldı. Küçük bir kahkaha atarak arkasını döndü ve gülleri

Kaselerini. "Bu kesinlikle çok sıkıcı olurdu," dedi. Yan gözle ona baktı. "Kıskanıyor olabilir misiniz lordum?"

"Hiç de değil," dedi Kont sakın bir sesle.

"Ama ben senin karın olsaydım, öyle olabileceğini mi düşünüyorsun?"

Lord Hazretleri eğilerek, "O kadar çekicisiniz ki, canım, öyle olmam gerektiğine eminim," dedi.

Bu konuda ısrar edemeyecek kadar zeki bir kadındı. Zaten çok ileri gittiğini düşünüyordu ve evliliğine ne kadar kızgın olursa olsun onu kendinden uzaklaştırmak istemiyordu. Bir zamanlar Rule Kontesi olmak için büyük umutlar beslemişti, ancak böyle bir ittifakın Kibar Dünya tarafından şok edici bir ittifak olarak görüleceğinin tamamen farkındaydı. Artık Rule'un onu şaşırttığını biliyordu. Bir an için çelikten bir bakış yakalamış ve bu yumuşak başlı dış görünüşün altında beklenmedik olduğu kadar hesaplanamaz bir şey saklı olduğunu fark etmişti. Onu parmağında oynatabileceğini hayal etmişti; ilk kez şüpheyle sarsılmıştı ve onu kaybetmek istemiyorsa dikkatli adımlarla yürümesi gerektiğini biliyordu.

Bunu kesinlikle yapmak istemiyordu. Rahmetli Sir Thomas, o nahoş tarzıyla sermayesini o kadar hızlı bağlamıştı ki, dul eşi kendini sonsuza dek çok tatsız bir durumda bulmuştu. Sir Thomas, Firavun'a ve derin Basset'e düşkün kadınlara hiç sempati duymuyordu. Ne mutlu ki Rule Kontu aynı vicdan azabından muzdarip değildi ve zor durumdaki bir kadına maddi yardımda bulunmaya en ufak bir itirazı yoktu. Kumar ahlaksızlığı konusunda asla rahatsız edici sorular sormazdı ve kesesi de oldukça kabarıktı.

Bugün onu şaşırtmıştı. Onun bir rakip hayal ettiğini düşünmemişti; şimdi çok iyi bildiği, muhtemelen en başından beri bildiği ortaya çıkmıştı. Dikkatli olmalıydı; Robert Lethbridge'le aralarındaki meseleleri bildiğine inanmak için ona güvenmeliydi!

Kimse bundan bahsetmedi, kimse hikâyenin nasıl ortaya çıktığını anlatamadı ama Robert Lethbridge'in bir zamanlar Leydi Louisa Drelincourt'a talip olduğunu bilmeyen yoktu. Louisa artık Sir Humphrey Quain'in karısıydı ve adının önünde hiçbir skandal yoktu, ama bir zamanlar, henüz genç kızlık çağındayken, kasabanın onun hakkında dedikodularla çalkalandığı bir gün olmuştu. Kimse hikâyenin tamamını bilmiyordu ama herkes Lethbridge'in ona sıırılsıklam aşık olduğunu ve evlenme teklif ettiğini biliyordu.

reddedilmişti, kadının kendisi tarafından değil, erkek kardeşi tarafından. Bu herkesi şaşırtmıştı, çünkü Lethbridge'in korkunç bir şöhreti olduğu doğru olsa da ('şehirdeki en vahşi çapkın, aşkım!'), hiç kimse Rule'un bu kadar sert davranacağını tahmin edemezdi. Ama o bunu kesinlikle yapmıştı. Bu herkesin bildiği bir şeydi. Daha sonra ne olduğunu kimse tam olarak bilmiyordu ama herkes kendi versiyonunu öne sürüyordu. Her şey çok dikkatli bir şekilde örtbas edilmişti, ancak Kibar Çevrelerde bir Kaçırılma fısıltısı başladı. Bazıları bunun bir kaçırılma olmadığını, kuzeye, sınırın öbür tarafına, Gretna'ya gönüllü bir kaçış olduğunu söylüyordu. Öyle olabilirdi ama kaçaklar Gretna Green'e asla ulaşamadılar. Rule Kontu iyi atlar sürüyordu.

Bazıları iki adamın Büyük Kuzey Yolu'nda bir yerde düello yaptıklarını iddia ediyordu; diğerleri Rule'un kılıç değil, at kırbacı taşıdığı hikayesini yaydı, ama bu genellikle olasılık dışı kabul edildi, çünkü Lethbridge ne kadar rezilce davranırsa davranсын, bir uşak değildi. Ne yazık ki hiç kimse olayın gerçek versiyonunu bilmiyordu, çünkü her şey çok hoş bir skandaldı. Ama dramdaki üç aktörden hiçbiri bu olaydan hiç söz etmedi ve Leydi Louisa'nın bir gece Lethbridge'le kaçtığı söylendiyse de, yirmi dört saat sonra Grantham civarındaki akrabalarını ziyaret ettiği biliniyordu. Robert Lethbridge'in birkaç hafta boyunca sosyeteden kaybolduğu doğrudu ama şaşkın aşıkların belirtilerinden hiçbirini göstermeden yeniden ortaya çıkmıştı. Kasaba onun ve Rule'un karşılaştıklarında nasıl davranacaklarını görmek için sabırsızlanıyordu, çünkü karşılaşmaları kaçınılmazdı, ama skandal tacirlerini bir kez daha hayal kırıklığı bekliyordu.

İkisi de herhangi bir düşmanlık belirtisi göstermedi. Farklı konularda birbirlerine birkaç söz söylediler ve eğer Rule'un yarış arabasını akşam on gibi son derece tuhaf bir saatte kasabadan çıkardığını gören Bay Harry Crewe olmasaydı, en iflah olmaz dedikoducular bile bütün bu hikâyenin uydurma olduğuna inanmaya meyilli olacaktı.

Leydi Massey bundan daha iyisini biliyordu. Lord Lethbridge'i çok iyi tanıyordu ve Rule Kontu'na karşı beslediği duyguların alışılmış bir kötü niyetten daha fazla bir şeyle renklendiğine dair çok iyi elmaslarına bahse girebilirdi.

Rule'a gelince, o hiçbir şeye ihanet etmemişti ama Robert Lethbridge'in girişimlerini açıkça teşvik ederek onu kaybetme riskini göze alamazdı.

Çiçeklerini düzenlemeyi bitirdi ve güzel gözlerinde alaycı bir mizah parıltısıyla döndü.

'Marcus, canım,' dedi çaresizce, 'çok daha önemli bir şey! Loo'da beş yüz gine ve o iğrenç Celestine beni kandırıyor! Ne yapacağım ben?

"Seni endişelendirmesine izin verme, sevgili Caroline," dedi lord hazretleri. 'Önemsiz bir borç ve mesele halloldu.

"Ah, ne kadar iyisin!" diye haykırmak için harekete geçti. Keşke - keşke evlenmeseydin, Marcus. Sen ve ben son derece iyi anlaştık ve şimdi her şeyin değişeceğine dair bir fikrim var.

Maddi ilişkilerinden söz etseydi, bu konuşmayı yapmak için bir nedeni olduğu düşünülebilirdi. Lord Rule'un çok yakın bir gelecekte kesesine yeni talepler gelmesi muhtemeldi. Vikont Winwood İngiltere'ye dönmek üzereydi.

Roma'da en küçük kız kardeşinin nişanlandığı haberini alan Vikont, ailesinin bir an önce dönmesi yönündeki arzusuna uymak için harekete geçti ve mümkün olan tüm hızla yolculuğa çıktı. Floransa'da iki arkadaşıyla tesadüfen karşılaştığı birkaç gün mola verdikten ve Paris'te oyun masalarıyla ilgisi olmayan bir iş için bir hafta geçirdikten sonra, eve dönüş yolunu en iyi şekilde tuttu ve Breteuil'de Sir Jasper Middleton'la karşılaşmasaydı, düşkün annesinin beklediğinden en fazla üç gün sonra Londra'ya varacaktı. Başkente gitmekte olan Sir Jasper, geceyi geçirmek üzere Hôtel St Nicholas'da konaklıyordu ve Vikont içeri girdiğinde tek başına bir akşam yemeğinin ortasındaydı. Bundan daha hayırlı bir şey olamazdı, çünkü Sir Jasper kendi arkadaşlarından çok sıkılmıştı ve birkaç ay önce Londra'da oynadığı bir piquet oyununun intikamını Pelham'dan almak için günlerdir yanıp tutuşuyordu.

Vikont onu memnun etmekten mutluluk duydu; bütün gece oturup ve sabahleyin Vikont, uykusuzluktan olsa gerek, dalgın bir halde Sir Jasper'ın posta arabasına bindi ve böylece

Paris'e. Arabada piquet oynamaya devam ederken, Clermont'a varıncaya kadar hiçbir terslik fark etmedi ve o zamana kadar Paris'e varmalarına sadece yedi ya da sekiz posta kaldığından, onu yolculuğa devam etmeye ikna etmek için büyük bir ikna gerekmedi.

Sonunda Londra'ya vardığında Horatia'nın evlilik hazırlıklarının tüm hızıyla sürdüğünü gördü; sözleşmeden son derece memnun olduğunu ifade etti, Evlilik Anlaşmaları'na bilmiş bir gözle baktı, Horatia'yı iyi talihinden dolayı kutladı ve Rule Kontu'na saygılarını sunmaya gitti.

Doğal olarak birbirlerine yabancı değillerdi, ama Pelham Kont'tan on yaş kadar küçük olduğu için farklı çevrelerde dolaşıyorlardı ve tanışıklıkları çok azdı. Bu durum hayat dolu Vikont'un hiç de hoşuna gitmemişti; Rule'u, ahbablarına karşı kullandığı sıradan bir samimiyetle karşıladı ve kendisini aileden biri gibi hissetmesini sağlamak için ondan borç para almaya başladı.

"Sana söylemekte bir sakınca görmüyorum, sevgili dostum," dedi açık yüreklilikle, "eğer senin düğününde görüneceksem tarzime para vermem gerekecek. Paçavralar içinde gelirim olmaz, biliyorsun. Kızlar bundan hoşlanmaz.

Vikont tam olarak bir züppe sayılmazdı, ama ince bedeninden daha az yırtık pırtık bir şey bulmak zor olurdu. Onu ceketinin içine sokmak için iki iri yarı adamın çabası gerekmezdi ve kravatını yamuk yumuk takmak gibi bir huyu vardı, ama giysileri kentin ilk terzisi tarafından dikilmişti ve en iyi kumaşlardan yapılmış, bol miktarda ağır altın bağcıkla süslenmişti. Şu anda Rule'un sandalyelerinden birine oturmuş, bacaklarını önüne uzatmış ve ellerini bir çift açık kahverengi pantolonun ceplerine sokmuştu. Kadife ceketinin önü açıktı ve egzotik çiçeklerle kuş cıvıltılarından oluşan bir desenle işlenmiş yeleş görünüyordu. Boğazındaki dantel şelalesine ince bir safir iğne takılmıştı ve hortumcusuna yirmi beş gine kaybettiren çorapları büyük saatli ipekten yapılmıştı.

Vikont, Winwood'un yakışıklılık geleneğini asil bir şekilde sürdürüyordu. Makul bir boyu, ince bir yapısı vardı ve kız kardeşi Elizabeth'e çok benziyordu. Her ikisinin de altın rengi saçları, masmavi gözleri, düz ve güzel burunları ve zarifçe kıvrılmış dudakları vardı. Benzerlik burada sona eriyordu. Elizabeth'in göksel sakinliği kardeşinde oldukça eksikti. Vikont'un hareketli yüzü

Çoktan çizgileri ve gözleri geziniyordu. Çok iyi huylu görünüyordu, gerçekten de öyleydi ve dünyayı genç bir alaycılık havasıyla inceliyor gibiydi.

Rule, müstakbel kayınbiraderinin düğün kıyafetlerinin parasını kendisinin ödemesi önerisini soğukkanlılıkla karşıladı. Konuğuna biraz eğlenerek baktı ve sıkılmış bir tavırla, "Elbette, Pelham," dedi.

Vikont onu onaylayarak inceledi. "Çok iyi anlaşıcağımızı düşünmüştüm," dedi. 'Dostlarımdan borç almak gibi bir alışkanlığım yok ama seni aileden biri sayıyorum, Rule.

"Ve beni ayrıcalıklarına kabul et," dedi Kont ağırbaşlı bir sesle. "Beni daha da ileri götürün ve borçlarınızın bir listesini almama izin verin.

Vikont bir an için irkildi. "Hey? Ne, hepsi mi?" Başını iki yana salladı. "Çok yakışıklısın Rule, ama yapamazsın.

"Beni endişelendiriyorsunuz," dedi Rule. 'Onlar benim kaynaklarımın ötesinde mi?

"Sorun şu ki," dedi Vikont gizlice, "ne olduklarını bilmiyorum.

"Benim kaynaklarım mı, senin borçların mı?

"Tanrım, dostum, borçlar! Yarısını bile hatırlayamıyorum. Hayır, tartışmanın faydası yok. Defalarca toplamaya çalıştım. Yaptığını sanıyorsun ve yıllar önce unuttuğun lanet bir fatura ortaya çıkıyor. Sonuna asla gelemezsin. Kendi haline bırakmak daha akıllıca. "Gittiğin kadar öde, benim sloganım bu.

"Öyle mi?" dedi Rule, hafifçe şaşırarak. "Bunu düşünmemeliydim.

"Demek istediğim," diye açıkladı Vikont, "bir adam sizi icraya verdiğiinde, tabiri caizse, onunla hesaplaşmanın zamanı gelmiş demektir. Ama tüm faturalarımı ödemeye gelince - lanet olsun, böyle bir şeyi hiç duymadım! Hiç olmaz.'

"Yine de," dedi Rule, masasına doğru ilerleyerek, "beni bu konuda mecbur bırakmanız gerektiğine inanıyorum. Borç yüzünden tutuklanmanız, hatta belki de kız kardeşinizle evlenmeme izin vermeniz beni oldukça sinirlendirir.

Vikont sırtıttı. 'Öyle mi? Henüz bir akranı alkışlayamazlar, biliyorsun. Nasıl isterseniz, elbette, ama sizi uyarıyorum, oldukça derindeyim.

Rule tüy kalemmini standish'e batırdı. 'Size beş bin dolarlık bir çek versem? Ya da daha yuvarlak bir rakam olarak on bin mi diyelim?

Vikont ayağa kalkmak için hareketlendi. "Beş," dedi kararlı bir şekilde. "Madem bu konuya değiniyorsun, beş bine kadar anlaşılmaya itirazım yok, ama bir sürü tüccara on bin sterlin veremem ve vermeyeceğim. Damme, et ve kan buna dayanamaz!

Rule'un kaleminin kâğıt üzerinde hareket edişini izledi ve başını salladı. "Bana çok kötü görünüyor," dedi. "Para harcamaya karşı değilim ama paranın çöpe atıldığını görmek hoşuma gitmiyor! İçini çekti. "Biliyor musun, bunu daha iyi kullanabilirim, Rule," diye önerdi.

Rule kâğıdın üzerindeki kumu silkeledi ve ona uzattı. "Ama nedense bunu yapmayacağından eminim, Pelham," dedi.

Vikont akıllıca bir kaşını kaldırdı. "Böyle, değil mi?" dedi. "Oh, çok iyi! Ama ben bundan hoşlanmadım. Hem de hiç hoşlanmadım.

Kız kardeşleri de bunu duyduklarında hoşlanmadılar. "Borçlarını ödemen için sana beş bin sterlin mi verdi?" diye bağırdı Charlotte. "Ben böyle bir şey duymadım!

"Ben de öyle," diye onayladı Pelham. "Bir an için adamın kafasında bir tuhaflık olduğunu düşündüm ama öyle görünmüyor.

Elizabeth biraz sitemkâr bir ifadeyle, "Pel, bence biraz bekleyebilirdin," dedi. "Neredeyse - neredeyse uygunsuz görünüyor.

"Ve tüm bunlar oyun oynamaya devam edecek," dedi Charlotte.

Vikont hınç duymadan, "Bir kuruşluk şeytan, hanımefendi, demek tüm bildiğiniz bu," diye cevap verdi.

"Neden olmasın?" diye sordu Horatia açık açık. "Genellikle öyle olur.

Ağabeyi ona küçümseyen bir bakış fırlattı. "Tanrım, Horry, eğer bir adam borçlarını ödemen için sana beş bin dolar güveniyorsa, söylenecek başka bir şey yok.

"Sanırım," dedi Charlotte hınzırca, "Lord Rule hesaplarınızı görmek istiyor.

Vikont ona, "Sana ne olduğunu söyleyeyim Charlotte," dedi, "eğer dilini tatlı tutmazsan asla bir koca bulamazsın.

Elizabeth aceleyle araya girdi. "Hepsini karşılayacak mı Pel?

"Kan emicileri bir süre sessiz tutar," diye yanıtladı lord hazretleri. Horatia'ya başıyla işaret etti. "Sana çok iyi bir koca olacağını söyleyebilirim, ama ona nasıl davrandığına dikkat etsen iyi olur, Horry!

"Oh," dedi Horatia, "anlamıyorsun, P-Pel! Birbirimize karışmayacağız! Bu tıpkı bir Fransız evliliği gibi.

kolaylık.'

"Uygun olmadığını söylemiyorum," dedi Vikont, Rule'un taslağına bakarak, "ama tavsiyemi dinlersen Rule'a oyun oynamazsın. Pişman olabileceğinize dair güçlü bir fikrim var.

"Bunu ben de hissettim," dedi Elizabeth, sesinde endişeli bir tını vardı. Horatia etkilenmemiş bir sesle, "Saçmalık!" dedi.

OceanofPDF.com

Beş

Rule Kontu ile Bayan Horatia Winwood'un düğünü, gelinin erkek kardeşinin borç yüzünden tutuklanması ya da damadın metresi tarafından yaratılan bir olay (umutlular tarafından tamamen beklenmeyen bir olay) gibi uygunsuz bir olay yaşanmadan geçti. Kont'un zamanında gelmesi, bezgin sekreteri de dahil olmak üzere herkesi şaşırttı; gelinin de keyfi yerinde görünüyordu. Gerçekten de, bu kadar ciddi bir olay için onun ruh halinin çok mükemmel olduğunu düşünenler vardı. Tek bir damla gözyaşı döktüğü bile görülmemişti. Ancak, Leydi Winwood'un tavırları bu duyarsızlığı fazlasıyla telafi ediyordu. Hiçbir şey bu hanımefendinin duruşundan daha uygun olamazdı. Kardeşi tarafından desteklendi ve tören boyunca sessizce ağladı. Bayan Winwood ve Bayan Charlotte nedimeler olarak çok güzel görünüyor ve uygun bir şekilde davranıyorlardı; Bay Walpole'un keskin gözleri her şeyi görüyordu; Leydi Louisa Quain çok iyi dayandı, ama Lordum Horatia'nın elini kendi eliyle tuttuğunda mendiline başvurmak zorunda kaldı; Bay Drelincourt yeni bir peruk taktı ve aziz bir teslimiyetle baktı; Vikont da kendi rolünü dikkatsiz bir zarafetle yerine getirdi.

Taşrada geçirilen birkaç günün ardından gelin ve damadın Damat Paris'e gidiyordu, gidilecek yerin seçimi geline bırakılmıştı. Elizabeth balayı için tuhaf bir yer olduğunu düşündü ama Horatia, "Pho!" dedi. "Biz sen ve Edward gibi bütün gün sevişmek istemiyoruz! Ben bir şeyler görmek, V-Versailles'a gitmek ve Theresa Maulfrey'inkilerden daha şık giysiler almak istiyorum!"

Programının en azından bu kısmı sadakatle uygulandı. Altı haftanın sonunda asil çift Londra'ya döndü, söylentilere göre gelinin bavulları bütün bir arabayı kaplamıştı.

En küçük çocuğunun düğünü Leydi Winwood'un hassas bünyesine fazla gelmişti. Yaşadığı çeşitli duygular bir buhar nöbeti geçirmesine neden oldu ve oğlunun Hyde Park'ta iki kaz arasında yapılan bir yarışa elli pound yatırarak kız kardeşinin düğün gününü kutladığını öğrenmesi çöküşünü hızlandırdı. Kalan iki kızıyla birlikte (ne yazık ki biri çok yakında kendisinden koparılacaktı) Winwood'a çekildi ve orada yumurta, krema, paregorik droglar ve Evlilik Anlaşmaları'nı düşünerek paramparça olmuş sinir sistemini yeniden inşa .

Dünyevi zevklerin ne kadar boş olduğunu çok erken yaşta anlamış olan Charlotte bu anlaşmadan çok memnun olduğunu ifade etti ama Elizabeth, zavallı annesini zorlamayı aklından bile geçirmediği halde, Horry'nin eve dönüşü için Londra'da olmayı tercih ederdi. Üstelik Bay Heron zamanının önemli bir bölümünü Winwood'dan iki mil kadar uzakta olan evinde geçirmeyi pek de zor olmayan görevleriyle kolayca bağdaştırıyordu.

Elbette Horry onları ziyaret etmek için Hampshire'a gitmişti, ama yanında Kont olmadan gelmişti ve bu durum Elizabeth'i çok üzmüştü. Büyük tekerlekleri ve en lüks mavi kadife döşemeleri olan yüksek tekerlekli bir araba olan kendi arabasıyla geldi; yanında abigail'i, iki postilyon ve arabanın arkasına binen birkaç seyis vardı. İlk bakışta kız kardeşlerine tümüyle değişmiş gibi göründü.

Belli ki ağırbaşlı muslinlerin ve yonga şapkaların devri kapanmıştı, çünkü şezlongdaki görüntü büyük bir kasnak üzerine tobine çizgili bir elbise giymişti ve à la capricieuse giydirilmiş buklelerin üzerine tünemiş şapka birkaç dalgalanan tüy taşıyordu.

"Aman Tanrım, bu Horry olamaz!" diye soludu Charlotte, bir adım geri çekilerek.

Ama Horatia'daki değişimin giysilerinden daha derin olmadığı kısa sürede anlaşıldı. Elizabeth'in kollarına atılmadan önce arabanın basamaklarının inmesini zorlukla bekleyebildi ve sert ipek elbisesinin ezilmesine ya da o akıl almaz şapkanın devrilmesine en ufak bir aldırış etmedi. Elizabeth'ten Charlotte'a doğru uçtu, kelimeler dilinden dökülüyordu. Oh, evet, aynı Horry'ydi: buna hiç şüphe yoktu.

Winwood'da sadece bir gece kaldı; Charlotte, sağlık durumu bu kadar çok gevezelik ve heyecana dayanamayacak kadar kötü olan annesi için bunun iyi olduğunu söyledi.

Balayından keyif almış mıydı? Oh, harika vakit geçirmişti! Versailles'a gitmiş ve Kraliçe'yle konuşmuştu ve bu tamamen doğrudu, Kraliçe büyüleyici derecede güzel bir yaratıktı ve o kadar zarıftı ki tüm modayı o belirliyordu. Bakın, kendisi de cheveux à la Reine ayakkabı giyyordu! Başka kiminle tanışmıştı ki! Neden, dünyadaki herkesle! Böyle gezintiler, böyle suareler ve ah, Tuileries balosundaki havai fişekler!

Yatağa çekilinceye kadar Elizabeth'in baş başa konuşma fırsatı olmamıştı. Ama Horatia kız kardeşini görür görmez hizmetçisini gönderdi ve Elizabeth'le birlikte sopanın üzerine kıvrıldı. "Geldiğine çok sevindim, L-Lizzie," dedi güvenle. "Charlotte beni hiç onaylamıyor, değil mi?"

Elizabeth gülümsedi. "Eminim onun onaylamamasını zerre kadar umursamıyorsundur Horry.

"Tabii ki istemiyorum. Çok yakında evleneceğini umuyorum, Lizzie. Bunun ne kadar hoş bir şey olduğunu bilemezsin.

Çok yakında, umarız. Ama annem bu kadar kötü durumdayken bunu düşünemiyorum.

Sen - çok mutlu musun, sevgilim?

Horatia şiddetle başını salladı. 'Oh, evet! Sadece bazen Marcus'u senden çaldığımı hissetmekten kendimi alamıyorum, Lizzie. Ama hâlâ Edward'ı tercih ediyorsun, değil mi?

Elizabeth gülerek, "Her zaman," diye cevap verdi. "Benim zevkim çok mu kötü?"

Horatia içtenlikle, 'Bunu anlayamadığımı söylemeliyim,' dedi. 'Ama belki de sen benim gibi korkunç derecede dünyevi olmadığın içindir. L-Lizzie, benim için iğrenç olsa bile, insanın tam istediği şeye sahip olmasının ve canının istediğini yapmasının çok hoş olduğunu söylemeliyim.

Bayan Winwood kuşkuyla, "Evet," diye onayladı, "sanırım öyle. Horatia'nın profiline bir bakış fırlattı. "Lord Rule bu ziyaretinizde size eşlik edemedi mi?"

"Aslına bakarsanız," diye itiraf etti Horatia, "gelecekti, ama ben sizi kendime saklamak istedim, o da bu fikrinden vazgeçti.

"Anlıyorum," dedi Elizabeth. "Belki de birlikte gelmeniz gerektiğini düşünmüyor musun, canım?"

Horatia ona, 'Hayır,' diye güvence verdi. 'O gayet anlayışlı, biliyorsun. Ben de modaaya uygun insanların birlikte pek bir şey yapmadıklarını görüyorum.

"Horry canım," dedi Bayan Winwood güçlükle, "Charlotte gibi konuşmak istemem, ama duyduğuma göre -eşleri çok moda olduğunda- beyler bazen eğlenmek için başka yerlere bakıyorlarmış.

"Biliyorum," dedi Horatia özlemle. 'Ama görüyorsun ya, Kural'a karışmayacağıma söz vermiştim.

Elizabeth bütün bunların çok rahatsız edici olduğunu hissetti, ama daha fazla konuşmadı. Horatia ertesi gün kasabaya döndü ve Winwood'lar ondan sonra posta ve gazete aracılığıyla haberdar oldular. Mektupları pek aydınlatıcı değildi ama sosyal faaliyetlerle dolu bir hayattan zevk aldığı belliydi.

Elizabeth, Bay Heron'un ülkeyi bir sonraki ziyareti sırasında ondan daha doğrudan haberler duydu.

"Horry mi?" dedi Bay Heron. 'Şey, evet, onu gördüm, ama son zamanlarda değil, aşkım. Salı gecesi davulu için bana bir kart gönderdi. Çok parlak bir olaydı, ama biliyorsun pek dışarı çıkma alışkanlığım yok. Yine de oraya gittim," diye ekledi. "Horry'nin keyfi yerindeydi sanırım.

"Mutlu musun?" dedi Elizabeth endişeyle.

'Oh, kesinlikle! Lordum da çok cana yakındı.'

"Ona düşkün görünüyor muydu, söyleyebilir misiniz? Elizabeth sordu.

'Şey,' dedi Bay Heron makul bir şekilde, 'sevgisini herkesin içinde göstermesini beklemezsin, canım. Her zaman olduğu gibiydi. Sanırım biraz eğleniyordu. Görüyorsun ya, Horry oldukça popüler olmuş gibi görünüyor.

"Ah, Tanrım!" dedi Bayan Winwood derin bir önseziyle. "Keşke şok edici bir şey yapmasa! Bay Heron'un yüzüne bir bakış onu haykırmaya itti: 'Edward, bir şey duydun! Yalvarırım bana hemen söyle!

Bay Heron onu rahatlatmak için acele etti. 'Hayır, hayır, hiçbir şey yok, aşkım. Sadece Horry'nin kumar oynamaya olan ölümcül eğilimi miras kalmış gibi görünüyor. Ama bugünlerde neredeyse herkes oynuyor, biliyorsun,' diye ekledi yatıştırıcı bir sesle.

Bayan Winwood sakinleşmemişti ve bir hafta sonra Bayan Maulfrey'in beklenmedik ziyareti de endişelerini giderecek bir şey yapmadı.

Bayan Maulfrey, kayınvalidesiyle birlikte Basingstoke'ta kalıyordu ve kuzenlerini sabah ziyaret etmek için Winwood'a gitti. Bay Heron'dan çok daha açık sözlüydü. Salonda, Leydi Winwood'un koltuğuna bakan bir berjer koltuğa oturdu ve Charlotte'un daha sonra belirttiği gibi, o hasta hanımın hemen nüksetmemesi, konuğunun ona gösterdiği ilgiden çok kendi metanetinden kaynaklanıyordu.

Bayan Maulfrey'nin hayırsever bir iş için gelmediği çok açıktı. Her zaman adil olan Charlotte, "Emin ol, Theresa Horry'ye patronluk taslamaya çalıştı," dedi. Onun saldırgan tavrını bilirsin. Ve gerçekten de Horry'yi onu küçümsediği için suçlayamam, yine de Horry'nin aşırılıklarını mazur görmekten uzak olduğumu umuyorum.

Görünüşe göre Horry, kasabanın diline düşmüştü. Bu haberi alan Leydi Winwood, kendisinin de kadeh tokuşturduğu bir günü gönül rahatlığıyla anımsadı.

"Tost!" dedi Bayan Maulfrey. 'Evet, teyze, eminim kimsenin buna şaşırmasına gerek yok, ama Horry bir güzel değil ve eğer bir tostçuysa, ki bunu daha önce hiç duymadım, kesinlikle bu yüzden değil.

Bayan Winwood nazikçe, "Biz de sevgili Horry'nin çok güzel olduğunu düşünüyoruz, Theresa," dedi.

'Evet canım, ama sen taraflısın, ben de öyleyim. Kimse Horry'yi benden daha çok sevmez ve seni temin ederim ki onun davranışlarını çocukluğuna bağlıyorum.

Charlotte sandalyesinde dimdik oturarak, "Horry'nin bir çocuktan biraz daha fazlası olduğunun farkındayız, ama bir Winwood'un davranışlarının bu ya da başka bir mazereti gerektirecek türden olabileceğine inanmakta zorlanıyoruz," dedi.

Bayan Maulfrey bu sert bakışın etkisiyle biraz sakinleşerek elindeki maKanın ipleriyle oynadı ve hafif bir kahkaha attı: 'Elbette, hayatım! Ama Horry'nin Leydi Dollabey'in kart partisinde bileğindeki bileziklerden birini çıkardığını kendi gözlerimle gördüm - inciler ve elmas parçaları, aşkım! En büyüleyici şey! - ve onu masanın üzerine attı çünkü

Bütün parasını kaybetti. Sahneyi hayal edebilirsiniz: beyler çok düşüncesiz ve elbette birkaçının onu cesaretlendirmesi gerekiyor, bileziğine karşı yüzükler ve saç tokaları ve benzeri saçmalıklar.

Elizabeth, "Belki de Horry'nin yaptığı pek akıllıca değildi," dedi. "Ama bence o kadar da büyük bir mesele değil.

"Şunu söylemeliyim ki," dedi Charlotte, "oyun oynamanın her türlüsünden nefret ederim.

Leydi Winwood beklenmedik bir şekilde listeye girdi. 'Oyun oynamak Winwood'lar için her zaman bir tutku olmuştur,' diye gözlemledi. 'Babanız bunun her türüne çok düşküdü. Ben de sağlığım elverdiğince kâğıt oyunlarına aşırı düşkünüm. Gunnersbury'de sevgili Prenses'le gümüş firavun oynadığımız çok hoş akşamlar hatırlıyorum. Bay Walpole da! Böyle konuşabilmene şaşıyorum Charlotte: Babamın hatırasına karşı büyük bir vefasızlık bu, sana söyleyeyim. Oyun oynamak çok moda; bunu onaylamıyorum. Ama Winwood şansını onaylayamayacağımı söylemeliyim. Sakın bana küçük Horatia'mın bunu miras aldığını söyleme, Theresa! Bileziği mi kaybetti?'

Bayan Maulfrey isteksizce, "Buna gelince," dedi, "sonuçta kazıklanmadı. Rule kart odasına geldi.

Elizabeth hızla ona baktı. "Evet?" dedi. "Durdurdu mu?" Bayan Maulfrey memnuniyetsizlikle, "Hayır," dedi. "Pek . "O da dedi ki Bir biblonun değerini takdir etmenin zor olabileceğine sessiz tavrıyla bileziği aldı, Horry'nin bileğine geri taktı ve yerine bir gine rouleau koydu. Daha fazlasını görmek için beklemedim.

"Oh, bu onun için iyi oldu! Elizabeth yanakları kızararak ağladı. "Kesinlikle ağırbaşlı ve davrandığı söylenebilir, Charlotte kabul etti. "Ve eğer Horry'nin davranışları hakkında bize söyleyeceğin tek şey buysa, sevgili Theresa, itiraf etmeliyim ki zamanını boşa harcadığını düşünüyorum.

"Lütfen benim sadece bir fesatçı olduğumu düşünme, Charlotte!" diye yalvardı kuzeni. 'Ve hiçbir şekilde hepsi bu değil. En yetkili ağızdan duyduğuma göre, genç Dashwood'un arabasını bahis için St James's'e götürme cüretini -evet, kesinlikle cüretini demeliyim- göstermiş! Tam White'ın pencerelerinin altından, hayatım! Beni yanlış anlamayın: Eminim kimse onun çılgın bir çocuk olduğundan başka bir şey düşünmüyordur.

ve insanlar onun maceralarını son derece eğlenceli buluyor, ama size soruyorum, bu davranışlar Rule Kontesi'ne yakışıyor mu?

"Eğer bir Winwood'a yakışıyorsa - ki ben bunu savunmuyorum," dedi Charlotte kibirle, "kesinlikle bir Drelincourt'a yakışabilir!"

Bu kırıcı cevap Bayan Maulfrey'nin yüzünü öylesine buruşturdu ki, söyleyecek pek bir şey bulamadı ve Winwood hanımların yanından ayrıldı. Arkasında, Elizabeth'in Leydi Winwood'un South Street'e dönmeyi düşünmesi için geçici olarak ortaya attığı bir öneriyle doruğa ulaşan bir huzursuzluk duygusu bıraktı. Leydi Winwood zayıf bir sesle, kimsenin zavallı sinirlerinin kırılğanlığına en ufak bir saygı duymadığını ve karı koca arasına girmenin bir yararı varsa bile bunu henüz duymadığını söyledi.

Ancak sonunda Bay Heron'dan gelen bir mektupla iş tatlıya bağlandı. Bay Heron yüzbaşılık rütbesini almıştı ve görevinin devamı için West Country'ye gidecekti. Elizabeth'i daha fazla geciktirmeden karısı yapmak istiyor ve hemen evlenmeyi öneriyordu.

Elizabeth Winwood'da sessizce evlenmek isterdi, ama üç ay içinde iki kızını saygın bir şekilde evlendirerek kazandığı zaferin fark edilmeden geçmesine izin vermeyi düşünmeyen annesi, koltuğundan sendeleyerek kalktı ve sevdiklerine karşı görevinde başarısız olduğunun asla söylenmemesi gerektiğini açıkladı.

Düğün doğal olarak Horatia'nınki kadar parlak bir olay değildi, ama çok iyi geçti ve gelin solgun görünse de her şeye rağmen harika bir güzelliğe sahip olmasına izin verildi. Damat alay kıyafetleri içinde son derece yakışıklı görünüyordu ve tören Rule Kontu ve Kontesi'nin katılımıyla şereflendirildi, Kontes bu vesileyle diğer tüm hanımları kıskançlıktan çatlatan bir elbise giydi.

Elizabeth, acele hazırlıkların telaşı içinde Horatia'yla baş başa kalma fırsatını çok az bulabilmişti ve kız kardeşiyle baş başa kaldığı tek fırsatta da Horatia'nın çok samimi bir sohbe karşı tetikte olduğunu içten içe fark etmişti. Yılın ilerleyen zamanlarında, Horatia, Kaptan Heron'un karargâhını kuracağı Bath'a gelmeye söz verdiğinde daha fazla fırsat bulmayı umabilirdi.

OceanofPDF.com

Altı

Eğer ne düşündüğümü bilmek istiyorsan,' dedi Leydi Louisa sert bir sesle - 'gerçi istemediğinden en ufak bir şüphem yok - sen bir aptalsın, Rule! Earl, hâlâ Bay Louisa'nın kendisine getirdiği bazı kâğıtlara bakıyordu. Gisborne, kız kardeşinin gelişinden birkaç dakika önce, dalgın bir şekilde, 'Biliyorum. Ama bunun seni üzmesine izin vermemelisin, canım.

Hanımefendi bu küstahlığa aldırmadan, 'Ne,' diye sordu, 'o kâğıtlar ne? Bana söyleme zahmetine girmenize gerek yok. Bir faturanın nasıl görüldüğünü bilirim, inanın bana!

Kont onları cebine koydu. "Keşke daha fazla insan beni bu kadar iyi anlasaydı!" diye iç geçirdi. "Ve sorulara cevap vermekten hoşlanmayan yapıma saygı duysalardı.

'O pislik seni mahvedecek,' dedi kız kardeşi. 'Ve sen hiçbir şey yapmıyorsun - felaketi önlemek için hiçbir şey!

"İnan bana," dedi Rule, "umarım bu felaketi önlemeye yetecek kadar enerjim olur, Louisa.

"Keşke görebilseydim!" diye cevap verdi. "Horry'den hoşlanıyorum. Evet, ondan hoşlanıyorum, başından beri de hoşlanıyordum, ama sende birazcık akıl olsaydı, Marcus, eline bir sopa alıp onu döverdin!

"Ama ne kadar yorucu olduğunu bir düşünün!" diye itiraz etti Kont.

Kadın küçümseyerek ona baktı. "Sana dans ettirmesini istedim," dedi içtenlikle. 'Bunun senin için çok iyi olacağını düşündüm. Ama sen öylece durup izlerken, onun kendini kasabanın diline düşüreceğini hiç düşünmemiştim.

Rule, "Görüyorsunuz, ben pek dans etmem," diye kendini mazur gösterdi.

O anda salonda hafif bir ayak sesi duyulmasaydı ve kapı açılarak içeri girilmeseydi, Leydi Louisa biraz hiddetle cevap verebilirdi.

Horatia'nın kendisi.

Sokak için giyinmişti ama şapkasını sanki yeni çıkarmış gibi elinde taşıyordu. Şapkasını bir sandalyenin üzerine attı ve yengesini saygıyla kucakladı. 'Dışarıda olduğum için özür dilerim, Louisa. Annemi gittim. Lizzie'yi kaybettiğim için kendini çok kötü hissediyor. Ve Sör Peter Mason, Charlotte'a evlenme teklif edeceğini düşünüyordu, çünkü bir kadında hafiflikten hoşlanmıyordu, sonuçta Bayan Lupton'la sözlendi. M-Marcus, sence Arnold Charlotte'la evlenmek ister mi?' "Tanrı aşkına Horry," diye bağırdı Leydi Louisa önseziyle, "sakın

Sor ona!"

Horatia'nın düz kaşları birbirine yaklaştı. 'Hayır, tabii ki hayır. Ama sanırım onları bir araya getirebilirim.

Lord Hazretleri, "Yalvarırım," dedi, "bu evde olmaz.

Gri gözleri onu sorgularcasına süzdü. "Yapmamamı tercih ederseniz hayır," dedi Horatia kibarca. "Bu konuda kararlı değilim, anlıyorsun ya.

"Çok sevindim," dedi lord hazretleri. 'Charlotte Arnold'la evlenmeyi kabul etseydi kendime olan saygımın ne kadar sarsılacağını bir düşünün.

Horatia gözlerini kırptırdı. 'Şey, kendinizi üzmenize gerek yok, efendim, çünkü Charlotte hayatını anneme adayacağını söylüyor. Şimdiden gidiyor musun Louisa?

Leydi Louisa eşarbını omuzlarına dolayarak ayağa kalktı. 'Canım, bu yaşıma kadar buradaydım. Sadece Marcus'la konuşmak için geldim.'

Horatia hafifçe sertleşti. "Anlıyorum," dedi. 'İçeri girmem yazık oldu belki de.

"Horry, sen aptal bir çocuksun," dedi Leydi Louisa yanağına vurarak. 'Rule'a seni dövmesi gerektiğini söylüyordum. Çok tembel olduğundan şüpheliyim.

Horatia kibar bir reverans yaptı ve dudaklarını sıkıca birbirine kapattı.

Kont kız kardeşini odadan çıkarıp koridoru geçmesine eşlik etti. "Her zaman çok akıllı değilsin, değil mi Louisa?" dedi.

"Hiçbir zaman olmadım," diye pişmanlıkla cevap verdi.

Kız kardeşini arabasına kadar uğurlayan Kont düşünceli bir tavırla kütüphaneye döndü. Horatia şapkasını meydan okurcasına sallayarak koridoru geçip merdivenlere doğru ilerliyordu ki Rule onunla konuşunca durakladı. "Bana bir dakikanı ayırabilir misin, Horry?

hâlâ çatıktı. "Leydi M-Mallory ile öğle yemeğine gidiyorum," diye haber verdi ona.

'Henüz öğle yemeği vakti gelmedi,' diye cevap verdi. "Hayır, ama elbisemi değiştirmem gerekiyor.

"Bu doğal olarak önemli," diye kabul etti Kont.

"Evet, öyle," diye ısrar etti.

Kont kütüphanenin kapısını açık tuttu. Horatia'nın çenesi yukarı kalktı. "Size söyleyebilirim ki lordum, kendimi küskün hissediyorum ve küskün olduğumda insanlarla konuşmam.

Geniş salonun öbür ucunda Kont'un gözleri onunkilerle buluştu ve onları tuttu. "Horry," dedi hoş bir sesle, "zahmetten ne kadar hoşlanmadığımı biliyorsun. Seni getirip götürme zahmetine sokma beni.

Çene biraz aşağı indi ve için için yanan gözler belli bir spekülâtif ilgi gösterdi. 'Beni taşır mısın yani? Acaba taşır mısınız? Rule'un yüzündeki ciddiyet hafif bir eğlence ifadesiyle dağıldı. "Ve merak ediyorum, gerçekten mı düşünüyorsun?

dedi.

Koridorun sonunda, hizmetkârların odasına açılan kapı açıldı ve bir uşak dışarı çıktı. Horatia, Kont'a muzaffer bir bakış attı, bir ayağını alt merdivene koydu, tereddüt etti ve sonra dönüp kütüphaneye doğru yürüdü.

Kont kapıyı kapattı. "Adil oynuyorsun Horry, ne olursa olsun," dedi.

"Elbette," dedi Horatia, bir sandalyenin koluna oturarak ve bir kez daha kötü kullanılmış şapkasını bir kenara fırlatarak. "Küçümsemek istememiştim ama kız kardeşinle benim hakkımda konuşman beni öfkeliendiriyor.

"Hemen bir sonuca varmıyor musunuz?" diye sordu Rule.

Horatia topuğunu sandalyenin ayağına vurarak, "Her neyse, sana beni dövmen gerektiğini söylediğini duydum," dedi.

"İyi öğütlerle dolu," diye kabul etti lord hazretleri. "Ama buna rağmen seni henüz yenemedim Horry.

Gelin biraz yumuşamış bir şekilde, "Hayır, ama benim hakkımda bir şeyler söylediğinde beni savunabileceğinizi düşünüyorum, efendim," dedi.

"Görüyorsun ya, Horry," dedi lord hazretleri belli bir kararlılıkla, "bunu oldukça zorlaştırıyorsun.

Rahatsız edici bir duraklama oldu. Horatia saç diplerine kadar kızardı ve acı içinde kekeleyerek şöyle dedi: "Özür dilerim. Çirkin bir davranışta bulunmak istememiştim. Şimdi ne yaptım ben?

"Ah, gerçekten çok vahim bir şey yok, canım," dedi Rule hiç istifini bozmadan. "Ama kibar çevrelere vahşi bir hayvan sokmaktan kaçınabilir misin?

Aceleyle bastırılmış bir kıkırdama kaçtı. "Bunu duymandan korkuyordum," diye itiraf etti. "Ama sizi temin ederim ki tamamen bir kazaydı ve - ve çok eğlendiriciydi.

"Bundan en ufak bir şüphem yok," diye yanıtladı Rule.

Gerçekten de öyleydi, Marcus. Crosby'nin omzuna atladı ve peruğunu çıkardı. Ama Crosby dışında kimse . Korkarım çok iyi eğitilmiş bir maymun değil.

"Korkarım bu olamaz," dedi Rule. 'Geçen sabah benden önce kahvaltı masasını ziyaret ettiğini gördüğümde aklımdan böyle bir şüphe geçti.

"Ah canım! Horatia pişmanlıkla konuştu. 'Çok özür dilerim. Sadece Sophia Colehampton'da bir tane var ve onunla her yere gidiyor, bu yüzden bende de bir tane olsun düşündüm. Ancak pek hoşuma gitmedi, o yüzden sanırım bende kalmayacak. Hepsi bu mu?'

Gülümsedi. 'Ne yazık ki Horry, bu sadece başlangıç. Sanırım - evet, gerçekten sanırım bunlardan bazılarını açıklamalısın. Cebinden bir tomar banknot çıkardı ve ona verdi.

En üstte Bay Gisborne'un düzgün rakamlarıyla kaplı bir kâğıt duruyordu. Horatia dehşet içinde toplam rakamlara baktı. "Hepsi benim mi?" diye duraksadı.

Lord Hazretleri sakince, "Hepsi sizin olsun," dedi.

Horatia yutkundu. 'kadar çok harcama yapmak istememiştim. Doğrusu bunun nasıl gerçekleşmiş olabileceğini hayal bile edemiyorum.

Kont, kadının elinden faturaları aldı ve evirip çevirmeye başladı. "Hayır," diye onayladı, "faturaların bu kadar kabarması bana hep garip gelmiştir. Ne de olsa giyinmek gerekiyor.

"Evet," diye başını salladı Horatia, daha umutlu bir şekilde. "Bunu anlıyorsun, değil mi Marcus?"

"Kesinlikle. Ama -merakımı bağışla Horry- bir çift ayakkabı için her zaman yüz yirmi gine öder misin?"

"Ne?" diye haykırdı Horatia. Kont ona faturayı gösterdi. Horatia şaşkınlıkla faturaya baktı. "Ah!" dedi. 'Ben - şimdi hatırladım. Görüyorsun ya Marcus, zümrütlerle süslü topukları var.

"O zaman mesele anlaşılır hale geliyor," dedi Lord Hazretleri.

'Evet. Almack'ın abonelik balosunda giymiştim. Onlara venez-y-voir deniyor, biliyorsunuz.'

Rule, "O akşam tuvaletinizde yardımcı olarak bulduğum üç genç beyefendinin varlığının nedeni de bu olsa gerek," dedi.

"Ama bunda bir şey yok, Rule!" diye itiraz etti Horatia, çökmüş başını kaldırarak. 'Beyefendilerin iç elbiselerini giyer giyiçeri alınmaları gayet normal bir şey. Öyle olduğunu biliyorum, çünkü Leydi Stokes bunu yapıyor. İnsana yamalarını nasıl yerleştireceği, çiçeklerini nereye koyacağı ve hangi parfümü kullanacağı konusunda tavsiyelerde bulunuyorlar.

Rule Kontu, gelini tarafından cilveleşme sanatının öğretilmesinde eğlendirici bir şey bulduysa, bunun tek işareti dudaklarının hafifçe titremesiydi. "Ah!" dedi. "Ve yine de -" yarı gülümseyerek ona baktı - "Ve yine de bu konularda size daha iyi bir amaç için tavsiyelerde bulunabileceğime inanıyorum.

Horatia, "Ama sen benim kocamsın," diye işaret etti.

Tekrar faturalara döndü. "Bu şüphesiz bir handikap," diye itiraf etti.

Horatia konuyu kapatmış gibi görünüyordu. Adamın kolunun üzerinden baktı. "Başka korkunç bir şey buldun mu?" diye sordu.

'Hayatım, giyinmek gerektiği konusunda hemfikir değil miyiz? Harcamalarınızı sorgulamıyorum - yine de ayakkabılar konusunda merakıma yenik düştüğümü itiraf etmeliyim. Ne diyelim, biraz kafamı karıştırdı.

"Biliyorum," diye araya girdi, dikkatle ayaklarına bakıyordu. "Onlara neden kendim ödeme yapmadığımı bilmek istiyorsun.

"Benim meraklı mizacım," diye mırıldandı lord hazretleri.

"Yapamazdım," dedi Horatia huysuzca. 'İşte bu yüzden!

"Çok uygun bir neden," dedi o sakin ses. 'Ama bir şeyler hazırladığımı sanıyordum. Acınası hafızam yine hata yapmış olmalı.

Horatia dişlerini sıktı. 'Bunu hak etmiş olabilirim efendim, ama lütfen iğrençleşmeyin. Hazırlık yaptığınızı biliyorsunuz.

Paraları yere bıraktı. "Firavun, Horry?

"Hayır, hepsi değil!" dedi hevesle, hafifletici bir neden üretebildiği için mutluydu. "B-Basset!

"Anlıyorum.

Adamın sesindeki eğlence tonu kaybolmuştu; kadın gözlerini kaldırmaya cesaret etti ve adamın yüzünde kaş çatmaya benzer bir şey gördü. "Çok mu kızgınsın?" diye ağzından kaçırdı.

Kaşları çatıldı. 'Öfke çok yorucu bir duygu, canım. Seni en iyi nasıl tedavi edebileceğimi merak ediyordum.

Beni tedavi etmek mi? Tedavi edemezsin. Bu kanımda var,' dedi Horatia açık yüreklilikle. 'Ve annem bile oyun oynamayı onaylamıyor. İlk başta tam olarak anlayamamıştım ve sanırım bu yüzden kaybettim.

"Büyük olasılıkla," diye onayladı Rule. "Madam Wife, kızgın koca kimliğimle size söylemek zorundayım ki, aşırı oyun oynamaya müsaade edemem.

"Yapma, ah yapma," diye yalvardı Horatia, "bana sadece whist ve gümüş firavun oynayacağıma dair söz verdirtme! Sözümü tutamam! Daha dikkatli olacağım ve o şok edici faturalar için özür dilerim! - Tanrım, saate baksana! Gitmeliyim, kesinlikle gitmeliyim!"

"Kendini üzme Horry," diye tavsiye etti Kont. 'Son gelen olmak her zaman etkilidir. Ama boşluğa konuşmuştu. Horatia gitmişti.

Karısının hareketleri Lady Louisa'yı ne kadar tedirgin etse de, başkaları tarafından çok farklı duygularla izleniyordu. Kuzeninin nişanlandığı andan itibaren dünyası tekdüze bir karanlık renge bürünen Bay Crosby Drelincourt, kasvetin arasından sızan bir ışık huzmesini gözlemlemeye başlamıştı ve Leydi Massey, genç Kontes'in her türlü istismarını ve savurganlığını not ederek sabırla zamanını bekledi. Rule'un Hertford Sokağı'na yaptığı ziyaretler seyrekleşmişti ama Leydi Massey onu suçlamayacak kadar akıllıydı ve en çekici halini takınmaya özen gösteriyordu

Onu her gördüğünde. Horatia'yı zaten tanıyordu -bu durumu onu bir baloda Kontes'e takdim etmeyi görev bilen Bay Drelincourt'un nazik davranışlarına borçluydu- ama Horatia'yla her karşılaştıklarında reverans yapmanın ve kıbarca selamlaşmanın ötesinde bu dostluğu ilerletmeye çalışmamıştı. Rule görüldüğünden fazlasını görebilen biriydi ve karısıyla metresi arasındaki yakınlığın müdahale edilmeden gelişmesine izin vermesi pek olası değildi.

Yeni kuzenine hediyeler sunmak Bay Drelincourt'un kendi kendine atadığı bir görev gibi görünüyordu. Hatta Robert Lethbridge'i Richmond'daki bir davette ona takdim etmişti. Lord Hazretleri, Rule Kontu ve Kontesi balayından döndüklerinde şehir dışındaydı ve gelini ilk gördüğünde, genç Bay Dashwood'un zekice ifade ettiği gibi, gelin çoktan kasabayı kasıp kavurmuştu.

Lord Lethbridge onu ilk kez davulun başında görmüştü; saten soupir étouffe giymiş, saçlarını diadème ile süslemişti. Yanağının ortasına Gallant adı verilen bir yama yerleştirilmişti ve kurdeleleri dikkat çekecek şekilde dalgalanıyordu. Kesinlikle dikkat çekiyordu, Lord Lethbridge'in ilgisini çekmesinin nedeni de bu olabilirdi.

Uzun salonun bir duvarına yaslanmış duruyordu ve gözleri, okunması zor, tuhaf bir ifadeyle gelinin üzerindeydi. Bay Drelincourt onu uzaktan izleyerek yanına yaklaştı ve gülerek şöyle dedi "Yeni kuzenime mi hayran kaldınız, lordum?

"Derinden," dedi Lethbridge.

"Kendi adıma," diye omuz silkti Bay Drelincourt, duygularını asla gizlemeyen biriydi, "o kaşları kesinlikle grotesk buluyorum. Ben ona güzel demiyorum. Kesinlikle demiyorum.

Lethbridge'in bakışları onun yüzüne kaydı; dudakları belli belirsiz kıvrıldı. 'Onunla çok mutlu olmalısın, Crosby,' dedi.

"Sizi Paragon'a takdim etmeme izin verin lütfen!" dedi Bay Drelincourt hiddetle. "Ama sizi uyarıyorum, çok kekeliyor.

"Kumar oynar ve St James's'te konserler verir," dedi lord hazretleri. "Daha iyisini hiç ummamıştım.

Bay Drelincourt ona sertçe baktı. "Neden - neden. "Ne kadar aptalsın, Crosby!" dedi Lethbridge. "Beni takdim et!

'Gerçekten, lordum, gerçekten! Bunu nasıl karşılayabilirim?'

"Esrarengiz olmak gibi bir niyetim yoktu, inan bana," diye cevap verdi Lethbridge sertçe. "Beni bu mükemmel geline tanıttın.

Crosby, 'Şeytani bir mizacınız var, lordum,' diye yakındı, ama Horatia'nın etrafındaki gruba doğru ilerledi. 'Kuzen, izin ver! Sizinle tanışmak için sabırsızlanan birini takdim edebilir miyim?

Horatia, Bay Drelincourt'un içtenlikle küçümsediği herhangi bir ahabıyla karşılaşmayı pek istemiyordu ve bariz bir isteksizlikle arkasını döndü. Ama karşısında duran adam Crosby'nin her zamanki arkadaşlarına hiç benzemiyordu. Macaroni'nin saçmalıklarından hiçbirisi onun gölgelemiyordu. İhtişamlı giyinmişti ve Bay Drelincourt'tan oldukça yaşlı görünüyordu.

"Lord Lethbridge, Leydi Rule!" dedi Crosby. 'Tüm kasabanın hakkında konuştuğu hanımefendiyle tanışmak için can attığınızı görüyorsunuz, sevgili kuzenim.

Reverans yaparak eteklerini açan Horatia, Bay Drelincourt'un sözleri canını yaktığı için biraz kızardı. Yüzerek ayağa kalktı ve elini uzattı. Lord Lethbridge elini götürdü ve eşsiz bir zarafetle eğilerek selamladı. Horatia'nın gözlerinde bir ilgi titreşimi uyandı: Lordun bir havası vardı.

Lethbridge, 'Zavallı Crosby'mizin her zaman böyle mutlu bir ifade tarzı vardır,' diye mırıldandı ve bir an için gamzesini gösterdi. 'Ah, kesinlikle! Sizi şu kanepeye götüreyim, madam.

Adamın koluna girdi ve onunla birlikte salonun diğer ucuna gitti. "C-Crosby benden nefret ediyor," diye itiraf etti.

"Ama tabii ki," dedi lord hazretleri.

Kaşlarını çattı, oldukça şaşkındı. 'Bu pek kibarca değil, efendim. Neden ki?'

Kaşları bir anlık şaşkınlıkla kalktı; ona eleştirel bir gözle baktı ve güldü. "Oh - çünkü çok kötü bir zevki var, hanımefendi!

Horatia'nın aklındaki gerçek neden bu değilmiş gibi görünüyordu ve tam konuyu derinlemesine araştıracaktı ki, adam konuyu değiştirdi. "Bu gibi işlerden bıkip sormama gerek var mı hanımefendi?" dedi, eliyle şirketin geri kalanını işaret ederek.

"Hayır, değilim," diye yanıtladı Horatia. "Hoşuma gitti.

"Çok hoş!" diye gülümsedi lord hazretleri. 'Benimki gibi yorgun ruhlara bile coşku aşıyorsunuz.

Kadın biraz kuşkulu görünüyordu. Adamın söyledikleri son derece kibardı, ama kullandığı ses tonunda hafif bir alay vardı ve bu da kadının ilgisini çekerken onu şaşırtıyordu. "Yorgun ruhlar genellikle kart odasını ararlar, efendim," dedi.

Elinden aldığı cabriolet yelpazesıyla onu hafifçe yelpazeliyordu, ama durakladı ve şaşkın bir bakışla şöyle dedi: "Ah - ve bazen hevesli olanlar da böyle yapar, değil mi?

"Bazen," diye itiraf etti Horatia. "Benim hakkımda her şeyi duymuşsundur.

"Asla, hanımefendi. Ama bahsi asla reddetmeyen bir hanımefendiyi öğrendiğimde, onun hakkında daha fazla şey bilmek isterim.

Horatia hüznü, "Şans oyunlarına kesinlikle çok düşkünüm, efendim," dedi.

"Bir gün kartlarını bana karşı oynayacaksın," dedi Lethbridge, "eğer istersen.

Hemen arkalarından bir ses konuştu. "Aklınız varsa Lord Lethbridge ile oynamayın hanımefendi!

Horatia omzunun üzerinden baktı. Leydi Massey perdeli bir kemerden salona girmiş, elini hafifçe kanepenin arkasına dayamış duruyordu. "Ah?" dedi Horatia, Lethbridge'e yeni bir ilgiyle bakarak. "Beni kandıracak mı?

Leydi Massey güldü: 'Neden hanımefendi, çağımızın en azılı oyunbazıyla konuştuğunuzu mu söylemeliyim? Dikkatli olun, size yalvarıyorum!

"Öyle mi?" diye sordu Horatia, Leydi Massey'nin yaklaşmasıyla ayağa kalkmış olan ve tarifsiz bir gülümsemeyle onu izleyen Lethbridge'e bakarak. "O zaman sizinle oynamayı çok isterim, sizi temin ederim!

"Demir gibi sinirlere ihtiyacınız olacak ," dedi Leydi Massey şakacı bir tavırla. 'Eğer burada olmasaydı size onun hakkında şok edici hikâyeler anlatabilirdim.

O sırada kapıya doğru ilerlemekte olan Lord Winwood kanepenin yanındaki grubu gördü ve hemen kız kardeşinin üzerine atıldı. Leydi Massey'ye doğru bir selam verdi ve Lethbridge'i başıyla selamladı. 'Çok itaatkârsınız hanımefendi. Hizmetçi, Lethbridge. Her yerde seni arıyordum Horry. Sana bir adam sunacağıma söz verdim.

Horatia ayağa kalktı. "Şey, ama -

Vikont onun elini tutarak kolunun arasından geçirdi ve bunu yaparken parmaklarını belirgin bir şekilde çimdikledi. Bu kardeşçe çimdiklemenin kendisine söyleyecek önemli bir şeyi olduğu anlamına geldiğini anlayan Horatia, Leydi Massey'e bir reverans çizdi ve Vikont'la birlikte yürümeye hazırlanırken ciddi bir şekilde şöyle demek için durakladı "Belki bir gün birbirimize karşı bir atış deneriz lordum.

"Belki," diye eğildi Lethbridge.

Vikont onu sert bir şekilde kulaklarının dibinden uzaklaştırdı. "Yüce Tanrım, Horry, bütün bunlar da ne?" diye sordu, dindar bir niyetle ama nezaketten tamamen yoksun bir şekilde. 'Lethbridge'den uzak dur, o tehlikeli biri. Damme, hiç yanlış arkadaşlığa girecek biri var mıydı?

Horatia, "Ondan uzak duramam," diye açıkladı. "Leydi M-Massey onun sertleşmiş bir oyunbozan olduğunu söylüyor!

"Öyle," dedi akılsız Vikont. 'Ve sen onun yolacağı bir güvercin değilsin, Horatia, sana söyleyeyim.

Horatia elini çekti, gözleri parlıyordu. "Ve sana şunu söyleyeyim, Pel, ben artık evli bir kadınlım ve senden emir almayacağım!

'Evli! Evet, evlisiniz Rule'un bundan haberdar olmasına izin verirsiniz bunun bedelini şeytan öder. Massey de! "Vay canına, sana denk biriyle daha karşılaşmış mıydım!

"Peki, Leydi M-Massey'le ne alıp veremediğiniz var?" dedi Horatia. 'Neyim var - ? Ah Tanrım! Vikont tektaşını hışımla çekti.

"Sanırım bilmiyorsun - hayır, kesinlikle. Şimdi beni bir sürü aptalca soruyla rahatsız etme, işte iyi bir kız. Gel ve bir bardak negus iç.'

Lord Lethbridge hâlâ kanepenin yanında durarak kardeşlerin gidişini izledi ve başını çevirerek Leydi Massey'ye baktı. 'Teşekkür , sevgili Caroline,' dedi tatlı bir sesle. 'Çok naziksiniz. Bunu biliyor muydunuz?

"Beni aptal mı sanıyorsun?" diye karşılık verdi. "O erik eline düştüğünde bana teşekkür etmeyi unutma.

Lord hazretleri bir tutam enfiye alarak, "Ve korkunç Winwood, sanırım," dedi. 'O eriğin elime düşmesini mi istiyorsun?

sevgili bayan?'

Aralarında geçen bakışlar yeterince açıktı. Leydi Massey sert bir sesle, "Tartışmamıza gerek yok," dedi. 'Sizin hizmet etmeniz gereken kendi amaçlarınız var; belki ben bunların ne olduğunu tahmin edebilirim. Benim amaçlarımı bildiğinizi sanıyorum.

"Bundan eminim," diye sıırttı Lethbridge. 'Beni bağışla canım, ama benimkini başarmak için makul bir umudum olsa da, seninkini başaramayacağına bahse girmeye hazırım. Bu açık sözlölük değıl mi? 'Çit çekmemize gerek yok demiştin, değıl mi?

Kadın sertleştı. "Bundan ne anlamalıyım, lütfen?

"Sadece bu," dedi Lethbridge, emaye enfiye kutusunu bir kapatarak. 'Senin yardımına ihtiyacım yok, aşkım. Kartlarımı kendime göre oynuyorum, ne seni ne de Crosby'yi memnun etmek için.

"Sanırım," dedi kuru bir sesle, "hepimiz aynı şeyi arzuluyoruz.

"Ama benim amacım," diye yanıtladı lord hazretleri, "en saf olanı.

Yedi

Lethbridge'in küçümsemesini hoşgörölü bir soğukkanlılıkla karşılayan Leydi Massey, onun son şifreli konuşmasını yorumlamakta hiç zorlanmadı. Bir anlık öfkesi yerini hemen biraz alaycı bir eğlenceye bıraktı. Kendisi, damattan intikam alma arzusundan daha kişisel bir neden olmaksızın bir gelinin mahvını planlayabilecek bir yapıya sahip değildi, ama böyle bir planın ustalığını takdir edebiliyor, soğukkanlılığı ise oldukça şok edici olsa da onu eğlendirmekten başka bir işe yaramıyordu. Bu işte biraz şeytani bir yan vardı ve Lethbridge'in içindeki şeytan onu her zaman cezbetmişti. Yine de Horatia, Rule'un karısı değil de başka bir adamın karısı olsaydı, böylesine insanlık dışı bir kötülüğe pasif olarak bile katılmayı utanç verici bulurdu. Ama Horatia'yı görmeden önce kaçınılmaz olana boyun eğmeye hazır olan Leydi Massey fikrini değiştirmişti. Rule'u tanıdığını düşünerek kendini övüyordu ve onu tanıyan kim bir an için bile olsa bu kötü birlikteliğin felaketten başka bir şeyle sonuçlanabileceğini düşünebilirdi ki? Bir varis için, zarif bir şato hanımı için evlenmişti, Horatia'nın gittiği her yerde olması gereken alarumlar ve gezintiler için kesinlikle değil.

Bir keresinde ona söylediği bir şey hafızasında önemli ölçüde yer etmişti. Karısı onunla ilgilenmeliydi - sadece onunla. O anda, beklenmedik olduğu kadar amansız da olan çelikten bir bakış yakalamıştı.

Rule, tüm rahatlığına rağmen, şikayetçi bir koca olmayacaktı ve bu sevgisiz mantık evliliği ters giderse, neden o zaman, boşanma o günlerde o kadar nadir değildi. Eğer bir Düşes buna katlanabiliyorsa, bir Kontes de katlanabilirdi. Fırtınalı karısından, onun hoyratça uçuşlarından ve oyun aşırılıklarından kurtulduktan sonra, rahat bir nefes alarak olay yaratmayan ve bir erkeği nasıl memnun edeceğini çok iyi bilen birine dönecekti.

Leydi Massey'nin Lethbridge'in yaramazlıklarına izin vermesi işine geliyordu; bu işte parmağı olmasını istemiyordu; ne de olsa bu çirkin bir işti ve Horatia'ya söylediği kışkırtıcı sözler, onu Lethbridge'in kollarına atmak için planlanmış bir girişimden çok, o anın kötü niyetli kışkırtmalarıydı. Yine de bir hafta sonra kendini Vauxhall Bahçeleri'nde Horatia'nın yanında bulduğunda ve Lethbridge'in kutulardan birinde oturan güzel bir kızın çağırma hareketine sadece elini sallayarak karşılık verdiğini gördüğünde, içinden gelen dürtüye karşı koyamadı: 'Eyvah, zavallı Maria! Robert Lethbridge'i köleleştirmeye çalışmak ne kadar sonuçsuz bir görev! Sanki hepimiz denemedik mi - ve başarısız olduk!

Horatia hiçbir şey söylemedi ama gözlerinde spekülâtif bir parıltıyla Lethbridge'i takip etti.

İlgisini artırmak için Leydi Massey'nin sözlerine gerek yoktu. Lethbridge, şahin bakışları ve pratik rahatlığıyla, genç kıvılcımların hayranlığından zaten biraz sıkılmış olan Leydi Massey'nin ilgisini çekmişti. Adam tam bir dünya adamıydı ve cazibesine cazibe katmak için tehlikeli olduğu düşünülüyordu. İlk buluşmada ona hayranlık duyuyormuş gibi görünmüştü; ikinci buluşmada hayranlığını daha açık bir şekilde gösterseydi cazibesi azalabilirdi. Ama öyle olmadı. Ona yaklaştıktan önce akşamın yarısının geçmesine izin verdi, sonra da en ufak bir nezaket gösterisinde bulunup yoluna devam etti. Bayan Delaney'nin evindeki kart masasında buluştular. Adam Firavun'da bankayı tuttu ve kadın da bankaya karşı kazandı. Adam ona iltifat etti, ama sanki onu ciddiye almayı reddediyormuş gibi alaycı bir tavırla. Yine de, iki gün sonra Bayan Maulfrey'le birlikte Park'ta yürürken, adam yanından geçerken, dizginleri kırıp eyerden hafifçe atladi ve bineğinin başında ona doğru geldi ve sanki onunla karşılaştığına sevinmiş gibi epeyce bir mesafe yanında yürüdü.

"La, çocuğum!" diye bağırdı Bayan Maulfrey, sonunda onlardan ayrıldığında.

'Dikkatli olsan iyi olur - o kötü bir çapkın, canım! Ona aşık olma, yalvarırım!'

Horatia küçümseyerek, "Aşık olmak!" dedi. "Onunla kart oynamak istiyorum!"

Queensberry Düşesi'nin balosundaydı ve bir kez bile ona yaklaşmadı. Bu durumdan çok etkilenmişti ve Rule'un varlığını onun kaçıışı için suçlamayı hiç düşünmemişti. Yine de Leydi Amelia Pridham'la Pantheon'u ziyaret ettiğinde

Lethbridge, gecenin ortasında tek başına gelerek Horatia'yı seçti ve ona o kadar özenli davrandı ki, sonunda yakınlaşmaya başladıklarını düşünmesine neden oldu. Ama genç bir beyefendinin Horatia'nın dikkatini çekmek için yaklaşması üzerine lord hazretleri büyük bir nezaketle onu bıraktı ve kısa bir süre sonra da kart odasına çekildi. Bu gerçekten çok tahrik ediciydi, herhangi bir hanımefendinin onun düşüşünü planlamaya karar vermesi için yeterliydi ve partiden aldığı keyfi bozmak için çok şey yaptı. Gerçekten de gece pek başarılı geçmedi. Çok parlak ve yeni olan Pantheon, sütunları, alçı tavanları ve büyük camlı kubbesiyle elbette çok güzeldi, ama Leydi Amelia, çok sapıkça bir şekilde, kağıt oynamak istemedi ve kır danslarından birinde Bay Laxby, beceriksiz yaratık, Paris'ten yeni gelen saydam Jouy kambrik elbisesinin kenarına bastı ve etek ucunu tamir edilemeyecek şekilde yırttı. Ertesi gün Ewell'e pikniğe gitmeyi de, dul bir kız kardeşe birlikte yaşayan eski mürebbiyesini ziyaret etmek için Kensington'a (o kadar havasız yer varken!) gitmeye söz verdiği için reddetmek zorunda kaldı. Lethbridge'in de piknikte olacağına dair yarım yamalak bir fikri vardı ve Bayan Lane'i unutulmaya gömmek için ciddi bir istek duyuyordu. Ancak zavallı Laney'nin hayal kırıklığına uğrayacağı düşüncesi onu bu aşırı adımı atmaktan alıkoydu ve arkadaşlarının tüm yalvarmalarına kararlılıkla karşı koydu.

Kensington'da özenle geçirilen öğleden sonra da aynı şekilde sıkıcı geçti. Korktuğu gibi oldu ve Laney'nin, onun ne yaptığını öğrenmeye o kadar meraklı ve bıktırıcı dedikodularla dolu olması, istediği kadar çabuk gitmesini imkânsız kıldı. Arabasına bindiğinde saat neredeyse dört buçuk olmuştu, ama neyse ki o akşam Rule'la Opera'ya gitmeden önce evde yemek yiyecekti, bu yüzden geç kalmak zorunda olduğu pek belli olmuyordu. Ama iğrenç bir gün geçirdiğini hissediyordu; tek tesellisi -kendisi de kabul ediyordu ki, korkunç derecede bencilce bir teselliydi bu- sabah çok iyi şeyler vaat eden havanın son derece sert, piknik yapmaya hiç uygun olmayan bir hal almasıydı; öğle vakti gökyüzü kapalıydı ve saat dört gibi ışığı çok kötü hale getiren bazı gök gürültülü bulutlar toplanıyordu. Arabaya adımını attığı sırada tehditkâr bir gümbürtü duyuldu ve Bayan Lane hemen fırtına geçene kadar arabada kalmasını istedi. Neyse ki arabacı

Horatia'nın bu daveti kabul etmek zorunda kalmaması için havanın bir süre daha duracağından emindi. Arabacı, hanımefendiden atlarını hazırlaması emrini alınca biraz irkildi, çünkü korkunç derecede gecikmişti. Şapkasına isteksizce dokundu ve Earl'ün, karısının dötrnala kasabaya getirildiğini duyarsa ne diyeceğini merak etti.

Buna göre, araba doğuya doğru hızla ilerliyordu, ancak bir şimşek çakması öndekilerden birinin yolun karşısına geçmesine neden oldu, arabacı kısa sürede hızı sabitledi, gerçekten de bunu sürdürmekte biraz zorlandı, çünkü her iki tekerlek de iyi tutuculardı ve bu kadar hızlı bir ilerleme yöntemine oldukça alışık değillerdi.

Yağmur hâlâ devam ediyordu ama şimşekler sık sık çakıyor ve uzaklardaki gök gürültüsünün sesi neredeyse sürekli hale geliyordu; tepedeki yoğun bulutlar gün ışığını büyük ölçüde kapatıyor ve arabacıyı Knightsbridge gişesini bir an önce geçme konusunda endişelendiriyordu.

Knightsbridge ile Kensington arasında bir han olan Halfway House'un biraz ötesinde, yolun hemen dışındaki bir ağaç kümesi tarafından kusurlu bir şekilde gizlenen üç ya da dört atlıdan oluşan bir grup, kutudaki her iki adamın görüşüne çok tatsız bir şekilde saldırdı. Biraz ilerideydiler ve belirsiz ışıktaki onları tam olarak gözlemlemek zordu. Bazı şiddetli yağmur damlaları düşmeye başlamıştı ve atlıların sadece yaklaşan sağanaktan korunmak için sığınak aradıkları düşünülebilirdi. Ancak bölgenin kötü bir ünü vardı ve saat eşkıyaların dışarıda olması için çok erken olmasına rağmen arabacı, tehlikeli noktayı dötrnala geçmek niyetiyle atlarını kamçıladi ve yanındaki seyise silahını hazırlamasını tavsiye etti.

Önüne tedirginlikle bakan bu değerli kişi, bu silahı getirmeyi düşünmediğini, seferin böyle bir önlemi gerekli kılacak nitelikte olmadığını açıkladı. Arabacı yolun tepe noktasında durarak, hiçbir haydutun güpegündüz yola çıkmaya cesaret edemeyeceğinden emin olmaya çalıştı. "Yağmurdan korunmak için, hepsi bu," diye homurdandı ve önemsizce ekledi: "Bir keresinde Tyburn'de asılan birkaç adam görmüştüm. Portsmouth Postası'nı soyuyorlardı. Çaresiz serserilerdi.

Artık gizemli atlıların selamlama mesafesine gelmişlerdi ve her iki adamı da dehşete düşüren bir şekilde grup dağıldı ve üç atlı, niyetleri konusunda şüpheyi yer bırakmayacak şekilde yola yayıldı.

Arabacı içinden küfretti ama yürekli bir adam olduğu için yolun karşısındaki zinciri aşmak umuduyla atlarını daha da hızlı koşturdu. Başının yanından ısıklık çalarak geçen bir silah sesi istemeden irkilmesine neden oldu ve aynı anda korkudan beti benzi atmış olan seyis dizginleri kavradı ve tüm gücüyle çekti. İkinci bir atış atların savrulmasına ve dalmasına neden oldu ve arabacı ile seyis dizginleri ele geçirmek için mücadele ederken, friz giymiş kabadayılardan bir çift ata binip liderlerin dizginlerini ele geçirdi ve böylece tüm ekipmanı durma noktasına getirdi.

Üçüncü adam, yüzünün tamamını kaplayan bir maskeyle iri yarı bir adam, arabaya doğru yaklaşarak bağırdı: "Dur ve teslim ol!" ve eyerden eğilerek kapıyı açtı.

Horatia irkilmişti ama henüz yaralanmamıştı, kendini kirli bir elin tuttuğu büyük bir at tabancasıyla karşı karşıya buldu. Şaşkın bakışları yukarıya, perde-maskeye doğru kaydı ve haykırdı: "Aman Tanrım! Ayak pedleri!

Bu haykırıya bir kahkaha eşlik etti ve havlayıcıyı tutan adam kirli bir sesle şöyle dedi: 'Atları dizginle, güzelim! Biz ayak dolandırıcısı değiliz! Çabuk elindekileri ver, anladın mı?

"Yapmayacağım!" dedi Horatia, retikülünü sıkıca kavrayarak.

Eşkıya ne yapacağını şaşırılmış gibi görünüyordu ama o tereddüt ederken ikinci bir maskeli atlı onu iterek yolundan çekildi ve retikülü kaptı. "Ho-ho, işte şişko bir truss!" diye böbürlendi, onu kadından aldı, "ve parmağında da bir rom fam! Şimdi yavaşça, yavaşça!

Çantasının elinden alınmasına korktuğundan çok daha fazla sinirlenen Horatia, elini çekmeye çalıştı ve başaramayınca saldırgana çınlayan bir tokat attı.

"Bu ne cüret, seni iğrenç insan!" diye öfkelenildi.

Bu sadece bir başka kaba kahkahaya yol açtı ve bir ses aniden bağırdığında kendini gerçekten telaşlanmış hissetmeye başlamıştı: 'Çekilin! Çekilin! Yoksa bizi yakalayacaklar! Yoldaki koylar!'

Neredeyse aynı anda bir silah sesi duyuldu ve toynakların gürleyerek yola indiği duyuldu. Eşkıya Horatia'yı göz açıp kapayıncaya kadar serbest bıraktı; bir el daha ateş edildi; büyük bir bağırma ve tepinme oldu ve eşkıyalar dörtnala alacakaranlığa doğru uzaklaştılar. Hemen ardından güzel bir doru ata binmiş bir atlı arabaya doğru fırladı ve atını dizginleyip şaha kaldırdı. "Hanımefendi!" dedi yeni gelen keskin bir sesle ve sonra son derece şaşkın bir tonda: "Leydi Rule! Yüce Tanrım, hanımefendi, yaralandınız mı?"

"Neden, !" diye bağırdı Horatia. "Hayır, en ufak bir zarar görmedim."

Lord Lethbridge eyerden indi ve hafifçe arabanın basamağına çıkarak Horatia'nın elini tuttu. "Tanrı'ya şükür ki elinizin altındaymışım!" dedi. "Artık sizi korkutacak bir şey yok hanımefendi. Haydutlar kaçtı."

Horatia, tatmin edici olmayan bir kahraman, neşeyle cevap verdi: "Oh, korkmadım, efendim! Bu başıma gelen en heyecan verici şey! Ama söylemeliyim ki, tek bir adamdan kaçtıkları için çok korkak soyguncular olduklarını düşünüyorum."

Sessiz bir kahkaha lordunu sarstı. "Belki de tabancalarımın kaçmışlardır," diye önerdi. "Size zarar vermedikleri sürece -"

"Oh, hayır! Ama bu yola nasıl çıktınız lordum?"

"Brentford'daki arkadaşlarımı ziyaret ediyordum," diye açıkladı. "Ewell'deki pikniğe gideceğini sanıyordum?" dedi.

Doğrudan onun gözlerinin içine baktı. "Öyleydim," diye cevap verdi. "Ama Leydi Kural partiye katılmadı."

Elinin hâlâ onun elinin içinde olduğunu fark etti ve elini çekti. "Bunu umursadığınızı sanmıyordum," dedi.

"mı? Ama umursadım."

Bir süre ona baktı ve sonra utangaç bir şekilde şöyle dedi: "Lütfen benimle geri gelir misin?"

Tereddüt eder gibi göründü, o tuhaf, çarpık gülümseme ağzında geziniyordu.

"Neden olmasın?" diye sordu Horatia.

"Bunun için bir neden yok hanımefendi," diye cevap verdi. "Eğer isterseniz tabii ki sizinle gelirim. Tekrar yola indi ve seyisi çağırarak doru ata binmesini söyledi. Seyis, o sırada

arabacıyla karşılaştığı için utanmış görünen Lord Lethbridge, ona itaat etmek için acele etti. Lord Lethbridge tekrar arabaya bindi; kapı kapatıldı ve birkaç dakika içinde araç Londra yönünde ilerlemeye başladı.

İçinde Horatia, ailesinin felaket olarak gördüğü bir açık sözlülükle şöyle dedi: 'Benden pek hoşlanmadığını düşünmüştüm, biliyorsun.

'Öyle mi? Ama bu benim açımdan çok zevksiz bir davranış olurdu,' dedi Lord Hazretleri.

Horatia, 'İyi ama karşılaştığımızda benden kesinlikle kaçırıyorsun,' diye belirtti. "Öyle olduğunu biliyorsun!

"Ah!" dedi lord hazretleri. "Ama bu sizi sevmediğimden değil, hanımefendi.

"Neden o zaman?" diye sordu Horatia açık açık.

Başını çevirdi. "Kimse seni Robert Lethbridge'in bilmen için çok tehlikeli olduğu konusunda uyarmadı mı?

Gözleri parladı. 'Evet, herhangi bir sayıda insan. Bunu tahmin ettin mi?'

'Tabii ki ettim. Sanırım annelerin hepsi kızlarını benim kötü hileler. Ben çok çaresiz bir karakterim, biliyorsunuz.

Güldü. "Ben umursamıyorsam, sen neden umursayasın ki?

"Bu oldukça farklı," diye yanıtladı Lethbridge. "Gördüğünüz gibi - eğer söylememe izin verirseniz - çok gençsiniz.

"Arkadaşınız olmak için çok genç olduğumu mu söylemek istiyorsunuz?

'Hayır, demek istediğim bu değil. Akılsızca şeyler yapmana izin verilmeyecek kadar gençsin, canım.

Sorgular gibi baktı. "Sizi tanımam akıllıca olmaz mıydı?" "Dünyanın gözünde kesinlikle olurdu.

"Dünya umurumda bile değil!" dedi Horatia yuvarlak bir sesle.

Elini uzatıp onun elini tuttu ve parmaklarını öptü. "Çok çekici bir hanımefendisiniz," dedi. 'Ama siz ve ben arkadaş olsaydık, hanımefendi, dünya konuşurdu ve dünya benim Leydi Rule'um hakkında konuşmamalı.

"Neden insanlar senin hakkında iğrenç şeyler düşünüyorlar?" diye sordu Horatia, sesinde öfke vardı.

Bir iç geçirdi. 'Ne yazık ki hanımefendi, kendime çok sarsıcı bir ün yaptım ve bir kez bunu yaptıktan sonra kurtuluş yok.

O. Şimdi eminim ki mükemmel kardeşiniz size Lethbridge'le hiçbir şey yapmamanızı söylemiştir. Haksız mıyım?"

Kadın renklendi. "Ah, kimse P-Pel'e zerre kadar kulak asmıyor!" diye onu temin etti. "Ve eğer arkadaşın olmama izin verirsen, kim ne derse desin olacağım!"

Yine tereddüt eder gibiydi. Sıcak bir el bir kez daha onunkini kavradı. "Lütfen bırak beni! Horatia yalvardı.

Parmakları onun parmaklarına dolandı. "Neden?" diye sordu. 'Benimle kumar oynamak istediğin için mi? Bu yüzden mi bana arkadaşlığını teklif ediyorsun?

Horatia, "Hayır, gerçi başlangıçta benim de istediğim buydu," diye itiraf etti. 'Ama şimdi bana tüm bunları anlattığın için kendimi oldukça farklı hissediyorum ve en kötüsüne inanan o korkunç insanlardan biri olmayacağım.

"Ah!" dedi, "ama korkarım Rule'un buna söyleyecek bir şeyleri vardır, canım. Sana söylemeliyim ki o tam olarak benim iyi niyetlilerimden biri değil. Ve kocalar, bilirsin, itaat edilmek zorundadır.

Dilinin ucuna Rule'un da zerre kadar umurunda olmadığını söylemek gelmişti ki, bunun pek de uygun bir duygu olmadığı aklına geldi ve cevap verdi: "Sizi temin ederim efendim, Rule benim arkadaşlıklarına karışmaz.

Bu sırada Hyde Park'ın yanındaki Hercules Pillars Inn'e gelmişlerdi ve Grosvenor Meydanı ile aralarında sadece nispeten kısa bir mesafe kalmıştı. Artık iyice şiddetlenen yağmur arabanın camlarını dövüyordu ve gün ışığı neredeyse kaybolmuştu. Horatia artık Lord'u net bir şekilde seçemiyordu, ama yine de onun elini sıktı ve şöyle dedi: "Demek karar verildi, öyle mi?

Lord Hazretleri, "Oldukça kararlıyım," dedi.

Elini geri çekti. 'Çok dostça davranıp sizi evinize bırakacağım efendim, çünkü yağmur atınıza binemeyeceğiniz kadar şiddetli yağıyor. Lütfen arabacıma yönünüzü söyleyin.

On dakika sonra araba Yarım Ay Sokağı'nda durdu. Horatia seyisini çağırdı ve lord hazretlerinin atını ahıra götürmesini söyledi. "Beni kurtardığınız için size hiç teşekkür etmemiştim lordum!" dedi. "Gerçekten çok minnettarım.

Lethbridge cevap verdi: "Ben de öyle, hanımefendi, bu fırsat bana verildiği için. Elinin üzerine eğildi. "Bir sonraki buluşmamıza kadar," dedi ve akan kaldırıma doğru adım attı.

Araba ilerledi. Lethbridge yağmur altında bir an durup arabanın Curzon Sokağı'na doğru salınışını izledi ve sonra omuzlarını hafifçe silkerek döndü ve evinin merdivenlerinden yukarı çıktı.

Kapı onun için kapıcı tarafından tutuldu. Saygıyla şöyle dedi: "Islak bir akşam, lordum.

"Çok," dedi Lethbridge sert bir sesle.

"Lord hazretlerine bir kişinin aradığını söylemeliyim. Lord hazretlerinden kısa bir süre önce geldi ve onu aşağıda gözetim altında tutuyorum.

Lethbridge, "Onu yukarı gönderin," dedi ve sokağa bakan odaya girdi.

Birkaç dakika sonra, onaylamayan kapıcı tarafından odaya sokulan ziyaretçisi de ona katıldı. İri yarı bir , friz bir palto giymişti ve kirli bir eliyle tuttuğu şapkası vardı. Lethbridge'i görünce sırttı ve parmağını saçının ön kısmına dokundurarak, "Umarım her şey yolundadır, sayın yargıç, ledy'nin de durumu kötü değildir," dedi.

Lethbridge cevap vermedi ama cebinden bir anahtar çıkararak masasının çekmecelerinden birini açtı ve bir çanta çıkardı. Bunu odanın öbür ucundaki konuğuna fırlattı ve kısaca şöyle dedi: 'Al bunu ve git buradan. Ve unutma dostum, çeneni kapalı tutacaksın.

Friz giysili beyefendi öfkeyle, "Allah seni sevsin, gıcırdayan biri olsaydım o bardağı iterdim!" dedi. Kesenin içindekileri masanın üzerine silkeledi ve paraları saymaya başladı.

Lethbridge'in dudağı kıvrıldı. 'Kendini bu acılardan kurtarabilirsin. Söz verdiğim şeyi ödeyeceğim.

Adam her zamankinden daha bilmiş bir şekilde sırttı. 'Ah, sen huysuz bir itlafçısın, öylesin. Ve ben bir flaşla çalıştığımda, neden, dikkatliyim, anlıyor musun? Paranın geri kalanını söyledi, hepsini geniş bir pençeyle topladı ve cebine attı. "Doğru," diye nazikçe gözlemledi, "ve kolay kazanıldı. Kendimi jigger'dan çıkaracağım.

Lethbridge onu dar salona kadar takip etti. "Hiç şüphesiz," dedi. "Ama sizi buradan uğurlama zevkini kendime bahşedeceğim.

"Tanrı aşkına, beni bir değirmen ken'i mi sanıyorsun?" diye sordu ziyaretçi, hakaret ederek. "Tanrım, çingiraklı işlerde çalışanlar gecekondularda oturmazlar! Bu yüce ama biraz anlaşılmaz sözlerle evin merdivenlerinden indi ve Piccadilly'ye doğru süzülerek uzaklaştı.

Lord Lethbridge kapıyı kapattı ve bir süre çatık kaşlı bir sessizlik içinde durdu. Bodrum katından merdivenleri çıkıp yanına gelen uşağının yaklaşmasıyla dalgınlığından sıyrıldı ve yağmurun Lord hazretlerinin paltosunu ıslattığını endişeyle fark etti.

Kaşlar çatıldı. "Anladığım kadarıyla," dedi Lethbridge. "Ama hiç şüphesiz buna değdi.

Sekiz

Horatia Grosvenor Meydanı'na vardığında saat beşi geçiyordu ve kapıcıdan saati duyunca küçük bir dehşet çığlığı atarak üst kata kaçtı. Üst kattaki salonda, opera için giyinmiş olan Rule ile neredeyse arpışıyordu. "Aman Tanrım, ne macera ama!" dedi nefes nefese. "Çok geç kaldım, yoksa size şimdi söylerdim. Beni affet! Bir dakikadan fazla kalmayacağım!"

Rule onun kendi odasına gidişini izledi ve aşağıya inmeye devam etti. Görünüşe bakılırsa karısının zaman kavramına pek güvenmiyordu, mutfaklara akşam yemeğinin yarım saat ertelenmesi için bir mesaj gönderdi ve Horatia'nın yeniden ortaya çıkmasını beklemek üzere salonlardan birine girdi. Operanın yedide başlayacak olması onu zerre kadar endişelendirmiyordu ve şöminenin üzerindeki yaldızlı saatin ibreleri altıya çeyrek kalayı gösterdiğinde bile herhangi bir sabırsızlık belirtisi göstermedi. Merdivenlerin altında aşçı, şişte duran birkaç yağlı hindi yavrusu ve bir tabak tereyağlı yengeç arasında endişeyle geziniyor, bütün kadınların kafasına kaba saba küfürler yağdırıyordu.

Ama saat altıya beş kala Kontes, tüller, danteller ve tüylerden oluşan bir görüntü içinde, kocasının karşısındaki yemek masasına oturdu ve hoş bir gülümsemeyle o kadar geç kalmadığını açıkladı. 'Ve eğer bu G-Gluck ise, bir kısmını kaırmamın sakıncası yok,' dedi. 'Ama size maceramı anlatmalıyım. Sadece hayal et, Marcus, haydutlar tarafından soyuldum!"

"Haydutlar tarafından mı soyuldunuz?" diye tekrarladı Kont, biraz şaşırmış bir halde. Ağzı tereyağlı yengele dolu olan Horatia başıyla onayladı.

"Sevgili ocuğum, ne zaman ve nerede?"

"Laney'den eve dönerken Halfway House'un oradaydı. Tam gün ışıdı ve çantamı aldılar. Ama içinde fazla bir şey yoktu.

"Şanslıymışsınız," dedi Kont. 'Ama tam olarak anladığımı sanmıyorum. Bu cüretkâr soygun, kahraman hizmetkârlarım tarafından herhangi bir karşı koyma olmadan mı gerçekleştirildi?

"Jeffries tabancalarını getirmemişti, görüyorsunuz. Arabacı daha sonra bana her şeyi açıkladı.

"Ah!" dedi Kont. 'O zaman şüphesiz iyiliğini bana da açıklayacak kadar ileri götürecektir.

Bir tabak enginarla kendine servis yapmakta olan Horatia, bunun üzerine hemen başını kaldırdı ve şöyle dedi: 'Lütfen bu konuda huysuzluk etmeyin, Rule. L-Laney ile bu kadar uzun süre kalmak benim hatamdı. Ve Jeffries'in bir yaylı tüfekte bile bir şey yapabileceğini sanmıyorum, çünkü onlardan çok sayıda vardı ve hepsi de tabancayla ateş ediyordu!

"Ah!" dedi Rule, gözleri biraz kısılmıştı. "Aslında kaç tane?" "Şey, üç.

Lord Hazretleri'nin kaşları kalktı. "Beni oldukça derinden ilgilendirmeye başladın, Horry. Üç adam tarafından alıkonuldun -'

"Evet, hepsi de maskeli.

"Belki de öyledir diye düşünmüştüm," dedi lord hazretleri. "Ama bana bu gözü dönmüşlere kaptırdığınız tek şeyin cüzdanınız olduğunu mu söylüyorsunuz?

'Evet, ama içlerinden biri parmağımdaki yüzüğü çıkarmaya çalıştı. Çok kısa bir süre içinde kurtarılmasaydım sahip her şeyi alabileceklerini söylemeye cesaret edebilirdim. Bu romantik değil miydi, efendim?'

"Kesinlikle şanslıydım," dedi Kont. "Bu cesur eylemi gerçekleştirenlerin kim olduğunu sorabilir miyim?

"Lord L-Lethbridge'di!" diye cevap verdi Horatia, ismi biraz meydan okuyan bir ses tonuyla söyleyerek.

Kont bir an için hiçbir şey söylemedi. Sonra elini bordo şarap sürahisine uzattı ve kadehini yeniden doldurdu. "Anlıyorum," dedi. 'Demek o da Knightsbridge'deydi? Ne garip bir tesadüf!

"Evet, öyle değil mi?" diye onayladı Horatia, duyurusunun şiddetli bir onaylamama belirtisine yol açmadığını görmekten memnundu.

Lord Hazretleri, 'Oldukça - şey - takdire şayan,' dedi. 'Peki bütün bu silahlı adamları tek başına mı öldürdü?

'Evet, . Dörtnala geldi ve haydutlar .'

Kont nazik bir ilgi ifadesiyle başını eğdi. "Peki sonra?" dedi nazikçe.

"Oh, sonra ona benimle eve gelip gelmeyeceğini sordum ve sana söylemeliyim ki, Rule, ilk başta hiç de istekli değildi, ama ben ısrar ettim, o da geldi. Derin bir nefes aldı. "Ve belki de sana söylemem gerekir ki, onunla arkadaş olmaya karar verdik.

Masanın karşısında Kont'un sakın gözleri onunkilerle buluştu. 'Bu güven beni elbette onurlandırdı, hayatım. Herhangi bir açıklama yapmam bekleniyor mu?

Horatia ağzından kaçırdı: "Şey, Lord Lethbridge bana bundan hoşlanmayacağınızı söylemişti.

"Ah, mi?" diye mırıldandı lord hazretleri. "Peki, sözde hoşlanmamam için herhangi bir neden gösterdi mi?

"Hayır, ama bana tanımam için uygun bir insan olmadığını söyledi ve bu beni onun için aşırı derecede üzdü, ben de dünyanın ne dediğini umursamadığımı ve onu tanıyacağımı söyledim.

Kont peçetesiyle dudaklarına dokundu. "Anlıyorum. Peki ya -diyelim ki-ben bu dostluğa karşı çıkarsam?

Horatia savaşa hazırlandı. "Neden efendim?

Rule biraz kuru bir sesle, "Sanırım Lord Hazretleri'nin ender rastlanan öngörüsü onu size nedenlerimi anlatmaya itti," diye cevap verdi.

Horatia, "Bana çok aptalca ve - evet, kaba görünüyorlar!" dedi. "Ben de öyle olmalarından korkuyordum," dedi Rule.

"Ve," dedi Horatia coşkuyla, "Lord L-Lethbridge'i tanımamam gerektiğini söylemenin bir yararı yok, çünkü tanıyacağım!

"Acaba sizden - oldukça yumuşak bir şekilde, anlıyorsunuz ya - Lethbridge'i arkadaş edinmemenizi rica etsem iyi olur mu?

"Hayır," dedi Horatia. 'Ondan hoşlanıyorum ve iğrenç önyargılar tarafından yönetilmeyeceğim.

Rule sakın bir sesle, "O zaman yemeğini bitirdiysen, aşkım, operaya doğru yola çıkalım," dedi.

Horatia, yelkenlerinden rüzgârın çekildiğini hissederek masadan kalktı.

Lord Hazretlerinin patronlarından biri olduğu İtalyan Opera Binası'nda sahnelenen eser, ilk kez sahnelendiği Paris'te büyük başarı kazanmış Iphigénie en Aulide'di. Rule Kontu ve Kontesi ilk perdenin ortalarına doğru geldiler ve yeşil localardan birinde yerlerini aldılar. Salon ısıtıldı ve özel bir müzik zevki olmamasına rağmen Kral Tiyatrosu'na akın eden, bazıları sadece modaya uyma niyetiyle, bazıları pahalı tuvaletlerini sergilemek amacıyla ve March Kontu gibi birkaçı da üstün cazibeye sahip yeni bir dansçı keşfetme umuduyla kadehini sahneye doğrultarak oturan moda insanlarıyla doluydu. Bu gösterişli kalabalığın arasında, Lady Hervey'nin locasında rahatça oturan Bay Walpole'un da aralarında bulunduğu virtüözler de görölüyordu. Çukurda, zamanlarının büyük bir bölümünü localardaki hanımları süzerek geçiren bir dizi genç beyefendi toplanmıştı. Macaroniler, öğleden sonra üçe kadar Almack's'ta kumar oynadıkları için gözleri faltaşı gibi açılmış olan Bay Fox; yuvarlak genç çehresi cabriolet şeklinde kesilmiş bir yamayla şaşırtıcı bir şekilde süslenmiş olan Lord Carlisle; ve tabii ki ceketinin içine kocaman bir burun çiçeği sıkıştırmış ve uzun bastonunun başına bir casus dürbünü yerleştirmiş olan Bay Crosby Drelincourt tarafından temsil ediliyordu. Mızızlanan, sırttan, kristal koku şişelerini koklayan Macaroniler, etkilenmiş çağdaşlarına meydan okuyarak modanın bir başka ucuna uçan genç kıvılcımlar olan Bucks'larla şaşırtıcı bir tezat oluşturuyordu. Bu beyefendilerin giyim kuşamında hiçbir savurganlık yoktu, tabii buna çalışılmış bir pasaklılık denemezse... Eğlenceleri de, gerçek Macaroni'nin eğlence anlayışına tamamen zıt, vahşi bir nitelik taşıyordu. Bu kanlılar her türlü ödüllü dövüşte ya da horoz dövüşünde bulunurlardı ve bu eğlenceler sona erdiğinde, tüm dürüst kasaba halkını dehşete düşürmek için her zaman bir akşamı ayak takımı kılığına girerek geçirebilirlerdi. Lord Winwood, operanın ilk perdesi boyunca, Bay Farnaby'nin himayesindeki Bloomsbury Kaplanı'na karşı evcil hayvanı Peri'nin şansıyla ilgili hararetli bir tartışmaya dalmıştı.

Ertesi akşam Broughton's Amphitheatre'a gelen Lord Drelincourt'un kendisi de bir Blood'dı ve bir önceki geceyi Roundhouse'da geçirmiş, bir grup neşeli beyefendiyle boks maçı yapmak üzere harekete geçmişti. Bu yorucu eğlencenin bir sonucu olarak Lord Hazretlerinin bir gözünün üzerinde ilginç bir çürük oluşmuş ve bu durum Bay Drelincourt'un onu görünce dehşet içinde ciyaklamasına neden olmuştu.

Perde ilk sahneye indiğinde gecenin asıl işinin başladığı söylenebilirdi. Localardan bayanlar seslendi, çukurdaki beyler onlara kur yapmaya gitti ve olumlu bir konuşma vızıltısı ortaya çıktı.

Rule'un locası çok geçmeden Horatia'nın arkadaşlarıyla doldu ve ateşli Bay Dashwood tarafından karısının yanından uzaklaştırılan Lord Hazretleri bir esnemeyi bastırdı ve daha uygun bir arkadaş bulmak için uzaklaştı. Biraz sonra bahçede Bay Selwyn'in kulağına yorgunca söylediği bir şeye kıkırdarken görüldü ve tam kendisini selamlayan bir grup adama doğru ilerlemek üzereyken kafasını kaldırıp kutulara baktı ve görünüşe göre fikrini değiştirmesine neden olan bir şey gördü. Üç dakika sonra Leydi Massey'nin locasına girdi.

Evlendiğinden beri Leydi Massey'i insan içine çıkarmamıştı, bu yüzden Leydi Massey ona elini uzatırken şaşkınlıkla karışık bir zafer duygusu içindeydi. "Lordum! - Sanırım Sir Willoughby'yi tanıyorsunuz? Ve tabii Bayan Cloke'u da," dedi, iki arkadaşını göstererek. "Iphigénie'yi nasıl buldunuz efendim? Lord Lethbridge ve ben Marinozza'nın sesinin çok kötü olduğu konusunda hemfikiriz. Siz ne dersiniz?

"Doğruyu söylemek gerekirse," diye cevap verdi, "sadece onun çıkışını görmek için zamanında geldim. Döndü. "Ah, Lethbridge!" dedi yumuşak, uyku sesiyle. "Ne taliqli bir karşılaşma! Sanırım size borçluyum, değil mi?

Leydi Massey sertçe etrafına bakındı ama Kont, Lethbridge'in locanın arkasında durduğu yere doğru ilerlemişti ve Sir Willoughby Monk'un iri cüssesi onun görüşünü engelliyordu.

Lethbridge derin bir saygıyla eğildi. "Böyle düşünmenizden mutluluk duyuyum lordum," dedi zarif bir nezaketle.

"Ah, ama kesinlikle!" diye ısrar etti Rule, gözlük camını hafifçe çevirerek. "Sizin demeliyim? - senin

bu öğleden sonra şövalye-erdemî.'

Lethbridge'in dişleri gülümseyerek parladı. 'Bu mu, lordum? Sadece bir hiç, inanın bana.'

"Ama sizi temin ederim ki hayranlıktan kendimi kaybettim," dedi Rule. 'Üç kişiyle mücadele etmek - üç kişiydi, değil mi? Ah evet! - Üç gözü dönmüş kötü adamla tek başına mücadele etmek bir gözü pekliği savunuyor - yoksa cesaret mi demeliyim? - Sen her zaman cesurdun, değil mi sevgili Lethbridge? - "O halde, insanın nefesini kesen bir cesaret.

Lethbridge hâlâ gülümseyerek, "Lord hazretlerini nefessiz bırakmayı başarmış olmak başlı başına bir zaferdir," dedi.

"Ah!" diye iç geçirdi Kont. 'Ama beni kendine hayran bırakacaksın, sevgili Lethbridge. Bu cüretkâr davranışların devam ederse seni nefessiz bırakıp bırakamayacağımı gerçekten görmek zorunda kalacağım.

Lethbridge elini kılıcının kabzasına koyacakmış gibi hareket ettirdi. Yanında kılıç asılı değildi, ama camından bu hareketi izleyen Kont, hayal edilebilecek en dostane şekilde şöyle dedi: 'Kesinlikle, Lethbridge! Birbirimizi ne kadar iyi anlıyoruz!

"Yine de, lordum," diye yanıtladı Lethbridge, "bu görevi zor bulabileceğinizi söylememe izin vermelisiniz.

Lord Hazretleri, "Ama nedense gücümün tamamen dışında olmadığını hissediyorum," dedi ve Leydi Massey'e saygılarını sunmak için geri döndü.

Karşı locadaki kalabalık azalmaya başlamıştı, sadece Leydi Amelia Pridham, Bay Dashwood ve Vikont Winwood kalmıştı. Bay Dashwood, Vikont'a önceki geceki maceraları hakkında eşlik etmişti ve Bay Drelincourt locaya girdiğinde Leydi Amelia her ikisini de aptallıkları için azarlıyordu.

Bay Drelincourt kuzeni Rule'la konuşmak istiyordu ve onu yerinde bulamayınca oldukça sinirlendi. Ödenmesi gereken bir hesabı olduğunu düşünerek usulca şarkı söyleyen Leydi Rule'un yaramaz davranışları da onun sıkıntısını gidermedi:

"İlham perisi hoplayıp güzel bir şey

buldu,

Küçük şapkası ve yüksek saçlarıyla -'

Bay Drelincourt, boyasının altında kızararak bu popüler şarkıyı yarıda kesti. "Kuzenimi görmeye geldim, hanımefendi!"

"O burada değil," dedi Horatia. 'C-Crosby, peruğun şarkının son kıtası gibi. Bilirsin, şöyle devam eder: Arkalarına taktıkları beş kilo saç, hanımları memnun etmek için, O! - Ama bizi hiç memnun etmiyor.

Bay Drelincourt biraz tiz bir sesle, "Çok eğlendirici, hanımefendi," dedi. "Rule'u bu kutuda yanınızda gördüğümü sandım.

"Evet, ama bir süreliğine dışarı çıktı," diye yanıtladı Horatia. 'Oh, ve sen de bir yelpaze taşıyorsun! Leydi Amelia, bakın! Bay Drelincourt'un benimkinden çok daha güzel bir yelpazesi var!

Bay Drelincourt vantilatörü bir çırpıda kapattı. 'Çekip gitti, değil mi? Yemin ederim, korkunç bir şekilde kullanılmışsın kuzen ve sen de bir gelinsin! Bastonunun başındaki camdan karşıdaki kutulara baktı ve bir kahkaha attı. "Hangi güzel büyücü onu cezbetmiş olabilir - Yüce Tanrım, Massey! Oh, özür dilerim kuzen - konuşmamalıydım! Sadece bir şakaydı, sizi temin ederim! En ufak bir niyetim yoktu - la, şuradaki mor satenli yaratığa bir bakın!

Bu konuşmadan bir şeyler anlayan Vikont Winwood yüzünde kara bir ifadeyle sandalyesinden kalktı ama Leydi Amelia tarafından durduruldu. Ağır ağır ayağa kalktı ve öne doğru atıldı. 'Demek sensin, öyle mi Crosby? Beni taşıyacak kadar güçlüyse kolunu kutuma geri verebilirsin.

"Yeryüzündeki en büyük zevkle, hanımefendi! Bay Drelincourt başıyla selam verdi ve onunla birlikte dışarı çıktı.

Bay Dashwood, gelinin şaşkın bir ifadeyle sorduğunu görünce öksürdü, Vikont'la alaycı bir bakış alışverişinde bulundu ve oradan ayrıldı.

Horatia kaşları çatılmış bir halde kardeşine döndü. "Ne demek istedi, P-Pel?" diye sordu.

"Ne demek? Kim?" dedi Vikont. "Neden, C-Crosby! Onu duymadınız mı?

O küçük solucan! Tanrım, hiçbir şey! Ne demek istiyor olabilir?"

Horatia karşıdaki kutuya baktı. "Konuşmaması gerektiğini söyledi. Ve siz de -daha geçen gün- Leydi M-Massey hakkında -'

Vikont aceleyle, "Ben yapmadım!" dedi. "Şimdi Tanrı aşkına bir sürü aptalca soru sorma, Horry!

Horatia gözleri parlayarak şöyle dedi: Söyle bana Pelham!

"Söyleyecek bir şey yok," diye cevap verdi Vikont, asilce kıvrınarak. "Massey'nin ününün araştırmaya değmeyeceği dışında; ama o ne olacak?

"Pekâlâ," dedi Horatia, ağzında tuhaf bir inatçı bakış vardı. "Rule'a soracağım.

Vikont bu tehdit karşısında ciddi bir telaşa kapıldı ve düşüncesizce şöyle dedi: 'Hayır, bunu yapmayın! Damme, soracak bir şey yok, sana söylüyorum!

"Belki Crosby açıklar o zaman," dedi Horatia. "Ona soracağım. "O engerek yılanına hiçbir şey sorma!" diye emretti Vikont. 'Başına bela olacaksın. ondan skandal yaratan yalanlardan başka bir şey duymadım. Rahat bırakın, tavsiyem budur.'

Samimi gri gözler onun yüzüne çevrildi. Horatia açıkça, "R-Rule, Leydi M-Massey'e aşık mı?" diye sordu.

"Oh, öyle bir şey yok!" Vikont onu temin etti. 'Bu küçük ilişkiler aşık olmak anlamına gelmiyor, biliyorsun. Yak onu Horry, Rule bir dünya adamı! Bunda bir şey yok, sevgili kızım - herkeste var!

Horatia tekrar Leydi Massey'nin kutusuna baktı ama Kont ortadan kaybolmuştu. Cevap vermeden önce yutkundu: 'Biliyorum-biliyorum. Lütfen anladığımı düşünmeyin, çünkü anlamıyorum. Sadece bana söylenmiş olabileceğini düşünüyorum.

"Doğrusunu söylemek gerekirse, bilmen gerektiğini düşündüm," dedi Pelham. 'Bu herkesin bildiği bir şey ve Rule'la aşk için evlenmedin ne de olsa.

"Hayır," diye kabul etti Horatia, oldukça kederli bir şekilde.

Dokuz

Lord Lethbridge ve Leydi Rule için yeni ilan ettikleri dostluklarını sürdürmek zor olmadı. Her ikisi de yüksek tabakadan oldukları için aynı evleri ziyaret ediyor, tesadüfen Vauxhall'da, Marylebone'da, hatta Horatia'nın isteksiz Bayan Charlotte Winwood'u henüz yeni olan sirk harikasını görmeye sürüklediği Astley's Amphitheatre'da buluşuyorlardı.

"Ama," dedi Charlotte, "itiraf etmeliyim ki, bir minuetin adımlarını atan soylu atların görüntüsünde zihni eğlendirecek ya da yükseltecek hiçbir şey bulamıyorum ve senden gizleyemem Horatia, Vahşi Yaratılışın İnsanlığın eylemlerini taklit etmek zorunda kalması fikrinde benzersiz bir şekilde iğrenç bir şey buluyorum.

Kendilerine eşlik etmesi için seçilen Bay Arnold Gisborne bu açıklamadan çok etkilenmiş görünüyordu ve Bayan Winwood'u sağduyusundan dolayı içtenlikle kutladı.

Tam bu sırada, o akşam tesadüfen Amfiteyatro'yu ziyaret etmeyi aklına koymuş olan Lord Lethbridge locaya girdi ve Bayan Winwood ile Bay Gisborne'la kısa bir nezaket konuşmasından sonra Horatia'nın yanındaki boş sandalyeye oturarak onunla sohbet etmeye başladı.

Horatia, bir yandan iki tabanca ateşlerken bir yandan da yerden on beş metre yükseklikteki bir jartiyerin üzerinden atlayacağı ilan edilen bir göstericinin ringe girişini müjdeleyen trompetlerin altında sitemkâr bir sesle şöyle dedi "Size bunun için bir kart gönderdim ama kasırga partime gelmediniz efendim. Bu pek dostça bir davranış değildi, değil mi?

Gülümsedi. "Lord Rule'un evindeki varlığımı pek hoş karşılayacağını sanmıyorum, hanımefendi.

Bunun üzerine yüzü sertleşti, ama yeterince nazik bir şekilde cevap verdi: 'Oh, bunun için kendinizi zorlamanıza gerek yok, efendim. Lordum bana karışmaz-

ya da - ya da ben onunla. Cuma günü Almack's Rooms'daki baloda olacak mısın? Anneme Charlotte'u götüreceğime söz verdim.

"Mutlu Charlotte!" dedi lord hazretleri.

Neredeyse aklı başında her genç kadın onun sözlerini tekrarlardı ama Bayan Winwood o sırada Bay Gisborne'a bu tür anlamsız eğlencelerden hoşlanmadığını söylüyordu.

"Bay Gisborne'a katılıyorum," dedi, "şu anki dans tutkusunun aşırı olduğunu kabul ediyorum, ancak Almack'ın çok kibar bir kulüp olduğuna inanıyorum, balolar Ranelagh ve Vauxhall Gardens'ta düzenlenenler gibi en azından istisnai değil. Gerçekten de Carlisle House terk edildiğinden beri bu eğlencelerin genel tonunun eskisinden çok daha yüksek olduğuna inanıyorum.

Charlotte yüzü kızararak, "Maskeli baloları ve tüm incelik ve nezaket kurallarının çiğnendiği ridottoları duydum," dedi, "ama daha fazlasını söylemeyeceğim.

Ne mutlu ki Bayan Winwood için Almack's Rooms'da düzenlenen hiçbir balo adab-ı muaşeret yoksunluğu yüzünden lekelenmemişti. King Street'te bulunan kulüp, bir bakıma Pall Mall'daki Almack's'ın bir yan kuruluşuydu. O kadar ayrıcalıklıydı ki, sosyetenin sınırlarında dolaşan hiç kimse içeri girmeyi umut edemezdi. Bayan Fitzroy ve Leydi Pembroke'un başını çektiği bir grup hanım tarafından kurulmuştu ve çok mütevazı bir bağış olan on gine karşılığında yılın üç ayı boyunca haftada bir balo ve akşam yemeği veriliyordu. Almack'ın kendisi, İskoç aksanı ve peruğuyla akşam yemeğinde beklerken, Bayan Almack da en güzel elbisesini giyerek asil konuklara çay yapıyordu. Leydi Winwood'un Charlotte'u kız kardeşinin davetini kabul etmeye ikna etmesine neden olan bu durum, kulübün Evlilik Pazarı olarak bilinmesine yol açmıştı. Kendi sağlık durumunun kötü olması, Charlotte'a ilk kez sahneye çıkan genç bir hanımın görülmesi gereken eğlence yerlerinde eşlik etmesini imkânsız kılıyordu, bu yüzden Horatia'nın uygun bir şekilde evlenmiş olmasına bir kez daha şükretti.

Lord Winwood ve arkadaşı Sir Roland Pommeroy, çok iyi bir genç Buck, Horatia tarafından baloya eşlik etmeleri için seçilmişti. Sir Roland çok mutlu olduğunu ifade etti ama Vikont daha az kibardı. "Asıl sen Horry, dans etmekten nefret ediyorum!" diye itiraz etti. 'Bir sürü sevgilin var, hepsi de seni dışarı çıkarmak için birbirini eziyor. Beni neden istiyorsun ki?

Ama görünen o ki Horatia, kendisinin de bildiği bir nedenden ötürü onu istiyordu. Gece boyunca dans etmek gibi bir düşüncesi olmadığı ve muhtemelen geceyi kâğıt odasında bitireceği konusunda onu uyaran Vikont pes etti. Horatia, doğrusunu söylemek gerekirse, onun kâğıt oynamasına en ufak bir itirazı olmadığını, çünkü onsuz da yeterince ortak bulabileceğinden kuşku duymadığını söyledi. Vikont, Horatia'nın aklında nasıl bir ortak olduğunu anlasaydı, bu kadar kolay pes .

Her iki kız kardeşine de King Street'e kadar eşlik etti ve Horatia'yı açılış minuetine götürerek ve Charlotte'la birlikte taşra danslarından birine giderek görevini kendi açısından tatmin edici bir şekilde yerine getirdi. Daha sonra, kız kardeşlerinin Horatia'nın her zamanki sarayının ortasında rahatça oturduklarını görünce, sıvı içecek ve daha uygun bir eğlence aramak üzere oradan ayrıldı. İskambil salonunda bile fazla eğlenmeyi beklemiyordu, çünkü kulübün amacı oyun oynamak değil dans etmek olduğundan bahisler düşük olacaktı ve şirket muhtemelen vasıfsızdı. Bununla birlikte, ilk geldiğinde arkadaşı Geoffrey Kingston'ı görmüştü ve Bay Kingston'ın sakın bir piquet oyununa oturmaktan mutluluk duyacağından hiç kuşkusu yoktu.

Lord Lethbridge' balo salonunda görünmesi biraz zaman aldı, ama sonunda mavi saten elbisesi içinde çok yakışıklı bir şekilde geldi ve onu ilk gören Bayan Winwood, Astley'lerde onlara katılan saten beyefendiyi hemen tanıdı. Adam Horatia'ya yaklaştığında ve Bayan Winwood aralarındaki samimi demeyelim de dostane ilişkiyi fark ettiğinde, onu bir kuşku kapladı ve Horatia'nın ciddiyetsizliğinin, daha önce üzüldüğü büyük çemberli, çok sayıda kurdele ve dantelli elbisesinin savurganlığıyla sınırlı olmadığından korkmaya başladı. Tam kız kardeşi Lord Lethbridge'in kolunda ikinci kez dansa katılmak üzere yola çıkarken, Horatia'nın gözlerini azarlayıcı bir tavırla yakalamayı başardı.

Horatia bu bakışı görmezden gelmeyi tercih etti ama Lethbridge'in gözünden kaçmamıştı; kaşlarını kaldırarak, "Kız kardeşinizi gücendirdim mi?" dedi. Gözlerinde hiç de sevecen olmayan bir ışık gördüm.

"Şey," dedi Horatia ciddi bir ifadeyle, "bu kez onu dansa kaldırmaman pek de kibar bir davranış değildi.

"Ama ben hiç dans etmem," dedi Lethbridge, onu sete doğru yönlendirerek. Horatia, "Şapşal! Dans ediyorsun," diye işaret etti.

"Ah, seninle," diye yanıtladı. "Bu farklı bir şey.

Dansın hareketiyle birbirlerinden ayrıldılar ama bu, Lethbridge Horatia'nın yanaklarının kızardığını memnuniyetle fark etmeden önce olmamıştı.

Kesinlikle hoşnutsuz değildi. Lethbridge'in neredeyse hiç dans etmediği doğrudu ve o da bunu biliyordu. Pistteki ilerleyişini izleyen bir iki kıskanç bakış görmüştü ve zafer duygusunu hissetmeyecek kadar gençti. Rule, Caroline Massey'nin daha genç cazibesini tercih edebilirdi ama Leydi Rule ona ve tüm kibar dünyaya kendi hesabına çok nadir bir ödül kazanabileceğini gösterecekti. Lethbridge'e karşı duyduğu şüphesiz hoşlanma bir yana, Lethbridge onun şimdiki amacına uygun bir adamdı. Bay Dashwood ya da genç Pommeroy gibi kolay fetihler hiçbir işe yaramazdı. Lethbridge, yanık şöhreti, kibirli havası ve mermerden olduğu sanılan kalbiyle sergilenmeye değer bir tutsaktı. Ve eğer Rule bundan hoşlanmadıysa - neden, çok daha iyi!

Bu karanlık planların tamamen farkında olan Lethbridge kartlarını çok ustaca oynuyordu. Horatia'yı korkutacağını tahmin ettiği bir coşkuyu göstermeyecek kadar zeki olan Lethbridge, Horatia'nın alaycı bulduğunu bildiği bir hayranlıkla ona davranıyordu. Davranışları her zaman kendisinden yaşça bir erkeğin davranışlarıydı; onunla kâğıt oynamayı sürekli reddetmesinde olduğu gibi, onunla alay ediyordu; yarım akşam boyunca varlığından habersiz olarak onu kızdırıyor ve kendini başka bir memnun kadına adıyordu.

Tekrar bir araya geldiklerinde, o şaşkınlık verici ani tavrıyla: "Leydim, şu yama!" dedi.

Parmağı gözünün kenarındaki küçük siyah ipek kareye gitti. "Neden, ne, efendim?

"Hayır," dedi başını sallayarak. 'Murderous olmaz, yalvarırım! Bu olmaz.

Gözleri neşeyle parlıyordu. Tekrar dansa gitmeye hazırlanırken omzunun üzerinden şöyle dedi: "Hangisi o zaman, lütfen?

"Roguish! Lethbridge cevap verdi.

Dans bitip de Charlotte ve Sör Roland'a katılmak üzereyken, Sör Roland onun elini kolunun arasına aldı ve odaya doğru götürdü.

ikramların sunulduğu yer.

'Pommeroy sizi eğlendiriyor mu? O beni tanımıyor. 'Hayır, ama Charlotte var ve belki de -

"Bağışlayın," dedi Lethbridge sertçe, "ama Charlotte da beni eğlendirmiyor - Size bir bardak ratafia getireyim.

Bir dakika içinde geri döndü ve ona küçük bir bardak uzattı. Sandalyesinin yanında durup kendi bordosunu yudumladı ve soyutlanmış nöbetlerinden birinde önüne baktı.

Horatia ona baktı ve sık sık yaptığı gibi, adamın neden bir anda kendisine olan ilgisini kaybettiğini merak etti.

"Neden Roguish, lordum?

Aşağıya baktı. "Roguish?

"Roguish yamasını takmam gerektiğini söylemiştin. Ben de . Ben başka bir şey düşünüyordum. Horatia küçümseyerek, "Ah!" dedi.

Ani gülümsemesi gözlerini aydınlattı. "Bana kibarca "lordum" demekten ne zaman vazgeçeceğinizi merak ediyordum," dedi.

"Ah!" dedi Horatia, canlanarak. 'Ama gerçekten, efendim - 'Ama gerçekten, hanımefendi!

"Peki, ama sana nasıl hitap etmeliyim?" diye sordu kuşkuyla.

'Benim bir adım var, canım. Senin de var - izninle kullanacağım küçük bir isim.

Horatia, "İznimi alıp almamayı umursadığına inanmıyorum!" dedi.

"Çok değil," diye itiraf etti lord hazretleri. "Gel, pazarlık için el sıkışalım, Horry.

Tereddüt etti, onun güldüğünü ve tepkiyle yüzünün buruştuğunu gördü. "Oh, çok iyi, R-Robert!

Lethbridge eğildi ve onun elini öptü. "Şu ana kadar zavallı adımın kulağa ne kadar hoş geldiğini bilmediğimi itiraf etmeliyim," dedi.

"Pho!" dedi Horatia. 'Eminim birçok hanımefendi benim önüme bununla çıkmıştır.

"Ama hiçbiri bana R-Robert demedi," diye açıkladı lord hazretleri.

Bu sırada kart odasından kısa bir süre için çıkan Vikont, Bayan Winwood'un işaretine cevap vermek zorunda kaldı. Odanın bir ucundan diğerine yürüyerek ona doğru ilerledi ve rahat bir tavırla sordu: "Evet, Charlotte, ne yapacaksın?"

Charlotte onun koluna girerek pencere pervazlarından birine doğru yürümesini sağladı. 'Pelham, keşke kart odasına geri dönmesen. Horry'nin yüzünden huzursuzum.

Vikont etkilenmemiş bir ifadeyle, "Bu küçük şıfıntı şimdi ne yapıyor?" diye sordu.

"Ne yazık ki çok iyi bildiğimiz düşüncesizlikten başka bir şey olduğunu söyleyemem," dedi Charlotte ciddiyetle, "ama bir beyefendiyle arka arkaya iki kez dans etmek ve onun kolunda dışarı çıkmak ona sevgili annemin ya da Lord Rule'un hoşlanmayacağını bildiğim bir tekillik havası veriyor.

"Kural o kadar da katı değil. Horry gitti?"

"Geçen akşam Astley'de tanıştığımız beyefendiyle sanırım," dedi Charlotte. "Adı Lord Lethbridge.

"Ne?" diye haykırdı Vikont. 'Buradaki adam mı? Tuhaf çürük!"

Bayan Winwood iki eliyle onun kolunu sıktı. 'O halde korkularım yersiz değil? Çok az tanıdığım biri hakkında kötü konuşmak istemezdim ama lord hazretlerini gördüğüm andan itibaren ona karşı bir güvensizlik hissettim ve bu geceki davranışları bu güvensizliği azaltmaya yetmedi.

Vikont kaşlarını çatı. "Öyle mi? Bu beni ilgilendirmez ve Horry'yi uyardım, ama Rule kısa sürede ayağını denk almazsa düşündüğüm gibi bir adam değil, bunu Horry'ye söyleyebilirsin.

Bayan Winwood gözlerini kırıştırdı. "Ama tüm yapmak istediğin bu mu Pelham?

"Peki, ne yapabilirim?" diye sordu Vikont. "Gidip Horry'yi Lethbridge'den kılıcımın ucuyla mı alacağımı sanıyorsun?

"Ama -

Vikont kesinlikle, 'Ben değilim,' dedi. "O çok iyi bir kılıç ustası. Bu tatmin edici olmayan konuşmayla birlikte Bayan Winwood'u çok rahatsız ve biraz da kızgın bir halde bırakarak çekip gitti.

Vikont kız kardeşine meseleyi duyusuzca ele alıyormuş gibi görünebilirdi ama eniştesine konuyu çok hassas bir şekilde açmaya karar verdi.

White'ın kart odasından çıkarken neredeyse Rule'un üzerine yürüyordu ve büyük bir neşeyle şöyle dedi: 'Yakın onu, bu çok şanslı. Tam da istediğim adam!

"Ne kadar, Pelham?" diye sordu lord hazretleri bıkkınlıkla.

"Aslında bana borç verebilecek birini arıyordum," dedi Vikont. "Ama bunu nasıl başardığınızı bilmiyorum!

"Sezgi, Pelham, sadece sezgi.

'Peki, bana elli pound borç ver ve yarın geri al. Şansım dönüyor.'

"Neden böyle düşünüyorsunuz? Rule bir fatura uzatarak sordu.

Vikont cebine koydu. "Size çok minnettarım. İyi bir dost olduğunuza yemin ederim. Son bir saattir atıyorum ve bir adam sonsuza dek atmaya edemez. Aklıma gelmişken, Rule, sana söylemem gereken bir şey var. Önemli bir şey değil, anlıyorsun, ama kadınların ne olduğunu bilirsin, tavşan gibi!

"Daha iyisi olamaz," dedi lord hazretleri, "O halde bu işi bana bırakabilirsin, sevgili Pelham.

Vikont, "Lanet olsun, daha ben söylemeden ne söyleyeceğimi biliyor gibisin!" diye yakındı. 'Horry'yi tehlikeli olduğu konusunda en başından uyarmıştım. Ama kadınlar ne kadar da aptal!

"Sadece kadınlar değil," diye mırıldandı Rule. "Bana bir iyilik yapar mısın Pelham?" Vikont hemen, "Ne istersen!" diye cevap verdi. "Zevk!

"Bu oldukça küçük bir şey," dedi Rule. 'Ama gelecekte Horry'yi uyarmaktan kaçınırsan sana çok şey borçlu olacağım.

Vikont bakakaldı. "Dediğiniz gibi elbette, ama Lethbridge denen adamın kız kardeşime eşlik ettiğini görmek istemiyorum, size söylüyorum!

"Ah, Pelham!" Kart odasına geri dönmek için dönmüş olan Vikont durdu ve omzunun üzerinden baktı. "Ben de öyle," dedi Rule düşünceli bir ifadeyle.

"Oh!" dedi Vikont. Ani bir sezgiye sahipti. "Karışmamı istemiyorsun, ha?

"Görüyorsun ya, sevgili oğlum," dedi lord hazretleri özür dileyerek, "aslında sandığın kadar aptal değilim.

Vikont sırtıttı, hiçbir şeye karışmayacağına söz verdi ve kart odasında kaybettiği zamanı telafi etmek için geri döndü. Sözüne sadık kalarak ertesi sabah Grosvenor Meydanı'na geldi ve Rule'un önündeki masaya etkileyici bir şekilde elli sterlinlik banknotlar bıraktı. Görünüşe göre şansı dönmüştü.

Fırsatları asla ihmal etmeyen biri olarak, bir haftayı nadir rastlanan iyi talihinin koşarak geçirdi. White's'ın defterine en az beş bahis girmişti; bir gecede firavunda dört bin kazanmış, çarşamba günü quinze'de altı kaybetmiş, perşembe günü toparlanmış ve kazanmıştı, cuma günü Almack's'ın tehlikeli odasına girmiş ve elli ginelik masada yerini almıştı.

O felaket Çarşamba günü orada bulunan Sir Roland Pommeroy, "Ne var Pel, senin bittiğini sanmıştım!" diye haykırdı.

"Bitti mi? Birazcık şeytan!" diye yanıtladı Vikont. "Şansım yaver gitti. Fırfırlarını korumak için bileğine iki deri parçası geçirmeye başladı. "Finch'e salı günü bir midilli verseydim, Sally Danvers pazartesiye kadar bir çocuk kadar hafif olurdu.

"Ecod, sen delisin, Pel!" dedi Bay Fox. "Şimdiden dört kız doğurdu!"

"Deliliğin canı cehenneme!" dedi Vikont. 'Buraya gelirken haberleri aldım. Ben kazandım.'

"Ne yani, sonunda Danvers'a bir varis vermedi mi?" diye bağırdı Bay Boulby. "Bir varis mi?" dedi Vikont küçümseyerek. İki tane! İkizleri oldu!

Bu şaşırtıcı istihbarattan sonra hiç kimse işaretlerin Vikont için son derece elverişli olduğundan şüphe edemezdi. Hatta ihtiyatlı bir beyefendi, bir dizi kumarbazın sessizlik içinde masaların etrafında oturduğu, yüzlerinde herhangi bir ihanet duygusunu gizlemek için maskeler ve önlerinde gine rulolar bulunan quinze odasına gitti.

Gece ilerledikçe Vikont'un belirsiz bir şekilde dalgalanarak başlayan şansı duruldu. Geceye üç kez arka arkaya dışarı fırlayarak başladı; bu durum Bay Fox'un, Kudüs odası olarak adlandırdığı yerde onun ayağa kalkmasını bekleyen martı avcılarının ya da tefecilerin onun yerine lord hazretlerinde bir müşteri bulacaklarını söylemesine neden oldu. Ancak Vikont kısa süre sonra paltosunu çıkarıp ters giyerek bu aksaklığı giderdi.

Çok iyi cevap vermişti, çünkü çok geçmeden masanın ortasına pervasızca üç roulea itti, beşlik bir ana para istedi ve çaldı. Gece yarısına doğru kazancı, roulea'lar, banknotlar ve birkaç sesli harf ya da el notu şeklinde, dirseğinin dibindeki sehpayı oldukça doldurdu ve Bay Fox, ağır bir kaybeden olarak üçüncü şişesini istedi.

Tehlike odasında iki masa vardı, ikisi de yuvarlak ve yirmi kişiden fazlasını alacak kadar büyüktü. Birinde her oyuncu kural gereği önünde en az elli gine bulundurmak zorundaydı, diğesinde ise bu miktar daha ılımlı bir şekilde yirmi gine olarak belirlenmişti. Her oyuncunun yanında, bardağını ya da çay fincanını koymak için geniş bir kenarı ve rouleaus için ahşap bir kasesi olan küçük bir sehpa duruyordu. Oda sarkık avizelerdeki mumlarla aydınlatılıyordu ve parıltı o kadar fazlaydı ki aralarında Vikont'un da bulunduğu pek çok oyuncu gözlerini korumak için alınlarına deri korumalar takmıştı. Diğerleri, özellikle de yirmi ginelik masada hararetle bahis oynayan Bay Drelincourt, gözlerini gölgelemek ve peruklarının dağılmasını önlemek gibi çifte amaca hizmet eden çok geniş kenarlı hasır şapkalar takmışlardı. Bay Drelincourt'un şapkası çiçekler ve kurdelelerle süslenmişti ve diğer birkaç Macaronis tarafından son derece güzel olduğu söyleniyordu. Kendi mavi kreasyonunun yerine friz bir palto giymişti ve oturmuş çayını yudumlarken ve zar atarken şaşırtıcı bir görüntü sergiliyordu. Bununla birlikte, oyun masasında friz palto ve hasır şapka giymek oldukça olağan bir şey olduğu için, en sert eleştirmenleri bile görünüşünde kayda değer bir şey bulamadı.

Çoğunlukla sessizlik sadece zarların çingirakları ve Seyislerin tekdüze sesleri odayı cınlatıyor, ama zaman zaman da kısık sesle konuşmalar yapılıyordu. Saat birden kısa bir süre sonra yirmi ginelik masadan bir konuşma patlaması geldi, oyun oynayanlardan biri şansını değiştirmek umuduyla zar atmayı aklına koymuştu. Yeni bir balya beklerken birisi ilginç bir skandal konusu açtı ve oldukça sinirli bir kumarbaz olan Lord Cheston'ın kulaklarını tırmalayan bir kahkaha çılgılığı, diğer masadaki zarları şansını bozacak bir sarsıntıyla atmasına neden oldu.

"Beşe karşı yedi, üçe karşı iki!" diye mırıldandı seyis.

Bahislerin yatırılması ve oynanması diğer masanın gürültüsünü bastırdı, ama sessizlik tekrar çöküp Lord Cheston kutuyu eline aldığıında, Bay Drelincourt'un sesi felaket bir netlikle elli gine masasına doğru süzüldü.

Bay Drelincourt kıkırdayarak, "Oh, lordum, itiraz ediyorum; kendi adıma Lord Lethbridge'in kuzenimin kekeme geliniyle olan başarısına bahse girerim!" dedi.

Bu talihsiz söz kulağına çalındığında, zaten şaraptan yüzü kızarmış olan Vikont kadehini dudaklarına götürmek üzereydi. Hafif bulutlu ama yine de son derece zeki olan serulean mavisii gözleri cinayet ışığıyla parladı ve "Cehennem ve lanet olsun!" diye homurdanarak, kimse onu durduramadan sandalyesinden fırladı.

Sör Roland Pommeroy onun kolunu yakaladı. "Pel, diyorum, Pel! Sakin ol!" "Tanrım, üç parça sarhoş!" dedi Bay Boulby. 'İşte güzel bir skandal! Pelham, Tanrı aşkına ne yaptığını bir düşün!'

Ama Vikont, Pommeroy'u başından savdıktan sonra, çoktan kararlı adımlarla diğer masaya doğru ilerlemeye başlamıştı ve ne yaptığından en ufak bir şüphesi yok gibiydi. Bay Drelincourt, üzerine gelenin kim olduğunu görünce irkilerek etrafına bakındı, gülünç bir dehşetle çenesi düştü ve lord hazretlerinin bardağının içindekileri suratına indirdi. "Seni lanet olası küçük sıçan, al şunu!" diye kükredi Vikont.

Bay Drelincourt burnunun ucundan damlayan şarapla otururken ve öfkeli Vikont'a şaşkın şaşkın bakarken bir anlık şok bir sessizlik oldu.

Diğer masadan gelen Bay Fox, Lord Winwood'u dirseğinden yakaladı ve Bay Drelincourt'a sert bir şekilde hitap etti. 'Özür dilesen iyi olur, Crosby,' dedi. 'Pelham, hatırla! Bu olmaz, gerçekten olmaz!'

"Hatırlamak mı?" dedi Vikont hiddetle. 'Ne dediğini duydun, Charles! Sence oturup ağzı bozuk birinin -'

"Lordum!" diye sözünü kesti Bay Drelincourt, ayağa kalktı ve oldukça dengesiz bir eliyle yüzünü sildi. "Kızgınlığınızın nedenini anlıyorum. I

Lord Hazretlerini temin ederim ki beni yanlış anladınız! Eğer öyle bir şey söylediysem - öyle görünüyordu -'

Bay Fox ısrarla fısıldadı: 'Bırak artık, Pel! Bir skandal başlatmadan kız kardeşinin adı için kavgaya edemezsin.

"Lanet olsun sana Charles!" dedi Vikont. 'Ben kendi hallededeceğim. Adamın şapkasını sevmedim!

Bay Drelincourt bir adım geri çekildi; biri kahkaha attı ve Sir Roland bilgece, 'Bu yeterince makul,' dedi. Şapkasını beğenmediniz. Bu çok şeytani bir şey, yemin ederim öyle! Şimdi sen söyleyince, ecod, ben de beğenmedim!

"Hayır, hiç hoşuma gitmedi!" dedi Vikont, kızgın gözlerini rahatsız edici yapıya dikerek. 'Pembe güller, kahretsin, o ten renginin üstünde! Damme, beni rahatsız ediyor, öyleyse ediyor!

Bay Drelincourt'un göğsü kabardı. "Efendiler, hepinizi şahit tutuyorum ki lord hazretleri kupalarının içinde!

Vikont, Bay Fox'u kenara iterek, "Geri çekiliyorsun, öyle mi?" dedi. "O şapkayı bir daha takmayacaksın! Bay Drelincourt'un kafasındaki hasır şapkayı aldı ve topuğuyla yere vurdu.

Yüzüne fırlatılan bir kadeh şarabın hakaretini büyük bir soğukkanlılıkla karşılayan Bay Drelincourt bir öfke çılgılığı attı ve ellerini başına vurdu. 'Peruğum! Şapkam! Tanrım, tüm sınırları aşılıyor! Bunun için benimle buluşacaksınız, lordum! Benimle bunun için karşılaşacaksınız!

"Emin olun yapacağım!" diye söz verdi Vikont, elleri ceplerinde, ayaklarının üzerinde sallanarak. "Ne zaman istersen, nerede istersen, kılıç ya da tabanca!

Bay Drelincourt'un beti benzi atmış ve öfkeden titreyerek Lord Hazretleri'nden arkadaşlarının adını vermesini rica etti. Vikont, Sör Roland Pommeroy'a kaşlarını kaldırarak baktı. "Pom? Cheston?"

Belirtilen iki beyefendi kendisine hizmet etmek istediklerini ifade etmişlerdir.

Bay Drelincourt, yardımcılarının sabah onları bekleyeceğini bildirdi ve biraz sarsak bir selamla odadan çıktı. Vikont, Horatia'ya yapılan hakareten dolayı duyduğu öfke biraz olsun yatışmıştı.

Kargaşanın tatmin edici bir şekilde sonuçlanmasının ardından masasına geri döndü ve sabah sekize kadar orada en üst düzeyde çalışmaya devam etti.

Öğleye doğru, hâlâ yatağında ve uykudayken, Sir Roland Pommeroy, Pall Mall'daki lojmanını ziyaret etti ve uşağın uyarılarını dikkate almayarak lordun odasına girdi ve onu kabaca uyandırdı. Vikont esneye esneye doğruldu, gözlerini arkadaşına dikti ve neyin yanlış olduğunu öğrenmek istedi.

Sör Roland yatağın kenarına oturarak, "Yanlış bir şey yok," diye cevap verdi. 'Her şeyi düzelttik, istediğiniz gibi rahat.

Vikont gecelik şapkasını başının arkasına itti ve dağılan aklını toplamaya çalıştı. "Ne tamir edildi?" dedi kalın bir sesle.

"Tanrım, dostum, toplantınız!" dedi Sir Roland şok olmuş bir halde.

"Toplantı mı? Vikont aydınlandı. 'Birini dışarı mı çağırdım? Eh, ünlü olan herkes tarafından!

Sör Roland, müdürüne tarafsız ve uzman bir gözle bakarak ayağa kalktı ve lavaboya giderek lord hazretlerinin havlularından birini soğuk suya batırdı. Bunu sıktı ve sessizce Vikont'a uzattı, o da minnetle alıp ağrıyan alnına sardı. Beynini temizlemesine yardımcı olmuş gibiydi, çünkü az sonra şöyle dedi: 'Biriyle tartıştım, değil mi? Kahretsin, başım çatlayacak gibi! Bu bordo şeytani bir şey.

"Büyük olasılıkla konyak," dedi Sir Roland hüzünle. "Çok içmişsiniz.

Öyle mi yaptım? Biliyor musun, şapka ile ilgili bir şey vardı - pembe güllü lanet bir şey. Aklıma geliyor. Sir Roland oturup düşünceli bir sabırla dişlerini karıştırırken o başını ellerinin arasına aldı. 'Tanrım, buldum! Crosby'yi dışarı çağırdım!" diye haykırdı Vikont birden.

"Hayır, aramadınız," diye düzeltti Sir Roland. 'Seni o çağırdı. Ayaklarını onun şapkasına sildin, Pel.

Vikont kaşlarını çatarak, 'Evet, öyle yaptım, ama bu değildi,' dedi.

Sör Roland ağzındaki altın kürdanı çıkardı ve kısa ve öz konuştu: "Bak ne diyeceğim Pel, şapka olsa iyi olur.

Vikont başını salladı. "Bu şeytanın kendi işi," dedi hayıflanarak. "Beni durdurmalıydı.

"Durun!" diye yankılandı Sir Roland. 'Kimse ne olduğunu anlamadan adamın suratına bir bardak şarap fırlattın.

Vikont düşüncelere daldı ve biraz sonra sarsılarak yeniden doğruldu. 'Tanrım, iyi ki yapmışım! Ne dediğini duydun mu, Pom?

Sör Roland, "Sarhoş gibi," diye önerdi.

Vikont acımasız bir ifadeyle, "Tek kelimesi bile doğru değil," dedi. "Tek bir kelime bile, Pom, beni anlıyor musun?

'Tanrım, Pel, kimse öyle olduğunu düşünmemiştii! Bir dövüş sana yetmiyor mu?'

Vikont mahcup bir ifadeyle sırttı ve yatağın başına yaslandı. "Ne olacak? Kılıç mı, tabanca mı?"

"Kılıçlar," diye yanıtladı Sör Roland. 'Bunu bir ölüm meselesi haline getirmek istemiyoruz.

Pazartesi saat altıda Barn Elms'de senin için her şeyi ayarladım.

Vikont başını salladı ama biraz dalgın görünüyordu. Islak havluyu attı ve bilgece bir tavırla arkadaşına baktı. "Sarhoştum, Pom, hikaye bu.

Kürdanını yeniden kullanmaya başlayan Sör Roland şaşkınlıkla kürdanını düşürdü ve nefesi kesildi: "Bundan asla vazgeçmeyeceksin, değil mi Pel?

"Vazgeçmek mi?" dedi Vikont. 'Kavgadan vazgeçmek mi? Yak onu, eğer seni aptal olarak tanımasaydım, Pom, onu boğazına sokardım, öyle yapardım!

Sör Roland bunu utanarak kabul etti ve özür diledi.

"Sarhoştum," dedi Vikont, "ve Crosby'nin şapkasından hoşlanmadım - Kahretsin, şapkasında pembe güllerle ne işi var? Cevap ver bana!

'Ben de aynı şeyi söyledim,' diye onayladı Sir Roland. 'Adam isterse Almack'ın yerinde şapka takabilir. Bazen ben de takıyorum. Ama pembe güller - hayır.

Vikont kesin bir ifadeyle, "Hepsi bu kadar," dedi. 'Kadehlerimin içinde olduğumu söylediniz. Hikaye bu.

Sir Roland bu hikâyenin kesinlikle böyle olması gerektiğini kabul etti ve şapkasıyla bastonunu aldı. Vikont yarıda kesilen uykusuna devam etmeye hazırlandı ama Sir Roland'ın kapıyı açması üzerine tek gözünü açtı ve ona Barn Elms'te kahvaltı sipariş etmeyi unutmamasını tembihledi.

Pazartesi günü çok güzel bir şekilde doğdu, serin bir sis gelecek güzel bir günün habercisiydi. Bay Drelincourt'a bir arabada yardımcıları, Bay

Francis Puckleton ve Kaptan Forde, Barn Elms'e saat altıdan biraz önce varmışlardı; bu aşırı dakiklık Kaptan'ın saatinin düzensizliğinden kaynaklanıyordu. "Ama önemli değil," dedi Kaptan. "Bir bardak konyak iç ve araziye bir göz at, olur mu Crosby?"

Bay Drelincourt solgun bir gülümsemeyle onayladı.

Bu onun ilk dövüKüydü, çünkü her ne kadar sert konuKmalar yapmaktan hoKlansa da, o ölümcül Cuma gününe kadar kimseyle kılıç yarıKına girme arzusu duymamıKtı. Almack's'ta Vikont'un kendisine doğru geldiğini gördüğünde dehşete düşmüştü ve eğer Vikont şapkasına ve peruğuna o şok edici tecavüzü yapmamış olsaydı, tüm bu sıkıntıya neden olan düşüncesiz sözleri yemeye tamamen istekli olacaktı. Bay Drelincourt dış görünüşünü her şeyin üstünde tutmayı o kadar alışkanlık haline getirmişti ki, bu acımasız hareket onu gerçekten kahramanca bir öfkeye sürüklemişti. O anda Vikont'a küçük bir kılıcın ucuyla tükürmeyi gerçekten istemişti ve eğer anda nişanlanabilselerdi, kendisini çok iyi savunacağından hiç şüphesi yoktu. Ne yazık ki görgü kuralları bu kadar kuraldışı bir işleme izin vermiyordu ve iki gün boyunca topuklarını tekmelemek zorunda kalmıştı. Öfkesi yatıştığında, Pazartesi günkü toplantıyı endişeyle beklemeye başladığını itiraf etmek gerekir. Hafta sonunun büyük bir bölümünü Angelo'nun Ecole d'Armes adlı eserini inceleyerek geçirmişti. Elbette eskrim sanatını öğrenmişti ama düğmeli bir folyonun çıplak bir düello kılıcından çok farklı bir görünüm sergilediğini çok iyi biliyordu. Yüzbaşı Forde, Vikont gibi değerli bir rakiple karşılaştığı için onu kutladı; belki biraz dikkatsiz olsa da iyi bir kılıç ustası olduğunu söyledi. Daha önce iki düello yapmıştı ama biri tabancayla olmuştu ve bu silahla çok tehlikeli olduğu düşünülüyordu. Bay Drelincourt, Sör Roland'ın kılıcı seçmiş olmasına ancak şükredebilirdi.

Yüzbaşı Forde, bu olaydan korkunç bir zevk alıyor gibiydi, Müdürüne Pazar gecesini erkenden yatmasını ve hiçbir şekilde derin içki içmemesini tavsiye etti. Bay Drelincourt ona harfiyen itaat etti, ama kayıtsız bir gece geçirdi. Bir o yana bir bu yana dönüp dururken, saniyelerini ona razı etmek için çılgınca fikirler aklından geçiyordu. Vikont'un nasıl olup da

geceyi geçiriyordu ve masanın altında içiyor olabileceğine dair umutsuz bir umut besliyordu. Keşke başına bir kaza ya da hastalık gelse! Ya da belki kendisi ani bir rahatsızlığa yakalanabilirdi? Ama şafağın soğuk ışıklarıyla birlikte bu planından vazgeçmek zorunda kaldı. Çok cesur bir adam değildi, ama gururu vardı: insan bir nişandan geri çekilemezdi.

Bay Puckleton sabahleyin gelen ilk yardımcısıydı ve Crosby giyinirken o da bir sandalyeye oturmuş, uzun bastonunun topuzunu emiyor ve arkadaşını melankolik ve hayranlık dolu gözlerle izliyordu.

'Forde silahları getiriyor,' dedi. "Nasıl hissediyorsun, Crosby?"

Bay Drelincourt'un midesinde garip bir his vardı, ama cevap verdi: 'Oh, asla daha iyi değil! Sizi temin ederim, hiç bu kadar iyi olmamıştım.'

"Kendi adıma," dedi Bay Puckleton, "her şeyi Forde'a bırakacağım. Doğruyu söylemek gerekirse Crosby, daha önce hiç bir erkek için rol yapmadım. Bunu senden başka kimse için yapmazdım. Kan görmeye dayanamıyorum, biliyorsun. Ama salata sosu yanımda.'

Sonra Yüzbaşı Forde kolunun altında uzun, düz bir çantayla geldi. Lord Cheston'ın yanında bir doktor getireceğini ve Crosby'nin acele etmesi gerektiğini, çünkü yola çıkma zamanlarının geldiğini söyledi.

Sabah havası Bay Drelincourt'un kemiklerini ürpertti; paltosunun içine büzüldü ve arabanın bir köşesine oturarak iki arkadaşının ürkütücü sohbetini dinledi. Ne Kaptan ne de Bay Puckleton düellodan söz ediyordu; aslında günün güzelliği, sokakların sessizliği ve Devonshire Düşesi'nin açık havada verdiği parti gibi en ılımlı konularda sohbet ediyorlardı. Bay Drelincourt bu duyarsızlıklarından dolayı onlardan nefret ettiğini fark etti, ancak Yüzbaşı düellodan bahsedip Vikont gibi gözüpek bir dövüşçüyü metanet ve dikkatle karşılaması gerektiğini hatırlattığında, Vikont'un rengi soldu ve cevap vermedi.

Barn Elms'e vardıklarında buluşma yerine bitişik bir handa durdular ve orada Kaptan saatinin doğru zamandan oldukça ileride olduğunu fark etti. Solgun müdürüne bilmiş bir bakış attıktan sonra bir kadeh konyak içmelerini önerdi,

Çünkü, dedi Bay Puckleton'ın kulağına: 'Görünüşe bakılırsa adamımızı asla yere indiremeyeceğiz.

Konyak Bay Drelincourt'un bozulan moralini düzeltmek için pek bir şey yapmadı ama yine de içti ve umursamaz bir tavırla ikinci adamına hanın arka tarafından çıkıp bir tarlayı geçerek, bir tür bostan içinde hoş bir konuma sahip olan yere kadar eşlik etti. Yüzbaşı Forde savaşmak için daha iyi bir yer bulamayacağını söyledi. "Vallahi seni kıskanıyorum, Crosby!" dedi içtenlikle.

Daha sonra hana geri döndüklerinde, içinde Lord Cheston'un ve bir çanta dolusu enstrümanı elinde tutan, herkese derin bir selam veren siyahlar giymiş küçük, temiz bir adamın bulunduğu ikinci bir arabanın geldiğini gördüler. Önce Kaptan Forde'u Bay Drelincourt sandı, ama kısa sürede bu yanlış anlaşıldı ve Crosby'ye tekrar eğilerek özür diledi.

"Sizi temin ederim ki, efendim, eğer şans eseri benim hastam olacaksanız hiç ama hiç endişelenmenize gerek yok. Temiz bir kılıç yarası kurşun yarısından çok farklıdır, ah, çok farklı!

Lord Cheston enfiye kutusunu Bay Puckleton'a uzattı. "Bu işlerin katıldın, değil mi Parvey?

"Evet lordum!" diye cevap verdi cerrah, ellerini birbirine sürterek. 'Genç Bay Ffolliot Hyde Park'ta ölümcül bir şekilde yaralandığında ben de oradaydım. Ah, sizin zamanınızdan önceydi, lordum. Üzücü bir olay - yapılacak bir şey yok. Anında öldü. Korkunç!'

"Anında ölmek mi?" diye yineledi Bay Puckleton, beti benzi atarak. "Oh, öyle bir şeye inanmıyorum - gerçekten keşke rol yapmayı kabul etmeseydim!

Yüzbaşı küçümseyici bir homurtu çıkardı ve omzunu çevirerek Cheston'a seslendi. "Sör Roland nerede lordum?" diye sordu.

"Winwood'la birlikte geliyor," diye yanıtladı Cheston, dantel firfırındaki enfiye zerrelerini silkeleyerek. 'Doğruca yere ineceklerini söyleyebilirim. Pom gidip Winwood'un fazla uyumadığından emin olsa iyi olur diye düşündüm. Pel'in uyanması çok zor, biliyorsun.

Bay Drelincourt'un ruhunda, belki de Sir Roland'ın müdürünü buluşma yerine zamanında getiremeyeceğine dair zayıf, son bir umut parladı.

"Pekala," dedi Kaptan, saatine bakarak, "artık yere inebiliriz, değil mi beyler?

Küçük alay bir kez daha yola koyuldu; Yüzbaşı Lord Cheston'la birlikte önde yürüyor, Bay Drelincourt arkadaşı Puckleton'la birlikte onu takip ediyor ve doktor da arkadan geliyordu.

Dr. Parvey çimenlerin üzerinde yürürken kendi kendine küçük bir melodi mırıldanıyordu; Cheston ve Yüzbaşı Ranelagh'daki gelişmeler hakkında gelişigüzel konuşuyorlardı. Bay Drelincourt bir iki kez boğazını temizledi ve sonunda şöyle dedi: 'Eğer - eğer adam benden özür dilemeyi teklif ederse, sanırım bu işi burada bırakmalıyım, sence de öyle değil mi Francis?

Bay Puckleton ürpererek, "Evet, dua edin!" diye onayladı. "Çok kan olursa midemin bulanacağını biliyorum.

"Sarhoştun, biliyorsun," dedi Crosby hevesle. 'Belki de ona kulak asmamalıydım. Şimdiye kadar özür dilemiş olacağını sanıyorum: Özür dilemek isteyip istemediğinin sorulmasına itirazım yok.

Bay Puckleton başını salladı. "Bunu asla yapmaz," diye düşündü. 'Bana söylendiğine göre şimdiden iki düello yapmış.

Bay Drelincourt ortası belirsiz bir kahkaha attı. "Umarım dün gece şişenin başında oturmamış olabilir.

Bay Puckleton, Winwood gibi çılgın bir gencin bile bunu yapmayacağını düşünmeye meyilliydi.

Bu sırada yere varmışlardı ve Yüzbaşı Forde o uğursuz çantayı açmıştı. Kadife bir yatağın içinde iki parlak kılıç yatıyordu ve kılıçlar soluk güneş ışığında hınzırca parlıyordu.

Kaptan, 'Hâlâ altıya birkaç dakika var,' diye gözlemledi. "Sanırım adamınız geç kalmayacak?

Bay Drelincourt öne çıktı. "Geç mi? Size söz veriyorum, Lord Hazretleri'nin rahatını beklemek niyetinde değilim! Eğer altıya kadar gelmezse, benimle buluşmak istemediğini varsayacağım ve kasabaya geri döneceğim.

Lord Cheston ona belli bir kibirle baktı. "Kendinizi zorlamayın, efendim: O burada olacak.

Açıklığın kenarından yolun bir görüntüsü elde edilebiliyordu. Bay Drelincourt merak içinde yolu izledi ve dakikalar ilerledikçe neredeyse umutlanmaya başladı.

Ama tam Puckleton'a saati sormak üzereyken (çünkü artık saati çoktan geçmiş olması gerektiğinden emindi), bir araba .

Yolda hızla ilerliyordu. Çayıra açılan kapıya yanaştı ve içeri döndü.

"Ah, işte adamınız!" dedi Kaptan Forde. "Ve saat tam altıda!

Bay Drelincourt'un hâlâ beslediği umutlar suya düşmüştü. Vikont, yanında Sir Roland Pommeroy olduğu halde arabayı kendisi sürüyordu ve huysuz bir atı idare ediş tarzından içkinin onu hiç de yormadığı anlaşılıyordu. Açıklığın kenarına yanaştı ve yüksek tüneğinden aşağı atladı.

"Geç kalmadım, değil mi?" dedi. 'Hizmetçi, Puckleton, hizmetçi, Forde. Hayatımda hiç bu kadar mükemmel bir sabah görmemiştim.

Cheston sırtarak, "Onlardan pek fazla göremezsin Pel," dedi. Vikont güldü. Kahkahası Bay Drelincourt'a şeytani geldi.

Sör Roland kılıçları kadife yataklarından çıkarmış, kılıçlara göz gezdiriyordu.

"Aralarında seçim yapmaya gerek yok," dedi Cheston ona doğru yürüyerek.

Yüzbaşı Bay Drelincourt'un omzuna hafifçe vurdu. "Hazır mısınız efendim? Paltonuzu ve peruğunuzu alayım.'

Bay Drelincourt ceketini çıkardı ve Vikont'un gömlek kollarıyla bir ağaç kütüğünün üzerine oturmuş, çizmelerini çıkardığını gördü.

"Bir damla konyak alır mısın Pel?" diye sordu Sir Roland, bir şişe çıkararak. "Soğuğu uzak tutar.

Vikont'un cevabı açıkça Bay Drelincourt'un kulaklarına ulaşmıştı. 'Dövüşten önce asla ruha dokunma, sevgili dostum. Gözünü çıkarır. Çoraplı ayaklarıyla ayağa kalktı ve kollarını sıvamaya başladı. Bay Drelincourt, peruğunu Bay Puckleton'ın şefkatli bakımına teslim ederken, Vikont'un ne kadar güçlü kolları olduğunu neden daha önce hiç fark etmediğini merak etti. Lord Cheston'ın kendisine birbirinin aynısı iki kılıç sunduğunu gördü. Yutkundu ve bir tanesini nemli bir şekilde kavradı.

Vikont diğerini aldı, esnekliğini test etmek istercesine bir geçiş yaptı ve ucu hafifçe yere değerek beklemeye başladı.

Bay Drelincourt yerine oturtuldu, saniyeler geri çekildi. ve karşısında bir tür dönüşüm geçirmiş olan Vikont vardı.

Yakışıklı yüzündeki o kayıtsız güler yüz gitmiş, gezinen gözleri son derece keskin ve sabit, ağzı ise dehşet verici derecede asık suratlı görünmeye başlamıştı.

"Hazır mısınız, beyler? Kaptan Forde seslendi. "Nöbete!

Bay Drelincourt, Vikont'un kılıcının selama karşılık verdiğini gördü ve dişlerini göstererek aynı hareketleri yaptı.

Vikont, Bay Drelincourt'un savuşturduğu ama yararlanmayı başaramadığı tehlikeli bir hamle yaptı. Saldırı başladıktan sonra zıplayan sinirleri daha dengeli hale geldi; Yüzbaşı Forde'un tavsiyesini hatırladı ve iyi bir koruma sağlamaya çalıştı. Rakibini üzerine çekmeye gelince, bunu düşünemeyecek kadar tedbirli davranmakla meşguldü. Bir fırsatını bulduğunda, olayı sona erdirmesi gereken bir hamle yaptı. Ama Vikont bu hamleyi boşa çıkararak savuşturdu ve o kadar çabuk karşılık verdi ki, Bay Drelincourt'un yüreği ağzına geldi, çünkü tam zamanında gardını almıştı.

Alnından terler akıyordu ve nefesi bitkin soluklarla geliyordu. Bir anda bir açıklık gördüğünü sandı ve çılgınca hamle yaptı. Buz gibi soğuk bir şey omzunu deldi ve o savrulurken ikincinin kılıcı sallanan bıçağına yukarı doğru vurdu. Kılıç elinden fırladı ve Bay Puckleton'ın kollarına yığıldı: 'Tanrım, öldü mü? Crosby! Oh, kan var! Buna kesinlikle dayanamıyorum!

"Öldürüldü mü? Tanrım, hayır!' dedi Cheston küçümseyerek. 'İşte, Parvey, omzundan düzgünce pembeleştirilmiş. Sanırım tatmin oldun, Forde?'

"Sanırım öyle," diye homurdandı Kaptan. "Damme, eğer daha evcil bir dövüş gördüysem! İğrenerek müdürünün yere yığılmış haline baktı ve Dr. Parvey'e yaranın tehlikeli olup olmadığını sordu.

Doktor işinden başını kaldırdı ve gülerek cevap verdi: 'Tehlikeli mi efendim? Hiç de değil! Biraz kan kaybettik ama zarar görmedik. Çok güzel temiz bir yara!

Vikont giymeye çalışırken şöyle dedi: 'Ben kahvaltıya gidiyorum. Pom, kahvaltı mı istedin?'

Yüzbaşı Forde ile görüşmekte olan Sir Roland omzunun üzerinden baktı. 'Şimdi Pel, böyle bir şeyi unuttur muyum? Forde'a bize katılmak isteyip istemediğini soruyorum.

"Oh, elbette!" dedi Vikont, fîrfîrlarını sallayarak. 'Sen hazırsan, ben de hazırım, Pom. Çok açım.'

Kolunu Sör Roland'ın koluna doladı ve seyisine arabayı hana götürmesini söylemek için uzaklaştı.

Omzu sargılı ve kolu askıya alınmış olan Bay Drelincourt, neşeli doktor tarafından ayağa kaldırılmış ve sadece bir sıyrık aldığı söylenmiştir. Kendisini hâlâ hayatta bulmanın şaşkınlığıyla birkaç dakika sessiz kaldı ama hemen ardından bu korkunç olayın sona erdiğini ve peruğunun ayakkabılarının yanında yerde yattığını fark etti.

"Peruğum!" dedi belli belirsiz. 'Bunu nasıl yaparsın Francis? Onu hemen bana ver!'

OceanofPDF.com

On

Vikont ile karşılaşmasından sonraki birkaç gün boyunca Bay Drelincourt solgun ve ilginç bir hasta olarak yatağında kaldı. Dr. Parvey'den hoşlanmadığını anlayınca, öğretim üyesinin kendisini lojmanına götürme tekliflerini reddetti ve yanında sadece sadık ama sarsılmış Bay Puckleton'la eve gitti. Jermyn Sokağı'na vardıklarında Bay Drelincourt üst kattaki yatak odasına kadar desteklenirken, Bay Puckleton uşağını koşarak şık Dr Hawkins'i getirmesi için gönderdi. Dr. Hawkins yarayı ciddiyetle inceledi ve Bay Drelincourt'a kan vermekle kalmayıp bir iki gün yatmasını söyledi ve uşağı bir kez daha eczacı Graham's'a göndererek ünlü Dr. James'in tozlarından almasını istedi.

Bay Puckleton Vikont'un kılıç oyununun hiddetinden o kadar çok etkilenmişti ki, arkadaşının yerinde olmadığı için o kadar mütekekkirdi ki, Bay Drelincourt'u bir kahraman gibi görmeye başlamıştı ve Crosby'nin Winwood'a nasıl bu kadar soğukkanlılıkla meydan okuyabildiğine hayret ettiğini o kadar sık söylüyordu ki, Bay Drelincourt gerçekten de büyük bir cesaretle davrandığını düşünmeye başlamıştı. Bay Puckleton kadar o da Vikont'un sergilediği yetenekten etkilenmiş ve Lord Hazretleri'nin daha önceki iki karşılaşması üzerinde durarak, kısa süre içinde kendisini, sert ve usta bir düelloocu tarafından pembeleştirildiğine inandırmıştı.

Bu hoş düşünceler, ertesi sabah acı çeken akrabasını ziyarete gelen Rule Kontu'nun ortaya çıkmasıyla uçup gitti.

Bay Drelincourt'un şu anda Rule ile görüşmek için en ufak bir isteği yoktu ve aşağıya aceleyle kimseyi kabul edemeyeceğine dair bir mesaj gönderdi. Kayda değer bir soğukkanlılıkla hareket ettiği için kendini tebrik ederek

Kendini yastıklara bıraktı ve Morning Chronicle'ı okumaya devam etti.

Sözü kuzeninin hoş sesiyle kesildi. "Beni kabul edemeyecek kadar hasta olduğun için üzgünüm, Crosby," dedi Kont odaya girerek.

Bay Drelincourt birden irkildi ve Morning Chronicle'ı yere bıraktı. Gözleri Rule'a dikildi ve telaşla öfke arasında şöyle dedi: "Adamıma ziyaretçileri göremeyeceğimi söylemiştim!

Kont, şapkasını ve bastonunu bir sandalyenin üzerine koyarak, "Biliyorum," diye cevap verdi. 'Mesajınızı gayet düzgün bir şekilde ilettiler. Ellerini üzerime koymadan beni durduramazdı, beni durduramazdı, sevgili Crosby.

Bay Drelincourt, lord hazretlerinin ne kadarını duyduğunu merak ederek, "Beni görmek için neden bu kadar can attığınızı bilmiyorum," dedi.

Kont oldukça şaşırılmış görünüyordu. 'Ama başka türlü nasıl olurdu, Crosby? Varisim umutsuzca yaralanmış ve ben onun yanında değil miyim? Hadi ama sevgili dostum, bana bu kadar kalpsiz inanmamalısın!

Bay Drelincourt, "Çok nazıksınız Marcus, ama kendimi hâlâ sohbet edemeyecek kadar güçsüz buluyorum," dedi.

"Ölümcül bir yara olmalı, Crosby," dedi Lord Hazretleri sempatiyle.

'Oh, buna gelince, Dr. Hawkins durumumun umutsuz olduğunu düşünmüyor. Derin bir darbe aldım ve korkunç miktarda kan kaybettim ve ateşim çıktı ama akciğerim zarar görmedi.

"Beni rahatlattın, Crosby. Senin cenaze törenini düzenlemek zorunda kalacağımdan korkuyordum. Melankolik bir düşünce!"

Bay Drelincourt ona kızgınlıkla bakarak, "Büyük ölçüde!" dedi.

Kont bir sandalyeyi öne çekti ve oturdu. "Gördüğünüz gibi, arkadaşınız Puckleton'la tanışma mutluluğuna eriştim," diye açıkladı. 'Durumunuzla ilgili anlattıkları beni oldukça endişelendirdi. Tabii ki benim aptal saflığım. Düşündüğümde, Pelham'ın kılıç kullanışını anlatırken abartmaya eğilimli olduğunu tahmin etmem gerektiğini anlıyorum.

"Oh," dedi Bay Drelincourt kendinden emin bir gülüşle, "kılıç konusunda Winwood'un dengi olduğumu etmiyorum!

"Sevgili Crosby, senin bir usta olduğunu düşünmüyordum ama bu kesinlikle aşırı alçakgönüllülük değil mi?

Bay Drelincourt sert bir tavırla, "Lord Winwood'un bu sanatın en iyi temsilcilerinden biri olduğu biliniyor," dedi.

"Şey, hayır," diye yanıtladı Kont, konuyu düşünerek. 'Ona kaba diyebileceğimi sanmıyorum. Belki de bu çok ağır bir ifade olur. İlmî bir kılıç ustası diyelim.

Bay Drelincourt Morning Chronicle'ın dağınık sayfalarını titreyen eliyle bir araya topladı. 'Pekâlâ, lordum, pekâlâ, söyleyecekleriniz bu kadar mı? Dinlenmem emredildi, biliyorsunuz.

"Şimdi aklıma geldi," dedi Kont, "başka bir şey daha olduğunu hatırlıyorum. Ah evet, buldum! Söyle bana Crosby - tabii bu yorucu ziyaretim seni çok yormadıysa - Pelham'ı neden dışarı çağırdın? Meraktan çatlamak üzereyim.

Bay Drelincourt ona hızlı bir bakış fırlattı. 'Oh, pekala sorabilirsiniz! Gerçekten de Lord Hazretlerinin durumunu göz önünde bulundurmam gerekirdi. Sarhoş, bilirsiniz, inanılmaz derecede sarhoş!

'Beni üzüyorsun. Ama devam et, sevgili kuzenim, dua et devam et!'

"Saçmaydı - sarhoşluktan kaynaklanan bir öfke nöbeti olduğuna ikna oldum. Lord Hazretleri iskambilde taktığım şapkayı yadırgadı. Davranışları çok şiddetliydi. Kısacası, ne yapacağını bilemeden şapkamı kafamdan yırttı. Kabul edersiniz ki memnuniyetini talep etmekten başka bir şey yapamazdım.

"Kesinlikle," diye kabul etti Rule. "Umarım tatmin olmuşsundur, Crosby?

Bay Drelincourt ona ters ters baktı. Lord Hazretleri bir bacağına diğerinin üzerine attı. "İnsanın bu kadar yanlış bilgilendirilmesi ne garip!" diye düşündü. "Pelham'ın yüzünüze bir bardak şarap fırlattığı söylendi - güvenilir olduğunu düşündüğüm bir otoriteye dayanarak.

Rahatsız edici bir duraklama oldu. "Şey, buna gelince - lord hazretlerinin akli başında değildi, hesap verebilir değildi, biliyorsunuz.

"Yani şarabını yüzüne mi fırlattı, Crosby?

'Evet, oh evet! Dedim ya, çok şiddetliydi, aklını kaçırmıştı.

Rule, "Neredeyse sizi tartışmaya zorladığı düşünülebilir, değil mi?" diye sordu.

'Sanırım, kuzen. Kavgaya çıkarmaya kararlıydı,' diye mırıldandı Bay Drelincourt, sapanıyla kıpırdanarak. 'Orada olsaydınız onunla hiçbir şey yapılamayacağını bilirdiniz.

"Sevgili Crosby, ben orada olsaydım," dedi Rule yumuşak bir sesle, "iyi niyetli ama yanlış yönlendirilmiş genç akrabam sana bu saldırıların hiçbirini yapmazdı.

"Hayır, kuzenim?" diye kekeleydi Bay Drelincourt.

"Hayır," dedi Rule, ayağa kalkıp şapkasını ve sopasını aldı. 'Meseleyi benim ellerime bırakırdı. Ve ben, Crosby, küçük bir kılıç değil, bir baston kullanmalıydım.

Bay Drelincourt yastıklarının içine büzülmüş gibiydi. "Seni anlayamıyorum Marcus!

"Ne demek istediğimi daha da netleştirmemi ister misiniz?" diye sordu Lord Hazretleri.

'Gerçekten, ben - gerçekten, Marcus, bu ses - ! Yaram - beni terk etmen için yalvarmak zorundayım! Anlamadığımı belirttiğim bu konuşmayı sürdüreceğim durumda değilim. Üstelik doktorum bekleniyor!'

"Telaşlanma kuzen," dedi Kont. 'Bu kez Pelham'ın eserini geliştirmeye çalışmayacağım. Ama o yara için dualarında şükretmeyi unutmamalısın, biliyorsun. Bu tatlı sözlerle odadan çıktı ve kapıyı sessizce kapattı.

Bay Drelincourt, son rakibinin Earl'ün ellerinde çok az daha iyi olduğunu bilseydi biraz teselli olabilirdi.

Daha önce onu ziyaret eden Rule, Pelham'dan hikâyenin tamamını öğrenmekte pek zorlanmamıştı, gerçi Vikont ilk başta Bay Drelincourt'un daha sonra anlattığı hikâyeye aynen bağlı kalmaya çalışmıştı. Ancak, onun gözlerinin içine bakan o sabit gri gözler ve gerçeği söylemesini isteyen o tembel ses karşısında bocalamış ve sonunda Rule'a olanları anlatmıştı. Rule onu hayranlık uyandırmayan bir sessizlikle dinledi ve sonunda şöyle dedi: "Ah - bu kahramanca eylemin için sana teşekkür etmemi mi bekliyorsun, Pelham?

Kahvaltısını yapmakta olan Vikont, uzun bir bira fıçısıyla kendini güçlendirdi ve rahat bir tavırla cevap verdi: 'Düşüncesizce davrandığımı inkar etmeyeceğim, ama bilirsiniz, biraz aceleci davrandım.

Kont, "Kadehlerinizi biraz daha fazla doldurmuş olsaydınız kendinizi ne yapmak zorunda hissedeceğinizi düşünmek bana son derece sinir bozucu geliyor," dedi.

Pelham, "Kahretsin, Marcus, bana geçip gitmemi istediğini mi söylüyorsun?" diye sordu.

"Oh, hiç de değil!" dedi Rule. 'Ama bunu herkesin önünde dile getirmekten kaçınmış olsaydınız, size çok şey borçlu olurum.

Vikont kendine bir dilim biftek kesti. "Hiç korkma," dedi. 'Kimsenin konuşmayacağından eminim. Sarhoş olduğum için Pom'a bunu ayarlamasını söyledim.

Rule kuru bir sesle, "Gerçekten de çok düşüncelisin," dedi. "Biliyor musun Pelham, sana neredeyse kızıyorum?

Vikont bıçağını ve çatalını bıraktı ve boyun eğerek şöyle dedi: "Neden olduğunu anladıysam yak!

Rule, "Elimin zorlanmasından anayasal olarak hoşlanmıyorum," dedi. 'İşlerimi tek başıma ve kendi yöntemlerimle yönetmeme izin verilmesi konusunda anlaştığımızı sanıyordum.

"Öyle ," dedi Vikont. "Seni durdurmayacağım.

'Sevgili Pelham, sen -sanırım- zaten elinden geleni yaptın. Bu üzücü olaya kadar kız kardeşinizin Lethbridge'e olan düşkünlüğü, gereksiz yere dikkat çekecek değildi.

Vikont, 'O küçük solucanın dikkatini çekti,' diye itiraz etti.

"Pelham, sana yalvarıyorum, beyninin biraz düşünmesine izin ver," diye içini çekti lord hazretleri. 'Crosby'nin benim varisim olduğunu unutuyorsun. Onun şimdiye kadar sergilediğini gördüğüm tek sürekli duygu, evliliğimden duyduğu şiddetli hoşnutsuzluk. Bunu tüm dünyaya duyurdu. Aslında, anladığım kadarıyla kibar çevrelerde hatırı sayılır bir eğlenceye neden oluyor. Sevgili oğlum, senin kötü zamanlamalı müdahalen olmasaydı, bu sözlerinin sadece bir inat olarak değerlendirileceğini düşünmeye cesaret ediyorum.

"Oh," dedi Vikont, oldukça kırılmış bir halde.

"Anlıyorum. "Bunu yapabileceğinizi umuyordum," dedi Rule.

'İyi ama Marcus, demek ki inatmış! Lanet olası inat!'

"Kesinlikle," diye kabul etti Rule. 'Ama hanımefendinin erkek kardeşi asil bir öfkeyle ortaya çıktığında -sana sempati duymadığımı sanma, sevgili Pelham: tüm kalbimle duyuyorum- ve olayı o kadar ciddiye alır ki, ister istemez bir kavgayı zorlar; ve dahası, tüm dünyaya üstü kapalı bir meydan okumada bulunur -bunu yaptın, değil mi, Pel? Ah, evet, bundan emindim! - Herhangi biri skandalı tekrarlamaya cesaret ederse diye - neden, o zaman, orada

spekülasyon için yeterince yiyecek! Şu anda kasabada Horry ve Lethbridge'e odaklanmamış bir çift gözün bile olmadığını sanıyorum. Bunun için Pelham, şüphesiz sana teşekkür borçluyum.

Vikont umutsuzca başını salladı. 'O kadar kötü, değil mi? Ben bir aptalım Marcus, olan bu. Her zaman öyleydim, biliyorsun. Doğrusunu söylemek gerekirse, adamla dövüşmeyi kafama koymuştum. Sözlerini yemesine izin vermeliydim. İnan bana yedi.'

"Eminim öyle yapardı," diye kabul etti Rule. 'Ancak artık çok geç. Kendini üzme Pelham: En azından İngiltere'de Crosby'yi dövüşmeye kışkırtmayı başaran tek adam olma ayrıcalığına sahipsin. Onu nereden yaraladın?

"Omuz," dedi Vikont, ağzı etle doluydu. "Onu yarım düzine kez öldürebilirdim.

"Yapabilir misin?" dedi Rule. "Çok kötü bir kılıç ustası olmalı.

Vikont sırtarak, "Öyle," diye cevap verdi.

Son olayla ilgili her iki müdürü de ziyaret eden Kont, günlüklere bakmak için White'ın evine uğradı. Odalardan birine girdiğinde, bir köşede toplanmış birkaç kişinin dikkatini çeken kısık sesli bir konuşmayı böler gibi oldu. Konuşma kopan bir iplik gibi kesildi, hemen ardından yeniden başladı, bu kez çok sesli bir şekilde. Ancak hiçbir işaret vermeyen Rule Kontu, ilk tartışmanın konusunun at eti olduğunu sanmıyordu.

Kulüpte öğle yemeği yedi ve kısa bir süre sonra Grosvenor Meydanı'ndaki evine gitti. Sorduğunda hanımının odasında olduğunu öğrendi.

Horatia için mavi tonlarında dekore edilmiş olan bu daire, evin arka tarafında, bir çift merdivenin yukarısında yer alıyordu. Kont, kaşlarının arasında belli belirsiz bir kırıksıklıkla yukarı çıktı. Bay Gisborne'un aşağıdaki salondan kendisini selamlayan sesiyle yarı yolda durduruldu.

"Lordum," dedi Bay Gisborne. "İçeri girmenizi umuyordum.

Kont durakladı ve bir elini tırabzana dayayarak merdivenden aşağıya baktı. "Ama ne kadar çekicisin, Arnold!

Lord hazretlerini tanıyan Bay Gisborne umutsuz bir iç geçirdi. "Lordum, birkaç dakikanızı ayırıp bazı hesaplara göz atabilirsiniz

burada var!'

Kont silahsız bir şekilde gülümsedi. "Sevgili Arnold, canın cehenneme!" dedi ve merdivenlerden yukarı çıktı.

'Ama efendim, gerçekten de sizin yetkiniz olmadan hareket edemem! Faytoncudan bir fayton faturası! Ödenecek mi?'

'Sevgili oğlum, tabii ki öde. Neden bana soruyorsun?'

Bay Gisborne sert bir ifadeyle, "Bu sizin faturalarınızdan biri değil, efendim," dedi.

"Farkındayım," dedi lord hazretleri biraz eğlenerek. 'Sanırım Lord Winwood'unkilerden biri. Bunu hallet, sevgili dostum.

"Çok iyi, efendim. Peki ya Bay Drelincourt'un küçük meselesi?

O sırada kolundaki bir kırıksıklığı düzeltmeye dalmış olan Kont başını kaldırdı. "Kuzenimin sağlık durumunu mu soruyorsunuz, yoksa ne?" diye sordu.

Bay Gisborne oldukça şaşkın görünüyordu. 'Hayır efendim, ben onun parasal işlerinden bahsediyordum. Bay Drelincourt yaklaşık bir hafta önce mektup yazarak sıkıntılarını dile getirdi ama siz katılmadınız.

'Beni acı bir sınav olarak mı görüyorsun, Arnold? Eminim öyledir. Bunu telafi etmenin zamanı geldi.

"Bu hesapları inceleyeceğiniz anlamına mı geliyor, efendim?" diye sordu Bay Gisborne umutla.

"Hayır, sevgili oğlum, öyle değil. Ama Bay Drelincourt'un sıkıntıları konusunda kendi takdirinizi kullanabilirsiniz.

Bay Gisborne kısa bir kahkaha attı. "Kendi takdirimi kullanacak olsaydım, Bay Drelincourt'un cömertliğinize dair bitmek bilmeyen talepleri ateşe atılırdı!" dedi yuvarlak bir sesle.

"Kesinlikle," diye başını salladı Kont ve merdivenleri çıkmaya devam etti.

Yatak odası gül kokuyordu. Odada kırmızı, pembe ve beyaz güllerden oluşan büyük kaseler vardı. Horatia bu çardakta, bir kanepenin üzerine kıvrılmış, yanağını ellerine dayamış, derin bir uykuya dalmıştı.

Kont kapıyı sessizce kapattı ve kalın Aubusson halısı üzerinde yürüyerek kanepeye gitti ve bir an durup karısına baktı.

Pudradan arınmış bukleleri, Fransızların Grèque à boucles badines dedikleri tarzda gevşek giyimi ve bir

Beyaz omzu, sabahlığının dantelinden görünüyordu. Pencereleden birinden sızan bir güneş ışığı yanağına vuruyordu; bunu gören Kont pencereye gitti ve perdeyi biraz çekerek ışığı kapattı. O dönerken Horatia kıpırdandı ve uykulu gözlerini açtı. Gözleri ona takıldı ve genişledi. Horatia doğruldu. 'Siz misiniz lordum? Uyuyakalmışım. Beni mi istediniz?'

"Yaptım," dedi Rule. "Ama seni uyandırmak istememiştim Horry."

"Oh, bu bir şey ifade etmiyor! Kadın oldukça endişeli bir şekilde ona baktı. 'Dün gece loo oynadığım için beni azarlamaya mı geldin? Ben kazandım, biliyorsun.

"Sevgili Horry, ne kadar nahoş bir koca olmalıyım!" dedi Kont. "Seni sadece azarlamak için mi arıyorum?"

"Hayır, hayır, tabii ki değil, ama öyle olabileceğini düşündüm. Rahatsız edici bir şey değil mi?"

Rule, "Buna pek de nahoş diyemem," dedi. "Biraz yorucu bir şey."

"Ah, Tanrım!" diye iç geçirdi Horatia. Ona muzip bir bakış fırlattı. 'Tatsız bir koca olacaksınız, efendim. Öyle olduğunuzu biliyorum.

"Hayır," dedi Rule, "ama korkarım seni kızdıracağım, Horry. Benim acınası kuzenim senin adını Lethbridge'inkiyle birleştiriyor.

Horatia, "Benim adım C-coupling!" diye yankılandı. 'Şey, bence Crosby yaşayan en iğrenç küçük kurbağa! Ne dedi o?'

"Çok kaba bir şey," diye yanıtladı Kont. "Tekrarlayarak sizi üzmem."

"Sanırım Robert'a aşık olduğumu düşünüyor," dedi Horatia açık açık. "Ama değilim ve onun ne dediği umurumda değil!"

'Kesinlikle hayır: Crosby'nin ne dediği kimsenin umurunda değil. Ancak ne yazık ki bunu Pelham'ın huzurunda söyledi ve Pelham da akılsızca onu suçladı.

Horatia ellerini birbirine vurdu. 'Bir düello mu? Oh, ne kadar ünlü! Aklına bir fikir geldi. "M-Marcus, Pelham yaralanmadı mı?"

"Hiç de değil; yaralanan Crosby."

"Bunu duyduğuma çok sevindim," dedi Horatia. 'hak ediyor. Bunun beni kızdıracağını düşünmediniz herhalde?'

Gülümsedi. 'Hayır. Korkarım ki devamı sizi rahatsız edebilir. Lethbridge'i kol mesafesinde tutmanız gerekli hale geliyor. Anlıyor musun, Horry?'

Horatia kesin bir ifadeyle, "Hayır," dedi. "Yapmam!

'O zaman açıklamaya çalışayım. Lethbridge'i arkadaşınız yaptınız - ya da onun arkadaşı olmayı seçtiniz mi demeliyim?

"Hepsi aynı, efendim.

'Tam tersine, hayatım, arada büyük bir fark var. Ama ne olursa olsun, sanırım sık sık onunla birlikte oluyorsunuz.

Horatia kaşlarını çatarak, "Bunda hiçbir şey yok, efendim," dedi. Lord Hazretleri sakın bir tavırla, 'şey yok,' diye cevap verdi. 'Ama - bunu yapmak zorunda kalacaksın

Açık konuştuğum için beni bağışla Horry - Pelham bu meselenin düelloya dönüşecek kadar önemli olduğunu düşündüğüne göre, ortada bir şey olmadığına inanacak çok az insan var.

Horatia kızardı, ama sertçe cevap verdi: 'İnsanların neye inandığı umurumda değil! Bunda bir şey olmadığını bildiğinizi kendiniz söylediniz, bu yüzden sakıncası yoksa başka kimsenin buna ihtiyacı olmadığından eminim!

Kaşlarını hafifçe kaldırdı. "Sevgili Horry, en başta sana bunu önemsedığimi açıkça belirttiğimi sanıyordum.

Horatia burnunu çekti ve her zamankinden daha asi görünüyordu. Bir süre onu izledi, sonra eğildi ve ellerinden tutarak onu ayağa kaldırdı. "Bana kaşlarını çatma Horry," dedi kaprisli bir şekilde. "Beni memnun etmek için Lethbridge'le olan dostluğundan vazgeçecek misin?

İki duygu arasında gidip gelerek ona baktı. Adamın elleri kollarından omuzlarına doğru kaydı. Yarı eğlence, yarı şefkatle gülümsüyordu. "Tatlım, oldukça yaşlı olduğumu ve sadece kocan olduğumu biliyorum, ama sen ve ben birlikte bundan daha iyi başa çıkabiliriz.

Caroline Massey'nin görüntüsü net bir şekilde önünde belirdi. Kendini toparladı ve boğazında bir hıçkırıkla şöyle dedi: 'Lordum, birbirimize karışmamamız konusunda anlaşmıştık. Size karışmadığımı kabul edersiniz. Gerçekten de, sizi temin ederim, böyle bir arzum yok. Sırf kaba saba insanların ne diyeceğinden korkuyorsunuz diye Robert'ı bir kenara atmayaacağım.

Gülümsemesi gözlerini terk etmişti. "Anlıyorum. Ah - Horry, bir kocanın emir verme hakkı var mıdır, çünkü o isteyemez?

"Eğer insanlar konuşuyorsa bu senin suçun! Horatia bunu dikkate almadan konuştu. "Keşke Robert'a karşı da nazık olsaydın ve - ve dostça davransaydın, kimse tek kelime etmezdi!"

Kont kuru bir sesle, "Korkarım bu imkânsız," diye cevap verdi.

"Neden?" diye sordu Horatia.

Düşünüyor gibiydi. "Tarihe karışmış bir sebepten dolayı, canım.

'Pekala efendim, peki bu sebep nedir? Bana söylemek mi istiyorsunuz?"

Ağzı tepki verircesine titredi. 'Beni kandırdığını kabul ediyorum Horry. Sana söylemek istememiştim.

Öfkeyle şöyle dedi: 'Gerçekten mi lordum? Bana nedenini söylemiyorsunuz ama yine de Robert'ı terk etmemi bekliyorsunuz!

"İtiraf etmeliyim ki kulağa biraz keyfi geliyor," diye itiraf etti Lord hazretleri hayıflanarak. 'Gördüğünüz gibi hikaye tamamen bana ait değil. Ama bunu ifşa edemesem de yeterli bir nedeni var.

"Son derece ilginç," dedi Horatia. "Ne yazık ki kendi adıma karar veremiyorum, çünkü size söylemeliyim ki, efendim, sırf sizin iğrenç kuzeniniz gibi bir yaratık benim hakkımda iğrenç şeyler söylüyor diye arkadaşlarımı terk etmek gibi bir niyetim yok!" "O zaman korkarım ki, bunu uygulamak için adımlar atmak zorunda kalacağım.

"Özel bir emir," dedi Kont soğukkanlılıkla.

"Size itaat etmem için beni zorlayamazsınız lordum!" "Ne kadar çirkin bir söz canım!" dedi Kont. 'Eminim ki hiç kimseyi zorlamadım.'

Kendini biraz şaşırmış hissetti. "Lütfen, ne yapmak istiyorsunuz efendim?"

'Sevgili Horry, sana söyledim mi? Robert Lethbridge ile aranızdaki yakınlığa bir son vermek istiyorum.

Horatia, "Şey, !" diye açıkladı.

Kont enfiye kutusunu açtı ve bir tutam aldı. "Hayır mı?" dedi, kibarca ilgilenerek.

"Hayır!"

Kont enfiye kutusunu kapattı ve dantelli bir mendille kolunun tozunu aldı.

"Peki, söyleyecek başka bir şeyiniz yok mu?" diye sordu Horatia kışkırtılmış bir halde. "şey, canım," dedi lord hazretleri sinirlenmeden, güler yüzle.

Horatia çileden çıkmış bir kedi yavrusununkine benzer bir ses çıkardı ve odadan dışarı fırladı.

OceanofPDF.com

On bir

Elbette ruhu olan hiçbir hanımefendi meseleleri daha da ileri götürmenin cazibesine karşı koyamazdı ve Horatia da hatırı sayılır bir ruha sahip bir hanımefendiydi. Kibar dünyanın gözlerinin üzerinde olduğunu bilmek, davranışlarına kesin bir meydan okuma katıyordu. Birinin onun, Horry Winwood'un Lethbridge'e aşık olduğunu düşünmeye cüret etmesi, ancak küçümsemeyle karşılanacak gülünç bir varsayımıydı. Lethbridge'den etkilenmiş , ama ona aşık olmaması için çok mantıklı bir neden vardı. Bu neden, boyu bir metreden fazla olan ve kaba tabirle, kaz için sos olanın, tavuk için de sos olabileceğini gösterecek olan bir adamdı. Ve eğer Rule Kontu harekete geçmeye ikna edilebilirse, çok daha iyi olacaktı. Horatia, ilk kızgınlığı geçtikten sonra onun ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyordu. Ama karısının iyiliklerini metresiyle paylaşmaya niyeti olmadığını anlaması gerekiyordu.

Bu yüzden Horatia, lord hazretlerini kıskandırmak gibi övgüye değer bir amaçla, zihninde yapacak çirkin bir şey aradı.

Ne yapacağını bulması uzun sürmedi. Ranelagh'da bir ridotto yapılacaktı, doğrusunu söylemek gerekirse Rule ona eşlik etmeyi kesin bir dille reddettiğinden katılma vazgeçmişti. Bu konuda ufak bir tartışma yaşanmış, ama Rule hoş bir tavırla tartışmayı bitirmişti: 'Katılmak isteyeceğini sanmıyorum, hayatım. Çok kibar bir olay olmayacak, biliyorsun.

Horatia, halka açık ridotoların seçkinler tarafından çok bayağı maskeli balolar olarak görüldüğünün farkındaydı ve Kont'un kararını büyük bir nezaketle kabul etti. Bu tür etkinliklerde yapılan aşırılıklarla ilgili her türlü skandal öyküsünü duymuştu ve bir tanesinde bulunmak için meraktan öte bir isteği yoktu.

Ama Şimdi savaş Earl'le birleŐince meselenin rengi deŐiŐti ve Ranelagh'daki ridottoya Lethbridge'in de eşlik etmesiyle katılması son derece arzu edilir bir Şey gibi göründü. Her ikisi de maskeli olacağından skandal çıkmasından korkulmayacaktı ve bu Őakadan haberdar olması gereken tek kişi Lordum Rule'du. Ve eğer bu onu heyecanlandırmazsa, hiçbir Şey heyecanlandıramazdı.

Bir sonraki adım Lord Lethbridge'i işe almaktı. Bunun biraz zor olacağından korkmuştu (      Lord Lethbridge onun adını lekelememek için çok endiŐeliydi), ama oldukça kolay olduğu ortaya  ıktı.

'Seni Ranelagh'daki ridottoya g t recekim, Horry,' dedi. "Şimdi, neden?

Horatia telaşla kendini düzelterek, "      gitmek istiyorum ve Rule beni götüremez," dedi.

Garip bir Şekilde parlayan gözlerinde bir kakhaha vardı. "Ama ne kadar küstahça!" "Boş ver onu," dedi Horatia. "Beni alacak mısınız?

Lethbridge onun elini öperek, "Elbette yaparım," diye cevap verdi.

Beş akşam sonra Lord Lethbridge'in arabası Grosvenor Meydanı'nda durdu ve Leydi Rule balo kıyafetleri içinde, kolunda gri bir domino taşı ve parmaklarından ipleri sarkan bir tuvalet maskesiyle evden çıktı, merdivenlerden yuvarlanarak indi ve arabaya bindi. Kapıcıya Lord Rule için düşünceli bir mesaj bırakmıştı. "Lord Hazretleri beni sorarsa, Ranelagh'a gittiğimi söyleyin," dedi havalı bir sesle.

Ranelagh'ı ilk gördüğünde, asıl amacı bir yana, buraya gelmiş olmaktan b y  k mutluluk duydu. Zevkli tasarımlarla düzenlenmiŐ binlerce altın lamba bahçeleri aydınlatıyordu. Havada müzik sesleri yükseliyor ve neşeli domino oyuncularından oluşan kalabalıklar çakıl taŐlı yürüyüş yollarını dolduruyordu. Alana serpiŐtirilmiŐ çeşitli rotundalarda ve localarda içecekler i ilebilirken, pavyonun kendisinde de dans devam ediyordu.

Horatia, maskesinin yarıklarından sahneyi izlerken, omuzlarından sarkan kırmızı domino taŐıyla yanında duran Lethbridge'e döndü ve bağırdı: 'Geldiğimize çok sevindim! Bakın ne kadar güzel! Sen de b y lenmedin mi, Robert?

"Senin eşliğinde, evet," diye cevap verdi. "Dans etmek ister misin, canım?" "Evet, elbette!" dedi Horatia coşkuyla.

Balo salonunda bulunanların tavırlarında en ilkel düşünceli insanı bile şaşırtacak bir şey yoktu ama Horatia, terasın altındaki zambak havuzunun yanında bir hanımefendinin maskesine sahip olmak için yapılan itiş kakışı görünce gözlerini biraz açtı. Hanımefendi hiç de hoş olmayan kahkaha çığlıkları atarak kaçarken, şövalyesi de onu kovalıyordu. Horatia hiçbir şey söylemedi, ama özel olarak Rule'un karısının halk eğlencelerine katılmasını istememek için bir nedeni olabileceğini düşündü.

Yine de, hakkını vermek gerekirse, Lord Lethbridge adil sorumluluğunu her türlü bayağı eğlenceden dikkatle uzak tuttu ve kız gecenin eğlencesinden çok memnun kalmaya devam etti. Aslında, akşam yemeğinde kutulardan birinde söylediği gibi, hayal edilebilecek en keyifli maceraydı ve mükemmel hale getirmek için tek bir şey istiyordu. "Tanrım, Horry, neyi yarım bıraktım?" diye sordu Lethbridge, alaycı bir dehşetle.

Yüzü buruştu. "Şey, R-Robert, eğer birlikte kart oynayabilirsek, şimdiye kadar katıldığım en güzel parti olacağını düşünüyorum!

"Ah, haydut! dedi Lethbridge usulca. 'Bir sonraki locadaki yalnız beyefendiyi şaşırtacaksın, hayatım.

Horatia, beyefendinin yabancı olmasının bire on olduğunu söylemenin ötesinde buna aldırış etmedi.

'Dans etmeyi sevmiyorsun, Robert, biliyorsun! Ve sana karşı yeteneğimi denemek istiyorum.'

'Çok hırslısın Horry,' diye alay etti. 'Sen örnek dikerken ben iskambil oynuyordum. Ve bahse girerim ben senin diktiğinden daha iyi oynuyordum.

Horatia, "L-Lizzie eskiden bütün örneklemelerimi benim için bitirirdi," diye itiraf etti. 'Ama sizi temin ederim ki, kağıt oyunlarını dikiş dikmekten çok daha iyi oynarım. R-Robert, neden yapmıyorsun?

"Bu kadar küçük bir kuzuyu kaçıracağımı mı sanıyorsun?" diye sordu. "Benim kalbim yok!

Çenesini eğdi. "Belki de sizi kandırmalıyım, efendim!" dedi.

'Evet - eğer izin verirsem,' diye gülümsedi. "Ve tabii ki izin vermeliyim.

"Kazanmama izin mi vereceksiniz?" dedi Horatia öfkeyle. 'Ben bebek değilim, efendim! Eğer oynuyorsam, ciddi oynarım.

"Çok iyi," dedi Lethbridge. 'Seninle oynayacağım - ciddi olarak.

Ellerini birbirine vurarak yan locadaki adamın ona bakmasına neden oldu.
"Yapacak mısın?

Lethbridge, 'Piquet'de - belli bir bahis karşılığında,' dedi.

'Şey, tabii ki. Yüksekte oynamayı umursamıyorum, biliyorsun.'

Lethbridge kadehindeki şampanyayı bitirirken, "Gineler için oynamayacağız, canım," dedi ona.

Kaşlarını çattı. 'Kural mücevherlerimi tehlikeye atmamdan hoşlanmıyor,' dedi. 'Tanrı korusun! Bundan daha yüksek oynayacağız.'

"Aman Tanrım!" diye haykırdı Horatia. "O zaman ne için?

Lethbridge, "Saçından bir tutam, değerli bir tutam için, Horry," dedi.

İçgüdüsel olarak geri çekildi. "Bu çok aptalca," dedi. "Ayrıca - yapamam.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi. "Bağışla beni canım, ama görüyorsun ki sen pek de oyun meraklısı değilsin.

Kızardı. "Öyleyim!" diye ilan etti. "Oynuyorum! Sadece bir tutam saç için seninle oynayamam! Bu aptalca ve yapmamalıyım. Ayrıca neye karşı bahse girersin ki?

Elini boğazındaki Mechlin kravatına götürdü ve neredeyse her zaman taktığı ilginç iğneyi çıkardı. Tanrıça Athene'nin kalkanı ve baykuşuyla birlikte resmedildiği bir oymaydı ve çok eski görünüyordu. Horatia'nın görmesi için avucunun içinde tuttu. "Bu çok uzun yıllar boyunca ailemde kaldı," dedi. "Saçının bir tutamına karşı onu kazıklayacağım.

"Bu bir aile yadigârı mı?" diye sordu, parmağının ucuyla dokunarak.

"Neredeyse," dedi. 'Ona bağlı büyüleyici bir efsanesi var ve Lethbridge onu asla elinden kaçırmaz.'

"Peki gerçekten kazık atacak mısın? Horatia merakla sordu.

Onu kravatının içine geri koydu. "Saçının bir tutamı için, evet," diye cevap verdi. "Ben bir oyun tutkunuyum.

"Asla öyle olmadığımı söylemeyeceksin! Horatia dedi ki. 'Saçlarım için seninle oynayacağım! Ve gerçekten ciddiyetle oynadığımı göstermek için -' elini çantasına sokup bir şey aradı - 'İşte! Küçük bir makas uzattı.

Güldü. "Ama ne kadar şanslısın, Horry!

Makası retiküle geri koydu. "Henüz kazanmadınız efendim.

"Doğru," diye kabul etti. "Üç maçın en iyisi diyelim mi?"

"Bitti!" dedi Horatia. 'Ya oyna ya da öde! Akşam yemeğimi bitirdim ve şimdi oynamak istiyorum.

Lethbridge, "Bütün kalbimle," diye selam verdi ve kolunu uzatarak ayağa kalktı.

Elini onun üzerine koydu ve birlikte locadan çıkarak loca ile ana pavyon arasındaki boşlukta ilerlemeye başladılar. Horatia neşeyle gevezelik eden bir grubun arasından geçerken belirgin bir kekemeliyle şöyle dedi "Nerede oynayacağız, Robert? O kalabalık kart odasında değil! Bu sağduyulu olmaz.

Elma yeşili bir domino giyen uzun boylu bir kadın başını hızla çevirdi ve Horatia'nın ardından baktı, dudakları şaşkınlıkla aralandı.

"Kesinlikle olmaz," dedi Lethbridge. 'Terastan çıkınca beğendiğin küçük odada oynayacağız.

Yeşil domino ya şaşkınlıktan ya da düşüncelere dalmış bir halde kıpırdamadan durdu ve ancak özür dileyen bir sesin mırıldanmasıyla kendine geldi: "Affedersiniz, hanımefendi.

Döndüğünde büyük bir Siyah Domino'nun yolunu kestiğini gördü ve hafif bir özürle kenara çekildi.

Bahçenin çeşitli köşelerinden bolca müzik sesi gelmesine rağmen, balo salonunda çalan kemancılar geçici olarak sessizliğe bürünmüştü. Akşam yemeği arası henüz bitmediği için pavyon oldukça ıssızdı. Horatia, Lethbridge'in kolunda boş balo salonundan geçti ve tam ay ışığının aydınlatığı terasa çıkıyordu ki, içeri girmekte olan biri neredeyse ona çarpacaktı. Bu, bahçeden terasın merdivenlerinden gelmiş olması gereken Siyah Domino'lu adamdı. İkisi de aynı anda geri çekildi, ama anlaşılmas bir şekilde Horatia'nın dantel iç elbisesinin kenarı yabancıнын ayağının altına girmişti. Bir yırtılma sesi duyuldu, ardından Horatia'dan bir haykırış ve suçlunun vicdan azabıyla dolu özürleri geldi.

Binlerce kez özür dilerim, hanımefendi! Lütfen beni affedin! Dünya için yapmazdım - Nasıl bu kadar sakar olabildiğimi düşünemiyorum!

Horatia soğuk bir tavırla, "Bunun bir anlamı yok, efendim," dedi ve eteğini eline alıp uzun pencereden terasa doğru yürüdü.

Siyah Domino, Lethbridge'in onu takip etmesi için kenara çekildi ve bir kez daha af dileyerek balo salonuna çekildi.

"Ne kadar korkunç kışkırtıcı! Horatia umutsuzca yırtılmış firfırına bakarak, "Ne kadar korkunç!" dedi. 'Şimdi gidip onu iğnelemem gerekecek. Tabii ki tamamen mahvoldu.

"Onu dışarı çağırayım mı? Lethbridge söyledi. 'İnan, bunu hak ediyor! Nasıl oldu da senin eteğine bastı?

"Tanrı bilir!" dedi Horatia. Biraz kıkırdadı. 'Korkunç bir şekilde üstesinden geldi, değil mi? Seni nerede bulabilirim, R-Robert?'

'Seni burada bekleyeceğim,' diye cevap verdi. "Sonra da kart mı oynayacağız?

"Sonra da kâğıt oynarız," diye onayladı.

Horatia iyimser bir ifadeyle, "Bir dakikadan fazla kalmayacağım," dedi ve tekrar balo salonunda gözden kayboldu.

Lord Lethbridge terasın kenarı boyunca uzanan alçak korkuluğa doğru yürüdü ve ellerini korkuluğa dayayarak birkaç metre aşağıdaki zambak havuzuna baktı. Küçük renkli ışıklar göleti çepeçevre sarmıştı ve orijinal fikirli biri, küçük lambaları tutmak için olasılıksız çiçeklerden bir küme tasarlamıştı. Bunlar durgun suyun üzerinde yüzüyordu ve akşamın erken saatlerinde büyük bir kahkaha ve hayranlık uyandırmıştı. Lord Lethbridge dudaklarını büken küçümseyici bir gülümsemeyle onları izliyordu ki iki el arkadan boynuna dolandı ve domino taşını gevşekçe bir arada tutan ipleri birbirinden ayırdı.

İrkilerek arkasını dönmeye çalıştı ama bir yıldırım hareketiyle domino taşını koparıp atan eller bir anda boğazına yapıştı ve boğucu bir şekilde sıktı. Elleri pençeleyerek şiddetle çırpındı. Boğuk bir ses kulağına şöyle dedi: 'Bu sefer seni boğmayacağım, Lethbridge. Ama korkarım - evet, gerçekten korkarım ki o gölet olmak zorunda kalacak. Bunun gerekliliğini takdir edeceğinden eminim.

Kavrama Lord Lethbridge'in boğazını terk etti, ama dönmeye fırsat bulamadan omuzlarının arasından aldığı bir darbe dengesini kaybetmesine neden oldu. Korkuluk onu kurtaramayacak kadar alçaktı; bir dakika önce küçümseyerek baktığı yapay çiçek kümesinin ışıklarını söndüren bir sıçramayla üzerinden zambak havuzuna düştü.

Bir eyrek saat sonra balo salonu yeniden dolmaya başlamış ve kemancılar görevlerine devam etmişti. Horatia terasa çıktı ve orada küçük gruplar halinde duran birkaç kişi buldu. Duraksadı, Scarlet Domino'yu aradı ve bir an sonra onu gördü, korkulukta yanlamasına oturmuş, düşünceli bir şekilde aşağıdaki göleti inceliyordu. Onun yanına gitti. "Çok uzun sürmedi, değil mi?"

Başını çevirdi ve hemen ayağa kalktı. "Önemli değil," dedi kibarca. "Ve şimdi - şu küçük oda!"

Elini onun koluna koymak için yarı ilerletmişti ki geri çekildi. Adam kendi elini uzattı ve onun elini . "Bir sorun mu var?" diye sordu usulca.

Kararsız görünüyordu. "Sesin bir tuhaf geliyor. Bu sensin, değil mi?" "Ama tabii ki öyle!" dedi. "Sanırım bir lokma yutmuş olmalıyım. ve boğazımı kaşıdım. Yürüyecek misiniz, hanımefendi?"

Elini koluna doğru çekmesine izin verdi. 'Evet, ama odaya kimsenin girmeyeceğinden emin misin? Eğer biri saçımın bir tutamını sana kaptırdığımı görürse -eğer kaptırırsam- bu çok özel bir durum olur.

"Seni kim tanıyacak?" dedi, terasın sonundaki pencerenin ağır perdesini tutarak. 'Ama telaşlanmanıza gerek yok. Perdeleri bir kez çektik mi - işte böyle - kimse içeri giremez.

Horatia küçük salonun ortasındaki masanın yanında durdu ve Scarlet Domino'nun perdeleri çekişini izledi. Birdenbire, çirkin bir şey yapmak için duyduğu tüm arzuya rağmen, kendini bu oyuna vermemiş olmayı diledi. Lethbridge'le dans etmek, halkın gözü önünde onunla yatmak yeterince masum görünüyordu, ama onunla özel bir odada yalnız kalmak başka bir konuydu. Adam bir anda ona değişmiş gibi göründü. Maskeli yüzüne bir göz attı ama masanın üzerindeki mumlar onu gölgede bırakıyordu. Kemanların sesini pek de iyi kapatmayan kapıya doğru baktı. "Kapı mı, Robert?"

"Kilitli," dedi. 'Balo salonuna açılıyor. Hâlâ gergin misin Horry? Sana gerçek bir oyuncu olmadığını söylememiş miydim?"

'Gergin mi? Tanrı aşkına, hayır!" dedi cesaretini toplayarak. "O kadar da zavallı bir oyuncu olmadığımı göreceksiniz, efendim! Masaya oturdu ve

üzerinde duran pike paketlerinden birini kaldırdı. "Her şeyi sen mi ayarladın?"

"Elbette," dedi ve duvara dayalı başka bir masaya doğru ilerledi. "Bir kadeh şarap ister misin, Horry?"

"Hayır, teşekkür ederim," diye cevap verdi, sandalyesinde oldukça dik oturarak ve perdeli pencereye doğru bir bakış daha atarak.

Kart masasına geri döndü, üzerindeki mum kümesini hafifçe hareket ettirdi ve oturdu. Paketlerden birini karıştırmaya başladı. "Söyle bana Horry," dedi, "bu gece benimle bunun için mi geldin, yoksa Rule'u kızdırmak için mi?"

Bir sıçrama yaptı ve sonra güldü. 'Oh, R-Robert, bu tam sana göre! Her zaman doğru tahmin ediyorsun.

Paketi karıştırmaya devam etti. "Neden yemleneceğini öğrenebilir miyim?"

"Hayır," diye kadın. "Kocamı seninle bile tartışmam, R-Robert.'

Adam eğildi, ironik bir şekilde, diye düşündü. 'Binlerce kez özür dilerim, canım. Anladığım kadarıyla ona büyük saygı duyuyorsun.

"Çok yüksek," dedi Horatia. "Keselim mi?"

Kesiği kazandı ve dağıtmayı seçerek paketi aldı ve dirseğindeki ağır dantel parçasını geri atmak için kolunu ustaca salladı. Oynarken konuşmak için fazla hevesli bir kumarbazdı. Kartlara dokunur dokunmaz başka bir şey düşünmez, yüzünde ciddi, tereddütsüz bir konsantrasyon ifadesiyle oturur ve gözlerini elinden neredeyse hiç .

Rakibi kartlarını topladı, onlara bir göz attı ve en ufak bir tereddüt göstermeden neyi atacağına karar vermiş görünüyordu. Horatia, çok iyi bir oyuncuyla karşı karşıya olduğunu bildiğinden, acele etmeyi reddetti ve kendi kartını atmak için zaman ayırdı. Elinde bir Vale tutması iyi sonuç verdi ve büyük elin repique'ini bozmasını sağladı.

İlk oyunu kaybetti ama onu endişelendirecek kadar sayı farkıyla değil. Bir keresinde tutması gereken bir gardını attığını anlamıştı ama çoğunlukla iyi oynadığını düşünüyordu.

"Benim oyunum," dedi Kızıl Domino. "Ama sanırım kartların dengesi bende idi.

'Biraz belki,' dedi. "D-deal için tekrar kesecek misin?"

İkinci oyunu altı hızlı elde kazandı. Kazanmasına izin verildiğine dair bir şüphesi vardı ama rakibi kasıtlı bir dikkatsizlikle oynadıysa bile bu hiçbir zaman bir yorum gerektirecek kadar bariz değildi. Bu nedenle dilini tuttu ve sessizce rakibinin son oyunun ilk elini dağıtmasını izledi.

İki elin sonunda ikinci oyunu kazanmasına izin verdiğinden emindi. Kartlar baştan sona çok eşit oynamıştı ve öyle de devam ediyordu ama şimdi daha deneyimli oyuncu puan olarak öndeydi. İlk kez kendisinden çok daha yetenekli bir oyuncuyla karşı karşıya olduğunu hissetti. Adam hiç hata yapmıyordu ve onun oyunundaki ve kararlarındaki kesinlik, kendi eksikliklerini daha da belirginleştiriyordu. Elindeki kartları yeterince kurnazca oynuyordu ama zayıflığının, istediği kartı bulma ihtimalini hesaplamakta yattığını biliyordu. Onun kırk puan kadar iyi olduğunu bildiğinden, daha az dikkatle atmaya ve büyük bir el için oynamaya başladı.

Oyun onun için acımasız bir mücadeleye dönüşmüştü, rakibi Nemesis'in maskeli bir figürüydü; son elde kartlarını toplarken parmakları sonsuz derecede titriyordu. Bir mucize gerçekleşmediği sürece artık kazanma umudu yoktu; en iyi ihtimalle bir rubicon'u atlatabilirdi.

Hiçbir mucize gerçekleşmedi. Puan için oynamadıkları için bu onun rubiconlu olduğu anlamına gelmiyordu, ancak mantıksız bir şekilde, puanını topladığında ve toplam doksan sekizi bulduğunda gözyaşlarına boğulabilirdi.

Gülümsemeye zorlayarak başını kaldırdı. "Siz kazandınız efendim. Büyük ölçüde korkuyorum. Son oyunda iyi oynayamadım. İkinciye kazanmama izin verdiniz, değil mi?"

"Belki," dedi.

"Keşke . Bir çocuk gibi muamele görmek umurumda değil, efendim.

"Seni memnun etmek için canım, bir oyundan fazlasını kazanmana izin vermeyi hiç düşünmedim. O kıvrımı aklıma koydum. Onu talep ediyorum, hanımefendi.'

"Elbette," dedi gururla. İçinden, Rule onu şimdi görseydi ne derdi diye düşündü ve kendi cüretkârlığı karşısında titredi. Makası retikülünden çıkardı. "R-Robert, bununla ne yapacaksın?" diye utangaçça sordu.

'Ah, bu benim meselem,' diye cevap verdi.

Evet. Biliyorum. Ama - eğer biri öğrenirse - korkunç şeyler söylenecek ve R-Rule bunu duyacak ve ben de duymasını istemiyorum, çünkü biliyorum ki - bunu yapmamalıydım!" dedi Horatia telaşla.

"Makası bana ver," dedi, "belki onunla ne yapmak istediğimi sana söylerim.

"Kendim kesebilirim," diye cevap verdi, küçük bir endişe duygusunun farkındaydı.

Ayağa kalkmış ve masanın etrafına gelmişti. "Benim ayrıcalığım, Horry," dedi gülerek ve makası onun elinden aldı.

Adamın parmaklarını buklelerinin arasında hissetti ve kızardı. Hafif bir sesle, "Çok tozlu olacak, Robert!" dedi.

"Ve büyüleyici kokulu bir tane," diye kabul etti.

Makasın saçını kestiğini duydu ve hemen ayağa kalktı. "İşte! Tanrı aşkına kimseye söyleme, olur mu?" dedi. Pencereye doğru ilerledi. "Sanırım beni eve götürmenin zamanı geldi. Çok geç olmuş olmalı.

"Birazdan," dedi ona doğru gelirken. "Sen iyi bir eziksin, tatlım.

Kız daha adamın amacından şüphelenmeden adam onu kollarının arasına aldı ve ustaca bir eliyle maskeyi yüzünden çekip aldı. Korkmuş, öfkeden bembeyaz kesilmiş bir halde kurtulmaya çalıştı ama kendini oldukça güçsüz bir halde buldu. Maskesini çözen el çenesinin altına geldi ve onu yukarı kaldırmaya zorladı; Kızıl Domino eğildi ve onu öfke dolu dudaklarından öptü.

Sonunda adam kucaklamasını gevşettiğinde kadın kendini geri çekti. Nefesi kesilmiş ve sarsılmıştı, tepeden tırnağa titriyordu. "Nasıl cüret edersin?" diye boğuldu ve öpücüğü silmek istercesine elini ağzına götürdü. "Oh, bana dokunmaya nasıl cüret edersin? Döndü, pencereye doğru uçtu ve perdeyi geri çekerek gözden kayboldu.

Kızıl Domino onu takip etmek için hiçbir girişimde bulunmadı, odanın ortasında durdu ve pudralı bir bukleyi bir parmağının etrafında hafifçe döndürdü. Ağzında tuhaf bir gülümseme belirdi; bukleyi dikkatle cebine koydu.

Penceredeki bir hareket başını kaldırıp bakmasına neden oldu. Leydi Massey orada duruyordu, elbisesini elma yeşili bir domino örtüyordu, maskesi

Elinden sallanıyordu. "Bu pek de iyi kurgulanmamış, değil mi Robert?" dedi kötü niyetle. "Çok güzel bir sahne, ama senin gibi zeki bir adamın böyle aptalca bir hata yapabilmesine hayret ediyorum. Tanrım, o küçük aptalın öpücüklerle hazır olmadığını anlayamadın mı? Ben de onu nasıl idare edeceğini bildiğini sanıyordum! Yardımımın memnun kalacaksınız lordum.'

Kızıl Domino'nun ağzındaki gülümseme tamamen kaybolmuş, birden çok sertleşmişti. Bir elini maskesinin iplerine götürdü ve çözdü. Lord Lethbridge'inkine hiç benzemeyen bir aksanla, "Yapayım mı?" dedi. "Ama çok büyük bir hata yapmadığınızdan emin misiniz, madam?"

OceanofPDF.com

On iki

Horatia altı saat kadar sonra kahvaltısını yatağında yaptı. Yaşadığı sıkıntılar yüzünden uykusuz kalamayacak kadar gençti ama uyuduğu kesin olsa da korkunç rüyalar görmüş ve pek de dinlenmiş olarak uyanmamıştı.

Ranelagh'daki küçük kart odasından kaçarken o kadar öfkeliydi ki maskesinin kapalı olduğunu unutmuştu. Kendisi gibi maskesiz olan Leydi Massey ile karGılaGmıG ve bir an için yüz yüze . Leydi Massey öyle bir gülümsemişti ki Horatia'nın yanaklarına kan oturmuştu. Tek kelime bile konuşmamıştı; Horatia domino taşını sıkı sıkı tutarak terastan geçip merdivenlerden bahçeye inmişti.

Bir fayton onu evine götürmüş ve Grosvenor Meydanı'nda soğuk şafakta bırakmıştı. Rule'u kendisini bulmayı umuyordu ama ondan hiçbir iz yoktu. Lastikçi kadına yatabileceğini söylemişti ve bundan da memnundu. Yalnız kalmak, geceki feci olayları düşünmek istiyordu. Ama elbisesini çıkarıp yatmaya hazırlandığında o kadar yorgundu ki hiçbir şey düşünemedi ve neredeyse mumu söndürür söndürmez uykuya daldı.

Saat dokuz sularında uyandı ve bir an için kendisini neden bu kadar baskı altında hissettiğini düşündü. Sonra hatırladı ve küçük bir ürperti duydu.

Gümüş el zilini çaldı ve abigail çikolata ve tatlı bisküvi tepsisini getirdiğinde yatağında doğrulup oturuyordu, saçları hala pudraya yapışmış bir şekilde omuzlarına dökülmüştü ve yüzünde derin bir çatıklık vardı.

Bekleyen kadın dağılan mücevherlerini ve giysilerini toplarken o da çikolatasını yudumlayarak sorununu düşündü. Basit bir olay gibi görünen

On iki saat önceki şaka artık devasa boyutlara ulaşmıştı. Önce kıvrılma olayı yaşandı. Horatia, aklı başında bir gün ışığında, böyle bir kazık için oynamaya nasıl razı olabildiğini hayal bile edemiyordu. Bu -evet, gerçekleri göz ardı etmenin bir yararı yok, bu bayağıydı: bunun için başka bir kelime yoktu. Ve Lethbridge'in bununla ne yapmayacağını kim bilebilirdi? O öpücükten önce Lethbridge'in sağduyusundan hiç korkmuyordu, ama Şimdi ona canavar gibi görünüyordu, hatta kıvrıcığı ondan aldığı için övünebilirdi. Öpücüğe gelince, buna kendisinin neden olduğunu düşündü; bu düşünce onu hiç rahatlatmadı. Ama hepsinden kötüsü Caroline Massey ile karşılaşmasıydı. Eğer gördüyse, ki Horatia gördüğünden emindi, bu hikâye yarın bütün kasabaya yayılacaktı. Ve Massey, Rule'un kulağını çekmişti. Başka birine söylemekten kaçınsa bile, ona söylemek zorunda kalacaktı ve karısıyla arasına fesat sokmak için eline geçen bu fırsattan çok memnun olacaktı.

Aniden tepsiyi kendisinden uzağa itti. "!" dedi.
dedi.

"Evet, leydim. Hanımefendileri nasıl bir elbise giyecek?" Horatia, "Fark etmez," diye cevap verdi.

Bir saat sonra merdivenlerden indi ve kararlı bir sesle uşaktan Kont'un evde olup olmadığını sordu.

Lord Hazretleri'nin o anda içeri girdiği ve Bay Gisborne'la birlikte olduğu söylendi.

Horatia derin sulara dalmaya hazırlanıyormuş gibi bir nefes aldı ve koridoru geçerek Bay Gisborne'un odasına doğru yürüdü.

Kont masanın yanında, sırtı kapıya dönük bir şekilde duruyor ve Bay Gisborne'un kendisi için hazırladığı konuşmayı okuyordu. Belli ki ata binmişti, çünkü biraz tozlu çizmeler ve geyik derisi pantolon giymiş, gümüş düğmeli mavi kumaştan sade ama mükemmel kesilmiş bir ceket giymişti. Bir elinde kırbacı ve eldivenleri vardı; şapkası bir sandalyenin üzerine atılmıştı. 'Takdire değer, sevgili oğlum, ama çok uzun. Yarısını bile unutabilirim ve Lordlar şok olur, hem de çok şok, biliyorsun,' dedi ve kâğıdı sekretere geri verdi. 'Ve Arnold - sizce - biraz daha az heyecanlı mı? Ah evet, aynı fikirde olacağınızı düşünmüştüm! Ben asla heyecanlı değilimdir.

Bay Gisborne Horatia'yı selamlıyordu; lordum başını çevirdi ve onu gördü. 'Binlerce kez özür dilerim, aşkım! İçeri girdiğini duymadım,' dedi.

Horatia, kendisinden dostça muamele görmeye alışık olan Bay Gisborne'a oldukça yapmacık bir gülümseme bahşetti ve hemen sorunun ne olabileceğini merak etti. "Çok mu meşgulsünüz efendim?" diye sordu endişeli gözlerini Rule'un yüzüne kaldırarak.

'Arnold sana hiç meşgul olmadığımı söyleyecektir, canım,' diye cevap verdi.

"Peki, şimdi bana bir dakikanızı ayırabilir misiniz? Horatia dedi ki.

"Ne kadar isterseniz," dedi ve dışarı çıkması için kapıyı açık tuttu.

"Kütüphaneye gidelim mi hanımefendi?

Horatia küçük bir sesle, "Nereye gittiğimiz umurunda değil," dedi. "Ama seninle özel olmak istiyorum.

', bu çok gurur verici,' dedi.

Horatia kederle, "Değil," diye cevap verdi. Kütüphaneye gitti ve onun kapıyı kapatmasını izledi. "Özel konuşmak istiyorum çünkü sana söylemem gereken bir şey var.

Adamın gözlerinde bir an için en ufak bir şaşkınlık belirtisi titreşti; bir an için ona baktı, daha çok araştırarak, diye düşündü. Sonra ilerledi. "Ama oturmayacak mısın, Horry?

Olduğu yerde kaldı, elleri bir sandalyenin arkasını kavradı. "Hayır, sanırım ayakta duracağım," diye cevap verdi. "M-Marcus, sana hemen korkunç bir şey yaptığımı söylesem iyi olacak!

Bunun üzerine ağzının kenarlarında bir gülümseme belirdi. "En kötüsüne hazırım o zaman.

"Sizi temin ederim, hiç de komik değil," dedi Horatia trajik bir şekilde. "Aslında, korkarım ki inanılmaz derecede kızacaksınız ve itiraf etmeliyim ki," diye ekledi bir samimiyet telaşıyla, "beni o kırbaçla dövsen bile bunu hak ediyorum, ama umarım dövmezsin, M-Marcus.

Kont, kırbacı ve eldivenleri masanın üzerine bırakarak, "Yapmayacağıma dair size rahatlıkla söz verebilirim," dedi. "Gel, Horry, sorun nedir?

Bir parmağıyla sandalyenin arkalığındaki deseni izlemeye başladı. "Şey, ben - şey, görüyorsunuz ya, ben - M-Marcus, dün gece size mesajımı verdiler mi? Gözlerini kısa bir süre için kaldırdı ve adamın ciddiyetle kendisini izlediğini gördü. 'I

"Eğer sorarsanız, Ranelagh'a gittiğimi size söylemesini istedim.

Rule, 'Evet, o mesajı aldım,' diye cevap verdi.

"Şey - şey, oraya gittim. Ridotto'ya. Ve Lord Lethbridge ile gittim.'

Bir duraklama oldu. "Hepsi bu kadar mı? Rule sordu.

'Hayır,' diye itiraf etti Horatia. 'Bu sadece başlangıç. Çok daha kötüsü gelecek.

"O zaman öfkemi saklasam iyi olur," dedi. "Devam et, Horry.

"Görüyorsunuz, Lord Lethbridge ile birlikte gittim ve - ve mesajı bıraktım, çünkü - çünkü -

'Çünkü doğal olarak benim bilmemi istediniz - diyelim mi? - Eldiveni yere attığını. İşin bu kısmını gayet iyi anlıyorum,' dedi Rule cesaretle.

Tekrar başını kaldırdı. "Evet, nedeni buydu," diye itiraf etti. "Onunla birlikte olmayı özellikle istediğimden değil, Rule. Herkes maskeli olacağı için senin dışında kimsenin bilmeyeceğini, böylece seni kızdırmakla yetineceğimi ve hiçbir skandala yol açmayacağımı düşündüm.

Rule, "Mesele artık tamamen açıklığa kavuştu," dedi. 'Ranelagh'a gidelim.

"Şey, ilk başta çok hoştu ve çok hoşuma gitti. Sonra - sonra kutulardan birinde akşam yemeği yedik ve Robert'ı benimle kağıt oynaması için zorladım. Bilmelisin ki, Marcus, onunla oynamayı çok istiyordum ama o hiç istemiyordu. Sonunda oynayabileceğini söyledi ama para için değil. Bir Geyler düğünerek kağlarını çattı ve birden: "Rule, sence Gampanyayı fazla mı kaçırdım?" dedi.

"Güvenmiyorum, Horry.

"Başka türlü açıklayamam," dedi. "Saçımdan bir tutam için oynayacağını söyledi ve seni kandırmanın bir yararı yok, Rule, kabul ettim! Bu itirafı herhangi bir öfke patlaması karşılamadığı için sandalyenin arkalığını sıkıca kavradı ve devam etti. "Ve beni özel bir odaya götürmesine izin verdim - aslında özel olmasını istedim- ve p-piquet oynadık ve - ve ben kaybettim. Ve söylemeliyim ki,' diye ekledi, 'tanıdığım en iğrenç adam olmasına rağmen çok, çok iyi bir kart oyuncusu.

"Sanırım öyle," dedi Kont. 'Elbette hissenizi ödeyip ödemediğinizi sormama gerek yok.

Yapmak zorundaydım. Bu bir şeref borcuydu, görüyorsunuz. Buklelerimden birini kesmesine izin verdim ve - ve şimdi onda.

"Bağışla beni canım, ama bunu bana o bukleyi senin için geri almamı istediğin için mi söyledin?" diye sordu lord hazretleri.

"Hayır, hayır!" diye yanıtladı Horatia sabırsızlıkla. 'Onu geri alamazsın; onu adil bir oyun sırasında kaybettim. Sonra çok, çok daha kötü bir şey oldu - gerçi en kötüsü o değildi. Beni yakaladı, maskemi çıkardı ve beni öptü! Ve Rule, en korkunç şey! Maskemi unuttum ve kaçtım. Leydi Massey pencerenin hemen dışındaydı ve beni gördü. Gördüğünüz gibi adi bir skandala imza attım ve yapabileceğim tek şeyin size hemen anlatmak olduğunu düşündüm, çünkü bana kızgın olsanız bile bilmeniz gerekirdi ve başkasının size anlatmasına dayanamazdım!

Kont öfkeli görünmüyordu. Bu aceleci konuşmanın tamamını sakince dinledi ve konuşmanın sonunda onları ayıran boşluğa doğru ilerledi ve Horatia'nın şaşkınlığı içinde onun elini tutup dudaklarına götürdü. "Saygılarımı sunarım Horry," dedi. "Beni şaşırttın. Elini bıraktı ve pencerenin önünde duran masaya doğru gitti. Cebinden bir anahtar çıkararak çekmecelerden birinin kilidini açtı ve çekmeceyi çekti. Horatia ne yapacağını şaşırmış bir halde ona gözlerini kırıştırdı. Adam ona döndü ve elini uzattı. Avucunun içinde pudralı bir bukle vardı.

Horatia ona bakarak bir nefes verdi. Sonra şaşkınlıkla başını kaldırdı. "Benim mi?" diye kekeledi.

"Seninki, canım.

"Ama ben - ama - sen bunu nasıl anladın?

Küçük bir kahkaha attı. "Ben kazandım.

"Kazandın mı?" diye tekrarladı, anlamamıştı. 'Bunu nasıl yapabilirsin? Kim - Rule, kimden kazandın?'

'Neden, senden, Horry. Başka kimden kazanabilirdim ki?' Kadın adamın bileğini kavradı. "Kural, o - o sen değil miydin?" diye ciyakladı.

'Ama tabii ki öyleydi Horry. Lethbridge'e yenilmene izin vereceğimi mi sandın?

Horatia hıçkırarak, "Ah!" diye bağırdı. "Oh, çok minnettarım! Adamın bileğini bıraktı. 'Ama anlamıyorum. Nereden biliyordun? Neredeydin?

"Seninkinin yanındaki kutuda.

"Siyah d-dominolu adam mı? O zaman - o zaman elbiseme basan sen miydin?"

"Gördüğünüz gibi, birkaç dakikalığına yolumdan çekilmenizi sağlamak zorundaydım," diye özür diledi.

"Evet, elbette," diye başını salladı Horatia, bunu oldukça takdir etmişti. "Bence çok zekiceydi. Ve geri döndüğümde sesinin tuhaf olduğunu düşündüğümde - o sen miydin?"

Öyleydi. Lethbridge'in tavrını oldukça iyi taklit ettiğim için kendimle gurur duyuyorum. O kemanların çıkardığı sesin bana yardımcı olduğunu kabul ediyorum.

Yine kaşlarını çatmıştı. 'Evet, ama tam olarak anlayamadım. Robert seninle domino oynadı mı?'

Gözlerinde bir kahkaha gizlendi. "Tam olarak bir değiş tokuş değildi. Ben onunkini aldım ve kendiminkini bir sandalyenin altına sakladım.

Horatia ona dikkatle bakıyordu. "Aldırmadı mı?"

"Şimdi aklıma geldi de," dedi Kont düşünceli bir ifadeyle, "korkarım ona sormayı unuttum.

Biraz daha yaklaştı. "Marcus, bunu sana vermesini sen mi istedin?" "Hayır," diye yanıtladı Kont. "Ben - şey - aldım.

"mı? Ama neden sana izin verdi?"

Lord Hazretleri, 'Bu konuda gerçekten başka seçeneği yoktu,' dedi.

Uzun bir nefes aldı. "Yani onu zorla mı aldın? Ve o hiçbir şey yapmadı mı? Ona ne oldu?"

Kont sakince, "Sanırım evine gitmiştir," dedi.

"Eve gitmiş! Hiç bu kadar zavallı bir şey duymamıştım!" diye haykırdı Horatia tiksintiyle.

"Başka bir şey yapamazdı," dedi Kont. "Belki de beyefendinin zambak havuzuna düşme talihsizliğini yaşadığını açıklamalıyım.

Horatia'nın dudakları aralandı. "Rule, onu içeri ittin mi?" diye sordu nefes nefese.

"Gördüğünüz gibi ondan bir şekilde kurtulmam gerekiyordu," dedi Lord Hazretleri. "Gerçekten de oldukça tropikti ve zambak havuzu da çok uygun bir yerdeydi.

Horatia ciddiyetini koruma çabasından vazgeçti ve bir kahkaha tufanına kapıldı. 'Ah, R-Rule, ne kadar ünlü! Keşke ben de görseydim! Aklına bir fikir geldi; hemen: "Seni çağırmayacak, değil mi?" dedi.

"Ne yazık ki, korkarım böyle bir olasılık yok," diye yanıtladı Rule. 'Gördüğün gibi Horry, sen benim karımsın - bu durum Lethbridge'in durumunu biraz garipleştiriyor.

Kadın tatmin olmamıştı. "R-Rule, diyelim ki sana bir m-mischief yapmaya çalışıyor?" dedi endişeyle.

Rule umursamaz bir tavırla, "Başarılı olacağını pek sanmıyorum," dedi.

"Şey, bilmiyorum, ama dikkatli olmanı dilerim, Marcus. "Sana söz veriyorum, benim için korkmana gerek yok, canım.

Biraz kararsız görünüyordu ama konunun kapanmasına izin verdi. Oldukça sert bir sesle: "Belki de Leydi M-Massey'e her zaman sizin olduğunuzu söylersiniz?" dedi.

Ağzı sertleşmişti. "Leydi Massey," dedi kasıtlı olarak, "seni rahatsız etmesine gerek yok - hiçbir şekilde, Horry.

Zorlukla dedi ki: 'Sanırım ona sizin söylemenizi tercih ederim, efendim. O - o bana öyle bir baktı ki - öyle bir baktı ki -'

Rule, "Leydi Massey'ye bir şey söylememe gerek yok," dedi. 'Sanırım dün gece olanlardan bahsetmeyecektir.

Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "O zaman sen olduğunu biliyor muydu?"

Adam oldukça acımasızca gülümsedi. "Gerçekten de biliyordu," diye cevap verdi.

"Ah!" Horatia bunu sindirdi. "Sana söylemeseydim bütün bunları bana anlatacak mıydın?" diye sordu.

"Dürüst olmak gerekirse, Horry, hayır: değildim," diye yanıtladı Rule. 'Aptallığımı bağışlayan gerekecek. Bana söyleyeceğinizi düşünmemiştim.

Horatia içtenlikle, "Leydi M-Massey beni görmemiş olsaydı size söyleyeceğimi sanmıyorum," dedi. "Ve Robert'ın bunu açıklayacağını da sanmıyorum, çünkü bu onu oldukça gülünç duruma düşürüyor. Ve onunla bir daha konuşmazdım. Şimdi görüyorum ki, tabii ki

Her Şeye rağmen çok kötü davrandığını söylemeliyim, ancak bu kazığı teklif etmesi gerektiğini düşünmüyorum, sizce de öyle değil mi?

"Kesinlikle bilmiyorum.

Horatia yakışıklı bir tavırla, "Hayır, onu arkadaş olarak kabul etmeyeceğim Rule!" dedi. "Ona karşı nazik davranırsam aldırılmazsın, değil mi?

"Hiç de değil," diye yanıtladı Rule. 'Ben de ona karşı medeniyim.

Horatia, "Bir insanı gölete itmeye medeni bir davranış demiyorum," diye itiraz etti. Gz saate takıldı. 'Oh, Louisa'yla çıkacağımı söylemiştim! Sadece saate bak! Yola çıkmaya hazırlandı. "Beni çok kızdıran bir Şey var," dedi kaşlarını çatarak. "İkinci oyunu kazanmama izin vermen çok iğrençti!

Adam güldü ve Louisa'nın ellerini tutarak onu kendine doğru çekti. "Horry, Louisa'yı Őeytana teslim edelim mi?" diye önerdi.

"Hayır, gitmeliyim," diye cevap verdi Horatia, aniden utanarak. "Ayrıca, karavanımı görmedi!

Sahip olunması her hanımefendiyi modanın n saflarına geçirmeye yetecek olan landaulet, araba yapımcısından yeni geldiği için pırıl pırıl ve yeniydi. Leydi Louisa arabayı çok beğendi, son derece rahat olduğunu söyledi ve yarım saatten fazla bekletilmekten hiç rahatsız olmadığını söyleyecek kadar da nazikti. Bond Street'te alıŐveriŐ yapması gerektiği için arabacıya önce oraya gitmesi talimatı verildi ve iki hanım minderlere yaslanarak, Leydi Louisa'nın henüz iki kumaş satın aldığı yeşil İtalyan taftasından balo elbisesiyle giyilecek uygun kurdeleler hakkında tartışmaya başladılar. Kurdelelerin  l'instant,  l'attention, au soupir de Vnus ve diğerlerinin rakip değerleri tamamen tartıldığında, araba modaya uygun bir tuhafiyecinin önünde durdu ve hanımlar, Lady Louisa'nın iki gün önce satın aldığı ve Şimdiden oldukça nefret ettiği bir Şapkayı katlanılabilir hale getireceğini umduğu bir dal yapay iek seçmek için içeri girdiler.

Horatia'nın bir değirmenciye ziyaret etmesi doğal olarak imkansızdı. Kendi hesabına bir Şeyler satın , bu yüzden çiçekler seçildikten sonra birak Şapka denedi ve sonunda Trianon grisi sert muslinden oluşan ve üzerinde 'Grandes Prtentions' yazan muazzam bir Şapka aldı. Bir pens vardı

Aynı nefis gri tonunda monté tül eşarp da vardı, onu da aldı. Dükkândan çıkmak üzereyken gözüne bir şapka ilişti ama Leydi Louisa'nın bunun kendisini oldukça ilkel gösterdiğini söyleyecek kadar akli başında olması nedeniyle onu da alışverişlerine eklememeye karar verdi.

Horatia, kendisini onaylamadığından şüphelendiği baldızından biraz çekiniyordu ama Leydi Louisa oldukça keyifli davranıyor ve Horry'nin o şapkayı almasını abartılı bulduğunu bir bakışıyla bile ima etmiyordu. Hatta şapkanın büyüleyici olduğunu bile söylemişti, bu yüzden tekrar karavana adım attıklarında Horatia, Louisa'ya karşı daha önce hiç hissetmediği kadar dostça duygular besliyordu.

Leydi Louisa'nın istediği de tam olarak buydu. Araba ilerlerken, kürklü güneşliğini arabacının sırtına doğru tuttu ve şöyle dedi: "Canım, insanın söylediklerinin ne kadarını duyuyor?"

"Oh, hiçbir şey! Horatia ona güvence verdi. 'O çok sağır, biliyorsun. Ona nasıl bağırarak zorunda kaldığımı fark etmedin mi?"

Leydi Louisa, "Korkarım açık bir arabaya alışmam çok uzun sürecek," diye içini çekti. 'Ama eğer gerçekten sağırsa - canım, sana söylemek istediğim bir şey vardı. Yani - hayır, hiç söylemek istemiyorum, ama sanırım söylemeliyim, çünkü Rule'un asla söylemeyeceğini biliyorum.

Horatia'nın gülümsemesi soldu. "Gerçekten mi?" dedi.

"Araya giren insanlardan nefret ederim," dedi hanımefendi aceleyle, "ama Lord Lethbridge'i neden dostluğunuza kabul etmemeniz gerektiğini bilmeye hakkınız olduğunu düşünüyorum.

"Farkındayım Louisa," dedi Horatia sert bir sesle. 'Onun ünü -'

"Öyle değil, aşkım. Sadece o, Rule ve ben biliyoruz ve Rule sana söylemeyecek çünkü beni asla ele vermez, Tanrı onu korusun!"

Horatia gözlerini devirerek döndü. "Seni bırakayım mı, Louisa?"

Leydi Louisa sesini gizli bir mırıltıya indirdi ve cesurca baldızına yedi yıl önce çılgın bir bahar gelgitinde neler olduğunu anlatmaya başladı.

On üç

Leydi Louisa'nın Horatia'nın incelemesi için geçmişini ortaya dökmekle meşgul olduğu sırada, Lord Lethbridge Hertford Caddesi'ndeki bir eve kabul ediliyordu. Uşağın refakatini reddederek merdivenlerden yukarı, Leydi Massey'nin sabırsızlıkla kendisini beklediği, sokağa bakan salona doğru yürüdü.

"Evet, hayatım," dedi kapıyı arkasından kapatarak. "Elbette gururum okşandı ama neden bu kadar acil çağırıldım?"

Leydi Massey pencereden dışarı bakıyordu ama baktı. "Billetimi aldınız mı?"

Kaşlarını kaldırdı: 'Eğer , Caroline, şimdi burada olmamam ,' dedi. "Sabah ziyaretlerine gitmek adetim değildir. Bardağını kaldırdı ve eleştirel bir gözle onu inceledi. "Sana söylememe izin ver, benim azizim, her zamanki eşsiz halinden biraz daha farklı görünüyorsun. Şimdi yanlış olan ne olabilir?"

Ona doğru bir adım attı. "Robert, dün gece Ranelagh'da ne oldu?" diye sordu ona.

İnce parmakları sorgulama bardağının sapında hissedilir bir şekilde sıkılaştı, gözleri sadece yarıklara kadar daralmış bir şekilde ona baktı. "Ranelagh'da..." diye tekrarladı. "Eee?"

"Oh, oradaydım!" diye cevap verdi. 'O küçük aptalla konuştuğunu duydum. Köşke gittiniz. Sonra ne oldu?"

Bardağını yere bıraktı ve cebinden bir enfiye kutusu çıkardı. Bir parmağıyla kutuya vurdu ve açtı. "Peki bu senin için ne ifade ediyor Caroline?" diye sordu.

"Birisi Scarlet Domino'nun en küçük kart odasına girdiğini söyledi. Orada kimseyi görmedim. Terasa çıktım. Gördüm - seni, düşündüğüm gibi -

gelinin buklelerinden birini kesti - oh, bu şimdi bir anlam ifade etmiyor! O dışarı kaçtı ve ben içeri girdim. Mendilini dudaklarına bastırarak durdu. "Tanrım, Rule'du!" dedi.

Lord Lethbridge bir tutam enfiye aldı, kalıntıları silkeledi ve önce bir burun deliğine, sonra diğerine götürdü. "Senin için ne kadar rahatsız edici, aşkım!" dedi kibarca. "Kendine ihanet ettiğinden eminim.

Ürperdi. 'Sen olduğunu sandım. Dedim ki - ne dediğimin bir önemi yok. Sonra maskesini çıkardı. Neredeyse bayılacaktım.

Lord Lethbridge enfiye kutusunu kapattı ve firfırlarının tozunu aldı. "Çok eğlenceliydi, Caroline. Umarım benim işlerime karışmaman için sana bir ders olur. Seni görmeyi ne kadar isterdim!

Kadın öfkeyle kızardı ve bir sandalyeye doğru ilerledi. "Her zaman kindar biriydin, Robert. Ama dün gece Ranelagh'daydın ve o kırmızı domino taşını giymiştin. Sana söylüyorum, orada başka kimseyi görmedim!

Lethbridge soğukkanlılıkla, "Başka kimse yoktu," diye cevap verdi. Pek de hoş olmayan bir şekilde gülümsedi. 'Sevgili Rule'umuz ne kadar öğretici bir akşam geçirmiş olmalı! Ve sen ne kadar aptalsın, Caroline! Lütfen, ona ne söyledin?

"Önemli değil," dedi sertçe. 'Belki de ona domino taşını ödünç vermişsinizdir? Bu tam sana göre bir davranış olurdu!

"İşte şimdi yanılıyorsunuz," diye cevap verdi büyük bir sevecenlikle. 'Bu hiç de benim yapacağım bir şey değil. O domino taşı benden alındı.

Dudakları kıvrıldı. 'Buna izin mi verdin? Kızın yanında senin yerini almasına izin mi verdin? Bu pek olası değil!'

'Bu konuda başka seçeneğim yoktu,' dedi. 'Mümkün olan en temiz şekilde elendim. Evet, "elendim" dedim, Caroline.

"Çok sakın karşılıyorsunuz!" dedi.

'Doğal olarak,' diye yanıtladı. "Dişlerimi gıcırdatacağımı mı sandınız?

Elbisesinin kıvrımlarını karıştırdı. 'Peki, tatmin oldunuz mu? Gelinle işiniz bitti mi? Her şey bitti mi?

"Seninle ilgili olarak, canım, her şeyin kesinlikle bittiğini tahmin ediyorum," dedi düşünceli bir şekilde. 'Rule ile görüşmenize tanık olma ayrıcalığına sahip olduğumdan değil elbette. Ama tahmin edebiliyorum. Oldukça keskin bir zekam var, biliyorsun.

Takındığı alaycı tavırdan vazgeçti ve elini uzattı. "Ah, Robert, üzgün olduğumu görmüyor musun?"

'Kolayca,' diye cevap verdi. 'Planlarım da altüst oldu ama bunun beni zor durumda bırakmasına izin vermeyeceğim.'

Merakla ona baktı. Uyanık bir havası vardı, gözleri parlak ve gülümsüyordu. Hayır, o yararsız duygulara kapılacak biri değildi. "Ne yapacaksın?" diye sordu. "Eğer Rule kızı durdurmak istiyorsa -

Parmaklarını şıklattı. 'Planlarımın altüst olduğunu söyledim. Bunun tamamen doğru olduğuna inanıyorum.'

"Umursuyor gibi görünüyorsun," diye belirtti.

'Her zaman yapılacak daha çok plan vardır,' dedi. "Senin için değil," diye ekledi kibarca. 'Sen de bu konuda kararını verebilirsin. Senin için gerçekten üzülüyorum, canım. Rule çok faydalı olmuş olmalı. Bir an ona baktı ve gülümsemesi genişledi. "Ah, onu seviyor muydun, Caroline? Bu hiç akıllıca değildi.'

Ayağa kalktı. 'İğrençsin Robert,' dedi. 'Onu görmeliyim. Onun beni görmesini sağlamalıyım.'

"Elbette," dedi Lethbridge içtenlikle. 'Keşke onu ölesiye rahatsız etseniz; bundan hiç hoşlanmazdı. Ama onu geri alamayacaksın, zavallı sevgilim. Rule'u çok iyi tanıyorum. Onun aşağılandığını görmek ister misin? Söz veriyorum göreceksin.'

Pencereye doğru yürüdü. "Hayır," dedi kayıtsızca.

"Tuhaf!" diye yorumladı. "Sizi temin ederim, bu benim için tam bir saplantı haline geldi. Ona doğru geldi. "Bugün pek iyi bir arkadaş değilsin Caroline. Senden ayrılacağım. Rule'a bir olay çıkar, sonra seni tekrar görmeye geleceğim ve bana her şeyi anlatacaksın. Onun elini tuttu ve öptü. "Au revoir, aşkım!" dedi tatlı bir sesle ve içinden küçük bir melodi mırıldanarak dışarı çıktı.

Yarım Ay Sokağı'ndaki evine dönüyordu ki, Leydi Rule'un arabası yolun bir köşesinden dönerek hızla ona doğru geldi. Şimdi tek başına oturan Horatia onu hemen gördü ve kararsız görünüyordu. Lethbridge şapkasını çıkardı ve arabanın gelmesini beklemeye başladı.

Arabacısına durmasını emredeceğine dair bu sakın varsayımında bir şey Horatia'çekici geldi. Gerekli emri verdi ve

landaulet Lethbridge'in yanında durdu.

Ona bir kez bakmak bile Lethbridge'in Ranelagh'da neler olduğunu bildiğinden emin olması için yeterliydi. Gri gözlerinde bir eğlence parıltısı vardı. Bu onu kızdırmıştı ama bunu belli etmeyecekti.

"Ne yazık ki, kıskanç koca bu şereften mahrum kaldı!" dedi.

"Zekiydi, değil mi? Horatia da aynı fikirdeydi.

"Ama ilham verici! dedi Lethbridge. 'Benim nemli kaderim özellikle uygun oldu.

Ona saygılarımı iletin, yalvarırım. Kesinlikle uyuklarken yakalandım.'

Küçük düşürücü yenilgisini çok iyi karşıladığını düşündü ve biraz daha sıcak bir şekilde cevap verdi: "İkimiz de uyuklarken yakalandık ve belki de iyi oldu, efendim.

"Kendimi suçluyorum," dedi düşünceli bir tavırla. 'Yine de nasıl tahmin edebildiğimi bilmiyorum... Caroline Massey'nin varlığından haberdar olsaydım daha dikkatli olabilirdim.

Ok, olacağını bildiği gibi yuvasına saplandı. Horatia dimdik oturdu. "Leydi Massey?

Onu görmediniz mi? Hayır, sanırım görmedim. Görünüşe göre o ve Rule, felaketimizi planlamak için kafa kafaya vermişler. Takdire şayan bir şekilde başarılı olduklarını kabul etmeliyiz.

"Bu doğru değil! Horatia kekeledi.

"Ama -" Sözüünü sanatsal bir şekilde kesti ve eğildi. "Tabii ki hayır, hanımefendi!

Ona sert bir şekilde baktı. "Bunu neden söyledin?

"Canım, binlerce kez özür dilerim! Bunu bir daha düşünme!

Emin olun, öyle bir şey değildi. "Sana

kim söyledi?" diye sordu.

"Bana kimse söylemedi," dedi yatıştırıcı bir sesle. 'Ben sadece güzel hanımın dün gece olanlarla ilgili çok şey bildiğini düşünmüştüm. Ama yanıldığıma eminim.

"!" dedi. "R-Rule'a soracağım!

Gülümsedi. "Mükemmel bir fikir hanımefendi, eğer içinizi rahatlatacaksa.

Kadın oldukça acınası bir tavırla, 'Bunun saçmalık olduğunu söyleyeceğini düşünüyorsunuz,

değil mi?"

Lethbridge gülerek, "Eminim öyle yapacaktır," dedi ve arabacının yoluna devam etmesi için geri çekildi.

Küçük zehirli okları fırlatmakta usta olduğunu söyleyerek kendini övüyordu; bu kesinlikle eve gitmişti. Horatia bunun bir yalan olduğundan emin olsa da, önce Leydi Massey'nin zalim gülümsemesini, sonra da Rule'un kendi sözlerini hatırlamaktan kendini alamadı: Gerçekten de biliyordu. Ve tabii şimdi Lethbridge'in aklına getirmesiyle, bu hikâye doğru olsa da olmasa da Rule'un bunu inkâr etmek zorunda kalacağını fark etti. Buna inanmıyordu, hayır, ama düşünmeden de edemiyordu. Güzel Leydi Massey'nin rakibi olarak başarı şansının olmadığı fikrinden bir türlü kurtulamıyordu. Leydi Massey'nin Rule'un metresi olduğunu ona ilk söyleyen Crosby Drelincourt olmuştu ama daha fazla bilgi için Theresa Maulfrey'e borçluydu. Bayan Maulfrey genç kuzeninden hiçbir zaman pek hoşlanmamıştı ama Kontes olur olmaz onun dostluğunu kazanmak için kararlı bir girişimde bulunmuştu. Ne yazık ki Horatia, Theresa'dan Theresa'nın ondan hoşlandığından daha fazla hoşlanmıyordu ve bu hanımefendinin ani sevecenliğinin anlamını çok iyi biliyordu. Charlotte'un çok zekice tahmin ettiği gibi, Bayan Maulfrey Horatia'ya patronluk taslamaya çalışmış ve neşeli Kontes patronluğa ihtiyacı olmadığını açıkça gösterdiğinde, kendini bir sürü kin dolu şey söyleme cazibesine karşı koyamaz halde bulmuştu. Rule ve onun aşkları konusunda bir dünya kadını gibi konuşuyordu ve bu yüzden de ağırlığı vardı. Horatia, Rule'un yıllardır Massey'nin kölesi olduğu izlenimine kapılmıştı. Ve Bayan Maulfrey'nin de zekice belirttiği gibi, bir erkek genç kızlık çağındaki bir kız için yaşam tarzını değiştirmezdi. Bayan Maulfrey ondan başarılı bir aşık olarak hayranlıkla söz ediyordu: Horatia'nın onun fetihlerinin sayısını arttırmak gibi bir düşüncesi yoktu. Beyefendilerin bu konularda garip davrandıkları bilindiğinden, onun dul kadınlarla ve opera dansçılarıyla cilveleşmelerinin arasında karısıyla da sevişebileceğini düşünüyordu. Yine de, onunla istediği gibi eğlenebileceği konusunda zımni bir anlayışla evlendiğine göre, şimdi buna itiraz edemezdi.

Böylece Rule Kontu, genç karısına kur yapmak için yola koyuldu ve onu kibar buldu,

Her zaman neşeliydi ama son derece anlaşılmazdı. Ona mümkün olan en dostça şekilde davranıyordu - daha ziyade, diye düşündü hayıflanarak, hoşgörülü bir babaya davranabileceği gibi.

Leydi Louisa, bu durumun tatmin edici olmadığını düşünerek onu sert bir dille eleştirdi. "Sakın söyleme!" dedi. "Şu anda çok iyi bir yoldasın.

O çocuğun üzerine titriyorsun! Tanrım, sana karşı sabrım tükendi! Neden ona kendini sevdirmiyorsun? Bunu diğer yanlış yönlendirilmiş kadınlarla da yapabiliyor gibisin, ama neden bilmiyorum!

"Ah!" dedi Kont. 'Ama o zaman sen sadece benim kız kardeşimsin, Louisa.

"Sakın kapatmaya kalkma!" dedi Leydi Louisa öfkeyle. 'Kızla seviş! Tanrı aşkına, neden sana aşık değil?

"Çünkü," dedi Kont yavaşça, "onun için çok yaşıyım.

Hanımefendileri, "Boş ver!" diye çıkıştı.

Kont bir hafta sonra Meering'e gittiğinde Horatia'nın da kendisine eşlik etmesini önerdi. Belki de Leydi Massey önceki akşam kendini onun yoluna atmayı seçmeseydi Horatia daha iyisini istemeyebilirdi. Ama Rule'la birlikte Vauxhall Bahçeleri'ne gitmişlerdi ve Leydi Massey de oraya gitmişti.

Akşam yemeğine kadar her şey çok güzeldi. Müzik ve dans vardı ve her şey çok neşeliydi, akşam yemeği mükemmeldi ve Kont ideal bir koca ve ev sahibiydi. Sonra her şey tersine dönmüştü, çünkü Horatia, Bay Dashwood, Pelham ve Bayan Lloyd'la birlikte çağlayana bakmaya gittiğinde Rule da locadan ayrılmış ve bazı arkadaşlarını selamlamak için oraya gitmişti. Horatia onu yarışlardan tanıdığı Sir Harry Topham'la birlikte patikalardan birinde yürürken görmüştü. Yirmi dakika sonra onu tekrar görmüştü ama Sör Harry ile birlikte değildi. Aşıklar Yolu'ndaydı (ki bu durumu daha da kötüleştiriyordu) ve ona çok yakın bir yerde durmuş, en eritici şekilde ona bakıyordu Leydi Massey. Horatia onları gördüğünde bile Massey ellerini Rule'un omuzlarına koydu.

Horatia dönüp dolaştı ve bambaşka bir yoldan yürümek niyetinde olduğunu açıkladı. Bayan Lloyd ve Pelham geride kalmışlardı; muhtemelen Bay Dashwood Kont'u fark etmemişti. Kocasının Leydi Massey'nin ellerini omuzlarından çektiğini görmemesi için onu ölümcül noktadan bir çırpıda uzaklaştırdı.

O korkunç gecenin geri kalanında hiç kimse Leydi Rule kadar neşeli olamazdı. Birçok kişi bunu fark etti ve Bay Dashwood onun her zamankinden daha büyüleyici olduğunu düşündü.

Ama Rule ertesi sabah onun odasına gidip yatağının kenarına oturduğunda ve çikolatasını içerken onu asi bir ruh hali içinde buldu.

Meering'e gitmek mi? Oh, hayır, gidemezdi! Yüzlerce işi vardı ve taşrada çok sıkıcı olurdu.

Rule yarı gülümseyerek, "Bu pek de iltifat sayılmaz," dedi.

'İyi ama Rule, sadece bir haftalığına gidiyorsun ve bu kadar kısa bir süre için bavul hazırlamanın ne kadar yorucu olduğunu bir düşünsene! Tabii ki Newmarket toplantısından sonra seninle geleceğim, eğer Bath'a gitmezsek.

"Şimdi benimle gelmeni çok isterim Horry.

Horatia bir şehit sesiyle, "Pekâlâ," dedi. "Eğer yapmam gerektiğini söylüyorsanız, yaparım.

Ayağa kalktı. "Tanrı korusun, canım!

'R-Rule, eğer bu konuda kızgın hissediyorsan, lütfen bana söyle! Kötü bir eş olmak istemiyorum.'

"Huysuz görünüyor muyum?" diye sordu.

"Hayır, ama size bakarak ne düşündüğünüzü asla anlayamam," dedi Horatia içtenlikle.

Güldü. 'Zavallı Horry, senin için çok zor olmalı. Kasabada kal, canım. Muhtemelen haklısın. Arnold Meering'deki işlerle ilgilenmemi sağlayacak. Parmağını çenesinin altına koyup yukarı kaldırdı. "Ben yokken bütün servetimle oynama, olur mu?" dedi alaycı bir tavırla.

'Hayır, tabii ki değil. Çok iyi olacağım. Ve Lord Lethbridge'i cesaretlendireceğimden korkmanıza gerek yok, çünkü Louisa bana onun hakkında her şeyi anlattı ve onu tanımamam gerektiğini çok iyi anlıyorum.

"Bundan korkmuyorum," diye cevap verdi ve eğilip onu öptü.

On dört

Böylece Rule Kontu sadece Bay Gisborne'un eşliğinde Meering'e giderken, karısı Londra'da kaldı ve kendisini onu hiç özlemediğine ikna etmeye çalıştı. Bunda başarılı olamadıysa bile, en azından tavırlarından kimse bundan şüphelenemezdi. Grosvenor Meydanı'ndaki büyük ev, lord olmadan dayanılmaz derecede boş görüldüğünden Horatia zamanının mümkün olduğunca çoğunu oradan uzakta geçiriyordu. Katıldığı iskambil partilerinde, gezintilerde, davullarda ve pikniklerde onunla karşılaşan hiç kimse onun kendi kocası için modaya uygun olmayan bir şekilde özlem duyduğunu düşünemezdi. Hatta kız kardeşi Charlotte onun bu ciddiyetsizliğinin hiç de yakışık almadığını sert bir dille söyledi.

Lord Lethbridge'le mesafesini korumakta hiç zorluk çekmedi. Doğal olarak pek çok davette karşılaşmışlardı, ama Horatia'nın nazik ama çok resmi olduğunu gören Lord Hazretleri, onun en yakın tanıdıkları arasına düşmesini soğukkanlılıkla karşılamış ve onu tekrar kazanmak için hiçbir girişimde bulunmamıştı. Horatia fazla pişmanlık duymadan onu hayatından çıkardı. Soylu genç kızları kaçıran bir çapkının cazibesi hâlâ sürüyor olabilirdi ama balo kıyafetleri içinde gölete itilen bir adamın cazibesi kalmamıştı. Horatia, sadece onunla hiç kâğıt oynamadığı için üzgündü, onu hiç üzülmeyen bir kenara attı ve unutmaya başladı.

Adam beklenmedik olduğu kadar çirkin bir şekilde tekrar dikkatini çekmeye çalıştığında, takdire şayan bir şekilde başarılı oluyordu.

Richmond House'da dans ve havai fişek gösterileriyle büyüleyici bir eğlence düzenlendi. Hiç bu kadar zarif bir şekilde tasarlanmış bir parti olmamıştı. Bahçeler ıslıl ıslıl aydınlatıldı, dairelerde akşam yemeği verildi ve nehirde demirlemiş mavnalardan oluşan bir platformdan atılan havai fişekler konukların ve her yeri dolduran tüm izleyicilerin hayranlığını kazandı.

Yakındaki ev. Gece yarısı bir sağanak yağmur yağdı, ancak o zamana kadar tüm havai fişek gösterileri bittiği için bunun bir işaret olduğu düşünülemezdi ve konuklar dans için balo salonuna çekildiler.

Horatia partiden erken ayrıldı. Havai fişekleri görmek güzeldi ama dans etmek istemediğini fark etti. Bunun sorumlusu kısmen yeni bir çift elmas işlemeli ayakkabıydı. Ayakkabılar onu iğrenç bir şekilde sıkıyordu ve keşfettiğine göre hiçbir şey insanın eğlencesini rahatsız bir ayakkabı kadar etkili bir şekilde mahvedemezdi. On ikiyi biraz geçe arabası çağrıldı ve Bay Dashwood'un tüm yalvarışlarına direnerek yola çıktı.

Çok fazla baloya katılmıŒ olması gerektiğine karar verdi, çünkü bu baloyu neredeyse sıkıcı bulmuŒtu. Œnsan her an Berkshire'da, kilometrelerce ötede, uykulu uykulu gülümseyen iri bir beyefendinin ne yaptığını merak ederken dans etmek ve neŒeyle sohbet etmek gerçekten çok zordu. Bu durum insanı rahatsız ediyor ve başını ağrıtiyordu. Arabanın köşesinde arkasına yaslandı ve gözlerini kapadı. Rule bir hafta boyunca geri gelmeyecekti. Ya onu gafil avlayıp hemen ertesi gün Meering'e gelseydi? Hayır, elbette böyle bir şey yapamazdı... Bu ayakkabıları yapımcılarına geri gönderir ve kendisine bir çift daha yapmalarını isterdi. Kuaför de - gerçekten, kafasını iğrenç bir şekilde giydirmişti; kafa derisine batan düzinelerce iğne vardı ve zavallının Quésaco tarzının ona hiç yakışmadığını bilmesi gerekirdi. Bütün o ağır tüyler onu bir günde kırk yaşında gösteriyordu. Bayan Lloyd'un ona kullandığı yeni Serkis rujuna gelince, dünyanın en berbat şeyiydi ve Bayan Lloyd'a onu bir daha gördüğünde bunu söyleyecekti.

Araba hareket etti ve kadın irkilerek gözlerini açtı. Yağmur yağıyordu. Artık oldukça hızlıydı ve uşak hanımının giysilerini korumak için bir şemsiye tutuyordu. Yağmur, ön kapıya çıkan merdivenlerin dibindeki demir parantezler içinde her zaman yanan fenerleri söndürmüş gibiydi. Hava oldukça karanlıktı, bulutlar güzel bir ayın üzerini örtmüştü.

Horatia, yakası kabarık tülbentten beyaz taftadan pelerinini sıkıca üzerine çekti ve bir eliyle eteklerini tutarak ıslak kaldırıma indi. Uşak şemsiyeyi iyice üzerine tuttu ve kadın hızla basamakları çıkarak açık kapıya doğru ilerledi.

Acelesi yüzünden hatasını fark edene kadar eşiği geçmişti. Bir nefes aldı ve etrafına bakındı. Dar bir koridorda duruyordu, ne kendi evinde ne de ona benzer bir yerdeydi ve şu anda kapıyı kapatmakta olan uşak da Rule'un hizmetkârı değildi.

Çabucak döndü. "Bir yanlışlık var," dedi. "Kapıyı açın lütfen!"

Arkasından bir adım sesi geldi; omzunun üzerinden baktı ve Lord Lethbridge'i gördü.

"Binlerce kez hoş geldiniz leydim! dedi Lethbridge ve salonun kapısını açtı. "Lütfen girin!"

Kıpırdamadan durdu, yüzünde beliren öfke şaşkınlıkla mücadele ediyordu. "Anlamıyorum!" dedi. "Bu ne anlama geliyor, efendim?"

"Neden, size söyleyeceğim hanımefendi, ama lütfen içeri gelin! dedi Lethbridge.

Arkasındaki sessiz uşağın farkındaydı; kimse hizmetkârların önünde olay çıkaramazdı. Bir anlık tereddüitten sonra ilerledi ve salona girdi.

Çok sayıda mumla aydınlatılmıştı ve odanın bir ucunda soğuk bir akşam yemeğiyle donatılmış bir masa vardı. Horatia kaşlarını çattı. "Eğer bir parti veriyorsanız, efendim, sizi temin ederim ki davetli değilim ve kalmayı da düşünmüyorum," diye açıkladı.

"Bu bir parti değil," diye yanıtladı kapıyı kapatarak. "Bu senin ve benim için, hayatım.

"Delirmiş olmalısın!" dedi Horatia, şaşkınlıkla ona bakarak. "Tabii ki seninle yemeğe yalnız gelmem! Eğer bana sorduysanız, yemin ederim ki bundan hiç haberim olmadı ve arabacımın beni neden buraya bıraktığını anlayamıyorum.

"Sana sormadım, Horry. Bunu senin için küçük bir sürpriz olarak planladım.

"O zaman bu büyük bir terbiyesizlikti!" dedi Horatia. "Sanırım arabacıma rüşvet verdin? Pekala, bana arabaya kadar eşlik edebilirsiniz, efendim, hemen!"

Güldü. "Araban gitti, canım, arabacın ve seyisin Whitehall'daki bir meyhanede masanın altında yatıyorlar. Seni buraya kendi adamlarım taşıdı. Bunu çok iyi planladığım konusunda hemfikir değil misiniz?"

Horatia'nın gözlerinde öfke parlıyordu. "Bence bu yaptığınız çok korkunçtu!" dedi. "Bana, evimin kapısını kırarak beni alt etme cüretini gösterdiğini mi söylüyorsun?"

hizmetçiler?'

"Oh, hayır!" diye hafifçe cevap verdi. 'Bu gereksiz bir şiddet olurdu. Sen Richmond House'dayken, aşkım, dürüst dostların en yakın meyhanede kendilerini yenilemelerinden daha doğal ne olabilir ki?

"Buna inanmıyorum!" diye tersledi Horatia. "Sarhoş olan bir arabacı tuttuğunu düşünüyorsan Rule hakkında pek bir şey bilmiyorsun demektir! Ona tuzak kurmuş olmalısınız ve sabahleyin bir polis memuru gönderip bunu ona söyleyeceğim! O zaman belki pişman olursun!"

Lethbridge, 'Sanırım öyle olmalı,' diye kabul etti. 'Ama sizce polis memuru adam başı bir tankard biranın hizmetçileriniz üzerinde bu kadar feci bir etki yaratabileceğine inanır mı? Gördüğünüz gibi, onları sandığınız kadar güçsüz bırakmadım.

"Uyuşturulmuş! Horatia öfkeyle bağırdı.

"Kesinlikle," diye gülümsedi lord hazretleri. "Yalvarırım pelerininizi almama izin verin!

"Hayır!" dedi Horatia. 'Yapmayacağım! Aklınızı kaçırmışsınız ve bana bir sandalye çağırma nezaketini göstermezseniz, eve kadar yürüyeceğim!

"Keşke anlamaya çalışsan Horry," dedi. "Bu gece evimden ayrılmayacaksın.

"Evinden çıkma - ah, sen delisin! Horatia inanarak söyledi.

Lethbridge, "O zaman bana kız, aşkım," dedi ve pelerinini çıkarmak için elini pelerininin üzerine koydu.

"Bana "aşkım" deme!" diye boğuldu Horatia. "Neden - neden beni mahvetmeye çalışıyorsun!

"Nasıl istersen canım," dedi. 'Ben hazırım - evet, seninle kaçmaya hazırım, ya da sabah eve dönüp istediğin masalı anlatabilirsin.

"Kadınlarla kaçmayı alışkanlık haline getirdin, değil mi?" dedi Horatia.

Kaşları çatıldı ama sadece bir anlığına. 'Demek böyle bir hikâyen var, öyle mi? Diyelim ki ailenizin kadınlarıyla kaçmayı alışkanlık haline getirdim.

"Ben," dedi Horatia, "bir W-Winwoodum, bunun büyük bir fark yarattığını göreceksiniz. Beni seninle kaçmaya zorlayamazsın.

"Denemeyeceğim," diye cevap verdi soğukkanlılıkla. 'Yine de birlikte çok iyi bir iş çıkarabileceğimize inanıyorum, sen ve ben. Sende sonsuz derecede çekici olan bir şey var Horry. Beni sevmeni sağlayabilirim, biliyorsun.

Horatia aniden aydınlanarak, "Senin sorunun ne olduğunu şimdi anlıyorum!" diye haykırdı. "Sarhoşsun sen!

"Birazcık şeytan," diye yanıtladı lord hazretleri. "Gel, pelerinini bana ver! Konuşurken pelerinini ondan çekip aldı ve bir kenara fırlattı; bir an durup yarı kapalı gözlerle ona baktı. "Hayır, güzel değilsin," dedi usulca, "ama çok baştan çıkarıcısın, güzelim!

Horatia geriye doğru bir adım attı. "Yanıma yaklaşma!" "

yaklaşma!" diye tekrarladı. "Horry, seni küçük aptal!

Kız ondan kaçmaya çalıştı ama adam onu yakaladı ve kabaca kollarına çekti. Vahşi bir boğuşma oldu; kız bir elini kurtardı ve ona çınlayan bir tokat attı; sonra adam iki kolunu da yanlarına sıkıştırdı ve onu boğucu bir şekilde öptü. Kadın başını geri çekmeyi başardı ve keskin topuklarından birini adamın ayak bileğine indirdi. Adamın irkildiğini hissetti ve korsajındaki dantelin adamın kavrayan parmaklarında yırtıldığını duyarak kendini kurtardı. Bir sonraki an masa aralarındaydı ve Lethbridge bir yandan morarmış ayağına bakıyor, bir yandan da gülüyordu. "Tanrım, seni küçük tükürük ateşi!" dedi. 'Böyle bir cesaret göstereceğin hiç aklıma gelmezdi! Damme, sanırım artık o sıkıcı kocana geri dönmene izin vermeyeceğim. Öyle kaşlarını çatma tatlım, seni odanın içinde kovalamayacağım. Otur.'

Artık gerçekten korkmuştu, çünkü ona adamın aklını kaçırmıŞ olması gerektiği gibi geliyordu. Onun hareketlerini dikkatle izledi ve yapılacak tek şeyin onunla dalga geçiyormuş gibi yapmak olduğuna karar verdi. Oldukça kararlı bir şekilde konuşmaya çalışarak, "Siz otursanız, ben de otururum," dedi.

"Bana bakın! Lethbridge kendini bir sandalyeye atarak cevap verdi.

Horatia başını salladı ve onun örneğini izledi. "Lütfen mantıklı olmaya çalışın lordum," diye rica etti. 'aşık olduğunuzu söylemenizin hiçbir faydası yok, çünkü buna inanmıyorum. Beni buraya neden getirdiniz?" "Namusunuzu çalmak için," diye cevap verdi küstahça. "Görüyorsun, ben oldukça dürüstüm. seninle.'

"Ben de açık sözlü olabilirim," diye karşılık verdi Horatia, gözleri parlayarak. 'Ve eğer beni baştan çıkaracağını sanıyorsan, büyük bir yanlışlığa içindesin! Ben kapıya senden çok daha yakınlım.

"Doğru, ama kilitli ve anahtarı da" - cebini yokladı - "burada!" "Ah!"

dedi Horatia. "Yani sen fair play bile oynamıyorsun!"

'Aşık değilim,' diye cevap verdi.

"Keşke," dedi Horatia zorla, "aşk hakkında konuşmayı bıraksan. Bu beni hasta ediyor.

"Canım," dedi, "seni temin ederim ki sana her an daha çok aşık oluyorum.

Dudağını kıvırdı. "Saçmalık!" diye homurdandı. 'Eğer beni en ufak bir şekilde sevseydin, bana bunu yapmazdın. Ve eğer bana tecavüz etseydin, Rule önce seni öldürmezse hapse atılırdın, ki bunu yapacağını söyleyebilirim. "Ah!"

dedi Lethbridge. "Hiç kuşkusuz hapse atılmam gerekirdi - eğer Bu geceki çalışmayı dünyaya anlatma cesareti. Buna değerdı. Sadece Rule'un lanet olası gururunun yerle bir olduğunu bilmek bile buna değerdı!

Gözleri kısıldı; biraz öne eğildi, elleri kucağında kenetlendi. "Demek öyle!" dedi. 'F-fustian, lordum! Drury Lane'de çok iyi iş yapardı, ama hayatta, hayır!

"Ancak deneyebiliriz," dedi Lethbridge. Yüzündeki alaycı ifade kaybolmuş, yerini çok sert bir ifadeye bırakmıştı; ağzı sert çizgilerle belirlenmiş, gözleri dümdüz karşıya bakıyordu.

Horatia düşünceli bir tavırla, "Seni nasıl bir arkadaş olarak isteyebileceğimi hayal bile edemiyorum," dedi. 'Korkunç derecede kötü ruhlusun bence. Bir kadın aracılığıyla intikam almak dışında bir yol bulamadın mı?

"Hiçbiri bu kadar zarif bir şekilde tamamlanmadı," diye cevap verdi Lethbridge, etkilenmeden. Bakışları kızın yüzünde gezindi. "Ama sana baktığımda, Horry, intikamı unutuyorum ve seni sadece kendin için arzuluyorum.

Horatia kibarca, 'Ne kadar tahmin bile edemezsiniz,' dedi.

Bir kahkaha patlattı. "Seni sevimli haydut, sanırım bir adam seni on iki ay tutabilir ve senden bıkmaz! Ayağa kalktı. 'Gel, Horry, sen de benimkine katıl! Seni zerre kadar umursamayan bir adama bağlanmaktan daha iyi bir şey için yaratılmışsın. Benimle gel, sana aşkın ne olduğunu öğreteyim!

"Ve sonra Rule beni boşayabilir ve tabii ki benimle evlenirsin?" diye önerdi Horatia.

"Bunu bile yapabilirim," diye onayladı. Masaya doğru yürüdü ve üzerinde duran şişelerden birini aldı. "Geleceğe içelim!" dedi.

Horatia aldatici bir yumuşaklıkla, "Çok iyi, efendim," diye cevap verdi. Adam ayağa kalktığı anda o da kalkmış ve boş şömineye doğru bir adım atmıştı. Şimdi, adam sırtı ona dönük dururken, hızla eğildi ve orada duran ağır pirinç demiri aldı.

Lethbridge ikinci bardağı dolduruyordu. 'İstersen İtalya'ya gideriz,' dedi.

"İtalya mı?" dedi Horatia, parmak uçlarında ilerleyerek. "Neden olmasın?"

"Çünkü seninle sokağın sonuna kadar gitmem!" diye parladı Horatia ve tüm gücüyle vurdu.

Sopa oldukça mide bulandırıcı bir gümbürtüyle yere düştü. Horatia yarı dehşete düşmüş, yarı zafer kazanmış bir halde Lethbridge'in bir an sallanışını ve yere düşüşünü izledi. Sinirsiz parmaklarından kayan şarap şişesi halının üzerinde yuvarlandı ve içindekiler koyu yakut rengi bir sel halinde döküldü.

Horatia, dişlerinin arasına sıkıştırdığı dudak altını tuttu ve dizlerinin üzerine çökerek adamın kendinden emin bir şekilde okşadığı cebine elini soktu. Anahtarı buldu ve çıkardı. Lethbridge endişe verici bir şekilde hareketsiz yatıyordu; onu öldürüp öldürmediğini merak etti ve kapıya doğru korkulu bir bakış fırlattı. Sessizliği bozan hiçbir ses yoktu; hizmetçilerin yatmış olması gerektiğini anlayıp şükrederek kalktı. Maşanın kan yoktu, Lethbridge'in kafasında da görebildiği kadarıyla yoktu, gerçi alnına kadar uzanan peruğu bunu gizliyor olabilirdi. Maşayı ızgaraya geri koydu, pelerinini aldı ve hızla kapıya yöneldi. Eli titrediği için anahtarı kilide zor soktu ama sonunda başardı ve bir an sonra koridorda, ön kapının sürgülerini çekiştiriyordu. Sürgüler gürültüyle gıcırdadı ve kadın arkasından hızlıca gergin bir bakış attı. Kapıyı açtırdı ve pelerinine sarınarak merdivenlerden sokağa doğru kaçtı.

Yolda büyük su birikintileri vardı ve yoğun bulutlar ayı gizlemekle tehdit ediyordu, ama şimdilik yağmur durmuştu. Yol ürkütücü derecede sessizdi; her iki tarafta da boş, kepenkli pencereler ve Horatia'nın eteklerini ayak bileklerine kadar kırbaçlayan hafif cereyanlı bir rüzgâr vardı.

Curzon Sokağı yönünde neredeyse koşarak yola koyuldu. Hayatında hiç bu saatte yalnız başına dışarı çıkmamıştı ve kimseyle karşılaşmamak için hararetle dua etti. Sokağın köşesine varmak üzereydi ki, dehşet içinde sesler duydu. Bu geç gelenlerin kim olabileceğini anlamaya çalışarak kontrol etti. İki kişilerdi ve ilerleyişleri biraz belirsiz görünüyordu. Sonra içlerinden biri, biraz kalın olsa da oldukça net bir sesle konuştu. "Sana ne yapacağımı söyleyeyim," dedi. "Sana bir midilli vereceğim, yanılıyorsun!"

Horatia küçük bir rahatlama çığlığı attı ve kendini ileri, çarpmanın etkisiyle sarsılan şaşkın roysterer'in kollarına attı. "P- Pel!" diye hıçkırdı. "Ah, Pel, beni eve götür!"

Vikont parmaklıklara tutunarak kendini dengeledi. Şaşkın bir tavırla kız kardeşine göz kırptı ve aniden bir keşifte bulundu. "Yak onu, sensin Horry!" dedi. "Vay, vay, vay! Kız kardeşimi tanıyor musun, Pom? Bu benim kız kardeşim, Leydi Rule. Sör Roland Pommeroy, Horry - arkadaşım."

Sör Roland güzel bir bacak elde etti. "Geminiz çok itaatkâr!" dedi.

"P-Pel, beni eve götürür müsün?" diye yalvardı Horatia, bileğini sıkarak.

"İzin verin, hanımefendi!" dedi Sir Roland, kolunu cesurca uzatarak.

"Onurlandırılmalı!"

'Bekle a dakika,' emredildi ve Vikont, kim oldu kaşlarını çattı. "Saat kaç?"

Horatia, "Bilmiyorum ama çok geç kalmış olmalıyız!" dedi.

"İkiyi bir saniye geçe olmaz!" dedi Sir Roland. "İkiyi geçmiş olamaz. Monty'nin evinden bir buçukta ayrıldık, değil mi? Pekâlâ, o zaman saat iki diyelim."

"Bundan daha fazlası var," dedi Vikont, "ve eğer daha fazlası varsa, beni rahatsız eden şey, burada ne halt ediyorsun, Horry?"

"Pel, Pel!" diye yalvardı arkadaşı. "Unutma - bayanlar burada!"

"Ben de öyle diyorum," diye başını salladı Vikont. 'Hanımlar sabahın ikisinde ortalıkta dolaşmazlar. Neredeyiz biz?

Sir Roland düşündü. "Yarım Ay Sokağı," dedi olumlu bir ifadeyle.

"Pekala, o zaman," dedi Vikont, "bana şunu söyleyin: kız kardeşimin sabahın ikisinde Yarım Ay Sokağı'nda ne işi var?

Bu konuşmayı sabırsızlıkla dinleyen Horatia bileğini salladı. 'Oh, orada dikilip konuşma, P-Pel. Elimde değildi, gerçekten elimde değildi! Ve Lord Lethbridge'i öldürdüğüm için çok korkuyorum!

"Ne?

"Lord Lethbridge'i öldürdüm," diye ürperdi Horatia.

"Saçmalık!" dedi Vikont.

"Bu saçmalık değil! Ona elimden geldiğince sert bir şekilde vurdum, o da düştü ve kıpırdamadan yattı.

"vurdun?" diye sordu Vikont. "Kafasına," dedi Horatia.

Vikont, Sör Roland'a baktı. "Sence onu o mu öldürdü, Pom?

"Olabilir," dedi Sir Roland yargılayıcı bir tavırla.

Vikont, 'Bire beş bahse girerim ki yapmamıştır,' diye teklif etti. "Tamamdır!" dedi Sir Roland.

Vikont aniden, "Bak ne diyeceğim," dedi. "Görmeye gidiyorum.

Horatia onu ceketinin eteklerinden yakaladı. 'Hayır, yapamazsın! Beni eve götürmelisin.

"Pekâlâ," diye yanıtladı Vikont, amacından vazgeçerek. 'Ama sabahın ikisinde elinde sopayla insan öldürmeye hiç hakkın yok. Bu hiç hoş değil.

Sör Roland beklenmedik bir şekilde Horatia'yı desteklemeye geldi. 'Bunu anlamıyorum,' dedi. 'Neden Lethbridge'e bir sopayla vurmasın ki? Ondan hoşlanmıyorsun. Ben de ondan hoşlanmıyorum.

Vikont bu ifadenin doğruluğunu kabul ederek, "Hayır," dedi. 'Ama ben olsam ona demir çubukla vurmazdım. Böyle bir şeyi hiç duymadım.

"Artık yok," diye itiraf etti Sir Roland. "Ama sana ne düşündüğümü söyleyeyim Pel: Bu iyi bir şey.

"Böyle mi düşünüyorsunuz?" dedi Vikont.

Sör Roland inatla, 'Biliyorum,' diye devam etti.

Vikont ani kararlarından birini daha vererek, "Eve gitsek iyi olacak," dedi.

"Tanrıya şükür!" dedi Horatia, oldukça sinirlenmiş bir halde. Kardeşinin koluna girdi ve onu doğru yöne çevirdi. "Bu taraftan, seni aptal, iğrenç yaratık!

Ama Vikont o anda onun özenle hazırlanmış saçlarına, dalgalanan tüylerine takıldı ve kısa bir süre durdu. "Sende bir tuhaflık olduğunu biliyordum Horry," dedi. "Saçına ne yaptın böyle?

'Yok şey, sadece bir Quésaco. Acele et, Pel!'

Sir Roland ilgilenerek başını eğdi. "Affedersiniz hanımefendi, ne olduğunu söylemişsiniz?

Horatia gözyaşları ve kahkahalar arasında, "Quésaco olduğunu söylemiştim," diye cevap verdi. "Ve bu Provençal dilinde "Bu ne anlama geliyor?" anlamına geliyor.

"Peki, bu ne anlama geliyor?" diye sordu Vikont makul bir

şekilde. 'Oh, P-Pel, bilmiyorum! Yap, yap, beni eve götür!

Vikont ileriye doğru çekilmesine izin verdi. Curzon Sokağı'nı bir aksilik olmadan geçtiler ve Sir Roland güzel bir gece olduğunu söyledi. Ne Vikont ne de kız kardeşi buna aldırış etmedi. Düşüncelere dalmış olan Vikont, "Lethbridge'i öldürmüş olmanızın iyi bir şey olmadığını söylemiyorum, ama anlayamadığım şey, gecenin bu saatinde sizi buraya getiren nedir?" dedi.

Horatia, içinde bulunduğu durumda ona açıklama yapmaya çalışmanın faydasız olduğunu düşünerek, "Richmond House'daki partiye gittim," diye cevap verdi.

"Peki hoşunuza gitti mi hanımefendi?" diye sordu Sör Roland

kibarca. "Evet, teşekkür ederim.

Vikont, 'Ama Richmond House Yarım Ay Sokağı'nda değil,' diye belirtti.

"Eve yürüyerek gitti," diye açıkladı Sör Roland. 'Eve yürüyorduk, değil mi? Pekâlâ o zaman. Eve yürüdü. Lethbridge'in evinin önünden geçti. İçeri girdi. kafasına vurdu. Dışarı çıktı. Sokakta karşılaştık. İşte buradasın. Bir mızrak sapı kadar sade.'

"Şey, bilmiyorum," dedi Vikont. "Bana tuhaf geliyor.

Sör Roland Horatia'ya yaklaştı. "Çok üzgünüm!" diye fısıldadı kısık sesle. "Zavallı Pel pek kendinde değil.

"Tanrı aşkına, acele et!" diye cevap verdi Horatia hışımla.

Bu sırada Grosvenor Meydanı'na varmışlardı ve yağmur yeniden başlamıştı. Vikont aniden şöyle dedi: "Güzel bir gece olduğunu mu söylemişsiniz?

"Olabilir," dedi Sir Roland ihtiyatla.

Vikont, "Sanırım yağmur yağıyor," diye açıkladı.

"Yağmur yağıyor ve tüylerim mahvolacak!" dedi Horatia. "Oh, şimdi ne oldu Pel?

Vikont durmuştu. 'Bir şey unuttum,' dedi. 'Gidip şu Lethbridge denen adamın ölüp ölmediğine bakacaktım.

'P-Pel, önemli değil, gerçekten önemli değil!

Vikont, "Evet , üzerine bahse girdim," diye cevap verdi ve Half-Moon Sokağı'na daldı.

Sör Roland başını salladı. "çekip gitmemeliydi," dedi sertçe. 'Kadın kolunda - tek kelime özür dilemeden çekip gitti. Çok havalı, gerçekten çok havalı. Koluma girin hanımefendi!'

"Tanrı'ya şükür geldik!" dedi Horatia, onu acele ettirerek.

Kendi evinin merdivenlerinin dibinde durdu ve Sör Roland'a şüpheyile baktı. 'Sanırım her şeyi size açıklamam gerekecek. Yarın gel ve beni gör. Yani bugün. Lütfen gelmeyi unutma! Ve eğer Lord Lethbridge'i gerçekten öldürdüysem, sakın, sakın bu konuda bir şey söyleme!

"Kesinlikle hayır," dedi Sör Roland. "Tek kelime bile.

Horatia merdivenlerden çıkmaya hazırlandı. "P-Pelham'ın peşinden gidip onu eve götüreceksin, değil mi?

Sir Roland derin bir selam vererek, "Dünyanın en büyük zevkiyle, hanımefendi," dedi. "Hizmet etmekten mutluluk duyarım!

En azından Pelham kadar sarhoş görünmüyor, diye düşündü Horatia, uykulu kapıcı kapıyı çaldığında. Bütün bunların nasıl olduğunu anlamasını sağlayabilirsem ve Pelham aptalca bir şey yapmazsa, belki de Rule'un bu konuda hiçbir şey bilmesine gerek kalmaz.

Bu düşünceyle biraz neşelenerek merdivenlerden yukarı, lambanın yandığı yatak odasına çıktı. Bir kondansatör olarak üzerindeki mumları yaktı.

Soyunma masasına oturdu ve aynanın karşısına geçti, oldukça yıpranmıştı. Saçındaki tüyler dağılmış ve gevşemişti; korsajı yırtılmıştı. Mekanik bir hareketle elini korsajına götürdü ve birden gözleri dehşetle açıldı. Dreincourt'un mücevherlerinden bazılarını takmıştı - bir dizi inci ve elmas, kulak halkaları, broş ve bilezikler. Kulak halkaları yerindeydi, bilezikler hâlâ bileklerindeydi ama broş gitmişti.

Aklı Lethbridge'in kollarında verdiği mücadeleye, dantelinin yırtıldığı ana gitti. Camdaki kendi görüntüsüne baktı. Serkis allığının altında ölümcül bir solgunluğa bürünmüştü. Yüzü buruştu; gözyaşlarına boğuldu.

OceanofPDF.com

On beş

Araya giren hiçbir şey Vikont'un amacından sapmasına neden olmadığından, Yarım Ay Sokağı'na doğru biraz düzensiz bir rota izledi. Lethbridge'in evinin kapısını Horatia'nın bıraktığı gibi açık bulunca, tören yapmadan içeri girdi. Salonun kapısı da aralıktı ve ışıklar parlıyordu. Vikont başını odaya soktu ve etrafına bakındı.

Lord Lethbridge masanın yanındaki sandalyeye oturmuş, başını ellerinin arasına . Yerde boş bir şarap şişesi ve hafifçe dağılmış bir Catogan peruğu duruyordu. Bir ayak sesi duyan lord başını kaldırdı ve boş gözlerle Vikont'a baktı.

Vikont odaya girdi. "Ölüp ölmediğinizi görmeye geldim," dedi. "Pom'a ölmediğine dair bahse girdim.

Lethbridge elini gözlerinin üzerinden geçirdi. "Değilim," diye cevap verdi zayıf bir sesle.

Vikont basitçe, "Hayır, özür dilerim," dedi. Masaya doğru yürüdü ve oturdu. "Horry seni onun öldürdüğünü söyledi, Pom da öyle olabilir dedi, ben de hayır dedim. Saçmalık.

Elini hâlâ ağrıyan başına götüren Lethbridge kendini toparlamaya çalıştı. "Öyle mi?" dedi. Gözleri kendi kendini davet eden misafirinin üzerinde gezindi. "Anlıyorum. Sizi bir kez daha temin ederim ki hayattayım.

"Keşke peruğunu taksaydın," diye yakındı Vikont. "Bilmek istediğim şey, Horry'nin neden kafanıza demir çubukla vurduğu?

Lethbridge nazıkçe morarmış kafa derisini yokladı. "Bir sopayla mı? Lütfen ona sorun, gerçi size söyleyeceğinden şüpheliyim.

"Ön kapıyı açık tutmamalısınız," dedi Vikont. "İnsanların içeri girip kafanıza vurmasını ne engelleyecek? Bu çok saçma.

"Keşke eve gitsen," dedi Lethbridge yorgun bir sesle.

Vikont bilmiş bir gözle yemek masasını inceledi. "Kart partisi mi?" diye sordu.

"Hayır.

O sırada arkadaşına seslenen Sir Roland Pommeroy'un sesi duyuldu. O da başını kapıya çevirdi ve Vikont'u fark ederek içeri girdi. Kısaca, 'Eve geleceksin,' dedi. "Sizi eve götüreceğime dair leydime söz verdim.

Vikont parmağıyla isteksiz ev sahibini işaret etti. 'O ölmedi, Pom. Sana söylemiştim.'

Sir Roland dönüp Lethbridge'e dikkatle baktı. "Hayır, ölmedi," diye itiraf etti biraz isteksizce. "Eve gitmekten başka çaresi yok.

Vikont, 'Bu geceyi sonlandırmak için çok uysal bir yol,' diye itiraz etti. "Size bir piquet oyunu oynayalım.

"Bu evde olmaz," dedi Lethbridge, peruğunu alıp dikkatle yeniden başına geçirerek.

Vikont, "Neden bu evde değil?" diye sordu.

Bu soru cevapsız kalmaya mahkûmdu. Yine de üçüncü bir ziyaretçi gelmişti.

"Sevgili Lethbridge, beni affet, ama bu iğrenç yağmur! Ne bir sandalye bulabildim, kesinlikle ne bir sandalye ne de bir taksi! Ve kapınız ardına kadar açık, sığınmak için içeri girdim. Umarım rahatsız etmiyorumdur?" dedi Bay Drelincourt, odayı gözetleyerek.

"Hiç de değil!" diye cevap verdi Lethbridge alaycı bir tavırla. 'Elbette içeri girin! Lord Winwood ve Sör Roland Pommeroy'u size tanıtmama gerek yok sanırım?

Bay Drelincourt belli belirsiz irkildi, ama keskin yüz hatlarını kayıtsız bir ifadeye büründürmeye çalıştı. "Oh, bu durumda -eğlence düzenlediğinizden haberim yoktu, lordum- beni affetmelisiniz!

"Benim de aklıma gelmemiştii," dedi Lethbridge. "Belki Winwood'la piquet oynamak ?

"Gerçekten, beni mazur görmelisiniz!" diye cevap verdi Bay Drelincourt, kapıya doğru ilerleyerek.

Ona sabit bir şekilde bakan Vikont, Sir Roland'ı dürttü. 'İşte şu Drelincourt denen adam,' dedi.

Sir Roland başıyla onayladı. 'Evet, bu Drelincourt,' diye onayladı. 'Neden bilmiyorum ama ondan hoşlanmıyorum Pel. Hiç sevmedim. Haydi gidelim.

"Hiç de değil," dedi Vikont asaletle. 'İçeri gelmesini kim istedi? Söyleyin bana! 'Vay canına, bir adamın gelip özel bir kart partisine burnunu sokması hoş bir şey, öyle. Sana ne yapacağımı söyleyeyim: Onun için çekeceğim.'

İyice telaşlanan Bay Drelincourt, Lethbridge'e yalvaran bir bakış fırlattı ama o sadece somurtkan bir ifadeyle baktı. Ancak Sir Roland arkadaşını dizginledi. 'Bunu yapamazsın Pel. Adamla dövüşüğünü hatırladım. Önce burnunu çekmeliydin. Şimdi yapamazsın. Kaşlarını çatarak odaya baktı. "Başka bir şey daha!" dedi. "Monty'nin kart partisiydi, değil mi? Burası Monty'nin evi değil. Bir terslik olduğunu biliyordum!

Vikont ayağa kalktı ve Lord Lethbridge'e biraz sert bir şekilde hitap etti. "Bu bir kart partisi mi, değil mi?" diye sordu.

"Öyle değil," diye yanıtladı Lethbridge.

Vikont ayağa kalktı ve el yordamıyla şapkasını aradı. "Bunu daha önce söylemeliydin," dedi. "Eğer bu bir kart partisi değilse, nedir?

"Hiçbir fikrim yok," dedi Lethbridge. "Bir süredir kafamı kurcalıyordu.

"Bir adam parti veriyorsa, bunun ne tür parti olduğunu bilmesi gerekir," diye tartıştı

Vikont. 'Siz bilmiyorsanız, biz nereden bilelim? Lanet olası bir suare olabilir, bu durumda gelmezdik. Hadi eve gidelim, Pom.'

Sör Roland'ın koluna girdi ve onunla birlikte kapıya doğru yürüdü. Orada Sir Roland'ın aklına bir şey geldi ve geri döndü. "Çok hoş bir akşam, lordum," dedi resmi bir tavırla ve eğilerek Vikont'un ardından dışarı çıktı.

Bay Drelincourt iki şişe arkadaşının iyice uzaklaşmasını bekledi ve neşesiz bir attı. 'Winwood'la bu kadar samimi olduğunuzu bilmiyordum,' dedi. 'Umarım partinizi bozmamışımdır? Ama yağmur, biliyorsun! Oturacak bir sandalye bile yok.

Lethbridge hoş olmayan bir tavırla, "Burada benim davetimle bulunduğunuz düşüncesinden kurtulun," dedi ve masaya doğru ilerledi.

Bay Drelincourt'un gözüne bir şey takılmıştı. Eğildi ve İran halısının köşesinin altından antika tasarımlı elmas ve incilerden oluşan bir yüzük broşu aldı. Çenesi düştü; bir kadeh şarap içmekte olan Lethbridge'e hızlı ve keskin bir bakış fırlattı. Bir an sonra broş cebindeydi ve Lethbridge dönerken havalı bir sesle şöyle dedi: 'Binlerce kez özür dilerim! Sanırım yağmur dinmiş olacak. Gitmeme izin vermelisiniz.

"Memnuniyetle," dedi Lethbridge.

Bay Drelincourt'un gözleri iki kişilik yemek masasının üzerinde gezindi; Lethbridge'in güzel ziyaretçisini nereye sakladığını merak etti. "Size yalvarırım, kapıya kadar gelme zahmetine katlanmayın!

Lethbridge suratsızca, "Kapının kapalı olduğundan emin olmak istiyorum," dedi ve onu dışarı çıkardı.

Birkaç saat sonra Vikont yeni ama oldukça ilerlemiş bir güne uyandı ve gecenin olaylarını çok eksik hatırlıyordu. Bununla birlikte, sert bir kahve içer içmez yatak örtülerini fırlatıp atmasına ve uşağını çağırmak için bağırarak ayağa fırlamasına neden olacak kadar çok şey hatırlıyordu.

Sör Roland Pommeroy'un aşağıda olduğu ve kendisiyle konuşmak istediği haberi getirildiğinde, gömlek kollarıyla tuvalet masasının önünde oturmuş, dantel kravatını düzeltiyordu.

Vikont kısaca, "Göster bakalım," dedi ve kravatına bir iğne batırdı. Tektaşını, dar bir siyah kurdele şeridini aldı ve Sir Roland içeri girdiğinde bunu boynuna takmakla meşguldü.

Vikont başını kaldırdı ve aynada arkadaşının gözleriyle karşılaştı. Sör Roland çok ciddi görünüyordu; başını hafifçe salladı ve bir iç çekti.

Vikont uşağını kovarak, "Artık sana ihtiyacım yok, Corney," dedi.

Kapı adamın arkasından gizlice kapandı. Vikont sandalyesinde döndü ve kollarını sandalyenin arkasına yasladı. "Dün gece ne kadar sarhoştum?" diye sordu.

Sör Roland her zamankinden daha huysuz görünüyordu. 'Oldukça sarhoşsun, Pel. O Drelincourt denen adamın burnunu çekmek istedin.

"Bu sarhoş olduğumu kanıtlamaz," dedi Vikont sabırsızlıkla. 'Ama kızkardeşim Rule'un bu olayla bir ilgisi olduğunu aklımdan çıkaramıyorum. Lethbridge'in kafasına demir çubukla vurduğunu söyledi mi, söylemedi mi?

"Bir sopa mıydı?" diye haykırdı Sir Roland. 'Ona neyle vurduğunu söylediğini bir türlü hatırlayamadım! İşte buydu! Sonra da ölüp ölmediğine bakmaya gittiniz. Vikont usulca küfretti. "Ben de onu eve götürdüm. Kaşlarını çattı. "Ve dahası, bu sabah onu beklememi söyledi!

Vikont, "Bu çok kötü bir iş," diye mırıldandı. 'Tanrı aşkına, adamın evinde ne işi vardı?

Sör Roland öksürdü. 'Doğal olarak - sana söylememe gerek yok - bana güvenebilirsin, Pel.

"Tuhaf bir ilişki - annemin .

Vikont başını salladı. "Çok iyisin, Pom. İlk iş olarak kız kardeşimi görmem gerekecek. Sen de benimle gelsen iyi olur.

Ayağa kalktı ve yeleğine uzandı. Birisi kapıyı tırmaladı ve içeri girmesi söylendiğinde uşak elinde bir tabla üzerinde mühürlü bir mektupla içeri girdi. Vikont mektubu aldı ve mührü kırdı.

Not Horatia'dan geliyordu ve belli ki büyük bir heyecan içinde yazılmıştı. 'Sevgili Pel: Çok korkunç bir şey oldu. Lütfen hemen gel. Kafam çok dağınık. Horry.'

"Bir cevap mı bekliyorsunuz?" diye sordu Vikont sertçe. "Hayır, lordum.

"O zaman ahırlara haber gönder ve Jackson'a faytonu getirmesini söyle, olur mu?

Notun okunmasını endişeyle izleyen Sir Roland, arkadaşının bu kadar solgunlaştığını nadiren gördüğünü düşündü ve ikinci kez öksürdü. "Pel, sevgili ihtiyar delikanlı -hatırlatmalıyım- ona demir çubukla vurdu. Onu yere serdi, biliyorsun.

"Evet," dedi Vikont, biraz daha az asık suratlı görünerek. 'Öyle yaptı. Paltomu giymeme yardım et, Pom. Şimdi Grosvenor Meydanı'na gideceğiz.

Yirmi dakika sonra fayton Rule'un evinin önünde durduğunda Sir Roland içeri girmemesinin daha iyi olacağını söyledi, böylece Vikont eve yalnız girdi ve hemen küçük salonlardan birine götürüldü. Burada kız kardeşini çaresizlik içinde buldu.

Onu suçlamadan selamladı. 'Oh, P-Pel, geldiğine çok sevindim! Tamamen bitmiş durumdayım ve bana yardım etmelisin!

Vikont şapkasını ve eldivenlerini yere bıraktı ve sert bir sesle: 'Şimdi, Horry, dün gece ne oldu? Kendini zora sokma: sadece anlat!

"Elbette sana anlatacağım!" dedi Horatia. "Richmond House'a baloya ve havai fişek gösterisine gittim.

"Havai fişekleri boş ver," diye araya girdi Vikont. "Sizinle tanıştığımda ne Richmond House'daydınız ne de yakınlarda bir yerde.

"Hayır, Yarım Ay Sokağı'ndaydım," dedi Horatia masumca. "Lethbridge'in evine mi gittiniz?

Ağabeyinin sesindeki suçlama tonuyla Horatia başını kaldırdı. "Evet, gittim, ama oraya kendi seçimimle gittiğimi düşünüyorsan çok iğrençsin! Dudağı titredi. "Gerçi neden gitmediğime inanman gerektiğini düşünemiyorum, çünkü bu duyduğun en aptalca hikâye ve doğru olmadığını biliyorum.

"Peki, hikâye nedir?" diye sordu bir sandalye çekerek.

Mendilinin köşesiyle gözlerini sildi. "Gördüğünüz gibi, ayakkabılarım beni sıkıştırdı ve balodan erken ayrıldım ve yağmur yağıyordu. Arabam çağrıldı ve sanırım uşağa hiç bakmadım - aslında neden bakayım ki?

"Uşağın bununla ne ilgisi var?" diye sordu Vikont. "Her şey," dedi Horatia. "O doğru kişi değildi.

"Bunun ne kadar tuhaf anlamıyorum.

"Yani o bizim hizmetçilerimizden biri değildi. Arabacı da değildi. Onlar Lord Lethbridge'in adamlarıydı.'

"Ne?" diye bağırdı Vikont, alnı gök gürültüsü gibi kararmıştı.

Horatia başını salladı. 'Evet, beni onun evine götürdüler. Ve farkına varmadan içeri girdim.

Vikont, "Tanrım, buranın sizin eviniz olmadığını biliyor olmalıydınız!" diye söylenmeye başladı.

"Sana yapmadığımı söyledim! Kulağa aptalca geldiğini biliyorum ama yağmur yağıyordu ve uşak şemsiyeyi tuttu, ben de pek bir şey göremedim ve farkına bile varmadan içerideydim.

"Kapıyı Lethbridge mi açtı?"

"Hayır, kapıcı açtı.

"O zaman neden tekrar çıkıp gitmedin?"

"Biliyorum, yapmalıydım," diye itiraf etti Horatia, "ama sonra Lord Lethbridge salondan çıktı ve içeri girmemi istedi. Ve, Pel, anlamadım; bunun bir hata olduğunu düşündüm ve kapıcının önünde olay çıkarmak istemedim, bu yüzden içeri girdim. Ama şimdi ne kadar aptalca davrandığımı anlıyorum, çünkü Rule bunu duyarsa ve soruşturursa, hizmetçiler içeri isteyerek girdiğimi ve benim de öyle yaptığımı söyleyecekler!"

"Kural bunu duymamalı," dedi Vikont acımasızca.

"Hayır, tabii ki yapmamalı ve bu yüzden sizi çağırdım.

"Horry, salonda ne oldu? Gel, hepsini dinleyeyim!" "Korkunçtu! Bana tecavüz edeceğini söyledi ve ah, Pel, o

R-Rule'dan intikam almak içindi! Ben de onunla kaçabilirmişim gibi yaptım ve arkasını döner dönmez ona p-pokerle vurdum ve kaçtım.

Vikont rahat bir nefes aldı. "Hepsi bu kadar mı, Horry?"

"Hayır, hepsi bu değil," dedi Horatia umutsuzca. "Beni öperken elbisem yırtılmıştı ve eve gelene kadar fark etmemiştim ama broşum ve P-Pel, şimdi onda!"

Vikont ayağa kalkarak, "Sakin ol," dedi. "Uzun sürmeyecek.

Horatia, adamın ölümcül bir ifadeye bürünmüş yüzünü görünce haykırdı:

"Ne yapacaksın?"

"Öyle mi?" dedi Vikont kısa ve çirkin bir kahkaha atarak. "Köpeğin kalbini sök!"

Horatia aniden ayağa fırladı. "P-Pel, yapamazsın! Tanrı aşkına onunla kavga etme! Senden çok daha iyi olduğunu biliyorsun ve sadece skandalı düşün! P-Pel, bunu yaparsan beni mahvedersin! Bunu yapamazsın!"

Vikont acı bir tiksintiyle kontrol etti. "Haklısınız," dedi. "Yapamam. Şeytan yakala onu, seni bu işe karıştırmadan onu tartışmaya zorlamanın bir yolu olmalı!"

"Eğer onunla dövüşürsen herkes benimle ilgili olduğunu söyleyecek, çünkü sen Crosby ile dövüştükten sonra insanlar konuşmaya başladı ve ben de aptalca şeyler yaptım - ah, , P-

Pel. Sör Roland'ın bilmesi yeterince kötü zaten -'

"Pom!" diye haykırdı Vikont. 'Onu içeri alacağız! Bunu nasıl başarabileceğime dair bir fikri olabilir.

"Onu içeri mi aldınız? Neden, nerede o?"

"Faytonla dışarıda. Ona aldırmana gerek yok Horry; şeytan gibi ağzı sıkıdır.

"Eğer bize yardım edebileceğini düşünüyorsan, gelebilir," dedi Horatia kuşkuyla. "Ama lütfen önce ona her şeyi açıkla P-Pel, çünkü benim hakkımda çok korkunç şeyler düşünüyor olmalı.

Vikont az sonra Sir Roland'la birlikte salona döndüğünde, o değerli adam bütün gerçekleri öğrenmişti. Horatia'nın elini öperek selam verdi ve bir gece önceki sarhoşluğu için özür dilemeye başladı. Vikont onun sözünü kısa kesti. "Boş ver onu!" diye tembihledi. "Lethbridge'i dışarı çağırabilir miyim?"

Sir Roland bu konuyu derin derin düşündü ve uzun bir aradan sonra kararını açıkladı. "Hayır," dedi.

Horatia onaylayarak, "Düşündüğümden çok daha mantıklı olduğunu söylemeliyim," dedi.

Vikont, "O köpek kız kardeşimi kaçırırken hiçbir şey yapmadan öylece oturacağımı mı söylemek istiyorsunuz?" diye sordu. Hayır, lanet olsun, yapmayacağım!

'Senin için çok zor, Pel,' diye onayladı Sir Roland sempatik bir şekilde. 'Ama bu işe yaramayacak, biliyorsun. Drelincourt'u dışarı çağırdı. Bu konuda çok konuşuldu. Lethbridge'i çağırın - ölümcül!'

Vikont yumruğuyla masaya vurdu. "Asıl sen, Pom, adamın ne yaptığının farkında mısın?" diye bağırdı.

"Çok acı verici bir olay," dedi Sir Roland. 'Kötü bir ton. Bunu örtbas etmeliyim. Vikont'un söyleyecek sözü yok gibiydi.

'Susun artık,' dedi Sir Roland. 'Konuşma biter - üç ay diyelim.

O zaman onunla kavga edin.'

Vikont aydınlandı. ', öyle. Bu çözer.

"Çözüyor mu? Çözmez!" diye açıkladı Horatia. 'Broşumu geri almalıyım. Eğer Rule kaçırırsa, her şey ortaya çıkar.'

"Saçmalık!" dedi ağabeyi. "Sokakta düşürdüğünü söyle.

'Bunu söylemenin faydası yok! Sana Lethbridge'in hırsız demek istediğini söylüyorum. Sadece Rule'u şüphelendirmek için takıyor olabilir.'

Sör Roland şok olmuştu. "Kötü kan!" dedi. "Bu adamdan hiç hoşlanmadım.

"Ne tür bir broş bu?" diye sordu Vikont. "Rule bunu tanıyabilir mi?

'Evet, tabii ki öyle! Bu bir setin parçası ve çok eski - sanırım on beşinci yüzyıl.

"Bu durumda," diye karar verdi Lord Hazretleri, "onu geri almalıyız. Bir an önce gidip Lethbridge'i görsem iyi olacak - gerçi ellerimi ondan nasıl uzak tutacağımı bilmiyorum. Dün gece onu aramakla ne büyük bir aptallık etmişim!

Sir Roland bir kez daha düşüncelere daldı. Sonunda, "," dedi. 'Eğer bir broş istemeye gidersen, Lethbridge onun leydime ait olduğunu tahmin edecektir. Ben giderim.

Horatia ona hayranlıkla baktı. "Evet, bu çok daha iyi olur," dedi. "Bence çok yardımcı oluyorsunuz.

Sör Roland kızardı ve görevine doğru yola çıkmaya hazırlandı. "Bunu düşünmemeniz için yalvarıyorum, hanımefendi. Hassasiyet gerektiren bir mesele - incelik gerekli - sadece bir hiç!

"Zekâ!" dedi Vikont. 'Lethbridge gibi bir tazı için incelik! Tanrım, bu beni hasta ediyor! Faytona binseniz iyi olur; ben sizi burada bekleyeceğim.

Sir Roland bir kez daha Horatia'nın elini öperek selam verdi. 'Broşu yarım saat içinde elinize vermeyi umuyorum, hanımefendi,' dedi ve ayrıldı.

Kız kardeşiyle yalnız kalan Vikont odanın içinde volta atmaya başladı, aklına ne zaman Lethbridge'in yaptığı kötülük gelse nefesinin altından bir şeyler homurdanıyordu. Birden durdu. 'Horry, Rule'a söylemen gerekecek. Damme, onun bilmeye hakkı var!

"Ona söyleyemem! Horatia bastırılmış bir tutkuyla cevap verdi. "Bir daha olmaz!

"Yine mi?" dedi lord hazretleri. "Ne demek istiyorsunuz?

Horatia başını öne eğdi ve Ranelagh'daki ridotto'nun öyküsünü yarım yamalak anlattı. Vikont hikâyenin en azından bir bölümünden çok memnun oldu ve neşeyle bacağını sıvazladı.

"Evet, ama Rule olduğunu bilmiyordum ve bu yüzden ertesi gün ona her şeyi itiraf etmek zorunda kaldım ve bir daha itirafta bulunmayacağım! O yokken Lethbridge'i görmeyeceğimi söyledim ve yapamam, ona bunu söyleyemem!

"Ben öyle görmüyorum," dedi Vikont. 'Sizi doğrulayacak çok şey var. Arabacı - bu arada ona ne oldu?'

"Uyuşturulmuş," diye cevap verdi.

"Çok daha iyi," dedi lord hazretleri. 'Eğer araba ahıra onsuz döndüyse, belli ki doğruyu söylüyorsun.

'Ama olmadı! Çok zekiydi,' dedi Horatia acı acı. 'Bu sabah arabacıyı çağırdım. Kötü bira yüzünden olduğunu ve arabanın meyhaneye geri götürüldüğünü düşünüyor. Ben de bana bir fayton çağırması için bir bağlantı çocuğu bulmak zorunda kaldığımı söyledim. Kendisinin ve uşağın uyuşturulduğunu bildiğim halde onu adil olmadığını düşündüm ve bu kez Rule'a söylemeyeceğimi söyledim.

Vikont kaşlarını çatarak, "Bu kötü," dedi. 'Yine de Pom ve ben Lethbridge'in kafasına vurup kaçtığını biliyoruz.

"Bunun bir yararı yok," dedi kederle. 'Tabii ki benim yanımda olmak zorundasın ve Rule da böyle düşünürdü.

"Ama dur bakalım Horry, neden ki?

'Şey, gitmeden önce ona pek iyi davranmadım, o da benim onunla gitmemi istedi ama ben gitmedim, görmüyor musun Pel, sanki her şeyi ben planlamışım ve Lethbridge'den gerçekten vazgeçmemişim gibi görünüyor? Ve daha da kötüsü, o iğrenç balodan erken ayrıldım!'

Vikont, "Kesinlikle iyi görünmüyor," diye itiraf etti. "Rule ile tartıştınız mı?

'Hayır. Kavgaya etmedik. Sadece - Hayır.'

"En iyisi bana söyle ve bu işi bitir," dedi lord hazretleri sert bir sesle. 'Sanırım yine numaralarına devam ediyorsun. Seni uyarmıştım, bunlara katlanamazdın.

"Hiç de öyle değil!" diye kızdı Horatia. "Sadece o iğrenç Leydi M-Massey ile R-Ranelagh olayını planladığını öğrendim.

Vikont ona baktı. "!" dedi sakince. "Saçmalamıyorum. O oradaydı ve biliyordu!

"Bunu onunla planladığını sana kim söyledi?

'Şey, tam olarak kimse değil ama Lethbridge öyle düşündü ve tabii ki ben de fark ettim -'

"Lethbridge!" diye küçümseyerek sözünü kesti Vikont. 'Sözüm söz, sen lanet olası küçük bir aptalsın, Horry! Tanrım, bu kadar basit olma! Bir adam metresiyle birlikte karısına komplo kurmaz. Hiç böyle saçmalık duymadım!

Horatia doğruldu. "P-Pel, gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu hüznle. "B-ama hatırlamadan edemiyorum, gerçekten de her zaman o olduğunu bildiğini söylemişti.

Vikont ona içten bir küçümsemeyle baktı. 'Eğer bunu söylediyse, bu onun işin içinde olmadığını kanıtlar - eğer kanıta ihtiyacı varsa, ki yok. Tanrım, Horry, sana soruyorum, eğer kadının bu işte parmağı olsaydı bunu söyleyebilir miydi? Dahası, Massey'nin neden aniden Bath'a gittiğini de açıklıyor. Emin olun, kırmızı domino taşında onun parmağı olduğunu öğrenirse olay çıkarırlar ve Rule buna dayanacak adam değil. Acaba ne oldu da bu kadar aceleyle gitti? İşte, ne - ?' Çünkü Horatia ani bir sevinç çılgılığıyla kendini onun kollarına atmıştı.

"Bunu yapmayın," dedi Vikont hiddetle, kendini ayırarak. "Ah, P-Pel, bunu hiç düşünmemiştim!" diye iç geçirdi Horatia.

"Sen küçük bir aptalsın," dedi Vikont.

"Evet, görüyorum ki öyleyim," diye itiraf etti. "Ama eğer o kadınla ilişkisini kesmişse, dün gece olanları ona anlatmamaya her zamankinden daha çok karar verdim.

Vikont bunu . "Bunun çok tuhaf bir hikâye olduğunu söylemeliyim," dedi. 'Sanırım haklısın. Eğer broşu geri alabilirsek yeterince güvendesiniz demektir. Eğer Pom başaramazsa -' Dudakları gerildi ve karanlık bir şekilde başını salladı.

Bu arada Sir Roland Yarım Ay Sokağı'na varmıştı ve Lord Lethbridge'i evde bulacak kadar şanslıydı.

Lethbridge onu muhteşem çiçekli bir sabahlıkla karşıladı. Aldığı darbeden dolayı pek de kötü görünmüyordu ve Sir Roland'ı nazik bir sevecenlikle karşıladı. 'Lütfen oturun, Pommeroy,' dedi. "Bu beklenmedik onuru neye borçluyum?

Sir Roland sandalyeyi kabul etti ve nezaketini göstermeye başladı. "Çok talihsiz bir olay," dedi. "Dün gece - pek kendimde değildim, biliyorsunuz - bir broşumu kaybettim. Kravatımdan düşmüş olmalı.

"Ah?" dedi Lethbridge, ona oldukça sert bakarak. "Aslında bir iğne mi?

'İğne değil, hayır. Bir broş. Aile mücevherleri - bazen takarım - kaybetmeyi umursamam. Ben de buraya düşürmüş olabilir miyim diye bakmaya geldim.

"Anlıyorum. Peki bu broş neye benziyor?"

"Yüzük-broş; iç çember inciler ve ajurlu başlıklar, dış sıra inciler ve elmaslar," dedi Sir Roland kibarca.

"Gerçekten mi? Neredeyse bir hanımefendinin süsü."

"Büyük teyzeme aitti," dedi Sir Roland, bu çıkmazdan ustalıkla sıyrılarak.

Lord Hazretleri sempatik bir tavırla, "Ah, o halde buna çok değer verdiğinizde şüphe yok," dedi.

'Aynen öyle,' dedi Sir Roland. 'Duygusallık, bilirsin. Elimi tekrar üzerine koymaktan memnun olurum.

"Size yardımcı olamadığım için çok üzgünüm. Montacute'un evinde aramanızı önerebilir miyim? Sanırım akşamı orada geçirdiğinizi söylemiştiniz?

"Onu orada kaybetmedim," diye yanıtladı Sir Roland kesin bir tavırla. "Doğal olarak önce oraya gittim.

Lethbridge omuz silkti. 'Ne büyük talihsizlik! Korkarım onu sokakta düşürmüş olmalısınız.

'Sokakta değil, hayır. Buraya gelmeden hemen önce taktığımı hatırlıyorum.

"Sevgili ben!" dedi Lethbridge. "Seni bu kadar hatırlamaya iten nedir? özellikle?"

Sör Roland bunu düşünmek için bir an durdu. "Hatırla çünkü Pel dedi ki: "Bu garip bir kravat iğnesi, Pom." Ben de dedim ki: "Büyük teyzeme aitti." Sonra buraya geldik. O zaman takmış olmalıyım.'

"Kesinlikle öyle görünüyor. Ama belki de evimden ayrıldıktan sonra kaybettiniz. Ya da Winwood'un daha sonra şöyle dediğini hatırlıyor musunuz? "Kravat iğneniz nerede?"

'İşte bu,' dedi Sir Roland, yardım için minnettar bir ifadeyle. Pel dedi ki: "Kravat iğnene ne oldu, Pom?" Geri gelmedi - zaman ,

Bilirsin işte. Buranın güvenli olacağını biliyordum!"

Lethbridge başını salladı. "Korkarım hatırladıkların pek net değil, Pommeroy. Broşunuz bende değil.

Bundan sonra Sör Roland'ın ayrılmaktan başka yapacağı bir şey yoktu. Lord Lethbridge ona salona kadar eşlik etti ve tatlı bir dille veda etti. "Broşu bulmayı başarırsan bana haber ver," dedi büyük bir nezaketle. Kederli ziyaretçisinin merdivenlerden inişini izledi ve bakışlarını kapıcının yüzüne çevirdi. "Moxton'ı bana gönder," dedi ve salona geri döndü.

Birkaç dakika içinde uşağı ortaya çıktı. "Lordum?

"Bu oda bu sabah süpürüldüğünde bir broş bulundu mu?" diye sordu Lethbridge.

Göz kapakları kâhyanın gözlerinin üzerine ihtiyatla indi. "Hiç duymadım lordum.

"Soruşturma

yapın. Peki,

lordum.

Uşak odadan çıkarken Lethbridge pencereden dışarı bakıyor, hafifçe kaşlarını çatıyordu. Moxton geri döndüğünde döndü. "Eee?

"Hayır, lordum.

Kaşlar . "Pekâlâ," dedi Lethbridge.

Uşak eğildi. "Evet, lordum. Lord Hazretleri'nin öğle yemeği servis edildi.

Lethbridge hâlâ sabahlığını giymiş, yüzünde düşünceli ve şaşkın bir ifade olduğu halde yemek odasına girdi.

Bir süre yemeğinin üzerinde oturdu ve dalgın dalgın portosunu yudumladı. Caroline Massey'e söylediği gibi, kendi rahatsızlığı yüzünden dişlerini gıcırdatacak bir adam değildi ama dün geceki planlarının suya düşmesi canını sıkıyordu. O küçük cadaloz evcilleştirilmek istiyordu. Bu olay onun zihninde sportmence bir havaya bürünmüştü. Horatia ilk karşılaşmayı kazanmıştı; kazanamayacağı ikinci bir karşılaşmayı zorlamak son derece önemli bir mesele haline gelmişti. Broş ona eksikliğini duyduğu fırsatı sunacak gibi görünüyordu - tabii ona elini sürebilirse.

Zihni geçmişe gitti; keskin hafızası onun için yırtılan dantellerin sesini yeniden yarattı. Kadehini dudaklarına götürdü, şarabın tadını çıkardı. Ah, evet, şüphesiz broş o zaman kaybolmuştu. Hiç şüphesiz ayırt edici bir bibloydu,

Muhtemelen Drelincourt mücevherlerinin bir parçasıydı. Horatia'nın dehşetini hayal ederek biraz gülümsedi. Bu yüzük-broş doğru ellerde kullanıldığında kurnaz bir silaha dönüşebilirdi.

Hizmetçileri yalan söylemiyorsa, broş onun evinde değildi. Kısa bir an için bile olsa, onlardan herhangi birinin hırsızlık yaptığından şüphelenmemiştir. Birkaç yıldır onunla birlikteydiler; muhtemelen onun hile yapmak için kötü bir efendi olduğunu biliyorlardı.

Bay Drelincourt'un görüntüsü gözünün önünden geçti. Bardağını bıraktı. Crosby. Ne kadar keskin gözlü bir adam, Crosby. Ama yerden görünmeden bir broş alma fırsatı bulmuş muydu? O kısa ziyaret sırasındaki hareketlerini gözden geçirdi. Crosby'nin gelişi: O zaman hiç şansı yoktu. Winwood ve Pommeroy'un ayrılışı. Onları kapıya kadar götürmüş müydü? Hayır. Crosby için hâlâ şans yoktu. Onunla biraz konuşmuştu, çok değil, çünkü başı öfkeyle ağrıyordu, ya sonra? Parmakları tekrar kadehinin sapına dolandı ve o anda kendini sakinleştirmek için bir kadeh şarap içtiğini hatırladı. Evet, o zaman Crosby için kesinlikle bir şans vardı. Şarabı fırlatıp atmış ve dönmüştü. Şimdi Crosby'nin bir eli cebinde miydi? Resim yeniden canlandı; Crosby'nin bir sandalyenin arkasında durduğunu, kendisine baktığını ve elini cebinden çektiğini görebiliyordu.

Gerçekten de oldukça eğlenceliydi. Elbette kanıt yoktu, en ufak bir kanıt bile yoktu ama belki de Crosby'ye yapılacak bir ziyaret sonuçsuz kalmayabilirdi. Evet, broşun aile yadigârı olduğu tahmin edilebilirdi. Crosby zeki bir adamdı, iğne ucu kadar keskin bir zekâyâ sahipti ve Drelincourt yadigârını tanıyabilirdi. Crosby'ye yapılacak bir ziyaretin zahmetinin karşılığını vereceği kesindi. Crosby'nin Rule ile gelininin arasını bozmak için küçük bir plan yaptığına şüphe yoktu. Crosby'yi bu zahmetten kurtaracaktı. Yeterince fesatlık olacaktı, ama sadece bir broşun sergilenmesinden daha fazla fesatlık.

Masadan kalktı ve kafasında hâlâ bu nefis düşünceler dönerken yavaşça merdivenlerden yukarı çıktı. Lord Lethbridge'den bir telefon almak sevgili Crosby için ne büyük bir sürpriz! Uşağı için el zilini çaldı ve sabahlığını çıkarıp özenle hazırladığı tuvaletini tamamlamak üzere aynanın karşısına oturdu.

Bir saat sonra Bay Drelincourt'un lojmanına giderken White'ın evine uğramış, ancak sorduğunda Bay Drelincourt'un henüz lojmana girmedeği cevabını almıştır.

O gün kulüpte. Abanoz bastonunu döndürerek Jermyn Sokağı'na doğru ilerledi.

Bay Drelincourt emekli bir beyefendiye ait bir evde yaşıyordu ve kapıyı lord hazretlerine kendisi açtı. Bay Drelincourt'un dışarı çıktığını söyledi.

"Belki," dedi lord hazretleri, "bana onun yönünü gösterebilirsiniz.

Oh, evet, bu kolayca yapılabilirdi. Bay Drelincourt şehir dışına çıkmıştı ve yanına küçük bir pelerin çantası almıştı.

"Şehir dışında, ha?" dedi lord hazretleri, gözlerini kısarak. Cebinden bir gine çıkardı ve onunla hafifçe oynamaya başladı. "Merak ediyorum, bana nerede olduğunu söyleyebilir misiniz, şehir dışında mı?

'Evet, lordum. Meering'e,' diye yanıtladı Bay Bridges. 'Bay Drelincourt onun için bir posta arabası kiralamamı ve saat ikide yola çıkmamı istedi. Eğer lord hazretleri yirmi dakika önce gelseydi, onu yakalamış olurdunuz.

Lethbridge gineyi avucuna bıraktı. 'Onu hâlâ yakalayabilirim,' dedi ve evin merdivenlerinden aşağıya doğru koşmaya başladı.

Bir hackney çağırarak kendisini Half-Moon Sokağı'na geri götürdü. Ev halkı ani bir hareketlilik içine girdi; bir uşak ahıra gönderilerek lordun hafif atlı arabası ve dört atlı arabasının hemen getirilmesi emredildi ve lordum yukarı çıkarak uşağına kendisini hazırlamasını ve bir seyahat elbisesi hazırlamasını söyledi. Yirmi dakika içinde lord hazretleri, kahverengi kumaştan bir palto giymiş, kılıcı yanında, çizmesi ayağında, tekrar evden çıktı, uşaklarına bazı özlü talimatlar verdi ve çok yüksek tekerlekler üzerinde kırbaç yaylarına asılı, sedana çok benzeyen hafif bir araba olan şoseye bindi. At arabası Piccadilly'nin köşesini dönüp batıya doğru ilerlerken, Lord Hazretleri rahat bir tavırla arkasına yaslandı ve hiçbir kiralık posta arabası ve dörtlünün, bir saatlik bir kalkışla bile, kendisi tarafından geçilmeden önce Meering'e ulaşmayı umut edemeyeceğini bilerek rahatladı.

On altı

Bay Drelincourt'un Lord Lethbridge'in peşinde olabileceğinden haberi yoktu.

Kimsenin, özellikle de Lord Lethbridge'in broşu çaldığını fark edeceğini düşünmediğinden, Meering'e gitmek için acele etmeye gerek görmedi ve yolculuğa çıkmayı öğle yemeğinden sonraya erteledi. Bay Drelincourt giyim kuşam ve bazı konularda cömert olsa da, küçük harcamalar konusunda çok dikkatliydi. Kendisini otuz üç mil öteye götürecek bir araba kiralamak ona pahalıya mal oluyordu ve bunun üzerine bir de bir handa öğle yemeği için muhtemelen dört ya da beş şilin ödemek ona büyük bir savurganlık olarak görünüyordu. Öğle yemeğini pansiyonunda yiyerek yolda yemleme zorunluluğuyla hiç karGılaGmayacaktı, çünkü kuzeniyle yemek yemek için Meering'e zamanında varacağını düGünüyordu. Geceyi orada geçirecekti ve eğer Rule ona dönüK için kendi arabalarından birini teklif etmezse, bu hiç de beklemediği bir davranıK olacaktı, çünkü Rule ona haksızlık etmek istemiyordu ve dönüK yolculuğunu boK yaparsa posta arabası ücretinin hafıfleyeceğini çok iyi biliyor olmalıydı.

Bay Drelincourt keyifli bir ruh hali içinde ilerlemeye başladı. yolculuğuna başladı. Gün güzeldi, kırlara doğru bir yolculuk için oldukça idealdi ve postilyonlara bu kadar hızlı gitmemelerini söylemek için önündeki kapının camını indirdikten sonra, arkasına yaslanıp manzarayı seyretmek ya da hayal gücünü hoş düşüncelere daldırmaktan başka yapacak bir şeyi yoktu.

Drelincourt mirasının Bay Drelincourt'un bilmediği bir kısmı olduğu düşünülemezdi. Broşu bir anda tanımişti, ve hatasız bir şekilde farklı parçaları sayabilirdi.

o özel mücevher setini içeriyordu. Onu almak için bu kadar çabuk eğildiğinde, kafasında onunla ne yapmak istediğine dair çok net bir fikir yoktu, ama bir gece dinlenmek ona mükemmel bir danışmanlık getirdi. Horatia'nın Lethbridge'in evinde bir yerlerde saklandığından hiç kuşkusu yoktu; broş bunu hem kendisi için hem de Rule için kanıtlıyordu. Horatia'nın her zaman bir yeşim taşı olduğunu düşünmüştü; kendi adına, onun Rule'un yokluğundan yararlanarak geceyi sevgilisinin kollarında geçirdiğini öğrenince hiç şaşırmadı (şok olsa da). Her zaman burnunun dibinde olup bitenleri göremeyecek kadar aptalca uykulu olan Rule, muhtemelen çok şaşıracaktı ve hatta karısının gevşek davranışlarını hemen ona bildirmek gibi apaçık ve çok da acı verici olmayan bir görevi olan kuzeninden bile daha fazla şok olacaktı. Bu durumda Lord Hazretleri'nin önünde tek bir yol kalıyordu ve Bay Drelincourt, böylesine felaket bir evlilik girişiminden sonra bir başkasını pek göze alamayacağını düşünmeye meyilliydi.

Dünya, Bay Drelincourt'a bu ılıman günlerde daha iyi bir yer gibi görünüyordu.

Eylül günü birkaç aydır görüldüğünden daha güzeldi.

Genel olarak doğanın hevesli bir öğrencisi olmasa da, bugün ağaçlardaki kıvılcık renklere hayranlık duyuyor ve iyi yayılmış şezlongdan geçtiği güzel kırları onaylıyordu.

Berkshire bölgesinde, Twyford yakınlarında bulunan Meering'e giden yol şehirden çıkıp Knightsbridge ve Hammersmith üzerinden Turnham Green ve Hounslow'a gidiyor ve George Inn'de at değiştirmek için duruyordu. Bay Drelincourt'un kendilerine çok hızlı gitmemelerini emrettiği andan itibaren onun hakkında en kötü kanıya sahip olan iki postilyon, George'daki davranışından iğrenmişti, çünkü bir bardak Nantes konyası içmek için inmek ve onlara da kendilerini yenilemeleri için zaman tanımak yerine, arabada sıkıca oturdu ve kâhyaya bir groat bile vermedi.

İkinci etap Slough'du, on mil daha ileride. Araba tekrar yola koyuldu, Hounslow'dan fundalığa doğru yola çıktı, o kadar kötü şöhretli vahşi bir araziydi ki, Bay Drelincourt birkaç tatsız dakika boyunca keşke arabaya eşlik etmesi için bir koruma kiralasaydım diye düşündü. Yine de kötü bir şey olmadı ve kısa bir süre sonra Cranford Köprüsü üzerinden Longford yönüne doğru sürüldü.

Slough'da atlar değiştirilirken Bay Drelincourt bacaklarını uzatmak için indi. Bir beyefendinin arabasının yaklaşması üzerine iyi bir ev sahibinin yapması gerektiği gibi Crown Inn'den telaşla çıkan ev sahibi, Bay Drelincourt'u görünce yüzündeki neşeli gülümsemenin kaybolmasına izin verdi ve karşılama nezaketini biraz azalttı. Bay Drelincourt bu yolda iyi tanınırdı ve dürüst toprak sahiplerinin gözdesi değildi. Rule Lordu'nun akrabası olduğu için Bay Copper bir şeyler ikram etmeyi teklif etti, ama reddedilince hanına geri döndü ve karısına hayatta kendisini üzen tek şeyin, Lord Hazretleri gibi güler yüzlü, eli açık bir beyefendinin nasıl olup da kuzeni Bay Drelincourt gibi adi bir solucana sahip olduğu olduğunu söyledi.

Slough'dan sonra yol Salt Hill üzerinden Maidenhead'e ulaşıyordu. Bir mil ileride, Maidenhead Thicket'te Worcester yolundan ayrılıyor ve Bath Yolu'ndan Hare Hatch ve Twyford'a gidiyordu.

Karavan Maidenhead'den geçmiş ve Thicket'e doğru hatırı sayılır bir hızla ilerlerken, postacılarından biri biraz geride ikinci bir karavanın farkına vardı. Yoldaki bir viraj onu bir an için görmesini sağladı. Omzunun üzerinden diğer postilyona şöyle dedi: 'Tanrım, bu Kalite olacak, kesinlikle! Atlarını yaylandırıyor. Kıymetli Missy'miz arkamızda ciyak ciyak bağıırırken onunla yarışmak iyi olmaz.

Tekerlekli arabalardan birine binen delikanlı onun Bay Drelincourt'u kastettiğini anladı ve üzülerken de olsa, kenara çekilip Kalitenin geçip gitmesine izin vermeleri gerektiğini kabul etti.

Arkadan dörtnala gelen nal sesleri kısa sürede Bay Drelincourt'un kulaklarına kadar geldi ve bastonuyla cama vurmasına ve postacının omzunun üzerinden bakarak ona yolun kenarına çekilmesini işaret etmesine neden oldu. Bay Drelincourt atlarını diğer arabalara karşı yarıştıran işe yaramaz çocuklarla ilgili tecrübeler edinmişti ve bu eğlenceyi kesinlikle onaylamıyordu.

İkinci araba hızla birincinin önüne geçti ve dörtnala koşan toynakların kaldırdığı küçük bir toz bulutu içinde ilerledi. Bay Drelincourt arabayı çok kısa bir süre görebildi ama panellerden birinde bir armanın parıltısını yakaladı. Bu kadar hızlı gittiği için meçhul yolcuya çok sinirlenmişti ve tedirgin bir şekilde postilyonerlerinin arabayı kontrol edebildiğini umuyordu

kendi atlarının (diğer arabanın peşinden koşmak istediklerine dair işaretler gösteriyorlardı) diğer arabanın önlerine geçtiğini gördü. Bu ona çok garip gelmişti, çünkü bunu açıklayacak görünürde hiçbir neden yoktu. Atların dönüp geri gitmesi ve tekrar dönmesi daha da garip gelmişti, ta ki araba yolun tam karşısında durup yolu kapatana kadar.

Bay Drelincourt'un postilyonları da bu manevrayı gözlemleyerek, diğer arabanın hedefini aştığını ve tekrar dönmek üzere olduğunu düşündüler. Atlarını yürüyüşe geçirdiler. Ancak tepeli araba yolun karşısında kaldı ve durmak zorunda kaldılar.

Bay Drelincourt oldukça şaşırmış bir halde, daha yakından görebilmek için öne doğru oturdu ve postilyonlarına seslendi: 'Ne oldu? Neden devam etmiyorlar? Bir kaza mı oldu?

Sonra Lord Lethbridge'in diğer arabadan indiğini gördü ve korkudan yüreği hoplayarak koltuğuna geri çekildi.

Lethbridge, Bay Drelincourt'un arabasına doğru yürüdü ve titreyen beyefendi kendini güçlkle toplardı. Köşeye sinmesi uygun olmazdı, bu yüzden öne doğru eğildi ve pencereyi indirdi. "Gerçekten siz misiniz lordum?" dedi yüksek bir sesle. "Gözlerime inanamadım! Seni kasabadan ne getirmiş olabilir?

"Sen, Crosby, sen!" dedi lord hazretleri alaycı bir tavırla. 'Lütfen şu arabadan inin. Seninle biraz konuşmak istiyorum.

Bay Drelincourt pencerenin çerçevesine yapıştı ve doğal olmayan bir kahkaha attı. "Oh, şakalarınız, lordum! Meering'e gidiyorum, biliyorsunuz, kuzenime. Sanırım saat beş oldu, o da beşte yemek yiyor.

"Crosby, aşağı in!" dedi Lethbridge, gözlerinde öylesine ürkütücü bir parıltıyla ki Bay Drelincourt oldukça korktu ve kapının mandalını kurcalamaya başladı. Arkadaşlarının sırttan bakışları altında dikkatle aşağı indi. 'Vallahi bana ne söylemek istediğinizi hayal bile edemiyorum,' dedi. 'Ve geç kaldım, biliyorsun. Yola çıkmam gerekiyor.

Kolunu nazik olmayan bir şekilde kavradı. "Benimle biraz yürü, Crosby," dedi lord hazretleri. 'Bu köy yollarını oldukça çekici bulmuyor musun? Eminim öyledir. Demek Meering'e gidiyorsunuz? Bu oldukça ani bir karar değil mi, Crosby?

"Aniden mi?" diye kekeledi Bay Drelincourt, lord hazretlerinin parmaklarının dirseğinin üzerindeki baskısından irkilerek. 'Hiç de değil lordum, hem de hiç! Rule'a aşağı gelebileceğimi söylemişim. Sizi temin ederim, birkaç gündür aklımdaydı.

Lethbridge, "Bunun broşla bir ilgisi yok, değil mi?" diye mırıldandı.

"Broş mu? Sizi anlamıyorum lordum!"

"İnci ve elmaslardan oluşan bir yüzük-broş, dün gece evimden alındı," dedi lord hazretleri.

Bay Drelincourt'un dizleri titredi. 'İtiraz ediyorum efendim, ne yapacağımı şaşırdım! Ben -' 'Crosby, o broşu bana ver,' dedi Lethbridge tehditkâr bir sesle.

Bay Drelincourt kolunu çekmek için bir girişimde bulundu. 'Lordum, ses tonunuzu anlamıyorum! Açıkça söylüyorum, hoşuma gitmedi. Ne demek istediğinizi anlamıyorum.

"Crosby," dedi lord hazretleri, "o broşu bana vereceksin, yoksa seni ensenden tutup bir fare gibi silkeleyeceğim!"

"Efendim!" dedi Bay Drelincourt, dişleri birbirine vurarak, "bu korkunç bir şey! Canavarca!"

"Gerçekten de korkunç bir şey," diye kabul etti Lord Hazretleri. "Siz bir hırsızsiniz, Bay Crosby Drelincourt.

Bay Drelincourt kıpkırmızı kesildi. "O sizin broşunuz değildi, efendim!" "Ya da sizin!" diye cevap verdi Lethbridge hızla.

"Ver onu!"

Crosby, "Ben - ben bir adamı daha azı için dışarı çağırdım!" diye kabardı.

"Bu senin mizah anlayışın, değil mi?" dedi Lethbridge. 'Hırsızlarla kavga etmek adetim değildir; onun yerine baston kullanırım. Ama sizin durumunuzda bir istisna yapabilirim.

Bay Drelincourt'un dehşeti karşısında kılıcının kabzasını öne doğru ve okşadı. Talihsiz beyefendi dudaklarını yaladı ve titreyerek şöyle dedi: "Sizinle dövüşmeyeceğim, efendim. Broş sizinkinden çok benim!"

"Ver onu!" dedi Lethbridge.

Bay Drelincourt tereddüt etti, lord hazretlerinin yüzünde yanlış anlaşılması mümkün olmayan bir ifade okudu ve parmağıyla başparmağını yavaşça yeleşinin cebine soktu. Bir an sonra broş Lethbridge'in elindeydi.

"Teşekkür Crosby," dedi Bay Drelincourt'un ona vurma cesareti bulmasına neden olacak bir şekilde. 'Sizi ikna edebileceğimi düşünmüştüm. Şimdi Meering'e olan yolculuğunuza devam edebilirsiniz - eğer hala buna degeceğini düşünüyorsanız. Eğer düşünmüyorsanız - Maidenhead'deki Sun'da bana katılabilirsiniz, orada yemek yemeyi ve uyumayı öneriyorum. Oyununuzu bu kadar kaba bir şekilde bozduğum için neredeyse size bir akşam yemeği borçlu olduğumu hissediyorum. Bay Drelincourt'u öfkeden nutku tutulmuş bir halde bırakarak arkasını döndü ve bu sırada yolun kenarına çekilmiş olan ve yüzü yine Londra'ya dönük olan arabasına doğru yürüdü. Arabaya hafifçe tırmandı ve hâlâ tozlu yolda duran Bay Drelincourt'a el sallayarak uzaklaştı.

Bay Drelincourt, içinde kaynayan öfkeyle ona baktı. Oyununu bozmuştu, değil mi? Bunun için iki kelime olabilir! Aceleyle kendi arabasına döndü, postilyonların yüzündeki zengin zevk ifadesini gördü ve yola devam etmeleri için onlara küfretti.

Thicket'tan Meering'e sadece altı mil vardı ama araba Lodge'un kapısından döndüğünde saat altıya yaklaşmıştı. Ev, kapılardan bir mil ötede, çok güzel bir parkın ortasındaydı ama Bay Drelincourt'un güzel meşelere ve uzayıp giden çimlere hayran olacak hali yoktu ve yorgun atları onu uzun caddeden eve doğru çekerken sabırsızlık içinde oturuyordu.

Kuzenini ve Bay Gisborne'u, mumlarla aydınlatılmış yemek salonunda limanlarıyla oyalanırken buldu. Dışarıda gün ışığı olabilirdi ama lordum gündüzleri yemek yemekten hoşlanmıyordu ve pencerelere ağır perdeler çektilererek bunu engelledi.

Hem o hem de Bay Gisborne binici kıyafeti giymişlerdi. Lordum masanın başındaki yüksek arkalı sandalyeye uzanmış, bir bacağını tozlu bir çizmenin içine sokmuş, umursamazca kolunun üzerine atmıştı. Uşağın Bay Drelincourt'u içeri almak için kapıyı açmasıyla başını kaldırdı ve bir an kıpırdamadan oturdu, yüzündeki neşeli ifade kayboldu. Sonra biraz düşünerek test bardağını eline aldı ve kuzenini inceledi. "Aman !" dedi. "Şimdi neden?

Bu pek umut verici bir başlangıç değildi, ama öfkesi Bay Drelincourt'un zihninden Kont'la son görüşmesine dair tüm anıları silip atmıştı.

yılmadan. "Kuzen," dedi, kelimeleri birbirine karışıyordu. 'Buraya çok önemli bir mesele için geldim. Seninle yalnız konuşmak istiyorum!

Lord Hazretleri, "Benim peşimden otuz milden fazla yol gelmenize neden olacak kadar önemli bir şey olmalı," dedi.

Bay Gisborne ayağa kalktı. "Sizi yalnız bırakayım, efendim. Kendisine en ufak bir aldırış göstermeyen Bay Drelincourt'u hafif selamladı ve dışarı ıktı.

Bay Drelincourt masanın altından bir sandalye çekip oturdu. 'çok zgnm, Rule, ama kendinizi çok tatsız haberlere hazırlamalısınız. Keşfettiğim şeyi size bildirmeyi görevim olarak görmeseydim, bu görevden kaınırdım!

Kont telaşlanmış gibi görünmüyordu. Bir eli masanın üzerinde, parmakları şarap kadehinin sapında, sakın bakışları Bay Drelincourt'un yüzünde, hâlâ rahat bir şekilde oturuyordu. 'Görev uğruna kendini feda etmek benim için yeni bir şey,' dedi. 'Sanırım sinirlerim, haberlerinizi -inanıyorum ki- hoş görülebilir bir soğukkanlılıkla dinlememi sağlayacak kadar güçlü olacak.

Bay Drelincourt gözlerini kırpıştırarak, "Gveniyorum, Rule, gerçekten güveniyorum!" dedi. 'Benim görev anlayışımı alay etmekten memnunsunuz -'

"Sözünü kesmekten çekiniyorum Crosby, ama hiç dudak bkmediğimi fark etmişsindir.

'Pekala kuzen, pekala! Her ne olursa olsun, aile gururundan payıma düşeni aldığımı kabul edersiniz.

Kont nazikçe, "Elbette, madem öyle diyorsunuz," diye cevap verdi.

Bay Drelincourt kızardı. 'Size bunu söylüyorum! Adımız - onurumuz, inanıyorum ki sizin için olduğu kadar benim için de çok şey ifade ediyor! şu anda burada bulunmamın nedeni de bu.

"Bunca yolu avcılarının peşinde olduğunu bana bildirmek için geldiysen, Crosby, sana sadece zamanını boşa harcadığını söylemek adil olur.

"ok komik, lordum!" diye bağırdı Bay Drelincourt. 'Ancak benim işim sizi bundan daha fazla ilgilendiriyor! Dün gece -bu sabah demeliyim, çünkü saatime göre ikiyi çoktan geçmişti- Lord Lethbridge'i ziyaret etme fırsatım oldu.

"Bu elbette ilginç," dedi Kont. 'Ziyaret için garip bir saat gibi görünüyor, ama bazen senin de garip bir yaratık olduğunu düşünmüşümdür, Crosby.

Bay Drelincourt'un göğsü kabardı. "Yağmurdan korunmanın çok da tuhaf bir yanı yok bence!" dedi. "Güney Audley Sokağı'ndan lojmanıma gidiyordum ve tesadüfen Half-Moon Sokağı'na döndüm. Sağanak yağmura yakalandım ama Lord Lethbridge'in evinin kapısının -yanlışlıkla olduğuna ikna oldum- aralık durduğunu görünce içeri girdim. Lord hazretlerini ön salonda perişan bir halde buldum; burada son derece şık bir akşam yemeği hazırlanmıştı, iki kişilikti lordum.

"Beni sonsuz derecede şaşırtıyorsunuz," dedi Kont ve biraz öne eğilerek sürahiyi aldı ve kadehini yeniden doldurdu.

Bay Drelincourt tiz bir kahkaha attı. 'Öyle de diyebilirsiniz! Lord Hazretleri beni görünce çok sinirlendi, hem de çok!

"Bunu," dedi Kont, "kolayca anlayabilirim. Ama lütfen devam et, Crosby.'

"Kuzen," dedi Bay Drelincourt ciddiyetle, "bunu büyük bir isteksizlikle yaptığımı inanmanı isterim. Lord Lethbridge'le birlikteyken, yerde duran ve bir halıyla kısmen gizlenmiş olan bir şey dikkatimi çekti. Bir şey, Rule, parıldayan. Bir şey -'

"Crosby," dedi lord hazretleri bıkkın bir ifadeyle, "belagatiniz kuşkusuz çok güzel, ama günün büyük bir kısmını eyer üzerinde geçirdiğimi unutmamanızı ve bana daha fazla anlatmamanızı rica edeceğim. Bilmek istediğim pek bir şey yok, ama siz bana anlatmaya hevesli görünüyorsunuz: Dikkatinizi çeken şey neydi?

Bay Drelincourt sıkıntısını yuttu. "Bir broş, lordum! Bir hanımefendinin korsaj broşu!"

"Lord Lethbridge'in sizi gördüğüne sevinmemesine şaşmamalı," dedi Rule.

Bay Drelincourt, "Gerçekten de şaşılacak bir şey yok!" dedi. 'Tam o anda evin bir yerinde bir hanımefendi gizleniyordu. Görmeden, kuzen, broşu aldım ve cebime attım.

Kont kaşlarını kaldırdı. "Sanırım senin tuhaf bir yaratık olduğunu söylemiştim, Crosby.

'Öyle görünebilir, ama eylemim için iyi bir nedenim vardı. Eğer Lord Lethbridge buraya gelirken beni takip edip broşu zorla elimden almasaydı, onu şimdi önünüze koyacaktım. Bunun için

broşu hem sen hem de ben çok iyi biliyoruz. İki daire içinde inci ve elmaslardan oluşan bir yüzük broşu, kuzen!

Kont gözlerini Bay Drelincourt'un gözlerinden ayırmadı; masaların üzerindeki mumların yarattığı gölgelerin bir oyunu olabilirdi ama yüzü alışılmadık derecede asık görünüyordu. Bacağını yavaşça sandalyenin kolundan aşağı salladı, ama yine de rahatça arkasına yaslandı. "Evet, Crosby, inci ve elmaslardan oluşan bir yüzük-broş?

'Kesinlikle, kuzen! Hemen tanıdığım bir broş. On beşinci yüzyıla ait bir broş...'

Daha fazla ilerleyemedi. Kont hızlı bir hareketle ayağa kalktı ve Bay Drelincourt'u boğazından yakalayarak sandalyesinden kaldırdı ve onları ayıran masanın köşesine doğru sürükledi. Bay Drelincourt'un dehşete kapılmış gözleri alev alev yanan gri gözlere dönüştü. Lordumun ellerini etkisiz bir şekilde pençeledi. Konuşması kesildi. Kafasındaki dişler takırdayana kadar sağa sola sallandı. Kulaklarında bir uğultu vardı ama lordumun sesini gayet net duyuyordu. "Seni yalancı, fesat küçük pislik!" dedi. 'Sana karşı çok yumuşak davrandım. Karım hakkındaki iğrenç yalanlarını bana getirmeye cüret ediyorsun ve bunlara inanabileceğimi sanıyorsun! Tanrım, şimdi seni öldürmeyi düşünüyorum!

Bir an daha ezici tutuş devam etti, sonra lordum kuzenini kendisinden uzaklaştırdı ve son derece aşağılayıcı bir hareketle ellerini birbirine vurdu.

Bay Drelincourt havayı kavrayarak geri çekildi ve bir gümbürtüyle yere düştü ve kırbaçlanmış bir köpek gibi sinerek orada kaldı.

Kont bir an için ona baktı, Bay Drelincourt'un daha önce hiç görmediği bir gülümseme o güzel ağzını kıvrıyordu. Sonra masaya yaslandı, yarı oturur vaziyette ellerinden destek alarak şöyle dedi: 'Kalk dostum. Henüz ölmedin.

Bay Drelincourt kendini topladı ve mekanik bir şekilde peruğunu düzeltmeye çalıştı. Boğazı parçalanmış gibiydi ve bacakları titriyordu, öyle ki ayakta zor duruyordu. Sendeleyerek bir sandalyeye oturdu ve içine gömüldü.

'Sanırım Lord Lethbridge'in bu ünlü broşu sizden aldığını söylemişsiniz? Nereden?'

Bay Drelincourt kısık sesle de olsa "Maidenhead" demeyi başardı.

'Onu gerçek sahibine iade edeceğine inanıyorum. Crosby, malımı tanıma konusundaki dehanın bazen hatalı olduğunun farkındasın, değil ?

Bay Drelincourt mırıldandı: "Ben - ben - yanılmış olabilirim.

"," dedi lord hazretleri.

'Evet, ben - evet, yanılmışım. Özür dilerim, eminim. Çok özür dilerim, kuzen.'

'Bir daha ağzından böyle bir kelime çıkarsa çok üzülürsün Crosby. Kendimi açıkça ifade edebildim mi?

'Evet, evet, gerçekten, size söylemenin görevim olduğunu düşündüm, daha fazla değil'.

"Horatia Winwood'la evlendiğim günden beri," dedi Lord Hazretleri, "fesat sokmaya çalıştın. Başaramayınca da bu son derece aptalca hikâyeyi uyduracak kadar aptalsın. Bana hiçbir kanıt getirmedi - ah, unutuyorum! Lord Lethbridge kanıtınızı sizden zorla aldı, değil mi? Bu onun için çok uygun bir davranıştı.

"Ama ben - ama o yaptı!" dedi Bay Drelincourt umutsuzca.

"Duygularınızı incittiğim için üzgünüm," dedi Kont, "ama size inanmıyorum. O broşu önüme koyabilseydiniz, yine de karımın kötü olduğuna inanmayacağımı bilmek sizi teselli edebilir. Ben Othello değilim, Crosby. Sanırım bunu bilmen gerekirdi. Elini çana uzattı ve çaldı. Bir uşak içeri girince kısaca, 'Bay Drelincourt'un arabası,' dedi.

Bay Drelincourt bu emri dehşetle dinledi. Perişan bir halde şöyle dedi: "Ama lordum, yemek yemedim ve atlar da tükendi. Bana böyle hizmet edeceğinizi hayal bile edemezdim!

"Hayır mı?" dedi Kont. 'Twyford'daki Kırmızı Aslan size akşam yemeği ve at değişimi sağlayacaktır kuşkusuz. Evimden bir deri bir kemik ayrıldığınız için şükredin.

Bay Drelincourt irkildi ve başka bir şey söylemedi. Kısa bir süre sonra uşak arabanın kapıda olduğunu söylemek için geri geldi. Bay Drelincourt, Kont'un acımasız yüzüne kaçamak bir bakış attı ve ayağa kalktı. "Size iyi geceler dileyeceğim, Rule," dedi, asaletinin kırıntılarını toplamaya çalışarak.

Kont başıyla onayladı ve sessizce uşağın ardından dışarı çıkışını izledi. Az sonra arabanın perdeli pencerelerin önünden geçtiğini duydu ve bir kez daha zili çaldı. Uşak geri döndüğünde, dalgın dalgın tırnaklarını inceleyerek şöyle dedi: "Yarış arabamı istiyorum, lütfen.

"Evet, lordum!" dedi uşak, irkilerek. "Şimdi mi lordum?"

Kont büyük bir sükûnetle, "Derhal," diye cevap verdi. Masadan kalktı ve telaşsızca odadan çıktı.

On dakika sonra araba kapıdaydı ve merdivenlerden inen Bay Gisborne, lord hazretlerinin evden çıkmak üzere olduğunu, şapkasının başında, küçük kılıcının da yanında olduğunu görünce şaşırdı. "Dışarı mı çıkıyorsunuz, efendim?" diye sordu.

"Gördüğün gibi Arnold," diye yanıtladı

Kont. "Umarım efendim, yanlış bir şey yoktur?"

Lord Hazretleri, "şey yok, sevgili oğlum," dedi.

Dışarıda bir seyis iki muhteşem grinin başına yapışmış, kaprisli hareketlerini kontrol etmeye çalışıyordu.

Kont'un gözleri gezindi. "Taze, ha?"

"Lord Hazretleri'nin affına sığınarak, onların bir çift şeytan olduğunu söyleyebilirim.

Kont güldü, at arabasına tırmandı ve dizginleri eldivenli eliyle topladı. "Bırak gitsinler.

Damat bir tarafa fırladı ve griler ileri atıldı.

Seyis, at arabasının caddedeki bir dönemeçten hızla geçişini izledi ve iç geçirdi. "Onları böyle idare edebilseydim -" dedi ve üzgün bir şekilde başını sallayarak ahırlara geri döndü.

On yedi

Maidenhead'deki The Sun çok popüler bir posta hanıydı, randevuları ve mutfakları da mükemmeldi.

Lord Lethbridge özel odalardan birinde, eski meşeden yapılmış hoş bir dairede akşam yemeğine oturdu ve kendisine ördek, mantar turşulu çeyrek koyun eti, kerevit ve ayva jölesi ikram edildi. Onu tanıyan ev sahibi, alışılmadık derecede yumuşak bir ruh hali içinde olduğunu gördü ve ne tür bir şeytanlıkla meşgul olduğunu merak etti. Lord hazretlerinin ince dudaklarında gezinen düşünceli gülümseme bir tür şeytanlık anlamına geliyordu, bundan oldukça emindi. Soylu konuk hayatında bir kez olsun önüne konan yemekte bir kusur bulmamış, hatta bordo şarabını övmek için harekete geçmişti.

Lord Lethbridge kendini neredeyse iyi hissediyordu. Bay Drelincourt'u bu kadar ustaca alt etmiş olmak onu broşun bulunmasından daha çok memnun etmişti. Crosby'nin keyifsizce Londra'ya döndüğünü düşündükçe gülümsüyordu. Crosby'nin kuzenine boş bir hikâye anlatacak kadar aptal olabileceği düşüncesi hiç aklına gelmemişti; kendisi aklını yitirecek biri değildi ve Bay Drelincourt'un zekâsı hakkında kötü bir fikri olmasına rağmen, aptallığın böylesine dorukları onun kavrayışının oldukça ötesindeydi.

O akşam Sun'da bir sürü misafir vardı, ama akşam yemeği için kim bekletilirse bekletilsin, ev sahibi Lethbridge'e hemen servis yapılmasını sağladı. Örtüler kaldırılıp masada sadece şarap kaldığında, lordumun başka bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sormak için kendisi geldi ve kepenkleri kendi eliyle kapattı. Masaya daha fazla mum koydu, lord hazretlerine çarşaflarını iyi havalandırılmış bulacağına dair güvence verdi ve kendini dışarı attı. Az önce kadın hizmetçilerden birine

Karısı kapı aralığından ona seslendiğinde, ısınmak için bir tava almayı unutmuştu: "Cattermole, işte lordum geldi!"

Maidenhead'de 'Lordum' sadece tek bir kişi anlamına gelebilirdi ve Bay Cattermole bu onurlu konuğu karşılamak için hemen yola koyuldu. Yarış arabasını görünce gözlerini açtı, ama atların başına gelmesi için bir uşağa bağırdı ve kendisi de selamlar ve gülümsemelerle aceleyle yukarı çıktı.

Kont onunla konuşmak için eğildi. "İyi akşamlar, Cattermole. Lord Lethbridge'in arabasının bir saatten fazla bir süre önce at değiştirip değiştirmedini söyleyebilir misiniz?"

"Lord Lethbridge mi, lordum? Lord hazretleri geceyi burada geçirecekmiş!" dedi Cattermole.

"Ne büyük şans!" dedi Kont ve sol elinin parmaklarını bükerek at arabasından indi. "Peki lord hazretlerini nerede bulabilirim?"

"Meşe salonda lordum, yemeğini yeni bitirdi. Lordunuza eşlik edeceğim."

"Hayır, bunu yapmanıza gerek yok," diye cevap verdi Kont, hana girerken. "Ben yolumu biliyorum. Sığ merdivenlerin dibinde durakladı ve omzunun üzerinden usulca şöyle dedi: 'Bu arada Cattermole, lord hazretleriyle olan işim özeldir. Rahatsız edilmememiz konusunda sana güvenebileceğime eminim.

Bay Cattermole ona hızlı ve kurnaz bir bakış attı. Bir sorun çıkacaktı, değil mi? Ev için iyi değil, hayır, ev için iyi değil, ama Lord Rule'u gücendirmesi daha da kötü. Yüzü dolgun, ihtiyatlı bir maske gibi eğildi. "Elbette lordum," dedi ve geri çekildi.

Lord Lethbridge hâlâ şarabını yudumluyor, günün olaylarını düşünüyordu ki kapının açıldığını duydu. Başını kaldırdı ve kaskatı kesildi. Bir an için karşı karşıya geldiler, Lethbridge sandalyesinde kaskatı kesilmişti, Kont ise kapının aralığında sessizce durmuş, ona bakıyordu. Lethbridge o bakışı bir anda okudu. Ayağa kalktı. "Demek Crosby sizi ziyaret etti?" dedi. Elini cebine soktu ve broşu çıkardı. "Bunun için mi geldiniz lordum?"

Kont kapıyı kapattı ve anahtarı kilidin içinde çevirdi. "İşte bunun için geldim," dedi. "Bu ve bir şey daha var, Lethbridge.

"Örneğin benim kanım mı? Lethbridge küçük bir kahkaha attı. "İkisi için de savaşmak zorunda kalacaksın.

Kont ilerledi. 'Bu ikimizi de memnun etmeli. İntikam konusunda çok zevklisin ama başarısız oldun, Lethbridge.

"Başarısız mı oldunuz?" dedi Lethbridge ve elindeki broşa dikkatle baktı.

"Amacınız adımı çamura bulamaksa, neden olmasın!" dedi Rule. 'Karım, karım olarak kalacak. Birazdan bana onu evinize girmeye nasıl zorladığınızı anlatacaksınız.

Lethbridge kaşlarını kaldırdı. "Peki benim güç kullanmaya ihtiyacım olduğundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz lordum?

"Sadece onun hakkında bildiklerim," diye yanıtladı Kont. 'Açıklamanız gereken çok şey var, görüyorsunuz.

"Ben fetihlerimle övünmem, Rule," dedi Lethbridge usulca ve Kont'un elinin istemsizce sıkıldığını gördü. "Hiçbir şey açıklamayacağım.

"Bunu göreceğiz," dedi Rule. Masayı odanın bir ucuna, duvara doğru itti ve üzerindeki mumları üfleyerek söndürdü, geriye sadece odanın ortasındaki sarkık avizeyi aydınlatmak kaldı.

Lethbridge sandalyeleri geriye itti, kılıcını aldı ve kınından çıkardı. "Tanrım, bunu nasıl da bekliyordum," dedi birden. "Crosby'nin sana gitmesine sevindim. Kılıcını tekrar yere bıraktı ve ceketini çıkarmaya başladı.

Kont cevap vermedi ama kendi hazırlıklarına koyuldu, çizmelerini çıkardı, kılıç kemerini çözdü, derin firfırlı gömleğinin kollarını sıvadı.

Yumuşak mum ışığının altında karşı karşıya geldiler, içlerinde uzun zamandır gizledikleri öfke, boş telaşlara izin vermeyecek kadar büyük bir güçle yanan iki iri adam. İkisi de sahnenin tuhaflığının farkında değil gibiydi, burada, bir hanın üst salonunda, altlarında, sessiz odaya belli belirsiz nüfuz eden kahve odasındaki seslerin uğultusuyla. Düşünerek sahneyi hazırladılar, düşünerek sönmekte olan bir mumu söndürdüler, paltolarını ve çizmelerini çıkardılar. Yine de bu sessiz hazırlıkta ölümcül bir şey vardı, gürültülü bir kavgada rahatlama bulamayacak kadar ölümcül.

Kılıçlar kısa bir selamlamayla parladı ve çeliğin çeliğe sürtünmesiyle birbirine girdi. Her iki adam tecrübeli birer kılıç ustasıydı ama bu, eskrim ustalarının incelikli incelikleriyle ilgili bir mesele değil, acımasız bir dövüşü,

Sert hızıyla tehlikeli. Her düşman için dünya geriye kayıyordu. Diğer adamın kılıcından başka hiçbir şeyin gerçekliği yoktu, çalım atıyor, saplıyor, savuşturuyordu. Gözleri birbirlerinin gözlerindeydi; çoraplı ayaklarının tahtalar üzerinde kayarken çıkardığı ses yumuşak bir gümbürtü gibiydi; nefes alışları hızlı ve sertti.

Lethbridge sağ ayağıyla ileri atılarak yıldırım gibi bir hamle yaptı, kolu yukarı kalkmıştı, üzerindeki kaslar yivli ve sertti. Rule forte'yi forte'de yakaladı; zayıflık kolunda gezindi, uzun kırmızı bir kesik bıraktı ve bıçaklar birbirinden ayrıldı.

İkisi de kontrol etmedi; bu tek bir vuruşla karar verilecek bir kavga değildi. Kan Rule'un ön kolundan yavaşça yere damladı. Lethbridge iki ayağının üzerinde geriye sıçradı ve elindeki silahı bıraktı. "Bağla!" dedi sertçe. "Kanına girmeye hiç niyetim yok.

Rule pantolonunun cebinden bir mendil çıkarıp kesiğin etrafına sardı ve düğümü dişleriyle sıktı.

"Tetikte olun!

Dövüş durmadan ve yorulmadan devam etti. Lethbridge sol elini kullanarak bir kanat saldırısı denedi. Uç kısmı Rule'un yan tarafını zar zor sıyırdı; Kont hemen karşılık verdi. Kılıçlar çekişti ve Lethbridge biraz nefes alarak gardını aldı.

Saldırıyı her zaman o yapıyor, Rule'u bir açıklık vermeye ikna etmek için sanatının bildiği her kurnazlığı kullanıyordu. Defalarca korumayı kırmaya çalıştı; defalarca kılıcı hızlı bir savuşturmaya takıldı ve yana döndü. Baygınlık geçirmeye başlamıştı; ter alnından büyük damlalar halinde yuvarlanıyordu; sol elini gözlerinden uzaklaştırmak için kullanmaya cesaret edemiyordu, yoksa o anki körlükle Rule kılıcını saplayacaktı. Oldukça çılgınca bir yaptı; Kont yarım daire çizerek savuşturdu ve Lethbridge toparlanamadan atılarak kılıcı kabzasının altından yakaladı. Kendi ucu yere değdi. "Gözlerindeki teri sil!

Lethbridge'in dudakları tuhaf, acı bir gülümsemeyle kıvrıldı. - "Yani işi bıraktınız mı?

Kont cevap vermedi; kılıcı bıraktı ve bekledi. Lethbridge mendilini alnından geçirdi ve bir kenara attı.

"Tetikte olun!

Bir değişiklik oldu; Kont sonunda saldırmaya başlamıştı. Lethbridge kılıcını tekrar tekrar savuşturdu ve giderek güç kaybetti. İşinin bitmek üzere olduğunu anlayınca bir botte coupée denedi, yüksek carte ile çalım atıp alçak tierce ile sapladı. Kılıcı Rule'unkinden başka bir şeyle karşılaşmadı ve dövüş devam etti.

Kont'un nefes nefese ama çok net bir şekilde konuştuğunu duydu. "Karım neden evinize girdi?

Saldırmak için harcayacağı hiçbir çabası kalmamıştı; sadece mekanik bir şekilde savuşturabiliyordu, kolu omzundan bileğine kadar ağrıyordu.

"Karım neden evinize girdi?

Çok geç savuşturdu; Kont'un ucu muhafızının altında parladı, kontrol etti ve geri çekildi. Kurtulduğunu, tekrar kurtulacağını ve yine kurtulacağını fark etti, ta ki Rule cevabını alana kadar. Vahşice sıırttı. Sözleri nefes nefese gelmişti: 'Kaçırıldı - o.'

Kılıçlar birbirine çarparak ayrıldı. Ve sonra?

Dişlerini sıktı; gardını aldı; mucizevi bir şekilde kendini toparladı; kabza ıslak avuçlarında kayganlaşmıştı.

"Peki sonra?

"Ben - fetihlerimle - övünmem!" diye nefes nefese kaldı ve dövüşü bitireceğini bildiği saldırıyı geri püskürtmek için gücünün son kalanını ortaya koydu. Kılıcı Rule'un kılıcına sürtünüyordu; kalbi yerinden fırlayacakmış gibi hissediyordu; boğazı kurumuştı; kolundaki ağrı donuk bir acıya dönüşmüştü; gözlerinin önünde bir sis toplanıyordu. Yıllar aniden geriye yuvarlandı; nefesi kesildi

dışarı: "Marcus - Tanrı aşkına - bitir şunu!

Hamlenin geldiğini gördü, kalbi hedef alan düz bir hamleydi; hamleyi durdurmak için çok geç kalsa da hafifçe saptırmak için son bir savuşturma yaptı. Rule'un ucu bıçağının üzerinden kayarak omzunun derinliklerine girdi. Kendi bıçağı düştü; bir an sallanıp durdu ve kan gömleğini parlak kırmızıya boyayarak yere düştü.

Rule yüzündeki teri sildi; elleri hafifçe titriyordu. Ayaklarının dibinde buruşuk bir yığın halinde yatan Lethbridge'e baktı, hıçkıra hıçkıra ağlıyordu, gömleğindeki kan sıırıslıklam olmuş ve meşe tahtaların üzerinde bir havuz oluşturmuştu. Birden kılıcını bir kenara fırlatıp masaya doğru yürüdü ve şişeyle bardağı masanın süpürdü. Bezi yakaladı ve yırttı.

Güçlü dişleriyle yarayı bir uçtan bir uca yırttı. Bir sonraki an Lethbridge'in yanında dizlerinin üzerine çökmüş, yarayı kontrol ediyordu. Ela gözleri açılmış, onu düşünüyordu. "Sanırım bu sefer de ölmeyeceğim! Lethbridge alaycı bir şekilde fısıldadı.

Kont yarayı açmış ve kanı durdurmaya çalışıyordu. "Hayır, yapacağını sanmıyorum," dedi. "Ama derin. Kumaştan bir şerit daha koparıp ped haline getirdi ve omzuna sıkıca bağladı. Ayağa kalkıp sandalyeden Lethbridge'in paltosunu aldı ve yuvarlayarak başının altına koydu. "Bir doktor çağıracağım," dedi kısaca ve dışarı çıkıp merdivenlerin başından ev sahibine seslendi.

Stout Cattermole o kadar çabuk ortaya çıkmıştı ki, sanki bu çağrıyı bekliyormuş gibi görünüyordu. Ellerini tırabzana dayamış, endişeyle Kont'a bakıyordu; kaşları çatılmış, dudakları büzülmüştü.

Rule, "Adamlarından birini doktor çağırmaya gönder," dedi, "bir şişe de konyak getir.

Ev sahibi başını salladı ve arkasını döndü. "Ve Cattermole!" dedi lord hazretleri. "Kendin getir.

Bunun üzerine ev sahibi oldukça ekşi bir şekilde gülümsedi. "Emin olun, lordum.

Rule meşe salona geri döndü. Lethbridge onu bıraktığı yerde, gözleri kapalı yatıyordu. Bembeyaz görünüyordu; ellerinden biri yanında, parmakları yukarıya doğru kıvrılmış bir şekilde yerde yatıyordu. Rule kaşlarını çatarak ona bakıyordu. Lethbridge kımıldamadı.

Cattermole elinde bir şişe ve bardaklarla içeri girdi. Bunları masanın üzerine bıraktı ve yerdeki hareketsiz figüre endişeli bir bakış attı. Mırıldandı: "Ölmemiş mi lordum?

"Hayır. Kont şişeyi aldı ve bardaklardan birine biraz konyak doldurdu.

"Tanrı'shükür! Bununla bana bir iyilik yapmıyorsunuz lordum.'

"Acı çekeceğinizi sanmıyorum," diye cevap verdi Kont sakince ve Lethbridge'e dönüp tekrar diz çöktü.

"Lethbridge, iç şunu!" dedi onu hafifçe kaldırarak.

Lethbridge gözlerini açtı; gözleri yorgunluktan boştu ama konyağı yuttukça daha da keskinleşti. Gözlerini bir an Rule'un yüzüne kaldırdı, garip bir küçük bir yüz buruşturması yaptı, ve ötesine Rule'a baktı.

Cattermole, onun üzerine eğildi. "Ne istiyorsun?" dedi hoş olmayan bir sesle.

Ev sahibi ağzının kenarlarını aşağı doğru çekti. "Hayır, ölmemiş," dedi nefesinin altından. "Hemen arayacağım, lordum.

Dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Kan pedin içine işlemiştir; Kont bandajı sıktı ve tekrar ayağa kalktı. Kılıcı eline alarak dikkatlice sildi ve kınına geri koydu.

Lethbridge yüzünde alaycı bir eğlence ifadesiyle onu izliyordu. "Yaptığın şeyle neden uğraşıyorsun?" diye sordu. "Beni öldürmek istediğin izlenimine kapılmıştım.

Kont ona baktı. "Eğer ölmene izin verirsem, bunun benim için doğuracağı sonuçlardan kaçınmak biraz zor olabilir," diye cevap verdi.

Lethbridge sırtıttı. 'Bu seninkinden çok benim tarzım,' dedi.

Dirseğinin üzerinde doğruldu ve oturmaya çalıştı.

Kont kaşlarını hafifçe çatarak, "Kıpırdamadan yatsanız iyi olur," dedi.

"Oh, hayır!" diye soluk soluğa kaldı Lethbridge. 'Pozisyon - tamamen - çok düşük.

O sandalyeye oturmama yardım ederek insanlığınıza katkıda bulunun.

Kont onun üzerine eğildi ve onu kaldırdı; biraz nefes nefese sandalyeye çöktü ve elini omzuna bastırdı. Yüzüne gri bir gölge çökmüştü; fısıldadı: 'Bana konyak ver - sana söyleyecek çok şeyim var.

Kont kadehi çoktan doldurmuştu ve şimdi kadehi Lethbridge'in dudaklarına doğru tutuyordu. Lethbridge bardağı kararsızca eline aldı ve bir çırpıda şöyle dedi: "Lanet olsun, ben çaresiz değilim! Bir yudumda içti ve gücünü toparlayarak arkasına yaslandı. Kont kolunu açmaya başladı. Az sonra Lethbridge tekrar konuştu.

'Doktor çağırdınız, değil mi? Ne kadar yüce gönüllü! Her an burada olabilir. Herhalde. Bu işi bitirelim. Karınız bana zarar vermedi.' Gri gözlerin hızla kalktığını gördü ve hafif bir kahkaha attı. "Oh, hata yapmayın! Ben senin düşündüğün kadar kötü biriyim. O kendini kurtardı.

"İlgimi çektiniz," dedi Rule, bir sandalyeye doğru ilerleyip koluna oturarak. "Onun her zaman sonsuz becerilere sahip bir hanımefendi olduğunu düşünmüşümdür.

'Kaynak,' diye mırıldandı Lethbridge. 'Evet, kesinlikle. Bir poker kullandı.'

Kont'un dudakları kıpırdadı. "Anlıyorum. Sonraki olayları hatırlayışınız şüphesiz biraz - kusurlu diyebilir miyiz?"

Bir kahkaha Lethbridge'i sarstı; yüzünü buruşturdu ve elini tekrar omzuna bastırdı. 'Sanırım beni öldürdüğünü sandı. Ona tek kinimin ön kapımı açık bıraktığı için olduğunu söyle.

"Ah, evet!" dedi Rule. "Crosby'nin gelişi.

Lethbridge gözlerini kapatmıştı, ama bunun üzerine tekrar açtı. "Bütün bildiğin bu mu? Sanırım Crosby sana Winwood ve Pommeroy'u benimle birlikte bulduğunu söylemedi, değil mi?"

"Yapmadı," dedi Rule. 'Belki de bunun konuyla ilgisiz olduğunu düşündü ya da belki de - kim bilir? - hikayesinin etkisini bozabileceğini düşündü. Sizi yoruyorsa özür dilerim, ama korkarım bana biraz daha anlatmanızı istemek zorundayım. Örneğin Winwood'u evinize getiren neydi?"

"Ah, bir demir çubukla öldürüldüğüm istihbaratı.

Rule derin bir nefes aldı. "Beni dehşete düşürüyorsun," dedi. "Sormaya cesaret edemiyorum - sonra ne olacak?"

'Rahat ol. İyileşmemi iyi karşıladı. Bana biraz daha konyak doldurabilirsin.

Evet, oldukça iyi karşıladı. Bana bir piquet oyunu bile teklif etti. "Ah," dedi

Rule. Şimdi anlamaya başladım. Bu kadarını ummak çok mu fazla? Pommeroy da aynı durumda mıydı?"

"Pek bir fark göremedim. İkisi de -görünüşe göre düşündükleri gibi- bir kart partisi vermediğimi keşfettiklerinde ayrılmaya ikna oldular. Doldurduğu kadehini aldı ve boşalttı. "Benim rahatlamam sadece Crosby'ninkiyle eşitti. Crosby daha sonra broşu cebine koydu. Bu sabah Pommeroy beni ikinci kez ziyaret etti. Onu geri almaya geldi. Bunun mizahı size hitap etmeli. O ana kadar broşun varlığından haberim yoktu. Gerisini bildiğinizi sanıyorum. Eğer Crosby hikayesini size anlatacak kadar aptal olmasaydı, hala oynayacak bir elimiz olacaktı. Boş bardağını yere bıraktı ve pantolonunun cebinden broşu çıkardı. "Al bunu. Buna değmez. Beni tövbekâr gördüğün düşüncesiyle kendini kandırma. İntikam - karın buna fustian diyordu. Bilmiyorum. Ama tanışmış olsaydık - işte böyle - kılıcının durduğu yere doğru başını salladı - "yıllar önce - kim bilebilir ki?" Omzunu hafifletmeye çalışarak hareket etti; kaşları çatılmıştı. "Tecrübelerime dayanarak itiraf etmeliyim ki

Louisa'nın benimle evlenmesini engelleyeceğim. Kocalık erdemlerinin hiçbiri bende yok. Köy ağasıyla mutlu mu? Eminim öyledir; kadınlar en iyi ihtimalle sıkıcı yaratıklardır. Yüzü acıyla kasıldı. Sinirli bir şekilde şöyle dedi: "Kılıcımı sil ve kınına sok. Onu tekrar kullanacağım, inan bana. Rule'u bir süre sessizce izledi ve kılıç kınına geri girerken içini çekti. "Angelo'nun yerinde benimle eskrim yaptığını hatırlıyor musun?

"Hatırlıyorum," diye yanıtladı Rule, yarı gülümseyerek. "Her zaman çok denktik.

'Kendini geliştirmişsin. Nerede o lanet sülük? Ölerек seni memnun etmek için en ufak bir isteğim yok.

"Biliyor musun Robert, bu beni gerçekten zorlamaz?

Lethbridge ona baktı, gözlerindeki alaycı ifade geri gelmişti. 'Hafıza lanet olasıca bir şey, değil mi? Ben ölmeyeceğim. Başı göğsüne doğru biraz eğildi; çabayla kaldırdı ve döşemeli sandalyenin arkasına yasladı. "Horry'nin dostluğunu kazanmamın akıllıca olduğunu kabul edersiniz. Bu arada ona Caroline'ın Ranelagh komplonuzda yer aldığını söyledim.

Rule nazikçe, "Her zaman zehirli bir dilin vardı, Robert," dedi.

"Ah, her zaman," diye onayladı Lethbridge.

Kapının açıldığını duydu ve başını çevirdi. "Nihayet! Lütfen yüzündeki o bakışı sil, iyi adam; sanırım daha önce bir kılıç yarası görmüşsündür.

Doktor çantasını masanın üzerine bıraktı. "Çok gördüm efendim," diye cevap verdi kibarca. Gözü konyak şişesine takıldı. 'Konyak mı? Bu bir çare değil. Dilerim bu geceyi yüksek ateşle sonlandırmazsınız. Kan lekeli bandaja baktı ve burnunu çekti. 'H'm! Kanama var. Ev sahibi, lord hazretlerini odasına taşıması için iki adamını gönder. Lütfen kıpırdamadan oturun, efendim. Sizi yatağınıza yatırana kadar yaranızı muayene etmeyeceğim.

Lethbridge alaycı bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Şu anda benim yerimde daha ölümcül bir kader dileyemezdim, Marcus. Sol elini uzattı. 'Seninle işim bitti. İçimdeki kötülüğü uyandırıyorsun, biliyorsun. Senin yaran benimkinden daha çabuk iyileşecek, bunun için üzgünüm. İyi bir dövüştü - daha iyisini hatırlamıyorum. Nefret baharat katıyor, değil mi? Eğer lanet olası iyiliğine iyilik katmak istiyorsan, aptal uşağıma bana burada katılması için haber gönder.

Rule onun elini tuttu ve kavradı. "Seni tahammül edilebilir kılan tek şey, sevgili Robert, küstahlığındı. Yarın kasabada olacağım. Onu sana gönderirim. İyi geceler.

Yarım saat sonra Bay Gisborne'un oturmuş gazete okuduğu Meering'deki kütüphaneye girdi ve uzun bir iç çekişle koltuğa uzandı.

Bay Gisborne merakla ona yan yan baktı. Kont ellerini başının arkasında kavuşturmuştu ve dantel büzgüsünün sağ bileğinden geriye düştüğü yerde kanlı bir mendilin köşesi görünüyordu. Tembel göz kapakları kalktı. 'Sevgili Arnold, korkarım yine hayal kırıklığına uğrayacaksın. Sana söylemeye cesaret edemiyorum ama yarın Londra'ya dönüyoruz.

Bay Gisborne parıldayan gözlerle karşılaştı ve hafifçe eğildi. "Pekâlâ, efendim," dedi.

'Sen - evet, kesinlikle sen - sekreterlerin prensisin, Arnold,' dedi lord hazretleri. 'Ve tabii ki çok haklısın. Bu kadar keskin olmayı nasıl başarıyorsun?

Bay Gisborne gülümsedi. "Ön kolunuzda bir mendil var, efendim," işaret etti.

Kont kolunu başının arkasından çekti ve dalgın dalgın baktı. "Bu," dedi, "tamamen dikkatsizliğin bir parçasıydı. Yaşlanıyor olmalıyım. Bu sözlerle birlikte gözlerini kapadı ve hoş bir koma haline girdi.

On sekiz

Görevinden eli boş dönen Sir Roland Pommeroy, Horatia ve kardeşini salonda birlikte piquet oynarken buldu. Horatia'nın aklı ilk kez tamamen kartlarında değildi, çünkü Sir Roland içeri girer girmez elini bıraktı ve hevesle ona doğru döndü. "Buldun mu?"

"Bu oyunu oynayacak mısın, oynamayacak mısın?" dedi Vikont, kız kardeşinden daha kararlı bir şekilde.

'Hayır, tabii ki değil. Sör Roland, bunu size o mu verdi?'

Sör Roland uşağın arkasından kapı kapanana kadar dikkatle bekledi ve öksürdü. 'Sizi uyarmalıyım hanımefendi - hizmetkârların önünde çok dikkatli olunması gerekiyor. Olay örtbas edilmeli - duyulursa olmaz.

Vikont sabırsızlıkla, "Boş ver onu," dedi. 'Şimdiye kadar bütün sırlarımı bilmeyen bir hizmetçim olmadı. Broşu aldınız mı?'

"Hayır," diye yanıtladı Sir Roland. 'Çok üzgünüm hanımefendi ama Lord Lethbridge her şeyi bildiğini reddediyor.

"Ama orada olduğunu biliyorum!" diye ısrar etti Horatia. "Ona benim olduğunu söylemedin, değil mi?"

'Kesinlikle hayır, hanımefendi. Her şeyi yolda düşündüm. Ona broşun büyük teyzeme ait olduğunu söyledim.

Dalgın dalgın desteyi karıştırmakta olan Vikont bu söz üzerine kâğıtları yere bıraktı. "Ona büyük teyzene ait olduğunu mu söyledin?" diye tekrarladı. 'Yak onu, adam bayılsa bile, büyük teyzenin sabahın ikisinde yalpalayarak evine geldiğine onu asla inandıramazsın! Mantıklı değil. Dahası, eğer inandıysa bile, büyük teyzen hakkında böyle bir hikaye uydurmamalısın.

"Büyük teyzem öldü," dedi Sir Roland biraz sert bir sesle.

"Bu durumu daha da kötüleştiriyor," dedi Vikont. 'Lethbridge gibi bir adamın hayalet hikâyelerini dinlemesini bekleyemezsiniz.

"Hayaletlerle bir ilgisi yok!" diye cevap verdi Sir Roland, sinirlenerek. 'Kendinde değilsin, Pel. Ona bunun bir miras olduğunu söyledim.

"Ama bu bir kadın broşu!" dedi Horatia. "Sana inanmış olamaz!" "Ah, affedersiniz hanımefendi, ama gerçekten! Makul bir hikaye - kolayca anlatılır - daha basit bir şey değil. Ne yazık ki Lord Hazretleri'nin elinde değil.

Düşünün hanımefendi - o anın heyecanıyla - broş sokakta düştü. Mümkün, biliyorsunuz, oldukça . Tam olarak hatırlamadığınızı söyleyebilirim ama Bunun üzerine böyle oldu.'

"Tamamen hatırlıyorum!" dedi Horatia. "Sarhoş değildim!

Sir Roland bu sözlerden o kadar utandı ki utangaç bir sessizliğe gömüldü. Açıklamak Vikont'a kalmıştı. 'Şimdi, bu kadar yeter Horry, bu kadar yeter! Öyle olduğunu kim söyledi? Pom böyle bir şey demek istemedi, değil mi Pom?

"Hayır, ama ikiniz de öyleydiniz!" dedi Horatia.

Vikont aceleyle, 'Boş ver onu,' diye cevap verdi. ' hiçbir ilgisi yok. Pom haklı olabilir, ama ben haklı olduğunu söylemiyorum. Ama eğer onu sokakta düşürdüyseniz, yapılacak başka bir şey yok. Yarım Ay Sokağı'na kadar gidip oluklarda avlanamayız.

Horatia onun bileğini sıktı. "P-Pel," dedi ciddiyetle, "onu Lethbridge'in evinde düşürdüm. Dantelimi yırttı ve ona tutturulmuştu. Çok sert bir mandalı var ve durup dururken düşemezdi.

"Eğer öyleyse," dedi Vikont, "gidip Lethbridge'i kendim görmem gerekecek. Bire on, Pom'un büyük halası hakkındaki konuşmalar onu kuşkulandırdı.

Bu plan iki dinleyicisinin de hoşuna gitmemişti. Sir Roland, nezaketin başarısız olduğu yerde Vikont'un kaba yöntemlerinin başarılı olacağına inanamıyordu ve Horatia, öfkeli ağabeyinin kılıcın ucundaki broşu geri almaya kalkışmasından korkuyordu. Hararetli bir tartışma ancak uşağın öğle yemeğini duyurmak üzere içeri girmesiyle kesildi.

Her iki ziyaretçi de Horatia'yla birlikte yemeğe katıldılar; Vikont'un ikna edilmeye ihtiyacı yoktu, Sir Roland'ın ise çok az. Hizmetkârlar içerideyken

Oda broş konusundan vazgeçmek zorunda kaldı, ama örtüler kaldırılır kaldırılmaz Horatia broş konusunu bıraktığı yerden tekrar aldı ve şöyle dedi: "Görmüyor musun Pel, Sir Roland çoktan gitmişken Lethbridge'e gidersen gerçeklerden şüphelenir.

"Bana sorarsanız," diye yanıtladı Vikont, "başından beri biliyordu. Büyük hala!

Benim bundan daha iyi bir fikrim var.

"P-Pel, keşke yapmasan!" dedi Horatia endişeyle. 'Ne olduğunu biliyorsun! Crosby ile dövüştün ve bir skandal çıktı. Onu görürsen Lethbridge'e de aynısını yapacağını biliyorum.

"Hayır, yapmayacağım," diye cevap verdi Vikont. 'O benden daha iyi bir kılıç ustası ama daha iyi bir nişancı değil.

Sör Roland ona bön bön baktı. 'Bunu bir atış meselesi haline getirmemelisin, Pel.

Kardeşimin itibarı! Korkunç hassas bir konu.'

Sözünü yarıda kesti, çünkü kapı açılmıştı.

"Yüzbaşı Heron!" diye anons etti uşak.

Bir anlık şaşkın bir sessizlik oldu. Kaptan Heron içeri girdi ve eşikte duraklayarak gülümseyerek etrafına bakındı. "Horry, bana hayaletmişim gibi bakma!" dedi.

"Hayaletler!" diye haykırdı Vikont. 'Onlardan bıktık usandık. Seni kasabaya getiren nedir, Edward?'

Horatia sandalyesinden fırlamıştı. 'Edward! Oh, L-Lizzie'yi getirdin mi?'

Kaptan Heron başını salladı. "Hayır, üzgünüm canım ama Elizabeth hâlâ Bath'da. Ben sadece birkaç günlüğüne şehirdeyim.

Horatia onu sıcak bir şekilde kucakladı. 'Neyse, boş ver: Seni gördüğüme çok sevindim, Edward. Oh, Sör Roland P-Pommeroy'u tanıyor musun?'

Kaptan Heron, Sör Roland'la selamlaşarak, "Sanırım o zevke sahip değilim," dedi. "Rule evden mi Horry?

"Evet, Tanrı'ya şükür!" diye cevap verdi. "Oh, öyle demek istemedim, ama gördüğünüz gibi çok kötü durumdayım. Öğle yemeği yediniz mi?

"South Street'te öğle yemeği yedim. Ne oldu?'

"Acı verici bir olay," dedi Sir Roland. "En iyisi hiçbir şey söylemeyin, hanımefendi.

'Oh, Edward tamamen güvende! O benim kayınbiraderim. P-Pel, Edward'ın bize yardım edebileceğini düşünmüyor musun?'

Vikont açıkça, 'Hayır, istemiyorum,' dedi. 'Yardım istemiyoruz. Broşu sizin için geri getireceğim.'

Horatia, Kaptan Heron'un koluna sarıldı. 'Edward, lütfen Pelham'a Lord L-Lethbridge'le dövüşmemesi gerektiğini söyle! Bu ölümcül olur!'

"Lord Lethbridge'le dövüşmek mi?" diye tekrarladı Kaptan Heron. 'Yapılacak en akılsızca şey gibi görünüyor. Neden yapsın ki?'

"Bütün bunları şimdi açıklayamayız," dedi Vikont. "Onunla dövüşeceğimi kim söyledi?'

"Söyledin! daha iyi bir nişancı olmadığını söylemiştin.

"Ama değil. Tek yapmam gereken adamın kafasına bir tabanca dayayıp broşu vermesini söylemek.

Horatia Kaptan Heron'un kolunu bıraktı. "Bunun çok zekice bir plan olduğunu söylemeliyim, P-Pel!" diye onayladı.

Kaptan Heron yarı gülerek, yarı ürkerek birinden diğerine baktı. "Ama hepiniz çok canisiniz!" diye çıkıştı. "Keşke bana neler olduğunu anlatsanız.

"Oh, önemli değil," dedi Vikont. 'Şu Lethbridge denen adam dün gece Horry'yi evine almış ve Horry orada bir broş düşürmüş.

"Evet ve benimle uzlaşmak istiyor," diye başını salladı Horatia. 'Gördüğünüz gibi broşu vermiyor. Tüm bunlar korkunç derecede kışkırtıcı.

Vikont ayağa kalktı. "Onu sizin için geri getireceğim," dedi. "Ve bu konuda hiçbir nezaket göstermeyeceğiz.

"Seninle geleceğim, Pel," dedi üzgün Sör Roland.

Vikont sert bir tavırla, "Ben tabanca alırken sen de benimle eve gelebilirsin," diye cevap verdi, "ama benimle Half-Moon Sokağı'na gelmene izin veremem.

Arkadaşının eşliğinde dışarı çıktı. Horatia iç çekti. 'Umarım bu sefer anlar. Kütüphaneye gel Edward ve bana Lizzie hakkında her şeyi anlat. Neden seninle gelmedi?'

Yüzbaşı Heron onun salona geçmesi için kapıyı açtı. "Bu pek uygun görülmedi," dedi, "ama size mesaj iletmekle görevlendirildim.

"Tavsiye edilmez mi? Neden olmasın?" diye sordu Horatia omzunun üzerinden bakarak.

Kaptan Heron cevap vermeden önce kütüphaneye varmalarını bekledi. "Görüyorsun Horry, sana Lizzie'nin şu anda hassas bir durumda olduğunu söylemekten mutluluk duyuyorum.

"Bana söylemekten mutlu musun?" diye yineledi Horatia. 'Oh! Oh, anlıyorum! Ne kadar ünlüsün, Edward! Ben de teyze olacağım! Rule beni Newmarket toplantısından hemen sonra B-Bath'e götürecektir. Tabii benden boşanmazsa,' diye ekledi hüznle.

"Aman Tanrım, Horry, o kadar da kötü değil, değil mi?" diye haykırdı Heron, dehşet içinde.

'Hayır, değil, ama broşumu geri alamazsam, onun alacağını söyleyebilirim. Ben kötü bir eşim, Edward. Bunu şimdi anlıyorum.'

Kaptan Heron sopada onun yanına oturdu ve elini tuttu. "Zavallı Horry!" dedi nazıkçe. "En başından itibaren bana her şeyi anlatacak mısın?

Ona yarım yamalak anlatılan hikâyeye oldukça karıştı, ama bir süre sonra çözdü ve boşanmanın olmayacağı fikrini verdi. "Ama bence bir şey var Horry," dedi. "Rule'a anlatmalısın.

"Yapamam ve yapmayacağım," dedi Horatia şiddetle. "Kim böyle hikaye duymuş ki?

"Tuhaf bir hikâyeye," diye itiraf etti. "Ama sanırım sana inanacaktır.

Yaptığım onca aptalca şeyden sonra olmaz. Eğer yapsaydı Lethbridge'i çağırmak zorunda kalırdı ve bu bir skandal olurdu ve buna sebep olduğum için beni asla affetmezdi.

Kaptan Heron sesini çıkarmadı. Hikâyenin arkasında daha fazlası olabileceğini düşündü. Rule'u pek iyi tanımıyordu ama Elizabeth'in Kont'un ağzındaki sertliği fark ettiğini ve bazı kuşkuları olduğunu itiraf ettiğini hatırlıyordu. Yüzbaşı Heron karısının sağduyusuna çok . Horatia'nın ona farkında olmadan söylediklerinden, çiftin, kendisinin ve güzel Lizzie'sinin zevk aldığı o mükemmel evlilik mutluluğu içinde yaşadıkları anlaşılıyordu. Aralarında zaten hafif bir soğukluk varsa (ki Horatia Meering'e gitmeyi reddettiğinden beri var gibi görünüyordu) bu olasılıksız macerayı anlatmak için belki de kötü bir zamandı. Aynı zamanda Kaptan Heron kayınbiraderinin ikna kabiliyetine pek güvenmek niyetinde değildi. Horatia'nın elini okşadı ve ona

her şeyin yoluna gireceğini düşünüyordu ama içten içe pek umutlu değildi. Yine de Lizzie'yi ona verdiği için ona büyük bir minnet borcu olduğunu hissediyor ve gerçek bir içtenlikle ona elinden gelen her türlü yardımı yapmayı teklif ediyordu.

"Yapacağını biliyordum, Edward," dedi Horatia titreyerek. 'Ama belki P-Pel onu alır ve o zaman her şey yoluna girer.

Sadık Sör Roland'ın eşlik ettiği Vikont'un Grosvenor Meydanı'na dönmesi uzun zaman almıştı ve Horatia, Vikont'un cansız bedeninin her an içeri girebileceğine inanarak, korkunç bir çatışma sahnesi hayal ederek endişelenmeye başlamıştı. Sonunda adam içeri girdiğinde, Horatia neredeyse kendini onun göğsüne atacaktı. "Ah, P-Pel, öldüğünden emindim!" diye bağırdı.

"Ölü mü? Neden ölmüş olayım ki?" dedi Vikont, zarif kumaş paltosunu kadının elinden alarak. "Hayır, broş bende değil. Adam içeride değildi, kabarcıklar içindeydi!

"İçeride değil mi? O zaman ne yapacağız?" Vikont suratsızca, "Tekrar arayın," diye cevap verdi.

Ancak Vikont'un akşam yemeğinden kısa bir süre önce yaptığı ikinci arama da ilki kadar sonuçsuz kaldı. 'Sanırım yolumdan çekiliyor,' dedi. 'Sabah onu dışarı çıkmaya fırsat bulamadan yakalayacağım. Ve eğer o lanet kapıcı bana dışarıda olduğunu söylerse, zorla içeri girer ve kendim görürüm.

"O zaman sanırım size eşlik etsem iyi olacak," diye karar verdi Kaptan Heron. 'Eğer başka bir adamın evine girmeye çalışırsanız başınız belaya girebilir.

'Ben de aynı şeyi söylemiştim,' diye başını salladı Sir Roland, hâlâ oradaydı. 'Hepiniz gitseniz iyi olur. Seni kaldığın yere çağırırım, Pel.'

"Çok iyisin, Pom," dedi Vikont. "Saat dokuz diyelim.

"Saat dokuzda," diye onayladı Sir Roland. 'Bu saatlerde yatmaktan başka çare yok.

Ertesi sabah Vikont'un Pall Mall'daki lojmanına ilk varan Yüzbaşı Heron oldu. Vikont'u tamamen giyinmiş ve gümüş monteli tabancalarından birini doldurmakla meşgul buldu.

"İşte sana küçük, tatlı bir tabanca," dedi Vikont, horozu yarı kurulu vaziyette durdurarak. 'Bir keresinde onunla bir iskambil kâğıdının çekirdeklerini patlatmışım.

Cheston beni 10' 1 yendi. Bu tabancayla ıskalayamazsın! En azından,' diye ekledi safça, 'Senin ıskalayabileceğini söyleyebilirim, ama ben ıskalayamam.

Yüzbaşı Heron nişancılığına yapılan bu iftira karşısında sıırttı ve masanın kenarına oturarak Vikont'un barutunu doldurmasını izledi. "Senden tek ricam, Lethbridge'in kafasını uçurma, Pelham!

Vikont masadan yumuşak bir çocuk parçası alıp topunu içine yerleştirerek, "Onu kanatlandırmak zorunda kalabilirim," dedi. "Onu öldürmeyeceğim ama, lanet olsun, öldürmemek için kendimi zor tutacağım! Tabancayı kaldırdı ve başparmağını dokunma deliğinin üzerine koyarak topu yavaşça aşağı indirdi. "İşte buradasın. Pom nerede? Fazla uyuyacağını tahmin etmeliydim. Tabancayı cebine soktu ve ayağa kalktı. "Biliyor musun, Edward, bu iş tam bir şeytan işi," dedi ciddi bir sesle. 'Rule'un kulağına giderse bunu nasıl karşılayacağını bilemem. Bana yardım etmen için sana güveniyorum.

"Elbette size yardım edeceğim," diye yanıtladı Kaptan Heron. 'Broş Lethbridge'deyse, onu alacağız.

Sir Roland o anda ortaya çıkınca şapkalarını aldılar ve Yarım Ay Sokağı'na doğru yola koyuldular. Onlara kapıyı açan kapıcı efendisini bir kez daha reddetti.

"İçeride değil, ha?" dedi Vikont. "Sanırım içeri girip bir göz atacağım.

"Ama içeride değil lordum!" diye ısrar etti kapıcı, kapıyı tutarak. "O gitti.

"Dün şezlonguyla çıktı ve henüz dönmedi.

"Ona inanma Pel," diye öğüt verdi arkadan Sör Roland.

'Ama efendim, gerçekten de lordum burada değil! Sizin dışınızda onu soran başka biri daha var efendim.

Kaptan Heron sağlam omzunu kapıya dayadı ve geri itti. 'Bu çok ilginç,' dedi. 'Üst kata çıkacağız.

Lord hazretlerinin habersiz gelmediğinden eminim. Seninle Pel!'

Kapıcı kendini sertçe geriye doğru itilirken buldu ve yardım için bağırdı. Dar salondaki bir sandalyede oturan, friz pardösülü ve kirli bir boyunluk giymiş iriyarı bir adam sırtarak baktı ama yardım teklif etmedi. Kâhya püfür püfür merdivenlerden yukarı çıktı ama misafirleri görünce durakladı. Vikont'un önünde eğildi ve sert bir sesle, "Lord Hazretleri evden geldi, Lordum," dedi.

Vikont, "Belki de yatağın altına bakmadınız," dedi.

Friz paltolu adamdan gelen boğuk bir kahkaha bu çıkışı karşıladı. 'Ah, tam isabet, sayın yargıç. O huysuz bir it, ben de öyle dedim.

"Eh?" dedi Sir Roland, gözlüğünün üzerinden ona bakarak. "Kim bu adam, Pel?

"Ben nereden bileyim?" diye sordu Vikont. 'Şimdi sen olduğun yerde kal, adın her neyse. Ben lord hazretleriyle biraz konuşmaya gidiyorum.

Uşak merdivenlerin dibine yerleşti. "Efendim, lord hazretleri evde değil! Vikont'un cebinden tabancasını çıkardığını gördü ve nefesi kesildi: "Lordum!

Vikont, "Yolumdan çekil, yoksa yaralanabilirsin," dedi.

Uşak geri çekildi. "Lord hazretlerini temin ederim ki - ben - ben anlamıyorum, lordum! Efendim taşraya gitti!"

Vikont homurdandı ve merdivenlerden yukarı koştu. Birkaç dakika içinde geri geldi. "Yeterince doğru. Orada değil."

"Kesildi!" diye bağırdı iri yarı adam. "Eğer bir daha ani bir itlafla uğraşırsam kanıma lanet olsun! Bu şifreli sözlerle birlikte yumruğunu şapkasının içine soktu ve ters ters bakarak oturdu.

Vikont ona ilgiyle baktı. 'Ondan ne istiyorsun, hey? Sen de kimsin?'

"Bu benim işim," diye karşılık verdi iri yarı adam. 'Yirmi rom ginesi, istediğim bu ve yarına kadar burada kalırsam alacağım da bu.

Kaptan Heron kâhyaya hitaben konuştu. "Lord Hazretleri'yle işimiz çok acil - ne yönde hareket edeceğini bize bildirebilir misiniz?

"Lord hazretleri," dedi uşak sert bir sesle, "hiç haber bırakmadı, efendim. Aslında, gideceği yeri bilseydim, çünkü bu - bu kişi, efendim, onu bir polis memuru göndereceğim konusunda uyarmış olmama rağmen, dönene kadar kalmakta ısrar ediyor.

İri yarı adam küçümseyerek, "Harmancı çağırmaya cesaret edemezsin," dedi. 'Ben ne bildiğimi bilirim, ah, ve eğer ayrılırsam Rumbo'da kimin yatacağını da bilirim.

Bu konuşmayı dikkatle dinleyen Sir Roland başını salladı. 'Biliyor musun, ne dediğini hiç anlamıyorum,' dedi. "Rumbo mu? Orayı hiç duymadım.

"Sizin gibiler oraya Newgate diyor," diye açıkladı iri yarı adam. 'Ben Rumbo diyorum. Gördünüz mü?

Vikont kaşlarını çatarak ona baktı. "Sanırım sizinle daha önce tanışmıştık," dedi. "Yüzünüzü tanımıyorum ama lanet olsun, sesinizi tanıyorum!

Sir Roland yardımsever bir şekilde, 'Maskeli olabilir,' diye önerdi.

'Tanrım, Pom, bu kadar - Biraz bekle, yine de! Maskeli mi?' Vikont bacağını tokatladı. 'Bu bana verdi! Lanet olsun, bir keresinde Shooter's Hill'de beni soymaya çalışan haydut sensin!

Rengi değişmiş olan iri yarı adam kapıya doğru kayarak mırıldandı: 'Hayır, asla öyle bir şey yapmadım! Bu bir yalan!

Vikont neşeyle, 'Lordum, size karşı bir kin beslemiyorum,' dedi. "Benden hiçbir şey almadınız.

"Bir haydut, öyle mi?" dedi Sir Roland ilgiyle. 'Lethbridge'in tuttuğu şeytani tuhaf arkadaş! Şeytani bir tuhafılık!

"H'm!" dedi Kaptan Heron, iri yarı adamı pek de onaylamadan inceleyerek. "Lord hazretleriyle ne işiniz olduğunu tahmin edebiliyorum, dostum.

"Yapabilir misin?" dedi Sir Roland. "Peki, ne oldu?

"Aklını kullan," dedi Kaptan Heron kaba bir tavırla. "Onu Nöbetçilere teslim çok isterdim ama sanırım bunu yapamayız. Kâhyaya döndü. "Zihninizi geçmişe götürmenizi istiyorum. Önceki gece bu evde bir broş kaybolmuştu. Onu bulduğunuzu hatırlıyor musunuz?

Uşak en azından bir soruya cevap verebildiği için memnun görünüyordu. "Hayır efendim, bilmiyorum. Bu evde bir broş bulunmadı. Dün o beyefendi aradıktan hemen sonra lord hazretleri bana özellikle broşun alınıp alınmadığını sordu. Sör Roland'a doğru başını salladı.

"O da ne?" diye atıldı Vikont. "O aradıktan sonra mı dediniz?

"Evet, lordum. Beyefendi evden ayrıldıktan bir dakika kadar sonra lord hazretleri beni çağırttı.

Yüzbaşı Heron, Vikont'un kolunu çekingen bir tavırla kavradı. "Teşekkür ederim," dedi. "Gel Pelham, burada yapılacak başka bir şey yok.

İsteksiz Vikont'u kapıya doğru çekti ve kapıcı da kapıyı büyük bir hevesle açtı.

Üç komplocu merdivenlerden indi ve yavaşça Piccadilly'ye doğru yola koyuldu.

"Sokakta düşmüş," dedi Sir Roland. "Başından beri öyle diyordum.

'Öyle görünmeye başladı,' diye kabul etti Kaptan Heron. 'Yine de Horry broşun o evde kaybolduğundan emin. Sanırım uşak doğruyu söylüyordu. Broşu başka biri bulmuş olabilir mi?

Vikont kısa bir süre durdu. "Drelincourt!" dedi. "Tanrı aşkına Harry, o küçük engerek, o kurbağa, o -

"Rule'un şu makarnacı kuzeninden mi bahsediyorsunuz?" diye sordu Kaptan Heron. "Onun bu işle ne ilgisi var?

Vikont'a bakmakta olan Sir Roland birdenbire onun elini . 'Başardın, Pel. Buldun,' dedi. "Broşu onun aldığına bahse girerim.

Tabii ki aldı! Onu Lethbridge'le bırakmadık mı? Tanrım, onun lanet olası boynunu kıracağım!" dedi Vikont öfkeyle ve büyük bir hızla Piccadilly'ye doğru yola koyuldu.

Diğer ikisi de onun peşinden koştu.

"Drelincourt o gece orada mıydı?" diye sordu Yüzbaşı Heron, Sir Roland'a.

"Yağmur yağdığı için geldi," diye açıkladı Sir Roland. 'Pel burnunu çekmek istedi. Sanırım şimdi çekecek.

Kaptan Heron Vikont'a yetiştii. "Pelham, sakın ol!" dedi. 'Eğer broş onda değilse ve sen onu suçluyorsan, sadece zarar verirsin. Broşu neden almış olsun ki?

"Yaramazlık yapmak için! Onu tanımıyor muyum!" diye cevap verdi Vikont. 'Eğer onunla Rule'a gittiye, işimiz bitti demektir.

'Öyle,' diye başını salladı Sör Roland. 'Evet, öyle Pel. Bundan yok. Drelincourt'u da bitirsen iyi olur. Yapacak başka bir şey yok.

"Pelham, seni genç deli, şu tabancanı bana ver!" diye emretti Kaptan Heron.

Vikont onu silkeledi ve yoluna devam etti. Sör Roland Yüzbaşı'nın kolunu çekiştirdi. 'Bırakalım da adamla Pel ilgilensin,' dedi gizlice. "Şeytan gibi iyi nişancıdır, bilirsin.

"Aman Tanrım, sen de onun delisin," diye inledi Kaptan Heron. 'Bu işin kavgaya dönüşmesine izin vermemeliyiz, dostum!

Sör Roland dudaklarını büzdü. "Neden olmasın, anlamıyorum," dedi yargılayıcı bir tavırla. 'Biraz düzensiz, ama adil oyun görmek için ikimiz varız. Drelincourt'u tanıyor musun?

'Hayır, ama -'

"Ah, bu her şeyi açıklıyor!" diye başını salladı Sir Roland. 'Eğer onu tanısaydın, sen de aynı fikirde olurdun. Adamın öldürülmesi gerekiyor. Uzun zamandır böyle düşünüyordum.

Kaptan Heron çaresizlik içinde vazgeçti.

OceanofPDF.com

On dokuz

Bay Crosby Drelincourt Meering'den ayrılırken yaşadıkları yüzünden akşam yemeğini düşünemeyecek kadar sarsılmıştı. Tek istediği kendi pansiyonuna ulaşmaktı. Meering'den Twyford'a gitti, orada atlarını değiştirdi ve kendisini haydutlardan koruması için silahlı bir muhafız tutarak büyük bir masraf yaptı. Eve dönüş yolculuğu ona bitmek tükenmek bilmez gibi geldi, ama araba onu saat onu çok geçmeden Jermyn Sokağı'nda indirdi; o sırada yaşadığı maceralardan biraz kurtulmuş ve açlık sancılarını hissetmeye başlamıştı. Ne yazık ki, o gece geri dönmesi beklenmediği için akşam yemeği verilmemişti ve sıradan bir yere gitmek zorunda kaldı, böylece, acı acı düşündü, sonuçta yolda da yemek yiyebilirdi.

Ertesi sabah geç saatlere kadar uyudu ve sabahlığıyla kahvaltıya oturduğu sırada ön kapıda bir gümbürtü duydu, birkaç dakika sonra da bunu sesler izledi. Bıçağını bırakmış, dinliyordu. Bir ses ısrarla yükseliyordu ve Bay Drelincourt bu sesi tanıyordu. Hemen kahve tenceresini önüne koymuş olan uşağına döndü: "Ben evde değilim!" dedi. "Çabuk, yukarı çıkmalarına izin verme!

Uşağın şaşkın bir ifadesi vardı: "Affedersiniz, efendim?"

Bay Drelincourt onu kapıya doğru itti. 'Onlara gittiğimi söyle, seni aptal! Yukarı gelmelerini engelle! İyi değilim; kimseyi göremiyorum!

"Çok iyi, efendim," dedi uşak gülümsemesini gizleyerek.

Bay Drelincourt sandalyesine geri yaslandı ve gergin bir şekilde peçetesiyle yüzünü sildi. Uşağın ziyaretçilerle konuşmak için aşağıya indiğini duydu. Sonra, dehşet içinde, birinin üç adımda yukarı çıktığını duydu.

Kapı hoyratça açıldı. Vikont Winwood eşikte duruyordu. "Gidiyorsun, öyle mi?" dedi. 'Şimdi neden bu kadar endişelisin?

Beni gördün mü?"

Bay Drelincourt masanın kenarına tutunarak ayağa kalktı. "Gerçekten, lordum, eğer - eğer bir adam istediği zaman özel olamazsa! Sir Roland Pommeroy'un Vikont'un omzunun üzerinden bakan yüzünü fark etti ve dudaklarını yaladı. "Lütfen, bu davetsiz misafirliğinizin anlamı nedir efendim?" diye zayıf bir sesle sordu.

Vikont odaya girdi ve bir eli geniş ceketinin cebinde, masanın köşesine oturdu. Arkasında Sir Roland omuzlarını duvara dayadı ve kayıtsızca dişlerini karıştırmaya başladı. Yüzbaşı Heron, gerektiğinde müdahale etmeye hazır bir şekilde Vikont'un yanında sıralanmıştı.

Bay Drelincourt birinden diğerine derin bir endişeyle baktı. "Sizi buraya neyin getirdiğini anlayamıyorum, beyler!" dedi.

Vikont'un melek mavisi gözleri onun yüzüne sabitlenmişti. "Dün sizi şehir dışına çıkaran neydi, Drelincourt?" diye sordu.

"BEN - BEN -

'Aşağıdaki adamınızdan öğrendiğime göre, bir şezlong ve dört arabayla gitmişsiniz ve eve geç dönmüşsünüz - artık rahatsız edilemeyecek kadar geç. Nereye gittiniz?"

'Başaramıyorum - hareketlerimin sizi nasıl ilgilendirmesi gerektiğini anlayamıyorum lordum!

Sör Roland kürdanı ağzından çekti. 'Bize söylemek istemiyorsun,' dedi. "Siyah, çok siyah!

Vikont, "Bize anlatacak," dedi ve ayağa kalktı.

Bay Drelincourt geriye doğru bir adım attı. "Lordum! İtiraz ediyorum! Sizi anlamıyorum! Ülkeye özel bir iş için gittim - tamamen özel bir iş, sizi temin ederim!

"Özel miydi?" dedi Vikont, ona doğru ilerleyerek. "Anladığım kadarıyla mücevherlerle ilgili bir iş değildi?

Bay Drelincourt kül rengine döndü. "Hayır, hayır!" diye soluk soluğa kaldı.

Vikont cebinden tabancasını çıkardı ve doğrulttu. "Yalan söylüyorsun, seni küçük engerek!" dedi dişlerinin arasından. "Kıpırdamadan dur!

Bay Drelincourt yere yapışmış, büyülenmiş bakışlarını tabancaya dikmişti. Sör Roland protesto etmek için harekete geçti. 'Kontrolde çıkma, Pel, kontrolden çıkma! Bu işi terbiyeli bir şekilde yapmalısın!

Vikont hiç etmedi. "Geçen gece Lethbridge'in evinden bir yüzük-broş aldınız, değil mi?

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum!" diye gevezelik etti Bay Drelincourt. 'Bir broş mu? Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum, hiçbir şey!

Vikont tabancasının namlusunu Bay Drelincourt'un midesinin çukuruna bastırdı. 'Bu tabancamın tetiği çok hafiftir,' dedi. 'Onu göndermek için sadece bir dokunuşa ihtiyaç var. Sakın kıpırdama. O broşu aldığını biliyorum. Onunla ne yaptın?'

Bay Drelincourt sessizdi ve oldukça hızlı nefes alıyordu. Sir Roland kürdanını dikkatle altın kutusuna yerleştirdi ve cebine koydu. Öne doğru yürüdü ve parmaklarını Bay Drelincourt'un boyun örtüsünün arkasına sokarak bilimsel bir şekilde bükte. 'Tabancayı al, Pel. Onu boğarak çıkaracağım.

Bay Drelincourt, kuzeninin ezici tutuşu yüzünden boğazı zaten yara bere içindeydi, boğuk bir çığlık attı: 'Evet, aldım! Oraya nasıl geldiğini bilmiyordum - gerçekten, hiçbir fikrim yoktu!

"Onu Rule'a sen mi taşıdın? Cevap ver!" diye hırladı

Vikont. "Hayır, hayır, taşımadım. Yemin ederim taşımadım!

Kaptan Heron, izliyor onu yakından, başını salladı.

"Yapma ŞOK Pommeroy, sanırım doğruyu söylüyor.'

"Eğer onu Rule'a götürmediyseniz, nerede?

Bay Drelincourt, gözleri Vikont'un tabancasında, "Bende değil!" diye soluk soluğa bağırdı.

"Buna inanmamızı bekleyemezsin," dedi Sir Roland, kişisel olmayan bir tavırla. "Onunla Meering'e git, değil mi?

'Evet, verdim ama Rule'a hiç vermedim. Lord Lethbridge'de!

Sör Roland o kadar şaşırmıştı ki onu serbest bıraktı. "Buna ne anlam vereceğimi bilemiyorum!" dedi. "Bunu nasıl bulmuş olabilir?

"O - o beni geçti ve broşu benden aldı. Onu durduramadım. Yemin ederim doğruyu söylüyorum!"

Vikont acı bir sesle, "İşte, büyük teyzelerden söz etmene neden olan şey bu, Pom!" dedi.

"Bu iyi bir şey," dedi Sir Roland. 'Artık broşun kimde olduğunu biliyoruz. Basitleştirir. Lethbridge'i bul - broşu al - bütün mesele

yerleşti.'

Vikont, Bay Drelincourt'a döndü. "Lethbridge nerede?

Bay Drelincourt asık suratla: 'Bilmiyorum. "Geceyi Maidenhead'de geçireceğini söyledi.

Vikont hızlı düşünüyordu. 'Maidenhead mi? Bu yirmi altı ya da yedi millik bir mesafe. Üç saatlik bir koşu diyelim. Onu yakalayacağız. Tabancayı tekrar cebine soktu. 'Burada yapılacak başka bir şey yok. Sana gelince -' Bay Drelincourt'un üzerine yürüdü, o da belli belirsiz irkildi, '- bir dahaki sefere yolumu kesişin son olacak. Haydi, Pom; gel, Edward.'

Tekrar sokağa çıktıklarında Kaptan Heron sessiz kahkahalarla sarsılmaya başladı.

"Senin neyin var böyle?" dedi Vikont, kaşlarını çatarak.

Kaptan Heron küpeşteyi kavradı. "Yüzü!" diye boğuldu. 'Kahvaltısının ortasında içeri daldınız - aman Tanrım!

"Ha!" dedi Sir Roland. 'Kahvaltısının ortasındaydı, değil mi? Çok eğlenceli!'

Birdenbire durumun komikliği Vikont'un kafasına dank etti. Bir kahkaha krizine girdi. Odasının perdeleri arasından bakan Bay Drelincourt, kaldırımında neşeden iki büklüm olmuş üç ziyaretçisini görünce çileden çıktı.

Kaptan Heron sonunda parmaklıkları bıraktı. "Şimdi nereye?" diye sordu belli belirsiz. Vikont, 'White'ın yeri,' diye karar verdi. Bu saatte orada kimse olmaz. Biz

bunu düşünmeliyim.'

'Ben üye değilim, biliyorsunuz,' dedi Kaptan Heron.

'Ne önemi var ki? Pom da değil. Ama ben öyleyim,' diye yanıtladı Vikont ve caddeye doğru ilerledi.

Kulübün kahve salonunu terk edilmiş buldular ve orayı ele geçirdiler. Vikont bir sandalyeye uzandı ve ellerini pantolonunun ceplerine soktu.

'Diyelim ki Lethbridge Maidenhead'den saat onda yola çıktı,' diye düşündü. 'Bir gibi varır. Belki daha erken. Hızlı atlar sürüyor.

Sir Roland buna itiraz etmeye meyilliydi. 'Saat onda başlamaz, Pel. Çok erken.'

"Onu tutacak ne var?" diye sordu Vikont. "Maidenhead'de duyduğum kadarıyla yapacak bir şey yok.

Yatak var, değil mi? Hiç dokuzdan önce kalkar mısın? Bahse girerim o da kalkmaz. On bir diyelim.'

"Bunun bir anlamı var mı?" diye sordu Kaptan Heron kuşağını düzelterek.

"Anamlı mı? Elbette bir anlamı var!" diye yanıtladı Vikont. 'Adamın yolunu kesmeliyiz. Öğle yemeğini yolda mı yiyor, Pom?

'Öğle yemeğini Longford - King's Head'de yiyor,' dedi Sir Roland.

"Ya da Colnbrook," dedi Vikont. 'George'da size çok iyi bir koyun eti ve kızarmış mantar yemeği yaparlar.

"Hayır, hayır, Pel," dedi Sir Roland nazikçe. 'Brentford'daki Güvercinleri düşünüyorsun.

Vikont bu konu üzerinde biraz düşündü ve arkadaşının haklı olduğu sonucuna vardı. "O zaman Longford diyelim. Öğlen yemeği. Londra'ya ikiden önce varamayız.

"Ben öyle demezdim Pel," diye itiraz etti Sör Roland.

"Damme, adama şarabını yudumlaması için biraz zaman vermelisin!

"Longford'da değil," dedi Sir Roland basitçe. "King's Head'de şarabını yudumlamayacaktır.

Vikont, "Eğer öyleyse, öğle yemeğini orada yemeyecektir," dedi. "Bu bizi dışarıda bırakır.

Kaptan Heron ayağa kalktı. "Öğle yemeği hakkında konuşmayı kesin!" diye yalvardı. 'Bir yerlerde yiyecektir ve bizi ilgilendiren tek şey de bu. Onu nasıl durduracaksınız?

Vikont çenesini kravatının içine gömdü ve derin derin düşündü. Kaptan Heron, "Onu havada tutmak dışında bunu yapamazsınız," dedi.

"Yapabilirsin.

sadece onu evinde bekle.'

Vikont sandalyesinde sarsıldı. ', Edward! Bu senin çok iyi bir fikrin! Bunu yapacağız.'

Ne yani, onu Yarım Ay Sokağı'nda mı bekleyelim? Bunun iyi bir fikir olduğunu söylemiyorum ama

-'

"Tanrım hayır!" diye araya girdi Vikont. Bunun bir anlamı yok. Onu tutacağız

yukarı.'

"Aman Tanrım, bu benim fikrim değildi!" dedi Kaptan Heron telaşla.

'Tabii ki senin fikrindi; bunu sen düşündün, değil mi? Ve bir şey söyleyeceğim, Edward, senden bunu hiç beklemiyordum. Seni hep çok şeytani bir saygınlık içinde düşünmüştüm.

"Haklıydınız," dedi Kaptan Heron kararlı bir şekilde. 'Ben olabildiğince saygıdeğer biriyim. Hiçbir soyguna ortak olmayacağım.

"Neden olmasın? Zararı yok. Adamı fazla incitmez.' 'Pelham, biraz mantıklı olur musun? Üniformamı düşün!"

Dalgın dalgın bastonunun ucunu emmekte olan Sir Roland başını kaldırdı. 'Bir fikrim var,' dedi. 'Eve git ve değiştir. Alay giysileriyle bir adamı ayakta tutamazsın. Ondan bunu beklemek mantıklı olmaz, Pel.

'Tanrım, hiçbirimizin bu kıyafetle bunu yapacağını , değil mi? Büyük paltolar ve maskeler istiyoruz.

"Benim bir roquelaure'um var," dedi Sir Roland yardımsever bir tavırla. 'Geçen ay Grogan tarafından benim için yapıldı. Sana göstermek istiyordum, Pel. Grinin güzel bir tonu, gümüş düğmeleri var ama astarını bilmiyorum. Grogan Karmelit ipeği istiyordu ama ben pek beğenmedim, hiç emin değilim.

'İpek astarlı bir ropdöşambıyla bir şezlongu tutamazsınız. Friz paltolarımız ve süveterlerimiz olmalı.

Sör Roland başını salladı. 'Olmaz, Pel. Friz ceketin var mı Heron?"

"Hayır, Tanrı'ya şükür, yapmadım!" dedi Kaptan Heron.

"Benim de yok," dedi Vikont ayağa fırlayarak. 'İşte bu yüzden Lethbridge'de bıraktığımız adamı yakalamalıyız. Hadi gelin! Kaybedecek zamanımız yok.

Sir Roland ayağa kalktı ve hayranlıkla şöyle dedi: "Bunu hiç düşünmemiştim. Kafası çalışan sensin Pel, buna hiç şüphe yok.

"Pelham, kız kardeşini kaçırmanın büyük olasılıkla o serseri olduğunun farkında mısın?" diye sordu Kaptan Heron.

"Öyle mi düşünüyorsun? Evet, Tanrı adına, haklı olduğuna inanıyorum! Yirmi gine beklediğini söyledi, değil mi? Eğer Lethbridge onu kiralayabiliyorsa biz de kiralayabiliriz,' dedi Vikont ve dışarı çıktı.

Kaptan Heron onu sokakta yakaladı. 'Pelham, her şey çok güzel ama böyle saçma bir şey yapamayız! Eğer yakalanırsak beş parasız kalırım.

Vikont, "Neden orduya katılmak istediğini hep merak etmişimdir," dedi. 'Ama eğer sıçan olmak istiyorsan, Pom ve ben bunu sensiz de yapabiliriz!'

Sör Roland şok olmuş bir halde şöyle dedi: 'Pel, sevgili yaşlı çocuk, Pel! Ne dediğini bir düşün! Heron ispiyonlamıyor. Sadece yakalanırsak parasız kalacağını söyledi. Sırf bir laf etti diye bir adamın boğazına sarılmamalıyım.

'Horry'den başkası için olsa gammazlardım,' dedi Kaptan Heron. 'Neden Lethbridge'in eve dönmesini beklemiyorsun Pelham? Eğer üçümüz eşkiya kılığına girmeden broşu ondan alamazsak -'

"Çünkü bu daha iyi bir yol!" dedi Vikont. 'Önemli olan skandaldan kaçınmak. Adamın kafasına bir tabanca dayarsam ve o da beni çağırırsa, o zaman halimiz ne olur? Her zamankinden daha kötü! Olay Rule'un kulağına gidecektir ve Horry'nin bu işin içinde olduğundan şüphelenmeyeceğini düşünüyorsanız, onu tanımıyorsunuz demektir. Bu şekilde broşu skandala mahal vermeden alacağız ve kimsenin haberi olmayacak. Şimdi, benimle misin, değil misin, Edward?'

"Evet, seninle aynı fikirdeyim," dedi Kaptan Heron. 'Söylediklerinizde bir şeyler var, eğer ters gitmezse!'

'İşler ters gidemez, dostum - o haydut Lethbridge'in evinden ayrılmadıysa tabii. 'Bunu yapmış olamaz,' dedi Sir Roland. 'Orada kalacağını söylemişti. Yirmi gineyi alana kadar. Lethbridge dönmedi, onları almış olamaz. Hala orada olmalı.'

Sör Roland haklı olduğunu kanıtladı. Tekrar Yarım Ay Sokağı'na geldiklerinde iri yarı adam hâlâ salonda oturuyordu. Kapıcı, kapının eşiğinde kimin olduğunu görür görmez kapıyı çarpmak için canhıraş bir girişimde bulundu. Sir Roland büyük bir soğukkanlılıkla kendini kapıya doğru fırlattı ve kapıcıyı kapıyla duvar arasına sıkıştırarak neredeyse nefesini kesecekti. Kendini kurtardığında üç beyefendiyi de tekrar salonun içinde buldu ve inledi. Ancak, kendisine sadece iri yarı adamı götürmek istedikleri açıklanır açıklanmaz, oldukça neşelendi ve hatta küçük bir özel sohbet için bu değerli kişiyi salona çağırımlarına izin verdi.

İri yarı adam, Vikont'un tabancasıyla karşılaşınca ellerini havaya kaldırdı. "Sakın o silahı ateşlemeye kalkmayın, sayın yargıç!" dedi boğuk bir sesle. "Size zerre kadar zarar vermedim!

"Zerre kadar değil," diye kabul etti Vikont. 'Dahası, uslu durursan sana bir zararım dokunmaz. Adın ne senin? Hadi ama dostum, sana bir isim vermem gerekiyor, değil mi?

'Bana Ned diyebilirsin. Ned Hawkins,' diye yanıtladı iri yarı adam. 'Bu bir isim değil, ama hoşlandığım bir isim. Edward Hawkins, benim, hizmetinizdeyim, general.

"Başka bir Edward istemiyoruz," diye itiraz etti Sir Roland. 'Heron'un adı da Edward, ikisini birbirine karıştırırız.

Bay Hawkins, "Frederick olmak benim için sorun değil - şirketi memnun etmek için," diye kabul etti.

Vikont, 'Hawkins olur,' diye cevap verdi. "Sen High Toby'desin, değil mi?

"Ben mi?" diye haykırdı Bay Hawkins erdemli bir şekilde. 'Kalbim kırılırsa -

"Bu kadar yeter," diye araya girdi Vikont. 'Altı ay önce Shooter's Hill'de kafandaki şapkayı uçurdum. Şimdi senin için yapmam gereken bir iş var. Yirmi gineye ne dersin?"

Bay Hawkins geri çekildi. "Lanet olsun, bir daha flaşlı itlafla çalışırsam, işte böyle derim!

Vikont tabancasını kaldırdı. "O zaman ben seni tutarım, arkadaşım da polis çağırmaya gider.

"Yapamazsın!" diye sıırttı Bay Hawkins. 'Sen beni Whit'e tıkarsın, ben de onun huysuz lordunu yanımda götürürüm - ah, bu hoşuna gider mi?

"Oldukça iyi," dedi Vikont. 'O benim arkadaşım değil. Arkadaşın mı?"

Bay Hawkins kapsamlı bir şekilde tükürdü. Sir Roland, edep duygusu incinmiş bir halde araya girdi. 'İşte, diyorum Pel, adamın başka bir adamın evinin her yerine tükürmesine izin veremem. Kötü ton, sevgili oğlum. Şeytani bir kötülük!

"Bunu bir daha yapma!" diye emretti Vikont. ' ne faydası var? Seni parandan etti, değil mi?"

Bay Hawkins, 'Evet, çekip gitti,' diye homurdandı. "O bir boman ukalası! Onu elime geçirdiğimde -'

"Bunu yapmanıza yardım edebilirim," dedi Vikont. 'Onu tutmaya ne dersiniz? - Yirmi gine için mi?

Bay Hawkins birinden diğetine şüpheyle baktı. "Durum nedir?" diye sordu. Vikont kısaca, 'Onda benim istediğim bir şey var,' dedi. 'Kararınızı verin! Saat mi, yoksa yirmi gine mi?

Bay Hawkins güdük çenesini okşadı. "Kim var içinde? Hepiniz mi?" sordu. "Hepimiz. Şezlongunu tutacağız."

Bay Hawkins, Vikont'un altın sırmalı paltosunu göstererek, "Ne, o tulumla mı?" dedi.

Vikont sabırsızlıkla, "Tabii ki hayır, seni aptal!" diye cevap verdi. 'Biz de seni bunun için istiyoruz. Sizininki gibi üç büyük palto ve maskelerimiz olmalı.

Bay Hawkins'in yüzüne geniş bir sırıtma yayıldı. "Kanıma lanet olsun, ama ruhunu sevdim!" diye açıkladı. 'Ben yaparım! Nerede bu itlaf?'

"Bath Yolu'nda, Londra'ya doğru gidiyor.

Bay Hawkins başını sallayarak, "Bu Heath demek, öyle olacak," dedi. "Ne zaman?" "Öğleden sonra herhangi bir saatte. Kesin bir şey söyleyemem.

Bay Hawkins ağzını aşağı çekti. 'Hoşuma gittiye ne olayım. İşaretçi uyanıkken çalışmayı severim, anladın mı?'

Vikont kararlı bir şekilde, 'İstemediğimiz bir şey varsa o da ispiyonculardır,' diye cevap verdi.

"Tanrı sizi korusun, Ay'ı hiç duymadınız mı?

Ay! O dolana kadar adamımız bu evde güvende olacak. Ya gün ışığı ya da hiçbir şey.'

Bay Hawkins içini çekti. "Aynen dediğiniz gibi, sayın yargıç. Bir takım iç çamaşırı ve şort mu istiyorsunuz? "Kendi bebeklerinizi mi getireceksiniz?

Vikont, 'Kendi atları, kendi tabancaları,' diye onayladı.

"O zaman bana binmen gerekecek Pelham," dedi Kaptan Heron.

"Zevkle binerim, sevgili dostum.

Bay Hawkins, "Kendi babaları mı?" dedi. 'Biz dizginli itlafçılar, kama üzerinde o küçük kullanmayız, sayın yargıç.

Vikont tabancasına baktı. 'Nesi var bunun? Şeytani derecede iyi bir tabanca. Çifti için yüz gine verdim.'

Bay Hawkins kirli parmağıyla gümüş bağlantıları işaret etti. 'Bütün o kama. Yanlış olan da bu.

"Oh, çok iyi," dedi Vikont. 'Ama ben kendi tabancalarımı severim, bilirsiniz. Şimdi bu montları ve atkılarını nereden bulacağız?

"Half-Way House'u biliyor musun?" dedi Bay Hawkins "İşte orada olacağım. Orada bir yer var, orada kocakarımı tutuyorum. Şimdi oraya gideceğim ve siz geldiğinizde, sizin için giysilerimi ve giysilerimi hazır etmezsem ne olayım!

"Peki orada olacağınızı nereden bileceğim?" dedi Vikont.

"Çünkü yirmi gine istiyorum," diye yanıtladı Bay Hawkins mantıklı bir şekilde. 'Ve çünkü o boman budalasını elime geçirmek istiyorum. İşte bu yüzden.

OceanofPDF.com

Yirmi

Bir saat sonra üç beyefendinin ağırbaşlı bir şekilde Knightsbridge'e doğru at sürdüğü görülebilirdi. Vikont'un ahırından aldığı kestaneye binen Yüzbaşı Heron, kırmızı alay giysilerini ve pudralı peruğunu değiştirmiş, sade bir devetüyü takım elbise ve kahverengi bir kravat peruk takmıştı. Vikont'a lojmanında katılmadan önce Grosvenor Meydanı'na tekrar uğramak için zaman bulmuş ve Horatia'yı endişe içinde bulmuştu. Olaydaki yeni gelişmeyi öğrendiğinde, önce zavallı Bay Drelincourt'u kimsenin öldürmemiş olmasından son derece memnuniyetsiz olduğunu ifade etti ve Kaptan Heron'un onu bu beyefendinin çok sayıdaki kötülüklerinden başka bir şeyden söz etmeye ikna edebilmesi için birkaç dakika geçmesi gerekti. Öfkesi biraz yatıştığında Vikont'un planını önüne koydu. Bu onun anında onayını aldı. Şimdiye kadar duyduğu en akıllıca fikirdi ve elbette başarısız olamazdı.

Yüzbaşı Heron onu kendi öğütlerini tutması konusunda uyardı ve Pall Mall'a gitti.

Bay Hawkins'i ne Halfway House'da ne de başka bir yerde bulabileceğine dair pek bir beklentisi yoktu ama iyimser Vikont'a bunu söylemenin de bir yararı yoktu. Bu sırada kayınbiraderi gayet iyi durumdaydı, dolayısıyla Bay Hawkins randevusuna uysa da uymasa da planın gerçekleşmesi muhtemel görünüyordu.

Yarı Yol Evi'ne varmalarına çeyrek mil kala, atıyla yürüyen yalnız bir atlı görüldü. Yaklaştıklarında omzunun üzerinden baktı ve Yüzbaşı Heron yeni tanıdıklarını yanlış değerlendirdiğini kabul etmek zorunda kaldı.

Bay Hawkins onu neşeyle karşıladı. "Doğru söylemiyorsan vay halime!" diye haykırdı. Gözleri Vikont'un kısırağının üzerinde onaylayarak gezindi.

'Bu güzel bir at eti parçası,' diye başını salladı. 'Ama hileli - hileli, hayatımı ortaya koyarım. Sana sözünü ettiğim içki alemine benimle birlikte gel.

"Paltoları aldınız mı?" diye sordu

Vikont. "Evet, hepsi bowman, sayın yargıç.

Bay Hawkins'in karargâh kurduğu birahane ana yoldan biraz uzakta bulunuyordu. Burası kötü bir uğrak yeri idi ve meyhanedekilerin görünüşüne bakılırsa, Bay Hawkins'e benzeyen kabadayılar tarafından sık sık ziyaret ediliyordu. Maceraya bir ön hazırlık olarak Vikont dört şişe konyak istedi ve parasını tezgâha attığı bir gine ile ödedi.

Kaptan Heron alçak sesle, "Gineleri sağa sola atma, seni genç aptal!" dedi. 'Eğer daha dikkatli olmazsan cebini çaldıracaksın.

"Evet, Kaptan'ın hakkı var," dedi Bay Hawkins, kulak misafiri olarak. 'Ben bir dizgin itlafçısıyım, öyleyim - henüz dublaya binmedim, hayır ve asla binmeyeceğim, ama birkaç dosya sana göz kırptı. Burada her türlü var - kilitler, dosyalar, sıradan ahmaklar ve ayak dolandırıcıları. Şimdi, zorbalarım, tenekelerinizi boşaltın! "Dansçıların kıyafetlerini aldım.

Sir Roland, Kaptan'ın kolunu çekiştirdi. 'Biliyor musun Heron,' diye fısıldadı gizlice, 'bu konyak - hiç de öyle değil! Umarım zavallı Pel'in kafasına girmez - kadehlerinde çok vahşi - oh, çok vahşi! Onu dansçılardan uzak tutmalıyım.

"Dansçıları kastettiğini sanmıyorum," diye yatıştırdı Kaptan Heron. "Sanırım bu çok anlamsız bir kelime.

'Ah, demek öyle,' dedi Sir Roland rahatlayarak. 'İngilizce bilmemesi ne yazık. Onu hiç takip etme, biliyorsun.

Bay Hawkins'in dansçıları, onları kötü kokulu bir yatak odasına götürdüğü çürük merdivenlerden çıkıyordu. Sir Roland eşikte geri çekilerek kokulu mendilini burnuna götürdü. "Pel - hayır, gerçekten Pel!" dedi belli belirsiz.

"Biraz soğan kokuyor," dedi Vikont. Bir sandalyeden yıpranmış bir üç köşeli şapka aldı ve Valaque şapkasını bir kenara bırakarak onu açık renk, pudralanmamış saçlarının üzerine geçirdi. Çatlak aynada yarattığı etkiyi inceledi ve kıkırdadı. "Nasıl buldun, Pom?

Sör Roland başını salladı. 'Bu bir şapka değil, Pel. Ona şapka diyemezsin.

Bay Hawkins bir kahkaha attı. 'Nadir bulunan bir şekil bu. Seninkinden de iyi.

Vikont'a bir atkı uzattı ve dantel kravatının tüm izlerini gizlemek için nasıl bağlayacağını gösterdi. Vikont'un parlayan topuklu ayakkabıları dudaklarını büzmesine neden oldu. 'Bu ayakkabıların içinde yüzünüzü görebilirsiniz,' dedi. 'Yine de elden bir şey gelmez. Sir Roland'ın üç pelerinli büyük bir paltoyu giymek için çabalamasını izledi ve ona Vikont'unkinden daha hırpalanmış bir şapka uzattı. Sör Roland'ın zarif eldivenlerine küçümseyerek baktı. 'Doğru konuşmak gerekirse, kolluk falan istemezsin,' dedi. 'Ama bilemiyorum. Belki de en iyisi o beyaz dabbelerinizi kapalı tutmaktır. Şimdi, siz gençler, ben takın diyene kadar bu maskeleri saklayın. Heath'e varana kadar olmaz.'

Kaptan Heron atkısını sıkıca çekti ve kürkünü gözlerinin üzerine iyice sıkıştırdı. "Ne olursa olsun, Pelham, karımın beni bu kıyafetler içinde tanınmasına meydan okuyorum," dedi. 'Keşke ceketin göğüs kısmı bu kadar dar olmasaydı. Hazır mıyız?

Bay Hawkins yatağın altından tahta bir kutu çıkarıyordu. Bunu açtı ve üç at tabancası gösterdi. 'Bende iki tane var ama daha fazla bulamadım,' dedi.

Vikont bu silahlardan birini kaldırdı ve yüzünü buruşturdu. "Beceriksiz. Onu alabilirsin, Pom. Ben kendiminkini getirdim.

Bay Hawkins kaşlarını çatarak, "Kama üzerindeki o küçük patlaklar değil mi?" diye sordu. "Tanrım, hayır! Seninki gibi at tabancaları. En iyisi atış işini

Ben, Pom. O havlayıcıyı bırakırsan ne olacağını bilemezsin.

"O silah," dedi Bay Hawkins , "on iki ay önce Nubbing Cheat'e giden Joe Beye aitti. Ah, ve o nadir bir vızıltıydı!

"Yaklaşık bir yıl önce Fransız Postası'nı soyan adam mı?" diye sordu Vikont. "Onu astılar, değil mi?

"Ben de öyle dedim," diye yanıtladı Bay Hawkins.

Vikont silahı Sör Roland'a uzatarak, "Onun tabanca zevkini pek beğenmiyorum," dedi. "Haydi gidelim.

Tahta merdivenlerden tekrar indiler ve birkaç keyifsiz görünümlü adamın atları bir aşağı bir yukarı gezdirdiği avluya çıktılar. Bay Hawkins bunları işlerine gönderdi. Vikont onlara bir

Birkaç gümüş para verdi ve tabancalarının h   eyer kılıflarında güvende olup olmadığına bakmaya gitti. Bay Hawkins ona endielenmesine gerek olmadığını söyledi. "Kendi adamlarımdan birkaçı," dedi, kendini büyük kahverengi bir kısırağın sırtına atarak.

Vikont hafifçe eyerin üzerine çıktı ve kahverengi atın uçlarına baktı. "Nereden aldın o atı?" diye sordu.

Bay Hawkins sırttı ve bir parmağını burnunun kenarına koydu.

G rne göre atı da en az efendisi kadar pansiyon hakkında kötü düşüncelere sahip olan ve gitmek için telala kıpırdanan Sir Roland, Vikont'un yanına yaklaştı ve şöyle dedi: 'Pel, bu kıyafetlerle ana yoldan aşağı inemeyiz! Damme, bunu yapmayacağım!

"Yüksek yol mu?" dedi Bay Hawkins. 'Tanrı seni sevsin, bizim için yüksek yollar değil, kabadayı! Sen beni takip et.

Bay Hawkins'in seçtiği yol arkadaşları tarafından bilinmiyordu ve çok dolambaçlı görünüyordu. Her köyün etrafından dolatı, Hounslow'un etrafında geniş bir dolambaç yaptı ve sonunda onları saat birden kısa bir süre sonra Heath'e götürdü. On dakikalık bir yryle ana Bath Yolu göründü.

"Kimsenin sizi görmeyeceği bir yere uzanmak istersiniz," diye öğütledi Bay Hawkins. 'Bildiğim bir tepe var, tepesinde de çalılar var. Adamımızın tüfeğinin görünüşünü biliyor musun?

"Neye benzediğini biliyor muyum?" dedi Vikont.

"Onun arabası - demek istediğim arabası!

Vikont sert bir sesle, "Keşke ne demek istediğinizi s yleseydiniz," dedi. 'Bildiğim tek şey, bir karavan ve dörtlük kullanıyor.

"Atlarını tanımıyor musun?" diye sordu Kaptan Heron.

"Arabasında hangi çifti kullandığını biliyorum ama bu bize yardımcı olmaz. Gördüğümüz ilk arabayı durduracağız ve eğer o değilse, bir sonrakini durduracağız.

'İşte bu,' diye kabul etti S r Roland, kuşkuyla maskesine bakarak. 'Biraz pratik yapmamız gerekecek. Buraya bak Pel, bu maskeyi hiç sevmedim. Çok fazla var.

"Kendi adıma," dedi Kaptan Heron bastırılmaz bir kahkahayla, "benimki için Tanrı'ya krediyorum!

"Takarsam yüzümden aşağı sarkacak," diye itiraz etti Sir Roland. "Nefes alamayacağım.

Bu sırada Bay Hawkins'in sözünü ettiği tepeciğe gelmişlerdi. Yamacında yetişen çalılar mükemmel bir koruma sağlıyordu ve yaklaşık elli metre geriye çekilmiş olan yolu uzun süre görebiliyordu. Tepeye ulaştıklarında atlarından indiler ve avlarını beklemek üzere oturdular.

"Bilmem aklına geldi mi, Pelham," dedi Yüzbaşı Heron, şapkasını çıkarıp yanındaki çimenlerin üzerine atarak, "ama peşinde olduğumuz arabaya rastlamadan önce birçok arabayı durdurursak, ilk kurbanlarımızın Hounslow'da bize karşı ihbarda bulunmak için bol bol zamanları olur. Vikont'un karşısında yayılan Bay Hawkins'e baktı. "Hiç başınıza böyle bir şey geldi mi, dostum?"

Bir ot parçasını çiğnemekte olan Bay Hawkins sırtıttı. 'Ah, ben yaşadım. Henüz hiçbir izci sürüsü beni yakalayamadı.

Vikont, "Yaksana be adam, kaç tane karavan görmeyi bekliyorsun?" dedi.

Kaptan Heron, 'Bu ana Bath Yolu,' diye işaret etti.

Sir Roland denemekte olduğu maskesini çıkararak şöyle dedi: 'Banyo sezonu henüz başlamadı.

Kaptan Heron yaylı çimenlerin üzerine boylu boyunca uzandı ve güneşten korumak için ellerini hafifçe gözlerinin üzerinde kavuşturdu. "Bahis oynamayı çok seviyorsun Pelham," dedi tembelce. 'Senin bu değerli planında bir şeylerin ters gideceğine dair bire on bahse girerim -'

"Tamamdır!" dedi Vikont hemen. "Ama bu senin planındı, benim değil.

"Bir şey geliyor!" diye aniden duyurdu Sör Roland.

Kaptan Heron ayağa kalktı ve el yordamıyla şapkasını aradı.

Rehberleri ve akıl hocaları hâlâ elindeki otu çiğneyerek, "Bu post-şase değil," dedi. Zamanı hesaplayarak güneşe baktı. Muhtemelen Oxford etabıdır.

Birkaç dakika içinde araç yolun bir dönemecinde, biraz uzakta görüldü. Altı at tarafından çekilen ve bagajlarla dolu büyük, hantal bir arabaydı. Arabacının yanında silahlı bir muhafız oturuyordu ve tavanın her yerinde, ücretlerinin ancak yarısını ödeyebilen yolcular tünemiş ve tehlikeli bir şekilde tutunmuşlardı.

Bay Hawkins, arabanın yoldaki tümsekler üzerinde sallanıp durmasını izlerken, "Ben sahne rabler'ına dokunmam," dedi. 'Bir ya da iki romlu fam ya da ince bir truss'tan başka bir şey yok.

Araba ağır ağır ilerledi ve kısa süre sonra gözden kayboldu. Sürüklenen toynakların sesi, o gittikten sonra da uzun süre durgun havada yankılandı ve sonunda kesilene kadar gittikçe azaldı.

Daha sonra batıya doğru giden yalnız bir atlı geçti. Bay Hawkins onu kokladı ve başını salladı. "Küçük bir oyun," dedi küçümseyerek.

Tepedeki bir tarla kuşunun ötüşü dışında Heath'e yine sessizlik çökmüştü. Kaptan Heron huzur içinde uyukluyordu; Vikont enfiye çekti. Aradan belki yirmi dakika geçtikten sonra hızla giden bir arabanın sesi sessizliği bozdu. Vikont, Yüzbaşı Heron'u sertçe dürttü ve maskesini aldı. Bay Hawkins başını iki yana eğmiş, dinliyordu. "Orada altı at var," diye telaffuz etti. "Duydunuz mu?

Vikont ayağa kalktı ve kısırağının dizginini başına geçirdi. Durakladı. "Altı mı?

'Evet, kaçaklar, sanırım. Posta olabilir.' Üç arkadaşına göz gezdirdi. "Dört kişiyiz - ne dersiniz, zorbalarım?

"Yüce Tanrım, hayır!" diye yanıtladı Vikont. "Postayı soyamazsınız!

Bay Hawkins içini çekti. 'Bu nadir bir şans,' dedi hüzünle. 'Ah, size ne demiştim? Bristol Mail, yani.

Posta, iki atlı eşliğinde virajı dönmüştü. Etabın sonuna yaklaşan atlar terliyordu ve liderlerden biri topallık belirtileri gösteriyordu.

Beyaz yol boyunca salyangoz hızıyla ilerleyen bir araba, sonraki çeyrek saat boyunca monotonluğu hafifleten diğer tek şeydi. Bay Hawkins, taklacıların mallarını satarak geçimini sağlayan bir koy tanıdığını, ama kendisinin bu kadar aşağılık bir işi küçümsediğini söyledi.

Sir Roland esnedi. 'Bir posta arabası, bir posta arabası, bir koçboynuzuna binmiş bir adam ve bir at arabası gördük. Ben buna şeytani sıkıcılık diyorum, Pel. Zavallı spor! Heron, bir paket kâğıt getirmeyi düşündün mü?

"Hayır," diye yanıtladı Kaptan Heron uyuklu bir şekilde.

Sör Roland, "Hayır, daha fazlasını yapmadım," dedi ve tekrar sessizliğe gömüldü.

Biraz sonra Bay Hawkins elini kulağına götürdü. 'Ah,' dedi derinden, 'bu daha çok benziyor! Maskelerinizi takmak istersiniz, gençler. Bir araba geliyor.'

"İnanma," dedi Sir Roland hüzünle, ama maskesini taktı ve eyere bindi.

Vikont kendi maskesini düzeltti ve şapkasını bir kez daha kafasına geçirdi. "Tanrım, Pom, keşke kendini görebilseydin!" dedi.

Maskesinin perdesini ağzından uzaklaştırmakla meşgul olan Sir Roland duraklayarak şöyle dedi: 'Seni görebiliyorum Pel. Bu kadarı yeterli. Yeter de artar bile.

Bay Hawkins kahverengi kısırağa bindi. "Şimdi, tüm zorbalarım, sakın olun. Onların üzerine gideceğiz, anladınız mı? Onlardan nasıl kurtulacağınıza dikkat etmelisiniz. Ben barışçıl bir koyum ve öldürmek istemiyoruz. Vikont'a başıyla işaret etti. 'Sen babanı iyi kullanıyorsun; sen ve ben ateş edeceğiz ve dikkat et, onların ensesinde olacak!

Vikont tabancalarından birini kılıfından çıkardı. "Acaba kısırak bunu nasıl karşılayacak?" dedi neşeyle. 'Sakin ol Ateşböceği! Sakin ol, genç kız!'

Dört koşu atının çektiği bir posta arabası dönemeçten döndü. Bay Hawkins Vikont'un dizginini yakaladı. "Yavaş, yavaş!" diye yalvardı. 'Yanaşmaları için onlara zaman ver! Henüz bizi görmelerine izin vermenin bir anlamı yok. Sen beni bekle.

Posta arabası geldi. "Güzel bir çift tekerlekli araba," diye yorumladı Sir Roland. "İyi tutucular.

Bay Hawkins, "Kaptan, postilyonları kapatacaksın, gördün mü?" diye emretti.

Vikont, "Eğer hemen harekete geçmezsek, örtecek postilyonumuz kalmayacak!" diye çıkıştı. "Haydi dostum!

Posta arabası neredeyse . Bay Hawkins Vikont'un dizginini bıraktı. Haydi bakalım!" dedi ve topuklarını atına vurdu. 'Yoiks! Forrard uzaklaş!' diye bağırdı Sir Roland ve gürleyerek

eğim, tabancasını sallayarak.

"Pom, o havlayıcının gitmesine izin verme!" diye bağırdı Vikont, ona doğru yaklaştı ve daha ince olan kendi silahını doğrulttu. Üzengi üzerinde yükselip tetiği çekti ve mermi başının üzerinden ıslık çalarak geçerken postilyonlardan birinin eğildiğini gördü. Kısırak şiddetle ürktü ve kaçmaya çalıştı. Adam onun başını tuttu.

ve yolun karşısına bir yıldırım gibi indi. 'Dur ve teslim ol! - Sabit dur, genç kız!'

Postilyonlar korkmuş atlarını durma noktasına kadar sürüklemişlerdi. Yüzbaşı Heron tabancasıyla onları koruyarak yaklaştı. At eti konusunda uzman olan Sir Roland, dikkatinin iki tekerlekli arabaya kaymasına izin vermişti ve onları yakından inceliyordu.

Vikont ve Bay Hawkins arabaya doğru at sürdüler. Pencere büyük bir gürültüyle indirildi ve kırmızı yüzlü yaşlı bir beyefendi başını ve omuzlarını dışarı itti ve kolunu uzatarak Vikont'a küçük bir tabanca ateşledi. 'Alçak haydutlar! Acımasız soyguncular! Devam edin, sizi korkak alçaklar!" diye bağırdı.

Silah sesi Vikont'un kulağının dibinden geçti; kısarak telaşla şaha kalktı ve tekrar sabitlendi. Lord Hazretleri öfkeyle, "Merhaba, ne yaptığınıza dikkat edin, efendim!" dedi. "Beni neredeyse kafamdan vuracaktın!

Şezlongun diğer tarafındaki Bay Hawkins tabancasını yaşlı beyefendinin yüzüne doğrulttu. "At silahını!" diye homurdandı. 'Ve dışarı çık, anlıyor musun? , seninle dışarı! Dizginleri atının boynuna bıraktı ve eyerde yana doğru eğilerek arabanın kapısını açtı. 'Nadir bir gager'sın sen! Yükünü teslim et! Ah, ve o güzel lobunu da!

Vikont hızla: ', seni aptal! Yanlış adam!'

"Tanrım, benim için yeterince iyi!" diye yanıtladı Bay Hawkins, yaşlı beyefendinin elinden bir enfiye kutusu alarak. 'Ne güzel küçük bir lob! Haydi bakalım, nerede kaldı?

"Nöbeti sana devredeceğim!" diye haykırdı kurbanı. 'Lanet olsun! Güpegündüz! Al bunu, seni hırsız! Bu sözlerle şapkasını Bay Hawkins'in tabancasına fırlattı ve arabaya geri atlayarak uzun abanoz bir baston ele geçirdi.

Vikont, 'Tanrım, felç geçirecek,' dedi ve arabanın etrafında dönerek Bay Hawkins'in yanına gitti. 'Şu enfiye kutusunu bana ver,' diye kısaca emretti. 'Edward! İşte, Edward! Götürün şu aptalı! Yanlış adamı yakaladık.' Abanoz bastonuyla kafasına indirilen bir darbeyi savuşturdu, enfiye kutusunu arabaya fırlattı ve geri çekildi. "Bırak onları, Pom!" diye seslendi.

Sör Roland ona doğru geldi. 'Yanlış adam, mi? Bak ne diyeceğim Pel - gördüğüm en güzel tekerlekli arabalar. Tam da aradığım şey. Sence satar mı?'

Hâlâ arabanın basamağına tünemiş olan yaşlı beyefendi onlara yumruğunu salladı. "Katil köpekler!" diye bağırdı. 'Sizinle boy ölçüşebileceğimi göreceksiniz, sizi haydutlar! Bu küçük bastonumun görünüşünü beğenmediniz mi? Bir adım yaklaşan ilk adamın kafasını kıracağım! Soyguncular ve korkaklar! Ak ciğerli alçaklar! Sürün, sizi lanet olası titreyen aptallar! Sürün onları!'

Şaşkına dönmüş Bay Hawkins'ten sorumlu Yüzbaşı Heron, bastırılmış bir neşeyle titreyen bir sesle şöyle dedi: 'Tanrı aşkına çekil! Bu gidişle kan damarlarından birini patlatacak.

"Biraz bekle," dedi Sir Roland. İğrenç kunduzunu silkeledi ve atının dizginleri üzerinde eğildi. 'Adınızı bilme şerefine nail olamadım efendim, ama çok güzel bir çift tekerlekli atınız var. Tam da böyle bir çift arıyordum.'

Yaşlı beyefendi öfkeyle bir çığlık attı. 'Küstahlık! Atlarımı mı çalacaksın? Postilion! Sana emrediyorum, sür!'

'Hayır, hayır! Sizi temin ederim böyle bir şey yok!" diye itiraz etti Sir Roland.

Kaptan Heron üzerine atıldı ve dizginlerini tutarak onu sürükledi. "Uzaklaş," dedi, "hepimizi mahvedeceksin, seni genç deli!

Sör Roland kendisinin götürülmesine izin verdi. 'Yazık,' dedi başını sallayarak. 'Çok yazık. Hiç bu kadar tuhaf huylu bir adam görmemiştim.

Bay Hawkins'e birkaç özlü söz söylemekte olan Vikont başını çevirdi. 'Atlarını satın almak istediğinizi nereden bilsin? Ayrıca at alacak vaktimiz yok. Pusumuza geri dönsek iyi olur. Kısarak ateşe çok iyi dayandı, değil mi tatlım?

Yüzbaşı Heron arabanın yolda ilerleyişini izledi. 'Hounslow'da bilgi toplayacak, Pelham, sözümü unutma.

"Bırakın ," dedi Vikont. 'Nöbetçileri bize karşı kışkırtamaz. Neden, hiçbir şey almadık!'

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Bay Hawkins asık suratla. 'Ve koltuğun altındaki güçlü kutusuyla! Bir daha flaşlı itlaflarla çalışırsam lanet olsun bana!

"Bunu söyleyip durma," dedi Vikont. 'Doğru adamdan istediğini alabilirsin, ama benimleyken başka kimseyi soyamazsın!

Yokuş yukarı at sürdüler ve bir kez daha attan indiler. 'Pekala, eğer için parasız kalırsam, sanırım -ne diyorsunuz? Bridle-lay. Ben olsam

Bu kadar kolay olduğunu bilmiyordum,' dedi Kaptan Heron.

Vikont, "Evet, ama giysileri beğenmedim," dedi. "Şeytan gibi sıcak!" diye iç geçirdi Sir Roland. "Güzel tekerlekli!" diye mırıldandı üzüntüyle.

Öğleden sonra ilerledi. Bir araba daha geçti, üç atlı daha ve bir araba.

Vikont, "Adamı kaçırmış olamayız, değil mi?" diye söylendi.

"Tek kaçırdığımız öğle yemeğimizdi," diye yanıtladı Kaptan Heron. Saatini çıkardı. "Saat üçe geliyor ve ben beşte South Street'te yemek yiyeceğim.

"Annemle yemek yiyorsun, öyle mi?" dedi Vikont. 'Aşçı çok kötü, Edward, seni uyarıyorum. Ben bile dayanamıyorum. Lojmanda yaşamamın bir nedeni de bu. Ne oldu Hawkins? Bir şey mi duydun?"

Bay Hawkins, "Yoldan bir karavan geliyor," dedi. "Ve umarım doğru arabadır," diye ekledi acı acı.

Çok yüksek kuğu boynu yaylara asılmış, şık, parlak bir şey olan bu şey görüldüğünde Vikont şöyle dedi: 'İşte bu daha iyi! Şimdi, Pom, onu yakaladık!

İlk arabada çok başarılı olan manevra yine başarılı oldu. En az dört kabadayının üzerlerine doğru geldiğini görünce telaşlanan postilyonlar aceleyle geri çekildiler. Yüzbaşı Heron bir kez daha tabancasıyla onları korudu ve Vikont arabaya doğru koşarak olabildiğince sert bir sesle bağırdı: 'Orada dur ve teslim ol! Haydi, çık oradan!

Arabada iki beyefendi vardı. İçlerinden genç olanı küçük bir tabancayı doğrultarak ileri atıldı. Diğeri elini onun bileğine koydu. "Ateş etme, sevgili oğlum," dedi sakın bir sesle. "Gerçekten ateş etmemeni tercih ederim.

Vikont'un elindeki tabanca düştü. Boğuk bir ünlem çıkardı. "Yine yanlış!" diye homurdandı Bay Hawkins tiksintiyle.

Rule Kontu telaşsızca yola doğru adım attı. Sakin bakışları Vikont'un kısırağının üzerindeydi. "Aman !" dedi. "Ve - ee - benden ne teslim etmemi istiyorsun, Pelham?

Yirmi bir

Saat dördü çok geçmeden Rule Kontu'nun şehirdeki evinin kapısı öfkeyle çalındı. Üstünü değiştirmek için üst kata çıkmakta olan Horatia durdu ve beti benzi attı. Kapıcı kapıyı açıp da Sör Roland Pommeroy'u kapının eşiğinde şapkasız görünce bir çığlık attı ve hızla merdivenlerden aşağı indi. "Aman Tanrım, ne oldu?" diye bağırdı.

Nefes nefese kalmış gibi görünen Sör Roland titizlikle eğildi. 'Uygunsuz aceleniz için özür dilerim, hanımefendi! Özel olarak konuşmalıyız!'

"Evet, evet, elbette!" dedi Horatia ve onu kütüphaneye sürükledi. 'Biri mi öldürüldü? Pelham değil mi? P-Pelham değil mi?'

'Hayır, hanımefendi, şerefim üzerine! Öyle bir şey yok. Çok talihsiz bir şans! Pel size hemen haber vermemi istedi. Hemen eve döndüm - atımı ahırın yanına bıraktım - sizi beklemek için koştum. Kaybedecek bir dakikam bile yoktu!'

"Peki, ne oldu?" diye sordu Horatia. "L-Lethbridge'i mi buldun?"

"Lethbridge değil, hanımefendi, Rule!" dedi Sir Roland ve mendilini kolundan çıkarıp kızarmış alnına sürdü.

"Kural mı?" diye haykırdı Horatia en derin dehşetin aksanıyla.

'Daha azı değil, hanımefendi. Çok garip bir durum.

"Sen - sen Rule'u tutmadın mı?" diye soluk soluğa kaldı. Sör Roland başını salladı. 'Çok, çok garip,' dedi. "Seni yeniden tanıd mı?"

"Çok üzgünüm hanımefendi - Pel'in kısırağını tanıdım.

Horatia ellerini ovuşturdu. 'Oh, hiç bu kadar şanssız bir şey oldu mu? Ne dedi? Ne düşündü? Onu bu kadar erken eve getiren neydi?'

"Kendinizi üzmemeniz için yalvarıyorum, hanımefendi. Pel onu götürdü. Akli başında, bilirsiniz - çok zeki bir adam, Pel!"

Horatia, "Ama bunu nasıl anlamıyorum!" dedi.

'Hanımefendinizi temin ederim, daha basit bir şey değil. Ona bunun bir bahis olduğunu söyledim. "Buna inandı mı?" diye sordu Horatia, gözleri dönerek.

"Elbette!" dedi Sir Roland. 'Ona arabasını başkasınınikiyle karıştırdığımızı söyledim. Makul bir hikâye - neden olmasın? Ama Pel, yolda olduğu konusunda uyarılmanız gerektiğini düşündü.

"Ah, evet, gerçekten!" dedi. "Ama L-Lethbridge? Benim broşum mu?"

Sir Roland mendilini tekrar sakladı. 'Adamı çıkaramıyorum,' diye cevap verdi. 'Şimdiye kadar eve dönmüş olmalıydı ama ondan bir iz yok. Pel ve Heron, Hawkins'le birlikte bekliyorlar. Leydi Winwood'a bir mesaj götürmek zorundalar. Heron -gerçekten çok iyi bir adam- artık South Street'te yemek yiyemez. Lethbridge'i durdurmaya çalışmalı. Sizi üzmesine izin vermemeniz için yalvarıyorum. Sizi temin ederim, broş geri alınacaktır. Kural hiçbir şeyden şüphelenmiyor - hiçbir şeyden, hanımefendi!"

Horatia titredi. "Onunla yüzleşebilecekmışim gibi hissetmiyorum!" dedi.

Sör Roland, kadının gözyaşlarının eşğinde olduğunu tedirginlikle fark ederek kapıya doğru geri çekildi. 'Telaşlanacak en ufak bir neden yok hanımefendi. Yine de gitmem gerektiğini düşünüyorum. Beni burada bulması onun için iyi olmaz.

Horatia umutsuzca, "Hayır," diye kabul etti. "Hayır, sanırım olmayacak.

Sir Roland başıyla selam verip çıktıktan sonra yavaşça tekrar yukarı çıktı ve abigail'inin onu giydirmek için beklediği yatak odasına gitti. Akşam yemeğinden sonra Drury Lane Tiyatrosu'nda baldızına katılacağına söz vermişti ve son derece moda bir renk olan satenden yapılmış büyük bir tuvalet sandalyenin üzerine serilmişti. Dantellerini çözmek için üzerine atlayan abigail, M. Frédin'in (Paris'in ünlü kuaför akademisyeni M. Léonard'ın öğrencisi) çoktan geldiğini ve pudra dolabında olduğunu haber verdi. Horatia düz bir sesle "Oh!" dedi ve polonezinden çıkarak saten iç giysisinin başından geçirilmesine kayıtsızca izin verdi. Daha sonra pudra elbisesi giydirildi ve ardından M. Frédin'in ellerine teslim edildi.

Müşterisinin moralinin bozuk olduğunu anlayamayan bu ressam, gören herkesi büyüleyecek bir saç modeli için coşkulu önerilerle doluydu. Leydim Quésaco'yu umursamadı mı? Ah, hayır, örnek olarak! Biraz fazla sofistike! Leydim saçlarının Köpüklü Seller gibi olmasını tercih ederdi - büyüleyici bir tarz! Ya da leydim minyon olduğu için belki de Kelebek göze daha hoş gelir.

'Umurumda değil,' dedi .

M. Frédin, hızlı bir ustalıkla iğneleri çıkarıyor, kıvrılmış bukleleri silkeliyor, arapsaçını tarıyor, hayal kırıklığına uğruyor ama çabalarını iki katına çıkarıyordu. Leydim, hiç şüphesiz, yeni bir şey istiyordu, épatante bir şey. Bu nedenle Kirpi'yi düşünemezdi ama leydim Çılgın Köpek'ten etkilenecekti. En seçkin tarzlardan biri: Çalıdaki Sporcu'yu önermezdi; o ilk kızarmayı geçmiş hanımlar içindi; ama Kraliyet Kuşu her zaman favori idi; ya da hanımım dalgın bir ruh halindeyse, Sütçü.

Horatia sabırsızlıkla, "Oh, acilen giyin!" dedi. "Geç kaldım!

M. Frédin üzülmüştü, ama kadınların kaprisleri konusunda fazla bilgiliydi. Becerikli parmakları yoğun bir şekilde çalışmaya başladı ve şaşırtıcı derecede kısa bir süre içinde Horatia dolaptan çıktı, başı ustalıkla yuvarlanmış bukleler yığınıydı, üzerine menekşe kokulu pudra à la Maréchale sürülmüştü.

Soyunma masasına oturdu ve allık kabını eline aldı. Rule'un onu böyle solgun görmesi hiç hoş olmazdı. Ah, onu cadaloz gibi gösteren o iğrenç Serkis ruju olmasa! Hemen götürün onu!

Tam haresfoot'u yere bırakmış ve yama kutusunu Abigail'in elinden almıştı ki biri kapıyı tırmaladı. Kalktı ve omzunun üzerinden korkuyla baktı. Kapı açıldı ve Reis içeri girdi.

"Ah!" dedi Horatia belli belirsiz. Şaşkınlığını göstermesi gerektiğini hatırladı ve ekledi: "Aman Tanrım, lordum, gerçekten siz misiniz?"

Kont seyahat kıyafetini değiştirmiş, çiçekli bir yelek ve saten küçük giysiler giymiş, mor kadifeden bir gece kıyafeti giymişti. Odayı geçerek Horatia'nın yanına geldi ve elini öpmek için eğildi. 'Başka biri değil, canım. Ben - şimdi bana kıyma - belki de trop muyum?

"Hayır, tabii ki hayır," diye yanıtladı Horatia kararsızca. Biraz nefessiz kaldığını hissetti. Onu görünce kalbi tuhaf bir şekilde yerinden fırlamıştı. Eğer Abigail orada olmasaydı - eğer broşunu kaybetmeseydi - ! Ama Abigail, can sıkıcı yaratık, oradaydı, reverans yapıyordu ve broşu Lethbridge'deydi ve elbette kendini Rule'un kollarına atıp onun göğsünde gözyaşlarına boğulamazdı. Kendini gülümsemeye zorladı. "Hayır, elbette olmaz," tekrarlardı. "Seni gördüğüme çok sevindim. Ama sizi bu kadar çabuk geri getiren nedir, efendim?"

"Sen, Horry," diye yanıtladı ona gülümseyerek.

Kızardı ve yama kutusunu açtı. Düşünceleri kafasının içinde birbiriyle itişip kakışıyordu. Massey'den ayrılmış olmalıydı. Sonunda onu sevmeye başlamıştı. Lethbridge'i ve broşu öğrenirse şey mahvolurdu. O, yaşayan en hilekâr alçaktı.

"Ah, ama yalvarırım becerimi göstermeme izin verin," dedi lord hazretleri, yama kutusunu onun elinden alarak. Siyah taftadan küçük bir yuvarlak seçti ve Horatia'nın başını nazikçe kendisine doğru çevirdi. "Hangisi olsun?" diye sordu. "Equivocal mı? Sanmıyorum. Gallant mı? Hayır, o değil. O olacak -' Ağzının köşesindeki yamaya bastırdı. "Öpüşme, Horry!" dedi ve hızla eğilip onu dudaklarından öptü.

Eli havalandı, adamın yanağına dokundu ve tekrar yere düştü. Yalancı, iğrenç bir alçaktı o! Gülmeye çalışarak geri çekildi. "Lordum, yalnız değiliz! Louisa ve Sir Humphrey ile Drury Lane'deki oyuna gideceğime söz verdiğim için giyinmem gerekiyor.

Doğruldu. "Louisa'ya bir mesaj göndereyim mi, yoksa sizinle bu oyuna geleyim mi?" diye sordu.

Horatia aceleyle, "Ah, onu hayal kırıklığına uğratmamalıyım, efendim!" dedi. Bütün bir akşam onunla yalnız kalmak asla olmazdı. Bütün hikâyeyi ağzından çıkarabilirdi ve o zaman da -eğer ona inanırsa- onun her zaman için en sıkıcı eş olduğunu düşünmek zorunda kalırdı.

"O zaman birlikte gideriz," dedi lord hazretleri. "Seni aşağıda bekleyeceğim, aşkım.

Yirmi dakika sonra yemek masasında karşı karşıya geldiler. "Herhalde," dedi lord hazretleri ördeği oyarken, "ben yokken oldukça iyi eğlenmişsinizdir, canım?"

Hoş görülebilecek kadar iyi eğlenmiş mi? Aman Tanrım! Horatia kibarca, 'Evet, efendim - oldukça iyi,' diye cevap verdi.

"Richmond House balosuna gitmeyecek miydin?" Horatia istemsiz bir şekilde ürperdi. "Evet, oraya gittim. "Üşüyor musun, Horry?"

"Soğuk mu? Hayır, efendim, hiç de değil."

"Titrediğinizi sanıyordum," dedi Lord Hazretleri.

'Hayır,' dedi Horatia. 'Oh, hayır! Richmond House balosu. Çok güzeldi, havai fişek gösterileri de vardı. Sadece ayakkabılarım beni sıktı, o yüzden pek eğlenemedim. Onlar da yeniydi, üzerlerine elmaslar dikilmişti ve o kadar üzül müştüm ki, ıslaktan mahvoldukları için onları yapımcılarına geri göndermeliydim.

"Islak yüzünden mi mahvoldu?" diye tekrarladı Kont.

Horatia'nın çatalı tabağında takırdadı. Sohbet etmeye çalışırken başına gelen buydu! Nasıl olacağını biliyordu; elbette bir hata yapacaktı! "Ah, evet!" dedi nefes nefese. 'Sana söylemeyi unuttum! Balo yağmur yüzünden berbat oldu. Yazık değil mi? Ben - ben ayaklarımı ıslattım.

"Bu kesinlikle çok yazık oldu," diye kabul etti Rule. "Peki dün ne yaptınız?"

"Dün mü?" dedi Horatia. "Dün hiçbir şey yapmadım.

Gözlerinde bir kahkaha vardı. "Sevgili Horry, senden böyle bir itiraf duyacağımı hiç düşünmemiştim," dedi.

"Hayır, kendimi pek iyi hissetmiyordum, o yüzden evde kaldım. "O zaman sanırım Edward'ı henüz görmedin," dedi Kont.

Şarabını yudumlamakta olan Horatia'nın sesi kısıldı. 'Aman Tanrım, evet! Bunu nasıl unutmuş olabilirim ki? Sadece fantezi, Rule, Edward şehirde! Bataklığın derinliklerine gömüldüğünün farkındaydı ve yanlış adımlarını toparlamaya çalıştı. "Ama onun burada olduğunu nereden biliyorsun?" diye sordu.

Earl, uşak tabağını kaldırıp yerine bir başkasını koyarken bekledi. "Onu gördüm," diye cevap verdi.

'Oh - oh, öyle mi? Nereye?'

"Hounslow Heath'te," diye cevap verdi Kont, kendisine ikram edilen bir pupton kirazı incelemek için bardağını kaldırarak. 'Hayır, ... Evet,

Hounslow Heath, Horry'de. Beklenmedik bir karşılaşma.'

"Öyle olmalı. Acaba orada ne yapıyordu?" Kont sakince, "Beni tutuyordu," dedi.

"Ah, öyle miydi? Horatia yanlışlıkla bir kiraz taşı yuttu ve öksürdü. "Ne kadar tuhaf biri!

"Çok tedbirsizce davranmış," dedi Kont.

'Evet, hem de çok. Belki de bunu bir bahis için yapıyordu,' diye önerdi Horatia, Sör Roland'ın sözlerini hatırlayarak.

"Sanırım öyleydi. Masanın öbür ucundaki Kont'un gözleri onunkilerle buluştu. 'Pelham ve arkadaşı Pommeroy da partideydi. Korkarım bekledikleri kurban ben değildim.

Öyle değil miydin? Hayır, tabii ki değildiniz! Demek istediğim - sizce de artık oyuna başlamamızın zamanı gelmedi mi, efendim?

Rule ayağa kalktı. "Elbette, hayatım. Kadının tafta pelerinini aldı ve omuzlarına koydu. "Bir öneride bulunmama izin verir misiniz?" dedi nazikçe.

Sinirli bir şekilde ona baktı. 'Neden, evet, efendim! Ne oldu?'

'Satenin bu özel tonuyla yakut takmamalısın, canım.

İnci seti ona daha çok yakışır.'

Korkunç bir sessizlik oldu; Horatia'nın boğazı aniden kurudu; kalbi şiddetle çarpmaya başladı. "Artık onları değiştirmek için çok geç!" diyebilirdi.

"Pekâlâ," dedi Rule ve dışarı çıkması için kapıyı açtı.

Drury Lane'e giden yol boyunca Horatia sürekli konuKtu. Konuşacak ne bulduğunu daha sonra asla hatırlayamadı, ama araba tiyatrodan durana ve üç saat boyunca baş başa konuşmaktan kurtulana kadar konuşmaya devam etti.

Eve döndüklerinde elbette oyun, oyunculuk ve Leydi Louisa'nın yeni elbisesi konuşulacaktı ve bu konular daha tehlikeli olanlara yer bırakmıyordu. Horatia yorgunluğunu öne sürerek erkenden yattı ve uzun süre Pelham'ın ne yaptığını ve Pelham başarısız olursa ne yapacağını düşündü.

Ertesi sabah gözleri yaşlı ve umutsuz uyandı. Çikolatası mektuplarıyla birlikte bir tepside getirildi. Yudumladı ve boştaki eliyle

Vikont'un yayılan el yazısını görme umuduyla kütükleri çevirdi. Ama ondan gelen bir mektup yoktu, sadece bir yığın davetiye ve fatura vardı.

Fincanını bırakarak mektupları açmaya başladı. Evet, tam da düşündüğü gibi. Bir eğlence partisi; bir kart partisi; bir daha hiç karta dokunmasa bile umurunda değildi; Boxhill'de bir piknik: asla! Tabii ki yağmur yağacaktı; Ranelagh'da bir konser: tek umudu bir daha asla o iğrenç yere gitmek zorunda kalmamaktı! ... Yüce Tanrım, insan bir mantuacıda üç yüz yetmiş beş gine harcayabilir miydi? Peki bu neydi? Tanesi elli louis'den beş tük! Kendisine hiç yakışmayan o iğrenç Quésaco saçı için satın alındıkları düşünülürse, bu gerçekten çok kışkırtıcıydı.

Başka bir mektubun mührünü kırdı ve yaldızlı, sade kâğıdı açtı. Bakır bir kalemle yazıldığı her halinden belli olan sözcükler adeta üzerine sıçradı.

"Richmond House Balosu gecesi Half-Moon Sokağı'nda inci ve elmaslardan oluşan yüzük broşunu kaybeden Bayan, Eylül ayının yirmi sekizinci günü tam gece yarısı Vauxhall Gardens'taki Long Walk'un sonunda bulunan Grecian Temple'a tek başına gelirse, broş şu anda elinde bulunan Kişi tarafından kendisine geri verilecektir.

Ne bir yön ne de bir imza vardı; el yazısı belli ki gizlenmişti. Horatia bir dakika boyunca inanamayarak baktı ve sonra boğuk bir çığlık atarak çikolata tepsisini Abigail'in ellerine tutuşturdu ve yatak örtülerini attı. "Çabuk, hemen kalkmalıyım!" dedi. 'Bana bir yürüyüş elbisesi, bir şapka ve eldivenlerimi hazırla! Oh, ve aşağıya koş ve birilerine söyle, l-landaulet'e - hayır, l-landaulet'e değil! benim şehir arabama, yarım saat içinde gelmesini emretsin. Ve bütün bu mektupları götür, ve lütfen acele et!'

Bir kez olsun tuvaletini yapmak için zaman kaybetmedi ve yarım saat sonra merdivenlerden aşağı koştu, güneşliği kolunun altında kalmıştı, eldivenlerinin yarısı üzerindeydi. Rule'dan hiçbir iz yoktu ve kütüphane kapısına doğru temkinli bir bakış attıktan sonra kapıyı hızla geçti ve kimse onun kaçışını görmeye fırsat bulamadan sokağa çıktı.

Araba bekliyordu ve arabacıya Lord Winwood'un Pall Mall'daki lojmanına gitmesini söyleyerek Horatia arabaya bindi ve Rule'la karşılaşmadan evden ayrılmayı başardığı için rahat bir nefes alarak minderlere yaslandı.

Kız kardeşi anons edildiğinde Vikont kahvaltıdaıdı ve kaşlarını çatarak başını kaldırdı. 'Tanrım, Horry, seni bu saatte buraya hangi şeytan getirdi? Gelmemeliydin; eğer Rule şafak vakti kaçıp gittiğini biliyorsa, bir şeylerin ters gittiğinden şüphelenmesi için yeterlidir.

Horatia titreyen elini çantasına soktu ve buruşturulmuş yaldızlı bir kâğıt çıkardı. "İşte beni getiren şey bu!" dedi. "Oku şunu!

Vikont mektubu aldı ve düzeltti. 'Otur bakalım, iyi bir kız. Biraz kahvaltı et... İşte, bu nedir?'

"P-Pel, bu L-Lethbridge olabilir mi?" diye sordu.

Vikont mektubu çevirdi, sanki arkasında bir aydınlanma arıyordu. "Biliyorsam ne olayım!" dedi. "Bana bir tuzak gibi görünüyor.

'Ama neden öyle olsun ki? Sence üzgün olabilir mi?'

"Hayır, bilmiyorum," dedi Lord Hazretleri açık yüreklilikle. 'Tahminime göre adam seni ele geçirmeye çalışıyor. Uzun Yürüyüş'ün sonu mu? O tapınağı biliyorum. Şeytani bir havası da var. Ve kapılardan birine yakın. Bak ne diyeceğim, Horry: Seni kaçırmak istediğine dair bir midilli yatıracağım.'

Horatia ellerini kavuşturdu. 'Ama, Pel, gitmeliyim! Broşu geri almaya çalışmalıyım!

"Öyle olacak," dedi Vikont hızlıca. "Şimdi biraz eğleneceğiz! Mektubu geri verdi ve birasından uzun bir yudum aldı. "Şimdi beni dinle Horry!" diye emretti. 'Bu gece hepimiz Vauxhall'a gideceğiz - sen, ben, Pom ve eğer isterse Edward da. Gece yarısı sen o tapınağa gideceksin, geri kalanımız da oradaki çalılıklarda saklanacağız. Kimin girdiğini göreceğiz, asla korkma. Eğer Lethbridge ise, onu yakaladık. Eğer bir başkasıysa - gerçi bana Lethbridge gibi görünüyor - sadece bir ciyaklama yapman yeterli, seni duyarız. O lanet broşu yarına kadar alacağız, Horry!'

Horatia başını salladı. 'Evet, bu çok akıllıca bir plan, Pel. Rule'a seninle geleceğimi söylerim, o da buna hiç aldırmaz. Lethbridge dün kasabaya gelmedi mi?'

Vikont kaşlarını çatdı. 'Yapmış olamaz. Edward, Hawkins denen adam ve ben o lanetli Heath'te saat dokuzu geçene kadar kaldık ve ondan bir iz bile görmedik. Rule'un arabasını durdurduğumuzu biliyor musun?

'Evet, tabii ki. Sör Roland bana söyledi ve Rule da söyledi.

Vikont, 'Kim olduğunu görünce içim bir tuhaf oldu,' diye itiraf etti. 'Hızlı biri, Rule. Hızlı olduğunu kabul etmeliyim, Horry. Kısrağımı görür görmez tanıdı.

"Ama şüphelenmedi, değil mi Pel? Şüphelenmediğinden emin misin?" diye endişeyle bağırdı.

"Tanrım, hayır! Nasıl yapsın?" dedi Vikont. Saate bir göz attı. "Pom'u bulsam iyi olacak, sana gelince, sen eve git Horry.

Bir kez daha Grosvenor Meydanı'na varan Horatia, şapkasını ve eldivenlerini çıkarıp Rule'u aramaya koyuldu. Onu kütüphanede Morning Chronicle okurken buldu. Rule onun girişiyle ayağa kalktı ve elini uzattı. "Evet, aşkım? Tam vaktinde kalkmışsın.

Horatia elini onun elinin içine koydu. "Çok güzel bir sabahtı," diye açıkladı. "Ve annemle parkta araba süreceğim.

"Anlıyorum," dedi. Kızın parmaklarını dudaklarına götürdü. "Bugün yirmi sekizinci gün değil mi Horry?

'Evet, evet öyle,' diye cevap verdi.

"O zaman benimle Almack'ın odasındaki baloya gelir misin?" diye önerdi Rule.

Şaşkınlık yüzüne yayıldı. "Oh - oh, bu ne kadar hoş olurdu!" dedi. 'Ama yapamam! Pel ile Vauxhall'a gideceğime söz verdim.

Lord Hazretleri düşünceli bir ifadeyle, "İnsanın verdiği sözlerin çoğunun bozulmak için verildiğini düşünmüşümdür," dedi.

Horatia gerçek bir pişmanlıkla, "Bunu kıramam," dedi.

'Bu kadar önemli mi? Beni kışkındıracaksın, Pelhamlı Horry.'

"Bu çok, çok önemli!" dedi ciddiyetle. "Yani, demek istediğim - P-Pel özellikle orada olmamı istiyor, görüyorsunuz!

Kont onun parmaklarıyla oynuyordu. "Sizce Pel bu keşif gezisinden birini yapmama izin verir mi?" dedi.

Horatia dehşete kapılarak, "Hayır, bundan hiç hoşlanmayacağına eminim!" dedi. "En azından - öyle demek istemedim elbette, ama - ama bana bazı insanları takdim edecek ve onlar yabancılar, görüyorsunuz, ve sanırım siz onlarla ilgilenmezsiniz.

"Ama ben ölümlülerin en dostu olmakla ünlüyüm," dedi Kont ağlamaklı bir sesle. Elini bıraktı ve aynada kravatını düzeltmek için döndü. 'Benim yüzümden kendini üzme canım. Eğer bu yabancıları umursamıyorsam, söz veriyorum rol yapmayacağım.

Horatia dehşet içinde ona baktı. "Bundan hoşlanacağını sanmıyorum, Marcus. Gerçekten, sanmıyorum.

Hafifçe eğildi. 'Senin yanında Horry, her şeyden zevk alabilirim,' dedi. 'Ve şimdi, hayatım, eğer izin verirsen, gidip zavallı Arnold'ımın ilgilenmemi istediği işlerle ilgileneceğim.

Horatia onun odadan çıkışını izledi ve hemen pencerenin önündeki masaya oturarak kardeşine telaşlı bir not karaladı.

Elden getirilen bu mektup Vikont'un lojmanına, Sir Roland'ı ziyaretinden döndüğü sırada ulaştı. Mektubu okudu, içinden küfretti ve hemen bir cevap yazdı.

"Şeytan Rule ile birlikte uçup gidecek," diye yazdı. "Onu uzaklaştırmak için Pom'u görevlendireceğim.

Bu kısa not kendisine iletilindiğinde Horatia oldukça kuşkuyla okudu. Sör Roland'ın nezaketi hakkındaki deneyimleri, onun bu garip durumu idare edeceğine pek güvenmesine yol açacak türden değildi. Yine de Rule'u Vauxhall'a gitmekten vazgeçirmek için elinden geleni yapmıştı ve Sör Roland'ın daha az başarılı olması beklenemezdi.

Bir uşak gelip Sir Roland Pommeroy'un kendisiyle konuşmak istediğini bildirdiğinde Kont hâlâ Bay Gisborne'la baş başa kalmıştı. İmzalamak üzere olduğu kâğıttan başını kaldırdı ve onu izlemekte olan Bay Gisborne gözlerinde bir eğlence parıltısı görünce şaşırdı. Sör Roland'ın aradığı bilgi bu parıltıyı haklı çıkaracak gibi görünmüyordu. "Pekâlâ," dedi lord hazretleri. 'Sör Roland'a hemen onunla birlikte olacağımı söyle... Ne yazık ki Arnold, bir şeyler bizi hep yarıda kesiyor, değil mi? İnan bana çok üzgünüm ama gitmek zorundayım.

Bay Gisborne kaşlarını kaldırarak, "Perişan mı, efendim?" dedi. "İzninizle söylemeliyim ki, oldukça memnun görüldüğünüzü düşünmüştüm.

Lord Hazretleri kalemini bırakıp ayağa kalkarak, "Ama bunun nedeni sözünüzü keserek beni yanınızdan uzaklaştırmanız değil, sevgili oğlum," dedi. "Bu sabah çok eğleniyorum.

Bay Gisborne nedenini merak etti.

Sir Roland Pommeroy salonlardan birine alınmıştı ve Kont içeri girdiğinde pencerenin yanında duruyordu. Dudaklarının hareketinden sessizce bir konuşma provası yaptığı sanılabilirdi.

"Günaydın, Pommeroy," dedi Kont kapıyı kapatarak. "Bu beklenmedik bir zevk.

Sör Roland döndü ve öne çıktı. "Günaydın, Kural, Güzel gün! Dün eve sağ salim ulaştığınıza inanıyor musunuz? Şoförünüzü diğeriyle karıştırdığım için çok üzgünüm.

Lord Hazretleri büyük bir nezaketle, 'Hiç de değil,' diye cevap verdi. 'Kendinizi arama zahmetine sokmanıza hiç gerek yoktu, sevgili dostum.

Sir Roland kravatını çekiştirdi. "Doğruyu söylemek gerekirse, bu yüzden gelmedim," diye itiraf etti. "Nasıl olduğunu anlayacağınızdan emindim.

"Çok doğru," dedi Kont enfiye kutusunu açarak. "Anlamıştım.

Sör Roland bir tutam alıp burun deliklerinden birine çekti. 'Çok iyi bir karışım. Haymarket'teki adamıma her zaman kendiminkini hazırlatırım. Her zaman aynısını kullanırım, bilirsin. Sade İspanyol.

"Ah, gerçekten mi?" dedi Kont. "Bu benim için Strand'de Jacobs tarafından harmanlandı.

Sir Roland, göreviyle hiçbir ilgisi olmayan bir tartışmaya sürüklendiğini fark etti ve kesin bir dille bu tartışmadan vazgeçti. 'Aramamın nedeni,' dedi, 'tamamen farklıydı. Bu akşam benim evimde vereceğim küçük bir kart partisine katılacağınızı umuyorum.

Rule, hoş sesinde belli belirsiz bir şaşkınlık ifadesiyle, "Çok nazıksınız," dedi.

Vikont'un lord hazretlerini 'uzaklaştırmak' için ittiği Sör Roland, bu durumu güçlükle protesto etmişti: 'Hadi oradan Pel, adamı tanımıyorum bile! Benden büyük! Onu bu şekilde evime davet edemem!

kravatını bir kez daha gevşetmeye çalıştı ve şöyle dedi: 'Farkındayım - çok kısa bir süre - affedeceğinize inanıyorum - dördüncü birini bulmak çok zor. Son an, anlıyorsunuzdur. Çırpma teli oyunu.

"Hiçbir şey," dedi Kont, "beni sizi memnun edebilmekten daha fazla memnun edemez, sevgili Pommeroy. Ancak ne yazık ki -"

Sör Roland elini kaldırdı. 'Şimdi gelemeyeceğinizi söylemeyin! Lütfen gelmeyin! Sadece üç kişiyle çırpma teli oynayamazsınız lordum. Çok garip bir durum!'

"Eminim öyledir," diye onayladı lord hazretleri sempatiyle. "Ve sanırım başka herkesi denemişsinizdir.

"Ah, millet!" dedi Sir Roland. 'Dördüncüyü hiç bulamıyorum. Lord hazretlerine beni yüzüstü bırakmaması için yalvarıyorum!'

"Çok üzgünüm," dedi Kont başını sallayarak. 'Ama korkarım ki bu çok gurur verici davetinizi geri çevirmek zorundayım. Karımla birlikte Vauxhall Gardens'daki bir partiye katılacağıma söz verdim.

"Hanımefendinin sizi mazur göreceğinden eminim - neredeyse yağmur yağacak - çok sıkıcı bir akşam!" dedi Sir Roland hararetle. 'Sanırım Pel'in partisi - hiç de sizin zevkiniz değil, efendim. Pel'in arkadaşları çok tuhaf insanlar. Sizi temin ederim ki onlardan hoşlanmazsınız.

Kont'un dudakları kıpırdadı. "Beni tamamen ikna ettiniz, sevgili Pommeroy. Eğer onlar böyleyse, sanırım hanımefendinin yanında olmayı tercih ederim.

"Hayır, değil!" dedi Sir Roland telaşla. 'Aman Tanrım, hayır, öyle bir şey değil! Çok saygıdeğer insanlar, ama sıkıcı, bilirsin - hoşlanmayacağın bir arkadaş grubu. Benim evimde çırpma teli çalmak çok daha iyi.

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsun? Kont düşüncelere dalmış gibiydi. "Elbette çırpma teline çok düşkünüm.

Sör Roland rahat bir nefes aldı. 'Sana güvenebileceğimi biliyordum! Yalvarırım önce siz yiyin - saat beşte.'

"Diğer konuklarınız kim?" diye sordu lord hazretleri.

'Doğrusunu söylemek gerekirse henüz tam olarak emin değilim,' dedi Sir Roland gizlice. 'Oyun oynamaktan memnun olacak birilerini bulmak zorundayım. Saat beşe kadar her şeyi ayarlayın.

"Beni çok kışkırtıyorsunuz," dedi Kont. 'Ve yine de - hayır, korkarım teslim olmamalıyım. Belki başka bir akşam. Benimle bir kadeh madeira alırsın

gitmeden önce?'

Sör Roland üzüntüyle başını salladı. 'Teşekkür ederim, hayır - geri dönmeliyim - yani Boodle'ın yerine gitmeliyim. Orada bir dördüncü bulabilirim, anlarsın ya. Lord Hazretlerini ikna etme şansımız yok mu?

"Sonsuz pişmanlık duyuyorum, ama hiç," diye yanıtladı Rule. 'Yapmalıyım - kesinlikle karıma eşlik etmeliyim.

Sir Roland üzüntüyle Pall Mall'a döndü ve Vikont'u sabırsızlıkla topuklarını tekmelerken buldu. "İşe yaramıyor, Pel," dedi. 'Elimden geleni yaptım ama onu kımıldatamadım.

Vikont öfkeyle, "Şeytan bu adamla birlikte uçup gitsin!" dedi. 'Nesi var bunun böyle? Burada her şeyi istediğiniz gibi planladık ve o benim partime katılmayı aklına koyarak her şeyi mahvetmek zorunda! Lanet olsun, onu partime almayacağım!

Sör Roland bastonunun topuzuyla düşünceli düşünceli çenesini ovuşturdu. 'Sorun şu ki Pel, senin bir partin yok,' dedi.

Kendini bir sandalyeye atan Vikont sinirli bir şekilde, 'Ne fark eder ki,' dedi: "Bunun ne önemi var ki?

"Fark eder," diye ısrar etti Sir Roland. 'İşte Rule bu gece size katılıyor ve ona partiden hoşlanmayacağını söyledim - tuhaf insanlar olduklarını söyledim - onu vazgeçirmeyi umuyordum, bilirsiniz - ve eğer bir parti düzenlemezsensiz - ne demek istediğimi anlıyorsunuz, Pel?

Vikont öfkeyle, "Bu da yetmezmiş gibi!" dedi. 'Bütün günümü bu lanet olası olayı planlayarak harcadığım yetmiyormuş gibi, bir de sırf senin aptal masalına kanmak için bir parti düzenlemek ! Yak onu biz parti istemiyoruz! Bir sürü ibne insanı nereden bulacağım? Söyle bana!'

Sör Roland yatıştırıcı bir tavırla, 'En iyisini kastetmiştim, Pel,' dedi. 'En iyisini kastetmiştim! Kasabada çok sayıda tuhaf insan olmalı -olduğunu biliyorum- Kulüp onlarla dolu.

"Ama onlar benim arkadaşlarım değil!" diye cevap verdi Vikont. 'Kulüpte dolaşıp bir sürü tuhaf görünümlü yabancidan seninle Vauxhall'a gelmelerini isteyemezsin. Ayrıca, onları oraya götürdüğümüzde ne yapacağız?

"Onlara akşam yemeği ver," dedi Sir Roland. 'Onlar yemek yerken biz sıvışırsınız - broşu alırız - geri geliriz - bire on kimse fark etmez.

"Bunu yapmayacağım!" dedi Vikont kesin bir ifadeyle. "Rule'u uzak tutmanın bir yolunu bulmamız gerekecek.

On dakika sonra Yüzbaşı Heron içeri girdiğinde her iki beyefendiyi de derin düşüncelere dalmış, Vikont çenesini ellerinin arasına almış, Sir Roland da bastonunun başını emerken buldu. Yüzbaşı Heron birinden diğerine baktı ve şöyle dedi: 'Bundan sonra ne yapmak istediğinizi görmeye geldim. Sanırım Lethbridge hakkında hiçbir şey duymadınız?

Vikont başını kaldırdı. "Tanrım, buldum!" diye haykırdı. "Rule'u çekip çıkaracaksın!

"Ne yapacağım?" diye sordu Kaptan Heron şaşkınlıkla. "Nasıl yapacağımı anlamıyorum," diye itiraz etti Sir Roland.

'Tanrım, Pom, daha kolay bir şey yok! Konuşulacak özel meseleler. Kural reddedemez.'

Kaptan Heron şapkasını ve eldivenlerini masanın üzerine bıraktı. 'Pelham, açıklamanın bir sakıncası var ? Rule neden çekilmek zorunda?'

"Neden, çünkü - oh, bilmiyorsun, değil mi? Horry bu gece Vauxhall'daki Long Walk'un sonundaki tapınakta onunla buluşursa broşu ona geri vermeyi teklif eden birinden mektup almış. Bana Lethbridge gibi geldi - Lethbridge olmalı. Onun, benim ve Pom'un Vauxhall'a gitmemizi, o tapınağa giderken de bizim nöbet tutmamızı kararlaştırmıştım.

"Bu iyi bir fikir gibi görünüyor," diye başını salladı Kaptan Heron. 'Ama bu kesinlikle garip -'

'Elbette iyi bir plan! Şeytani bir plan. Ama bu ne olmalı ama onun da gelmeyi aklına koymas! Bunu duyar duymaz Pom'u, onu evinde bir kart partisine davet etmesi için gönderdim.

Sör Roland iç çekti. "Ona elimden geldiğince baskı yaptım. Faydası olmadı. Vauxhall'a gitmeye kararlı.'

"Ama onu nasıl durdurabilirim ki?" diye sordu Kaptan Heron.

"Tam adamısınız!" dedi Vikont. 'Tek yapman gereken şimdi Grosvenor Meydanı'na gitmek ve Rule'a onunla görüşmen gereken önemli meseleler olduğunu söylemek. Eğer hemen görüşmek isterse, yapamayacağınızı söyleyin. İlgilenmen gereken işler var. Ayırabileceğin tek zaman bu akşam. Bu yeterince makul: Rule sadece bir ya da iki günlüğüne şehirde olduğunu biliyor. Yak onu, reddedemez!'

"Evet, ama Pelham, onunla konuşacak önemli bir şeyim yok!" diye itiraz etti Kaptan Heron.

"Lordum, bir şeyler düşünebilirsiniz, değil mi?" dedi Vikont. 'Onu Vauxhall'dan uzak tuttuğunuz sürece ne konuştuğunuzun bir önemi yok. Aile meseleleri - para - ne olursa!

"Yaparsam lanetlenirim!" dedi Kaptan Heron. 'Rule'un benim için yaptıklarından sonra ona para hakkında konuşmak istediğimi söyleyemem ve söylemeyeceğim de!

"Peki, ona öyle söyleme. Sadece bu gece onunla özel olarak konuşman gerektiğini söyle. Sana ne hakkında olduğunu soracak adam o değil ve kahretsin, Edward, yeri geldiğinde bir şeyler hakkında konuşabilmelisin!

'Elbette yapmalısın,' diye onayladı Sir Roland. 'Daha basit bir şey yok. Amerika'daki savaşta bulundunuz, değil mi? Pekâlâ, ona bundan bahset. Ona katıldığınız savaş anlatın - adını unuttum.

'Ama Rule'a onunla baş başa bir akşam geçirmem için yalvaramam ve sonra da oturup ona savaş hakkında duymak istemediği hikayeler anlatamam!

"Ben olsam öyle demezdim," diye geçiştirdi Sir Roland. 'Bunları duymak istemediğini bilmiyorsun. Bu savaşa ilgi duyan pek çok insan var. Ben ilgilenmiyorum ama bu Rule'un ilgilenmediği anlamına gelmez.

"Anlıyor gibi görünmüyorsunuz," dedi Kaptan Heron bıkkınlıkla. 'Rule'u onunla görüşmem gereken acil bir iş olduğuna inandırmamı bekliyorsunuz -'

Vikont araya girdi. 'Anlamayan sizsiniz,' dedi. 'Bütün derdimiz Rule'u bu gece Vauxhall'dan uzak tutmak. Eğer bunu yapamazsak oyun biter. Onu uzak tuttuğunuz sürece nasıl uzak tuttuğunuzun bir önemi yok.

Kaptan Heron tereddüt etti. "Bunu biliyorum. Onunla tartışacak makul bir şey bulabilseydim bunu yapardım.

Vikont cesaretle, 'Bunu düşüneceksin, hiç korkma,' dedi. 'Önünde bütün bir öğleden sonra var. Şimdi hemen Grosvenor Meydanı'na git, orada iyi bir adam var.

"Keşke kasabaya ziyaretimi gelecek haftaya erteleyseydim!" diye inledi Kaptan Heron, isteksizce şapkasını tekrar eline alarak.

Rule Kontu öğle yemeğine gitmek üzereydi ki ikinci ziyaretçisi anons edildi. "Yüzbaşı Heron mu?" dedi. "Oh, elbette onu içeri alın! Kaptan içeri girene kadar boş şöminenin önünde durarak bekledi.

içeri girdi. "Evet, Heron?" dedi elini uzatarak. "Öğle yemeğinde bana eşlik etmek için tam zamanında geldin.

Kaptan Heron kendisine rağmen kızardı. 'Korkarım kalamam, efendim. Hemen Whitehall'a gitmem gerekiyor. Buraya -vaktimin kısıtlı olduğunu biliyorsunuz- size uygun olup olmayacağını sormaya geldim -kısacası, bu akşam gizli bir konuşma için sizi bekleyebilir miyim?

Kont'un eğlenen bakışları düşünceli bir ifadeyle onun üzerinde durdu. "Sanırım bu gece olmalı?" dedi.

"Peki efendim - eğer ayarlayabilirsiniz - yarın nasıl idare edeceğimi pek bilemiyorum," dedi Kaptan Heron, son derece rahatsız bir şekilde.

Hafif bir duraksama oldu. Lord Hazretleri, "O halde doğal olarak hizmetinizdeyim," diye cevap verdi.

OceanofPDF.com

Yirmi iki

Bordo kadife giysileriyle göz kamaştıran, boğazında Dresden dantelinden bir tutam bulunan, saçları kalın pudralı ve kulaklarının üzerinde güvercin kanatları şeklinde kıvrılmış olan Vikont, kız kardeşinin acil ricası üzerine onu Vauxhall'a götürmeden önce Grosvenor Meydanı'nda yemek yemeye gelmişti. Rule'un varlığı onu baş başa kalmaktan korumuştu ve eğer Rule daha garip sorular soracak olursa, Rule'un bu sorulara kendisinden daha iyi cevap verebileceğini düşünüyordu.

Ancak Kont büyük bir nezaketle davrandı ve pek de istisnai olmayan konularda nazikçe sohbet etti. Onlara yaşattığı tek kötü an, Yüzbaşı Heron onu evde fazla tutmazsa Vauxhall'a kadar peşlerinden geleceğine söz verdiğı andı.

"Ama bunun için endişelenmemize gerek yok," dedi Vikont, Horatia'nın yanında arabasına binerken. 'Edward, Rule'u gece yarısına kadar kontrol altında tutacağına dair söz verdi ve o zamana kadar senin o tantanalı broşunu nihayet ele geçirmiş olacağız.

"Bu trompetli bir broş değıl!" dedi Horatia. "Bu bir aile yadigârı!

"Bu bir aile yadigârı olabilir," diye cevap verdi Vikont, "ama herhangi bir aile yadigârından daha fazla soruna neden oldu ve artık ondan söz edilmesinden bile nefret ediyorum.

Araba onları su kenarında indirdi ve Vikont yolun geri kalanında onları götürmesi için bir tekne kiraladı. Gece yarısından önce vakit geçirecekleri üç saatleri vardı ve ikisi de dans edecek havada değildi. Sir Roland Pommeroy onları bahçelerin girişinde karşıladı ve Horatia'yı tekneden karaya çıkarırken çok titiz davrandı, ipek ayaklarını nemli bir yerde ıslatmaması için onu uyardı ve büyük bir havayla kolunu uzattı. Horatia'ya merdivenlerden birinde eşlik ederken

Bahçenin ortasına doğru yürürken ona tedirgin olmaması için yalvardı. "Pel'inizden emin olun, ben de gözcülük yapacağım!" dedi.

"Gergin değilim," diye cevap verdi Horatia, "Lord Lethbridge'i görmeyi çok istiyorum, çünkü onun hakkında ne düşündüğümü söylemek için büyük bir istek duyuyorum! Koyu renk gözleri alev alev yanıyordu. "Skandal olmasaydı," diye açıkladı, "keşke beni kaçırsaydı, yaptığına pişman ederdim onu!

Kızın çatık kaşlarına bir bakış Sir Roland'ı neredeyse ikna edecekti. Köşke vardıklarında dans ve diğer eğlencelerin yanı sıra konser salonunda bir oratoryo çalındığını gördüler. Ne Vikont ne de kız kardeşi dans etmek istemediği için Sir Roland bir süre oturup bunu dinlemelerini önerdi. Kendisinin müzikle ilgili pek bir fikri yoktu ama Vikont'un ya da Horatia'nın hoşuna gidecek tek oyalanacak şey oyundu ve onları kart odasına girmekten akıllıca vazgeçirdi, çünkü bir kez firavun ya da loo'ya oturduklarında keşif gezilerinin asıl amacını tamamen unutacaklardı.

Horatia bu öneriyi kolayca kabul etti: yüzük broşu tekrar eline geçene kadar eğlenmek onun için hep aynı şeydi. Vikont, bahçelerde dolaşmaktan ya da localardan birinde oturup gelip geçen insanları seyretmekten daha sıkıcı bir şey olamayacağını düşündüğünü söyledi. Böylece konser salonuna doğru ilerlediler ve içeri girdiler. Kapıda ellerine tutuşturulan bir oyun fişi, oratoryonun Handel'in Susanna'sı olduğunu ilan ediyordu; bu durum Vikont'un neredeyse hemen geri dönmesine neden olacaktı. Eğer bunun Handel'in bir eseri olduğunu bilseydi, bırakın bilet için yarım gine ödemeyi, hiçbir şey onu bu eseri dinlemeye ikna edemezdi. Bir keresinde annesi onu Judas Maccabeus'un bir temsiline götürmek zorunda bırakmıştı. Elbette bunun nasıl bir şey olacağı hakkında en ufak bir fikri yoktu, hatta evlatlık görevi bile onu buna sürüklememişti, ama şimdi biliyordu ve ikinci kez buna katlanacaksa lanetliydi.

Sıranın sonunda oturan kocaman sarıklı bir dul kadın "Sus!" dedi o kadar sert bir ses tonuyla ki Vikont uysalca sandalyesine çöktü ve Sir Roland'a fısıldadı: "Bundan kurtulmaya çalışmalısın, Pom! Ancak bu cüretkârlığı bile kapının önünden geçme çilesi karşısında başarısızlığa uğradı.

Yine birçok m zikseverin dizlerinin dibine  okt  ve çılgınca sağa sola baktıktan sonra kendini uykuya bıraktı. Oturduğu sandalyenin sertliği ve sanatçıların çıkardığı gürültü uykuyu imkânsız hale getirdi ve sonunda oratoryo sona erene kadar giderek artan bir öfkeyle oturdu.

Salondan  ıktıklarında Horatia, "Sanırım ben de Handel'i pek sevmiyorum," dedi. "Gerçi Şimdi düşündüm de, annem Susanna'nın çok iyi bir oratoryo olmadığını söylemişti. Bazı Őarkılar çok güzeldi, değil mi?"

"Hayatımda hiç böyle bir gürültü duymadım!" dedi Vikont. "Gidip biraz yemek ısmarlayalım.

Kutulardan birinde içilen yeşil kaz ve bordo onun soğukkanlılığını geri getirdi ve Horatia'ya gece yarısına kadar rahatça oturabileceklerini söylemek üzereydi ki, elindeki bilgi yarışması gözlüğüyle kalabalığı inceleyen Sir Roland birdenbire: "Şu Bayan Winwood değil mi Pel?" diye sordu.

Vikont neredeyse Şarabını yudumlarken boğuluyordu. "Yüce Tanrım, nerede?" Horatia elindeki ratafia kadehini yere bıraktı. "Ch-Charlotte?" diye soluk soluğa kaldı.

"Őurada - mavi poŐet - pembe kurdeleler," dedi Sir Roland, işaret ederek.

Horatia kötümser bir ifadeyle, "Göremiyorum ama kulağa çok benziyor," dedi. "Mavi giyecek ve bu ona hiç yakışmayacak.

Bu sırada Vikont ablasını fark etti ve bir inilti çıkardı. 'Evet, Charlotte olduğu kesin. Tanrım, Theresa Maulfrey ile birlikte!

Horatia pelerinini ve retikülünü aldı ve locanın arkasına çekildi. "Theresa bizi görürse gelip bize katılır ve biz de ondan asla kurtulamayız!" dedi telaşla. "P-Pel, git buradan!

Vikont saatine baktı. "Saat on bir. Şimdi ne yapacağız?"

Horatia, "Bahçelerde dolaŐmamız gerekecek," diye karar verdi. "Onlardan kaçabiliriz, biliyorsun.

Görünüşe göre Bayan Maulfrey'in konukları da bahçede dolaŐma isteğine kapılmışlardı. En az beş kez iki grup neredeyse birbirine yaklaştı ve Vikont kız kardeşini fırçalayarak başka bir yola doğru acele etmesini sağladı ve komplocular sonunda AŞıklar Yolu'nda تنها bir yer bulduklarında Vikont oldukça bitkin bir halde yere  okt  ve Şöyle dedi

Kız kardeşinin gelecekte Drelincourt koleksiyonundaki tüm mücevherleri kaybedebileceğini ve kendisinin de onları kurtarmak için parmağını bile kıpırdatmayacağını düşündü.

Sör Roland her zamanki cesaretiyle itiraz etti. "Pel, sevgili ihtiyar delikanlı, Pel!" dedi azarlayarak. "Size yardımcı olmaktan memnuniyet duyacağıma emin olabilirsiniz!

Vikont, "Bir saat boyunca çalılıkların ve köşelerin etrafından dolaşmanın bir zevk olduğunu söyleyemezsiniz!" diye itiraz etti. "Ama ya Lethbridge'i ele geçirebilirsek, buna değmeyeceğini söyleyemem.

"Onunla ne yapacaksınız?" diye sordu Horatia ilgiyle. "Boş !" diye cevap verdi Vikont karanlık bir şekilde ve bir bakış attı

Sör Roland ile. "Zamanını nasıl değerlendiriyorsun, Pom?

Sör Roland saatine baktı. "Saate on dakika var, Pel. Vikont ayağa kalkarak, "Pekâlâ, harekete geçsek iyi olur," dedi.

Sör Roland elini onun koluna koydu. 'Aklıma bir şey geldi,' dedi. "Ya tapınakta başka birini bulursak?

Vikont konuyu düşündükten sonra, 'Gece yarısı olmaz,' diye cevap verdi. 'Herkes akşam yemeğinde. Lethbridge bunu düşünmüş olmalı. Hazır mısın Horry? Korkmuyor musun?

Horatia küçümseyerek, "Elbette korkmuyorum!" dedi.

"Peki, ne yapman gerektiğini unutma," dedi Vikont. 'Sizi Long Walk'un dibinde bırakacağız. Size daha fazla eşlik edemeyiz. Fellow izliyor olabilir. Tek yapmanız gereken -'

"Bana tekrar tekrar söyleme, Pel!" diye yalvardı Horatia. 'Sen ve Sör Roland diğer taraftaki tapınağa gidip saklanacaksınız ve ben de yavaşça Uzun 'e çıkacağım. Ve Charlotte'la karşılaşmak dışında en ufak bir korkum yok.

Uzun Yürüyüş'ün sonundaki küçük tapınağa birkaç تنها patika uzanıyordu ve etrafı çiçekli çalılarla çevrili olduğu için Vikont ve Sir Roland kendilerini gizlemekte hiç zorlanmadılar. Aslında Sir Roland, özellikle dikenli bir gül ağacına tırmalanacak kadar talihsizdi ama o anda etrafta kimse olmadığı için bu bir anlam ifade etmedi.

Bu arada Horatia, kız kardeşinden bir iz var mı diye gözlerini dört açmış, Uzun Yol'da ilerliyordu. Vikont topluluğun çoğunun akşam yemeğinde olacağını tahmin etmekte haklıydı; Horatia yolda çok az kişiyle karşılaştı.

Yolda. Bir ya da iki çift Yürüyüş Yolu'nda geziniyordu; alt uca yakın bir yerde bir grup genç kız, yanlarından geçen her beyefendiye son derece görgüsüz bir tavırla bakıyordu; ama üst uca doğru Yürüyüş Yolu giderek daha da ıssızlaştı. İlk başta genç delikanlıların bir iki bakışıyla karşılaşan Horatia, yanında kimse olmadığı için kendini oldukça dikkat çekici hissetti, ama endişe verici kaşlarını çatması onu rahatlattı ve ona doğru bir adım atan mor saten giysili hovarda bir beyefendi aceleyle geri çekildi.

Yürüyüş yolu renkli lambalarla aydınlatılmıştı ama gökyüzünde süzülen güzel bir ay, güzel olsa da bunları neredeyse gereksiz kılıyordu. Horatia yürüyüşün sonunda fenerlerle süslenmiş küçük tapınağı görebiliyordu. Sadık eşlerinin nerede pusuya yattığını ve Kaptan Heron'un Grosvenor Meydanı'nda ne konuştuğunu merak ediyordu.

Birkaç sıg basamak tapınağa çıkıyordu. Cesur sözlerine rağmen kendini biraz endişeli hisseden Horatia basamakların dibinde durdu ve endişeyle etrafına bakındı. Ayak sesleri duyduğunu düşündü.

Haklıydı. Tapınağa giden küçük yollardan birinden biri yaklaşıyordu.

Pelerinini omuzlarına doğru çekti, bir an tereddüt etti ve sonra dudaklarını sıkıca kapatarak merdivenlerden tapınağa doğru koştu.

Ayak sesleri yaklaştı, onları merdivenlerde duydu ve kararlı bir şekilde sütunlu kemere baktı, Pelham'ın selamda olduğunu bildiğinden emindi.

Lethbridge'e, maskeli birine, hatta kiralık bir kabadayıya bile hazırды ama bu uğursuz görüntülerin hiçbirisi onun şaşkın bakışlarıyla karşılaşmadı. Eşikte duran Rule Kontu'ydu.

"Kural!" diye kekeledi. "Ah, Tanrım, ne olursa olsun - yani beni nasıl korkuttunuz! P-Pelham'ı bekliyordum, seni görmeyi hiç beklemiyordum!"

Kont mermer zeminde onun yanına geldi. "Gördüğünüz gibi Edward'dan kaçmayı başardım," dedi.

Dışarıda, Sir Roland Pommeroy dehşet içinde fısıldadı: "Pel - Pel, sevgili dostum - gördün mü?"

"Gördün mü?" diye tısladı Vikont. 'Tabii ki gördüm! Şimdi ne ?
Şeytan yakalasın şu aptal Heron'u!"

Horatia içi boş bir kahkaha attı: 'Her şeye rağmen gelebilmeniz ne kadar da güzel! Şampanya içtiniz mi?'

"Hayır," diye yanıtladı lord hazretleri. 'Akşam yemeği için gelmedim, biliyorsun. Sizi bulmaya geldim.

Horatia gülümsemeye zorladı. "Çok nazıksınız efendim. Ama - ama biraz şampanya almalısınız. Lütfen gidip bir kutu isteyin, ben de P-Pel'i bekleyip yanınıza getireyim.

Kont ona tuhaf tuhaf baktı. "Canım, benden kurtulmayı çok istiyorsun, değil mi?

Horatia'nın gözleri bir anda yaşlarla dolup taşarak hızla onunkilere dikildi. 'Hayır, değilim! Sadece ben - ah, açıklayamıyorum!" dedi perişan bir halde.

"Horry," dedi lord hazretleri, kızın ellerini avuçlarının içine alarak, "bir zamanlar bana güvendiğini sanmıştım.

"İstiyorum - ah, istiyorum!" diye bağırdı Horatia. "Ama ben çok kötü bir eş oldum ve yokken başımı belaya sokmak istemedim ve bu benim hatam olmasa da, sana itaatsizlik etmeseydim ve Lethbridge'in arkadaşım olmasına izin vermeseydim böyle bir şey asla olmayacaktı ve bana inansan bile, ki nasıl inanacağını bilemiyorum, çünkü bu imkânsız bir hikâye, bir skandala daha imza attığım için beni asla affetmeyeceksin!

Kont onun ellerini tutmaya devam etti. "Ama Horry, ben ne yaptım ki beni böyle bir baş belası olarak görüyorsun?

"Sen bir baş belası değilsin!" dedi şiddetle. 'Ama ne kadar zor durumda olduğumu duyunca benimle hiç evlenmemiş olmayı dileyeceğini biliyorum!

"Bunu dilemem için çok kötü bir kaza geçirmiş olmam gerekir," dedi lord hazretleri.

Horatia içtenlikle, "Evet, öyle," diye yanıtladı. "Ve her şey o kadar karışık ki nasıl açıklayacağımı bilemiyorum. Kemerli geçide doğru endişeli bir bakış fırlattı. "Neden burada tek başıma olduğumu merak ettiğinizi tahmin ediyorum. Şey -'

"Hiç de değil," dedi Rule. "Neden burada olduğunuzu biliyorum. Kadın ona gözlerini kırıştırdı. "Ama bilemezsin!

"Ama biliyorum," dedi Rule nazikçe. "Benimle buluşmaya geldin.

"Hayır, bilmiyordum," dedi Horatia. 'Aslında, burada olduğumu nasıl bildiğinizi hayal bile edemiyorum.

Gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Yapamaz mısın, Horry?"

"Hayır, tabii -" kaşları birbirine çarptı. "Ah, kesinlikle Edward bana ihanet etmiş olamaz?" diye haykırdı.

'Kesinlikle hayır,' dedi lord hazretleri. 'Edward beni evde tutmak için çok - gerçekten çok övgüye değer - bir girişimde bulundu. Gerçekten de, eğer ona güvenmeseydim, beni kendi evime sokmayacağına inanıyorum. Elini cebine soktu ve tekrar çıkardı. "Buraya bir hanımefendiyle randevulaşmaya ve ona bunu geri vermeye geldim, Horry.

Yüzük-broş avucunun içinde duruyordu. Horatia boğuk bir çığlık attı. "M-Marcus! İrkilen gözleri onunkilere kaydı ve kendisine gülümsediğini gördü. 'O zaman sen - ama nasıl? Nereden buldun onu?

"Lord Lethbridge'in mülkiyetinde," diye yanıtladı Rule.

'O zaman - o zaman biliyorsun? Bunca zamandır biliyor muydun? Ama nasıl bilebilirdiniz ki? Sana kim söyledi?"

"Crosby bana söyledi," dedi Kont. 'Korkarım ona karşı biraz sert davrandım, ama ona ne kadar borçlu olduğumu bilmesinin onun için iyi olmayacağını düşündüm.

"Crosby!" dedi Horatia, gözleri parlayarak. "Kuzenin olması umurumda değil Rule, bence o yaşayan en iğrenç kurbağa ve umarım onu boğmuşundur!

"Evet," dedi Kont.

"Bunu duyduğuma çok sevindim," dedi Horatia içtenlikle. 'Ve eğer sana söyleyen oysa, gerçeği bilmen mümkün değil, çünkü birincisi orada değildi ve bu konuda hiçbir şey bilmiyor, ikincisi de sırf seni benimle karşı karşıya getirmek için korkunç bir masal uydurduğundan kesinlikle eminim!

"Bu Crosby'nin gücünü aşan bir iş olur," dedi Kont, broşu danteline iştiririrken. 'Gerçek hikâyeyi Lethbridge'den öğrendim. Ama o gece seni Lethbridge'in evine girmeye ancak bir gücün ikna edebileceğine beni ikna etmek için onun ya da başka birinin sözüne gerek yoktu, Horry.

"Ah, R-Rule! Horatia titredi, iki büyük gözyaşı yanaklarından aşağı yuvarlandı.

Kont'un elleri ona doğru uzandı ama dışarıdan gelen bir ayak sesi dönmesine neden oldu.

Vikont içeri girdi, dudaklarında akıcı kelimeler vardı. 'Sakladığım için özür dilerim

"Bekliyorsun Horry, ama Leydi Louisa - Ne kadar şanslısın! İyi niyetli bir sıçrayış gerçekleştirdi. "Kural! Sizi bu gece burada göreceğim hiç aklıma gelmezdi! Ne büyük şans!

Kont iç çekti. "Devam et Pelham. Beni bahçelerin diğer ucuna götürecek acil bir mesajın olduğundan eminim.

Vikont, "Hayır, o kadar da değil!" diye güvence verdi. 'Sadece kutulara kadar. Leydi Louisa ile tanıştım - her yerde seni arıyor, Marcus. Seni özellikle görmek istiyor.

"Sende en çok hayran olduğum şey, Pelham, becerikliliğin," dedi lord hazretleri.

"Pel, artık bir önemi yok!" dedi Horatia gözlerini kurularak. "Marcus başından beri biliyordu, broş ondaydı ve bana o mektubu o yazdı, artık endişelenecek bir şey yok!

Vikont önce broşa, sonra Rule'a baktı, ağzını açtı, tekrar kapattı ve şiddetle yutkundu. "Yani," diye sordu, "Pom'la benim o lanet broşu geri almak için yeri göğü inlettığımızı mı söylüyorsun, oysa broş hep cebindeydi? Hayır, lanet olsun, bu çok fazla!

"Hounslow Heath'te beni tuttuğunuzda, sizi birazcık ayartmanın -inanın bana, Pelham- cazibesine karşı koyamadığımı fark ettim," diye özür diledi Lord Hazretleri. "Beni affetmeye çalışmalısın, sevgili oğlum.

"Sizi affetmek mi?" dedi Vikont öfkeyle. 'O broş kaybolduğundan beri hiç boş vaktim olmadığının farkında mısın? Zavallı yaşlı Pom'un büyük teyzesinden bahsetmiyorum bile, bir haydutu bile bu işin içine çekmek zorunda kaldık!

"Gerçekten mi!" dedi Rule, ilgiyle. 'Elbette eşkıyayla tanışma zevkine eriştim ama Pommeroy'un büyük halasının da bu olayda parmağı olduğunu bilmiyordum.

Vikont kısaca, "Ölmedi, öldü," dedi. Aklına bir fikir geldi. "Lethbridge nerede?" diye sordu.

"Lethbridge," dedi lord hazretleri, "Maidenhead'de. Ama onunla ilgilenmenize gerek olduğunu sanmıyorum.

"Gerekmez mi?" dedi Vikont. "Sabah Maidenhead'e doğru yola çıkacağıma dair güçlü bir fikrim var.

Rule dostça, "Elbette istediğini yapacaksın, sevgili oğlum," dedi, "ama Lord Hazretleri'ni seni kabul edecek durumda bulamayacağın konusunda seni uyarmalıyım.

Vikont bilmiş bir tavırla kaşlarını kaldırdı. 'Ha, mi? Bu da bir şeydir. Pom bunu duyduğuna sevinecek. Onu çağıracağım.'

"Lütfen kendinizi zahmete sokmayın!" diye yalvardı lord hazretleri. "Nezaketsiz görünmek istemem Pelham, ama seni -biraz da trop diyelim mi?

Vikont, Rule'dan Horatia'ya baktı. "Seni anlıyorum," dedi. 'Yalnız kalmak istiyorsunuz. O zaman ben gideyim. Rule'a başıyla selam verdi. "Eğer bir öğüt alacaksan, Marcus, gözünü o heriften ayırmayacaksın," dedi sertçe ve dışarı çıktı.

Kocasıyla yalnız kalan Horatia, kirpiklerinin altından ona bir bakış attı. Adam ciddiyetle ona bakıyordu. Kekelediği her halinden belli olan Horatia şöyle dedi: "Kural, gerçekten de istediğiniz gibi bir eş olmaya çalışacağım ve daha fazla skandal yaratmayacağım ya da başımı belaya sokmayacağım.

'Sen tam istediğim gibi bir eşsin,' diye cevap verdi.

Horatia gözlerini onun yüzüne kaldırarak, "Ben miyim?" diye sordu.

Adam onun yanına geldi. 'Horry,' dedi, 'bir keresinde bana oldukça yaşlı olduğumu söylemiştin, ama buna rağmen birbirimizle evlendik. Şimdi bana söyler misin, sevgilim - çok mu yaşlıydım?

"Hiç de yaşlı değilsin," dedi Horatia, yüzü buruşarak. 'Bir koca için tam da doğru yaştasın, sadece ben genç ve aptaldım ve düşündüm ki - düşündüm ki -'

Kadının elini dudaklarına götürdü. "Biliyorum Horry," dedi. 'Seninle evlendiğimde hayatımda başka bir kadın vardı. Şimdi orada değil sevgilim ve kalbimde hiçbir zaman yeri olmadı.

"Oh, M-Marcus, beni oraya koy! Horatia hıçkırarak konuştu.

"Oradasın," diye cevap verdi ve onu kollarının arasına alıp öptü, hiç de nazikçe değil, acımasızca, vücudundaki tüm nefesi keserek.

"Oh!" diye soluk soluğa kaldı Horatia. "Ah, böyle öpülebildiğinizi hiç bilmiyordum!" "Ama , görüyorsunuz," dedi lord hazretleri. 'Ve - eğer yapamazsanız üzgünüm

"Hoşuna gitti Horry, tekrar yapacağım.

"Ama çok hoşuma gitti!" dedi Horatia. "Çok hoşuma gitti!

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında

Elliden fazla kitabın yazarı Georgette Heyer, Regency dönemini kendi dönemi haline getiren, tüm tarihi roman yazarları arasında en iyi bilinen ve en sevilenlerden biridir. İlk romanı 1921'de yayımlanan The Black Moth'u on beş yaşındayken nekahet dönemindeki erkek kardeşini eğlendirmek için yazmıştır; son romanı ise My Lord John'dur. En çok tarihi romanlarıyla tanınmasına rağmen, on iki de dedektiflik öyküsü yazmıştır. Georgette Heyer 1974 yılında yetmiş bir yaşında öldü.

OceanofPDF.com

"Reading Georgette Heyer is the next best thing
to reading Jane Austen."

—PUBLISHERS WEEKLY

Horatia Winwood is simply helping her family

When the Earl of Rule proposes marriage to her sister Lizzie, Horatia offers herself instead. Her sister is already in love with someone else, and Horatia is willing to sacrifice herself for her family's happiness. Everyone knows she's no beauty, but she'll do her best to keep out of the Earl's way and make him a good wife. And then the Earl's archenemy, Sir Robert, sets out to ruin her reputation...

The Earl of Rule has found just the wife he wants

Unbeknownst to Horatia, the Earl is enchanted by her. There's simply no way he's going to let her get into trouble. Overcoming some misguided help from Horatia's harebrained brother and a hired highwayman, the Earl routs his old enemy and wins over his young wife, gifting her with a love that she never thought she could expect.

WHAT READERS SAY:

"I couldn't put it down, and I couldn't stop laughing!"

"The story is brilliant, and the characters are easy to fall in love with."

"I've read every novel by Georgette Heyer...
this is definitely one of her best... very original and funny."

"One of Georgette Heyer's more intriguing tales."

"Horry is an adorable imp while Rule in the best 'Heyerian' tradition is a rogue turned lovely and you don't know whether to hit him or kiss him!
This is a wonderful book and is one that will be read over and over again."

GEORGETTE HEYER wrote over fifty novels, including Regency romances, mysteries, and historical fiction. She was known as the Queen of Regency romance, and was legendary for her research, historical accuracy, and her extraordinary plots and characterizations.

SOURCEBOOKS CASABLANCA
An imprint of Sourcebooks, Inc.
Naperville, Illinois

WWW.AUSTENIANS.COM
WWW.SOURCEBOOKS.COM
WWW.SOURCEBOOKSCASABLANCA.COM

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

